

ПОЗОРИШНИ МУЗЕЈ ВОЈВОДИНЕ
Нови Сад, октобар 2021.

ИЗДАВАЊЕ ОВЕ ПУБЛИКАЦИЈЕ ПОДРЖАЛО ЈЕ
МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ И ИНФОРМИСАЊА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И ПОКРАЈИНСКИ СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА КУЛТУРУ,
ЈАВНО ИНФОРМИСАЊЕ И ОДНОСЕ С ВЕРСКИМ ЗАЈЕДНИЦАМА

Издаје:

Позоришни музеј Војводине

За издавача:

Миодраг Кајтез, директор

Уредништво:

Јелена Чупић, уредница
Зоран Максимовић, Тибор Вајда,
Марија Јованцаи, Мирослав Радоњић

Дизајн и припрема за штампу

Ненад Богдановић, технички уредник

Сарадници:

Воја Алимпић, Ангела Аранчић, Илдико Банчи, Томислав Баштић, Стефан Бeroња, Мирослава Блажић, Страхиња Бојовић, Тибор Вајда, Снежана Варничкић, Марија Ваш, Клара Вуков, Симон Грабовац, Љиљана Динић, Ксенија Дињашки, Драгослав Добросављевић, Вера Ђековић, Тијана Зорић, Ивана Илић Киш, Едит Лакнер, Игор Лерић, Ана Хрћан Лесковац, Ангела Ловрић, Бранислав Лучић, Атила Мађар, Бојана Марић, Бране Марјановић, Анико Месарош, Александра Мрђен, Михаела Немет, Марта Палич, Саша Паљенкаш, Сузана Петровић, Вирђинија Поповић, Мирослав Радоњић, Слободан Савић, Вања Смиљић, Ивана Тодоровић, Борислав Хложан, Андреа Хушњак, Ида Цегледи, Емеше Чуч

Алманах позоришта Војводине

сезона 2019/2020.

Almanah pozorišta Vojvodine

Vajdasági Színházi Évkönyv

Almahach divadiel Vojvodiny

Алманах театрох Войводини

Almanahul Teatrelor din Voivodina

ДОСАДАШЊИ ЧЛАНОВИ УРЕДНИШТВА

Прво уредништво – свеска бр. 1:

Бора Ханауска, главни и одговорни уредник;
Јован Дунђин, Милутин Каришик, Јожеф Шулкоф;
Иван Хоровиц, технички уредник;

Друго уредништво – свеске од броја 2 до 10:

Радомир Радујков, главни и одговорни уредник;
Јован Дунђин, Милутин Каришик, Иштван Немет;
Иван Хоровиц (2), Ласло Капитањ (3–6) и Јожеф Червењак (7–10), технички уредници;

Треће уредништво – свеске од броја 11 до 26:

Милутин Каришик, главни и одговорни уредник;
Зоран Јовановић (11–16), Каталин Каич, Средоје Лалић, Мирјана Марковиновић, Мирослав Радоњић;
Ласло Капитањ (11–13), Золтан Вечеи (14–22), Стеван Кон (23) и Владислав Војнић Хајдук (24–26), технички уредници;

Четврто уредништво – свеске од броја 27 до 34:

Лука Хајдуковић, главни и одговорни уредник;
Зоран Ристовић (27), Мирослав Радоњић (28–34), Биљана Нишкановић (31–32), уредници;
Јосип Буљовчић, Светко Боровчанин, Каталин Каич, Душица Пејовић, Станко Шајтинац;
Владислав Војнић Хајдук (27–30), Ненад Богдановић (31–34), технички уредници;

Пето уредништво – свеске од броја 35 до 37:

Зоран Максимовић, главни и одговорни уредник;
Биљана Нишкановић, уредник;
Тибор Вајда, Марија Јованцаи, Весна Крчмар, Мирослав Радоњић, Станко Ж. Шајтинац;
Ненад Богдановић, технички уредник;

Шесто уредништво – свеска бр. 38:

Зоран Максимовић, главни и одговорни уредник;
Милена Лесковац, уредник;
Тибор Вајда, Марија Јованцаи, Весна Крчмар, Мирослав Радоњић, Станко Ж. Шајтинац;
Синиша Торњански, Бојан Јовановић, технички уредници;

Седмо уредништво – свеска бр. 39, 47:

Зоран Максимовић, главни и одговорни уредник;
Јелена Чупић, уредница;
Тибор Вајда, Марија Јованцаи, Весна Крчмар, Мирослав Радоњић, Станко Ж. Шајтинац;
Зоран Јелић, Ненад Богдановић, технички уредници.

Осмо уредништво – свеска бр. 48, 51 до 53:

Јелена Чупић, уредница;

Зоран Максимовић, Тибор Вајда, Марија Јованцаи, Мирослав Радоњић, Станко Ж. Шајтинац;

Ненад Богдановић, технички уредник.

Девето уредништво – свеска бр. 54:

Јелена Чупић, уредница;

Зоран Максимовић, Тибор Вајда, Марија Јованцаи, Мирослав Радоњић

Ненад Богдановић, технички уредник.

Садржај

КРИТИКА	9
КРИТИЧКИ ПРИКАЗ СЕЗОНЕ 2019/2020.	11
ДРАМСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ (Слободан Савић).....	11
A VAJDASÁGI SZÍNHÁZAK DRÁMASZÍNPADA (На мађарски језик превела Марта Палич)	14
ČINONRA DIVADIEL VOJVODINY (На словачки језик превела Ана Хрћан Лесковац)	16
ДРАМСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЈВОДИНИ (На русински језик превео Саша Паљенкаш).....	19
SCENA DE DRAMĂ A TEATRULUI VOIVODINEAN (На румунски језик превела Вирђинија Поповић) ..	21
ЛУТКАРСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ (Љиљана Динић)	24
A VAJDASÁGI SZÍNHÁZAK BÁBSZÍNPADA (На мађарски језик превела Марта Палич).....	26
BÁVKOVÁ SCÉNA DIVADIEL VOJVODINY (На словачки језик превела Ана Хрћан Лесковац)	28
БАБКАРСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЈВОДИНИ (На русински језик превео Саша Паљенкаш).....	30
SCENA DE PĂRUȘI A TEATRULUI VOIVODINEAN (На румунски језик превела Вирђинија Поповић) ..	32
ОПЕРСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ (Борислав Хложан)	34
A VAJDASÁGI SZÍNHÁZAK OPERASZÍNPADA (На мађарски језик превела Марта Палич).....	36
OPERNÁ SCÉNA DIVADIEL VOJVODINY (На словачки језик превела Ана Хрћан Лесковац)	39
ОПЕРСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЈВОДИНИ (На русински језик превео Саша Паљенкаш)	41
SCENA DE OPERĂ A TEATRULUI VOIVODINEAN (На румунски језик превела Вирђинија Поповић) ..	43
БАЛЕТСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ (Ксенија Дињашки).....	45
A VAJDASÁGI SZÍNHÁZAK BALETTSZÍNPADA (На мађарски језик превела Марта Палич)	46
BALETNÁ SCÉNA DIVADIEL VOJVODINY (На словачки језик превела Ана Хрћан Лесковац)	47
БАЛЕТСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЈВОДИНИ (На русински језик превео Саша Паљенкаш)	48
SCENA DE BALET A TEATRULUI VOIVODINEAN (На румунски језик превела Вирђинија Поповић) ...	49
ПОЗОРИШТА • АНСАМБЛИ • РЕПЕРТОАРИ	51
НОВИ САД.....	53
Српско народно позориште	53
Драма	56
Опера	62
Балет	65
Новосадско позориште – Újvidéki Színház	68
Позориште младих	72
Драмска сцена	73
Сцена за децу	74
Позориште „Промена” Академије уметности	77
Драмски програм Радио Новог Сада	79
СУБОТИЦА	84
Народно позориште – Narodno kazalište – Népszínház	84
Драма на српском језику	85
Драма на мађарском језику	86

Дечје позориште – Dječje kazalište – Gyermekszínház	87
Сцена на српском језику	87
Сцена на мађарском језику	89
Сцена на српском – мађарском језику	90
Позориште „Деже Костолањи” – Kosztolányi Dezső Színház	91
ЗРЕЊАНИН	94
Народно позориште „Тоша Јовановић”	94
Драмска сцена	95
Луткарска сцена	96
СОМБОР	98
Народно позориште	98
КИКИНДА	102
Народно позориште	102
СРЕМСКА МИТРОВИЦА	104
Позориште „Добрица Милутиновић”	104
ВРШАЦ	106
Народно позориште „Стерија”	106
Сцена на српском језику	106
Сцена на румунском језику	108
СЕНТА	109
Сенћанско мађарско камерно позориште – Zentai Magyar Kamaraszínház	109
БАЧКИ ПЕТРОВАЦ	112
Словачко војвођанско позориште – Slovenské vojvodinske divadlo	112
РУСКИ КРСТУР	114
Русински народни театар „Петар Ризнич Ђађа” – Руски народни театар „Петро Ризнич Дядя”	114
ПРОГРАМИ ОСТАЛИХ ИНСТИТУЦИЈА И УДРУЖЕЊА	116
Савез драмских уметника Војводине	116
Салашко позориште – Tanyaszínház	116
СПИСАК ИЗВОЂЕНИХ АУТОРА	117
ТАБЕЛАРНИ ПРЕГЛЕД ДЕЛАТНОСТИ ПОЗОРИШТА У СЕЗОНИ 2019/2020.	118
СМОТРЕ • ФЕСТИВАЛИ • МАНИФЕСТАЦИЈЕ • ОДЛИКОВАЊА • НАГРАДЕ • ЈАВНА ПРИЗНАЊА ..	119
ОСТАЛЕ ИНСТИТУЦИЈЕ И ОРГАНИЗАЦИЈЕ	135
Стеријино Позорје	137
Заједница професионалних позоришта Војводине	141
Савез драмских уметника Војводине	141
Академија уметности Нови Сад	142
Позоришни музеј Војводине	143
IN MEMORIAM	153
БИБЛИОГРАФИЈА	161
ФОТОДОКУМЕНТАЦИЈА	177
СКРАЋЕНИЦЕ	215

критика

КРИТИЧКИ ПРИКАЗ СЕЗОНЕ 2019/2020.

ДРАМСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ

КОВИД-19 И ДРУГИ, „ПОЗОРИШНИ” ВИРУСИ

Као и у целом свету, тако и у Србији, пандемија вируса Ковид-19 затворила је позоришта као и све друге институције културе. У Србији је принудно затварање ступило на снагу половином марта 2020. године, на половини актуелне сезоне. Позоришта нису затворена само за публику. Обустављене су пробе, одложени су већ планирани и уговорени пројекти који је требало да се нађу на репертоару до краја сезоне. Све је стало. Вирус страха, подозрења и неизвесности надвио се над позоришницима и њиховом публиком као никада до сада у новијој историји. Упркос извесном, почетном оптимизму који је уследио после првог таласа пандемије, упркос каснијим покушајима када је вирус мало посустао, упркос прегнућима да се позоришни живот како-тако настави на отвореном, изван позоришних сала, позоришна сезона 2019/20. је завршена иза затворених врата свих позоришта, без глумаца и публике. Нису одложене само премијере и већ започети пројекти, отказани су и одложени и бројни позоришни фестивали, како у свету тако и у Србији.

Током дугих месеци изолације интернет су преглавили снимци позоришних представа, страних и домаћих. Као да су се у једном тренутку сва васељенска позоришта утркивала у томе. Неквалитетним, технички лошим снимцима посебно су предњачила поједина позоришта из Србије. Ипак, био је то племенит покушај да се не изгуби контакт с уметношћу, с публиком. Да се не поклекне пред вирусом који је покорио свет без трунке барута, да се не упадне у духовну летаргију и очај пред непознаницом Ковида-19. Али, као што знамо, позориште је одувек било у заједници и за заједницу, заједници оних који нешто играју на сцени и оних који их гледају из позоришне сале. У позоришној уметности није могуће уживати као у књижевности — у тишини радне собе, или пред екраном телевизора и компјутера. Уосталом, љубитељи и теоретичари филма врло лако ће вам објаснити разлику у гледању филмова, и пре свега у квалитету доживљаја, у биоскопској сали и код куће, пред телевизијским екраном, макар то било и у кругу породице и пријатеља. Позоришни чин је непоновљив, увек у заједници глумаца на сцени и публике у сали. Без те интеракције, и упркос савременим теоријама извођачких уметности, нема истинског позоришта. И о томе смо се врло брзо осведочили гледајући „позориште” на телевизији или на екранима лаптопова. То јесу биле корисне информације, то јесте била прилика да видимо неку домаћу позоришну

представу коју смо пропустили или страну коју можда никада нећемо имати прилику да видимо, али само то и скоро ништа више.

Нема дакле никакве сумње да је Ковид-19 не само зауставио, него и преполовио позоришну сезону 2019/20, подједнако у Србији као и у свету. Али, то је само један угао гледања, увек наине постоји и други. Пошто је предмет овог текста позоришна продукција у професионалним позориштима Војводине, ту продукцију ћу, као и прошле године, посматрати и из друге перспективе, као селектор Фестивала професионалних позоришта Војводине (у другом мандату). Из тог угла гледано, ситуација је једнако незавидна, и то без обзира на пандемију. Као да се неки други вирус, рекао бих једнако опасан и далекосежан, увукао у позоришни живот професионалних позоришта Војводине. Када сам прошле године писао у овом истом часопису о истој теми, констатовао сам да је продукција у професионалним позориштима Војводине у односу на прошлу, али и неколико претходних сезона, преполовљена, ако говоримо о целовечерњим представама, а да је ситуација у продукцији представа за децу још и гора. Гледано из исте перспективе, имајући на уму продукцију представа између два Фестивала, број премијерних целовечерњих представа је додатно смањен, а број представа за децу, у односу на прошлу сезону, је буквално десеткован. Дакле, тренд опадања је настављен, иако имам вазда на уму да квантитет не производи увек и нужно квалитет. Али, чињенице које износим су онеспокојавајуће и нису последица вируса Ковид-19 нити све оскуднијих буџета наших позоришта који су, уз ретке изузетке, срамно мали. Реч је о квантитативном и о квалитативном опадању. Отуда се бојим да је други вирус, уз часне изузетке који као да потврђују ово наопако правило, захватио позоришта у Војводини (и у Србији уопште): вирус безидејности, репертоарске неконзистентности и импровизација, одсуства концепта и дугорочног планирања.

По броју премијерних извођења, али и по квалитету представа, и ове, као и прошле позоришне сезоне, предњаче Српско народно позориште, Но-

восадско позориште, Народно позориште у Суботици и Народно позориште у Сомбору. Известан помак у односу на неколико претходних јалових година, направљен је у Позоришту „Стерија” у Вршцу. Позориште „Костолањи Деже” остаје, концептуално, при својој позоришној шољи чаја. Ако је реч о продукцијама представа за децу и омладину, стандард су задржали Дечје позориште у Суботици и Позориште младих у Новом Саду. Прешле сезоне једно, а ове чак три позоришта нису пријавила ни једну целовечерњу представу за Фестивал професионалних позоришта Војводине, а само три позоришта пријавила су представе за децу, што је поражавајуће.

Из овако оскудне, квантитативно и квалитативно, позоришне сезоне 2019/20, ипак је могуће издвојити неколико представа које граде одређени тематски и естетско-поетички корпус на нивоу целокупне позоришне продукције у Војводини. Те су представе настале на основу епских, односно драмских текстуалних предлогака.

У прву „групу” спадају представе настале драматизацијом великих романа домаће и стране књижевности: *Травничка хроника* (по истоименом роману Иве Андрића, драматизација и режија Никита Миливојевић, Српског народног позоришта у сарадњи са Народним позориштем у Сомбору), *Семпер идем* (по истоименом роману Ђорђа Лебовића, драматизација и режија Горчин Стојановић, Народно позориште у Сомбору) и *Ана Карењина* (по истоименом роману Лава Толстоја, режија Дејан Пројковски, Новосадско позориште). У позоришту је увек изазовно, захтевно, неретко недосежно и недостижно, пренети на сцену велика романескна дела таквог епског, полифонијског захвата каква имају дела Толстоја, Андрића, па и Лебовића. У овим представама, као и у делима по којима су настале, препознајемо садашње у прошлости, оно ванвремено и свевремено што их и чини непролазним и актуелним у свим временима и епохама.

У другу „групу” уврстио бих две представе настале по драмским текстовима савремених драмских

писаца средње и најмлађе генерације и једну која је концептуални пројекат редитеља и глумца. *Радничка хроника* (писац Петар Михајловић, режија Вељко Мићуновић, Народно позориште у Суботици, Драма на српском језику), потресна је, цинично–иронично–сатирична фрагментарна позоришна структура о убогом животу радничке класе и разореног (непостојећег) средњег слоја грађанства у време такозване транзиције и успостављања новог робовласничког поретка. Представа *Ко је убио Џенис Џоплин* (текст Тијана Грумић, режија Соња Петровић, Српско народно позориште и Омладинска престонице Европе) премијерно је изведена неколико дана пред увођење ванредног стања у Србији и затварање позоришта. Иако драмски предлог има линеарну структуру засновану на трагичној судбини култне рок хероине, реч је о представи изузетне енергије која кипти од драмских потенцијала и убедљивог „живог“ извођења песама рок певачице, а врхуни у изузетно надахнутим, изванредним глумачким и музичким интерпретацијама две младе глумице, Бојане Милановић и Соње Исаиловић, које играју насловну јунакињу, као и у сувереном и уједначеном наступу целог ансамбла. Браво! Овакве представе, суштински непретенциозне, али које кипте снагом, емпатијом и интер–активном разменом енергије између извођача и публике, не само да враћају веру у позориште, него на најбољи начин сведоче о изнетој тези да се истинско позориште увек еманира у заједници глумаца и публике, у интеракцији која се одвија „уживо“ у позоришној сали, а не у соби пред екраном. Најзад, издвојићу и представу *Густав је крив за све* (концепт и режија Кокан Младеновић, Позориште „Костолањи Деже“, Суботица). Настала по познатом мађарском цртаном филму, ова позоришна структура препознатљиве редитељске поетике и естетике – у форми фарсе, гротеске и бурлеске – фокусира малог, отуђеног човека као манипулацијама подложну гласачку машину и јефтину радну снагу, неснађеног и изгубљеног у времену неолибералног, друштвено–политичко–идеолошког галиматијаса.

Међу представама за децу, издвојио бих за ову прилику две. Најпре представу *Позоришту с љубављу* (концепт и режија Боњо Лунгов и Константин Каракостов, Дечје позориште у Суботици) као изузетно маштовиту, визуелно импресивну, значењима богату, искрену посвету уметности позоришне игре која је остварена уз (очигледно је) минимална буџетска средства, а толико је домишљата, знаковита и снажна. Представа *Немушти језик* (текст Миливоје Млађеновић, адаптација и режија Јован Грујић, Народно позориште „Стерија“, Вршац) настала је по истоименој бајци, а за нас је овде важна, јер тематизује управо питање и будућност позоришта за децу – да ли је оно превазиђено у време електронских медија, да ли су књиге данас сувишне и застареле, ко данас уопште чита и разуме древне бајке, односно каква би данас могла бити улога господара прича и бајки Чекетала, а каква модерног Мултинаратора. Најзад, колико су за све одговорна деца, колико родитељи, а колико, додао бих, свремено позориште за децу које, као што видимо, посустаје и у Војводини.

На крају, без ваљаног одговора на опште, глобално питање и непознаницу какво ће бити позориште у време и после Ковида–19, како ће и колико захтевана физичка дистанца утицати на редитељске, глумачке и извођачке праксе, на евентуалне нове позоришне поетике и естетике, остајем уверен да савремено позориште, у Војводини и Србији, али и у добром делу региона, па и Европе, осим са Ковидом–19, треба да се избори и са другим вирусима који су добрано захватили не само „даске које живот значе“, него и ауторе, управе, глумце... а следствено томе и (не)захтевне, електронским медијима и друштвеним мрежама заведене, гледаоце.

Слободан Савић

A VAJDASÁGI SZÍNHÁZAK DRÁMASZÍNPADA

A COVID-19 ÉS EGYÉB, „SZÍNHÁZI” VÍRUSOK

Akárcsak világszerte, a Covid-19 vírus pandémiája Szerbiában is bezáratta a színházakat és az összes többi kulturális intézményt. Szerbiában a kényszerzárás 2020. március derekán lépett hatályba, az aktuális évad közepén. A színházakat nem csak a közönség előtt zárták le. Abbamaradtak a próbák, elhalasztották a már tervbe vett és megbeszéltek projekteket, amelyeknek az évad vége előtt még repertoárra kellett volna kerülniük. Minden leállt. A félelem, gyanakvás és bizonytalanság vírusa árnyékot vetett a színházakra és közönségükre, mint még soha az újabb történelem folyamán. Annak ellenére, hogy a pandémia első hulláma után kétségtelenül megvolt a kezdeti optimizmus, s amikor a vírus lecsengeni látszott, történtek bizonyos kísérletek, hogy úgyahogy folytatódjon a színházi élet, a szabad ég alatt, a színháztermeken kívül, a 2019/20-as évad mégis zárt ajtók mögött ért véget minden színházban, színészek és közönség nélkül. Nemcsak a bemutatók maradtak el, hanem a már megkezdett projektek is. Ahogyan szerte a világon, úgy Szerbiában is lemondtak és elhalasztottak számos színházi fesztivált.

Az elszigeteltség hosszú hónapjaiban színházi előadások felvételei árasztották el az internetet, külföldiek és hazaiak egyaránt. Egy pillanatban úgy tűnt, mintha a világ színházai vetekedtek volna ebben. Rossz minőségű, műszakilag silány felvételekkel különösen a szerbiai színházak tűntek ki. Mégis, nemes próbálkozás volt ez, hogy ne veszítsék el a kapcsolatot a művészettel és a publikummal. Hogy ne kapituláljanak a vírus előtt, amely egy szem puskapor nélkül leigázta a világot, hogy ne essenek szellemi letargiába és kétségbeesésbe a nagy ismeretlen, a Covid-19 előtt. Mint azonban tudjuk, a színház mindig is közösség volt és a közösségért létezett, azoknak a közösségéért, akik fönt játszanak a színpadon, meg akik a nézőtérben ülnek. A színházművészetet nem lehet úgy élvezni, mint az irodalmat – a dol-

gozószoba csendjében, a televízió vagy a számítógép képernyője előtt. Egyébként a filmrajongók és a filmszakértők igen könnyen megmagyarázhatják a különbséget a filmnézésben, és elsősorban az élmény minőségében, ha a filmet a moziban vagy otthon nézzük, a tévé képernyőjén, még akkor is, ha a család és a barátok körében. A színházi élmény mindig megismételhetetlen, mindig a színpadon szereplő színészek és a nézőtérben ülő közönség közös élménye. Enélkül az interakció nélkül nincs igazi színház, bármit mondjanak is az előadóművészetekről szóló korszerű elméletek. Erről igen gyorsan meggyőződhattunk, amikor a televízió vagy a laptop képernyőjén néztük a „színházat”. Ezek hasznos információk voltak, alkalom volt, hogy megnézzünk egy hazai színházi előadást, amelyet elmulasztottunk vagy egy külföldit, amelyet talán sosem lesz alkalmunk megnézni, de csak ennyi és szinte semmi más.

Kétségtelen tehát, hogy a Covid-19 nemcsak berekesztette, de felébe vágta a 2019/20-as színházi évadot, Szerbiában és a világban egyaránt. Ez azonban csupán egy nézőpont, ugyanis mindig van egy másik is. Tekintettel arra, hogy ennek a szövegnek a témája a vajdasági hivatásos színházak produkciója, ezt a produkciót a tavalyihoz hasonlóan egy másik nézőpontból is megvizsgálom, nevezetesen a Vajdasági Hivatásos Színházak Fesztiválja szelektorának (második mandátum) nézőpontjából. Így szemlélve a helyzet éppoly áldatlan, a pandémiától függetlenül. Mintha valamilyen más, mondhatnám éppoly veszélyes és messze ható vírus vette volna be magát a vajdasági hivatásos színházak életébe. Amikor tavaly ugyanebben a folyóiratban írtam erről a témáról, megállapítottam, hogy a vajdasági hivatásos színházakban a produkció, a tavalyi és néhány előző évadhoz hasonlítva, a felére csökkent, amikor az egész estét betöltő előadásokról beszélünk, a gyermekelőadások esetében pedig a helyzet még rosszabb. Ebből a szempontból szemlélve, a két fesztivál közötti produkció tekintetében az egész estét betöltő előadások bemutatóinak száma tovább csökkent, a gyermekelőadások esetében pedig az előző évadhoz képest szó szerint megtizedelődött. Tehát folytatódott a csökkenési trend,

noha mindig szem előtt tartom, hogy a mennyiség nem mindig jelent feltétlenül minőséget is. A tények azonban aggasztóak, és nem a Covid-19-járvány vagy a színházak egyre zsugorodó költségvetésének a következményei, mely utóbbiak mellesleg, ritka kivétellektől eltekintve, szégyenteljesen kicsik. Mennyiségi és minőségi hanyatlásról van szó. Attól tartok tehát, hogy a színházakat Vajdaságban (és általában Szerbiában), néhány tiszteletreméltó kivétellel, amelyek mintha erősítenék ezt a visszaszabályt, egy másik vírus fertőzte meg: az ötlettelenség, következetlen és improvizációkkal teli repertoár, a hosszútávú tervezés és a koncepció hiányának vírusa.

A bemutatók számát, valamint az előadások minőségét tekintve, akárcsak az előző évadban, most is élen járt a Szerb Nemzeti Színház, az Újvidéki Színház, a szabadkai Népszínház és a zombori Népszínház. Az előző néhány terméketlen évhez viszonyítva bizonyos előrelépés történt a verseci Sterija Színházban. A Kosztolányi Dezső Színház koncepció tekintetében marad a maga színházi csésze teája mellett. Amikor a gyermekek és fiatalok számára készült produkciókat vesszük számba, a szabadkai Gyermekszínház és az újvidéki Ifjúsági Színház tartja a színvonalat. A múlt évadban egy olyan színház volt, most pedig három, amely nem jelentett be egyetlen egész estét betöltő előadást sem a Vajdasági Hivatásos Színházak Fesztiváljára, továbbá csak három színház jelentett be gyermekelőadást, ami lesújtó eredmény.

Ebből a mennyiségileg és minőségileg szűkös 2019/20-as színházi évadból mégis ki lehet választani néhány előadást, amelyek meghatározott tematikai és esztétikai-poétikai korpuszt jelentenek az átfogó vajdasági színházi produkció szintjén. Ezek az előadások epikus, illetve drámai szövegsablonok alapján jöttek létre.

Az első „csoportba” tartoznak a hazai és a világirodalom nagy regényeinek dramatizálásával született előadások: *Travniki krónika* (Ivo Andrić azonos című regénye alapján, dramatizálás és rendezés: Nikita Milivojević, a Szerb Nemzeti Színház és a zombori Népszínház közös produkciója), *Semper idem* (Đorđe Lebović azonos

című regénye alapján, dramatizálás és rendezés: Gorčin Stojanović, zombori Népszínház) és *Anna Karenina* (Lev Tolsztoj azonos című regénye alapján, rendezte Dejan Projkovszki, Újvidéki Színház). A színházban mindig nagy kihívás – nem ritka esetben elérhetetlen – színre vinni az olyan epikai, polifonikus léptékű regényeket, amilyenek Tolsztoj, Andrić és Lebović művei. Ezekben az előadásokban, akárcsak a művekben, amelyek alapján létrejöttek, felismerjük a mait a múltban, az időtlenséget és kortalant, ami múlhatatlanná és aktuálissá teszi őket minden időben és korban.

A másik „csoportba” sorolnék két előadást, amelyek a közép- és legifjabb nemzedékhez tartozó kortárs drámaírók szövegei alapján jöttek létre, továbbá még egyet, amely a rendező és a színészek konceptuális projektje. A *Munkáskronika* (írta Petar Mihajlović, rendezte Veljko Mićunović, a szabadkai Népszínház Szerb Társulata) megrázó, cinikus-ironikus-szatirikus töredékes színházi struktúra a munkásosztály és a szétvert (nemlétező) polgári középosztály siralmas életéről az úgynevezett tranzíció és az új rabszolgatartó társadalom kialakulásának idején. A *Ki ölte meg Janis Joplint* (szöveg Tijana Grumić, rendező Sonja Petrović, Szerb Nemzeti Színház és Európa Kulturális Fővárosa) bemutatóját néhány nappal a rendkívüli helyzet bevezetése és a színházak bezárása előtt tartották meg. Annak ellenére, hogy a drámai sablon lineáris struktúrájú és a kultikus rockstár tragikus sorsán alapul, egy rendkívüli energiájú előadásról van szó, amely buzog a drámai potenciáltól és az énekesnő dalainak meggyőző „élő” előadásaitól, és amelynek csúcspontjait a két fiatal színésznő, a hősnőt alakító Bojana Milanović és Sonja Isailović rendkívül ihletett, kitűnő színészi és zenei interpretációi, valamint az egész együttes szuverén és kiegyensúlyozott fellépése jelentik. Bravó! Az ilyen előadások, amelyek lényegében nem pretenciózusak, de amelyekben buzog az energia, empátia és a közönséggel kialakított interaktív energiacsere, nemcsak megújítják a színházba vetett hitünket, de a legjobb módon tanúsítják a fentebb említett tézist, miszerint az igazi színház mindig a színészek és a közönség közösségében emanálódik, az „élő” interakcióban, a színházteremben, nem pedig a szobában a képernyő

előtt. Végezetül említeném a *Gusztáv a hibás mindenért* című előadást (koncepció és rendezés Kokan Mladenović, Kosztolányi Dezső Színház, Szabadka). A népszerű magyar rajzfilm alapján létrehozott, a felismerhető rendezői poétikát és esztétikát felvonultató színházi struktúra – bohózat, groteszk és burleszk formájában – az elidegenedett kisemberre fókuszál, aki manipulációkra alkalmas szavazógépezetet és olcsó munkaerőt jelent, aki nem találja fel magát és elveszetten bolyong a neoliberális, társadalmi-politikai-ideológiai galimatiász útvesztőiben.

A gyermekelőadások közül kettőt emelnék ki. Először is *A színháznak szeretettel* (koncepció és rendezés Bonjo Lungov és Konsztantin Karakosztov, Szabadkai Gyermekszínház) című előadást, mint rendkívül fantáziadús, vizuálisan lenyűgöző, jelentésben gazdag, őszinte hitvallást a színházi művészet mellett, amelyet (szemmel láthatóan) minimális költségvetésből valósítottak meg, és mégis oly találekony, jelzésértékű és erőteljes. *A Nemušti jezik* című előadás (szöveg Milivoje Mladenović, adaptáció és rendezés Jovan Grujić, verseci Sterija Népszínház) az azonos című mese alapján készült, számunkra itt pedig azért fontos, mert éppen a gyermekszínházak kérdését és jövőjét tematizálja – vajon túlhaladott-e az elektronikus média korában, feleslegesek és elavultak-e manapság a könyvek, ki olvassa és érti egyáltalán manapság az ősi meséket, vagyis mi lehetne manapság Čeketalónak, a mesék és regék urának szerepe, és mi a modern Multinarrátoré. Végezetül, mennyiben felelősek mindenért a gyerekek, mennyiben a szülők, és mennyiben a korszerű gyermekszínház, tenném hozzá, amely, mint látjuk, Vajdaságban is lankad.

És végezetül, megfelelő válasz híján az általános, globális kérdésre és talányra, hogy milyen lesz a színház a Covid-19 idején és utána, milyen és mekkora hatással lesz a megkövetelt fizikai távolság a rendezői, színészi és előadói gyakorlatra, az esetleges új színházi poétikákra és esztétikákra, kitarok meggyőződésem mellett, miszerint a korszerű színháznak, Vajdaságban és Szerbiában, de a térség és Európa jelentős részében is, a Covid-19-en kívül meg kell küzdenie más vírusokkal is, amelyek jócskán megfer-

tőzték nemcsak „a világot jelentő deszkákat”, de a szerzőket, igazgatóságokat, színészeket... és ennek következtében az igénytelen, az elektronikus média és közösségi hálók által félrevezetett nézőket is.

Slobodan Savić

ČINOHRA DIVADIEL VOJVODINY

COVID-19 A INÉ „DIVADELNÉ” VÍRUSY

Rovnako ako na celom svete, aj v Srbsku pandémia vírusu COVID-19 zavrela divadlá a všetky ďalšie kultúrne inštitúcie. Nútené uzavretie v Srbsku nadobudlo platnosť v polovici marca 2020, uprostred aktuálnej sezóny. Divadlá neboli zavreté iba pre verejnosť. Skúšky boli prerušené a už naplánované a dohodnuté projekty, ktoré mali byť na repertoári do konca sezóny, boli odročené. Všetko sa zastavilo. Vírus strachu, podozrenia a neistoty sa rozšíril po divadlách a ich publiku ako nikdy predtým v novších dejinách. Napriek určitému začiatočnému optimizmu, ktorý nasledoval po prvej vlne pandémie, napriek neskorším pokusom, keď sa vírus trochu spomalil, napriek úsiliu ako-tak pokračovať v divadelnom živote vonku na otvorenom, mimo divadelných siení, divadelná sezóna 2019/20 sa skončila za zatvorenými dverami všetkých divadiel, bez hercov a publika. Neboli odročené len premiéry a už začaté projekty, zrušené a odročené boli aj početné divadelné festivaly, vo svete aj v Srbsku.

Počas dlhých mesiacov izolácie internet bol zaplavený nahrávkami divadelných predstavení, zahraničných aj domácich. Akoby v jednom okamihu súťažili všetky divadlá. Nekvalitnými, technicky zlými nahrávkami vynikali najmä niektoré divadlá zo Srbska. Bol to ale úšľachtilý pokus nestratiť kontakt s umením, s publikom. Nepodľahnúť vírusu, ktorý si podmanil svet bez zrnka strelného prachu, neupadnúť do duchovnej letargie a zúfalstva pred cudzincom COVID-19. Ale ako vieme, divadlo vždy bolo v komunite a pre komunitu, komunitu tých, ktorí niečo hrajú na javisku, a tých,

ktorí ich sledujú z hľadiska. Divadelné umenie si nemožno vychutnávať, tak ako literatúru – v tichosti pracovne, ani pred televíznou a počítačovou obrazovkou. Napokon, milovníci a teoretici filmu veľmi ľahko vysvetlia rozdiel v pozeraní filmov, a to predovšetkým v kvalite zážitku, v kinosále a doma, pred televíznou obrazovkou, aj keď je to v kruhu rodiny a priateľov. Divadelný počin je neopakovateľný, vždy v kruhu hercov na javisku a publika v sále. Bez tejto interakcie a napriek moderným teóriám divadelného umenia skutočné divadlo neexistuje. A rýchlo sme si to uvedomili sledovaním „divadla“ v televízii alebo na obrazovkách notebookov. Boli to užitočné informácie, bola to príležitosť vidieť nejaké domáce divadelné predstavenie, ktoré sme zmeškali, alebo zahraničné, ktoré možno nikdy nebudeme mať možnosť vidieť, ale iba to a takmer nič viac.

Preto niet pochýb o tom, že COVID-19 nielenže zastavil, ale aj o polovicu zmenšil divadelnú sezónu 2019/20, a to rovnako v Srbsku, ako aj vo svete. Je to však iba jeden uhol pohľadu, vždy existuje ďalší. Keďže predmetom tohto textu je divadelná tvorba v profesionálnych vojvodinských divadlách, budem túto tvorbu, podobne ako vlani, pozorovať z iného hľadiska, ako programový riaditeľ Festivalu profesionálnych divadiel Vojvodiny (v druhom mandáte). Z tohto uhla pohľadu je situácia rovnako nezávideniahodná, bez ohľadu na pandémiu. Je to, akoby sa do divadelného života profesionálnych vojvodinských divadiel vkradol nejaký iný vírus, povedal by som rovnako nebezpečný a ďalekosiahly. Keď som minulý rok písal v rovnakom časopise na rovnakú tému, uviedol som, že produkcia v profesionálnych divadlách vo Vojvodine sa v porovnaní s poslednou, ale aj s niekoľkými predchádzajúcimi sezónami, znížila o polovicu, ak hovoríme o celovečerných predstaveniach, a že situácia v produkcii predstavení pre deti je ešte horšia. Dívajúc sa z rovnakého aspektu, berúc do úvahy produkciu predstavení medzi týmito dvoma Festivalmi, sa počet premiérových celovečerných predstavení ešte znížil a počet predstavení pre deti bol v porovnaní s minulosťou sezónou doslova zdecimovaný. Trend ubúdania teda pokračuje, aj keď vždy mám na mysli, že kvantita

nie vždy a nevyhnutne prináša kvalitu. Fakty, ktoré uvádzam, sú však znepokojujúce a nie sú dôsledkom vírusu COVID-19, ani čoraz skromnejších rozpočtov našich divadiel, ktoré sú až na zriedkavé výnimky hanebne malé. Ide o kvantitatívny a kvalitatívny pokles. Preto sa obávam, že ďalší vírus, okrem čestných výnimiek, ktoré zrejme iba potvrdzujú toto nepriaznivé pravidlo, zasiahol divadlá vo Vojvodine (a v Srbsku všeobecne): vírus bezideovosti, repertoárovej nedôslednosti a improvizácií, nedostatku konceptu a dlhodobého plánovania.

Pokiaľ ide o počet premiérových predstavení, ale aj o kvalitu predstavení, tento rok, ako aj v predchádzajúcej divadelnej sezóne, na prvých priečkach sú: Srbské národné divadlo, Novosadské divadlo, Národné divadlo v Subotici a Národné divadlo v Sombore. Určitý pokrok v porovnaní s niekoľkými predchádzajúcimi neúrodnými rokmi dosiahli v divadle „Sterija“ vo Vršci. Divadlo Dezső Kosztolányi koncepcie zostáva pri svojej divadelnej šálke čaju. Pokiaľ ide o produkciu hier pre deti a mládež, štandard dodržali Detské divadlo v Subotici a Divadlo mladých v Novom Sade. V minulej sezóne jedno a tejto až tri divadlá neprihlásili ani jedno celovečerné predstavenie na Festival profesionálnych divadiel Vojvodiny a iba tri divadlá prihlásili divadelné hry pre deti, čo je príliš deštruktívne.

Z takejto, kvantitatívne a kvalitatívne skromnej, divadelnej sezóny 2019/20 je stále možné vyčleniť niekoľko predstavení, ktoré vytvárajú určitý tematický a esteticko-poetický korpus na úrovni úhrnnej divadelnej produkcie vo Vojvodine. Tieto hry vznikli na základe epických, respektíve dramatických textových predlôh.

Do prvej „skupiny“ patria predstavenia, ktoré vznikli dramatisáciou veľkých románov domácej a zahraničnej literatúry: *Travnická kronika* (podľa rovnomenného románu Ivu Andrića, dramatisácia a réžia: Nikita Milivojević, Srbské národné divadlo v spolupráci s Národným divadlom v Sombore), *Semper idem* (podľa rovnomenného románu Đorđa Lebovića, dramatisácia a réžia Gorčin Stojanović, Národné divadlo Sombor) a *Anna Kareninová* (podľa rovnomenného románu Leva

Tolstého, réžia Dejan Projkovski, Novosadské divadlo). V divadle je vždy výzvou, náročné, často nedostížné a nedosiahnuteľné, dočariť na javisku veľké románové diela takého epického, polyfonického prístupu, ako sú diela Tolstého, Andrića, ba dokonca Lebovića. V týchto predstaveniach, ako aj v dielach, podľa ktorých vznikli, rozoznávame súčasnosť v minulosti, nadčasovosť a večnosť, čo znamená, že sú nezničiteľné a aktuálne vo všetkých dobách a epochách.

Do druhej „skupiny“ by som zaradil dve predstavenia, ktoré vznikli na základe dramatických textov súčasných autorov strednej a najmladšej generácie a jednu, ktorá je koncepčným projektom režiséra a hercov. *Robotnícka kronika* (spisovateľ Petar Mihajlović, réžia Veljko Mićunović, Národné divadlo v Subotici, Činnohra v srbčine) je šokujúcou, cynicko-ironicky-satirickou fragmentárnou divadelnou štruktúrou o úbohom živote robotníckej triedy a zničenej (neexistujúcej) strednej vrstvy obyvateľstva, počas takzvanej tranzície a nastolenia nového otrokárskeho zriadenia. Predstavenie *Kto zabil Janis Joplin* (text Tijany Grumićovej, réžia Sonja Petrović, Srbské národné divadlo a Hlavné mesto mládeže Európy) malo premiéru niekoľko dní pred uvedením výnimočného stavu v Srbsku a zatvorením divadla. Aj keď predloha má lineárnu štruktúru založenú na tragickom osude kultovej rockovej hrdinky, ide o predstavenie mimoriadnej energie, ktorá vrie dramatickým potenciálom a presvedčivým „živým“ predvedením piesní rockovej speváčky a vrcholí mimoriadne inšpiratívnymi, výnimočnými hereckými a hudobnými interpretáciami dvoch mladých herečiek Bojany Milanovićovej a Sonje Isailovićovej, ktoré stvárajú hlavnú hrdinku, ako aj v suverénnom a jednotnom prevedení celého súboru. Výborne! Bravó! Takéto predstavenia, v podstate nenáročné, ale plné sily, empatie a interaktívnej výmeny energie medzi interpretom a publikom, nielenže vracajú vieru v divadlo, ale najlepším spôsobom svedčia o téze, že skutočné divadlo vždy emanuje v komunite hercov a divákov, v interakcii, ktorá sa odohráva „naživo“ v divadelnej sále, a nie v miestnosti pred obrazovkou. Na záver vyzdvihnem predstavenie *Gustav môže za všetko* (Gustav je kriv za sve) (konceptcia a réžia Kokan Mladenović, divadlo Dezső Kosz-

tolányi, Subotica). Vytvorená na základe známeho maďarského kresleného filmu, táto divadelná štruktúra rozpoznateľnej režijnej poetiky a estetiky – vo forme frašky, grotesky a burlesky – zameriava sa na malého odcudzeného človeka ako na manipulovateľný hlasovací stroj a lacnú pracovnú silu, nezorientovaného a strateného v čase neoliberalizmu, spoločensko-politicko-ideologického galimatiašu.

Z predstavení pre deti by som chcel pre túto príležitosť vyzdvihnúť dve. V prvom rade predstavenie *Divadlu s láskou* (konceptcia a réžia Bonjo Lungov a Konstantin Karakostov, Detské divadlo v Subotici) ako mimoriadne nápaditú, vizuálne pôsobivú, zmysluplnú, úprimnú poctu divadelnému umeniu, ktoré je realizované (vidno) s minimálnymi rozpočtovými prostriedkami, a predsa je také nápadité, výrečné a silné. Predstavenie *Nemý jazyk* (text Milivoje Mladjenović, adaptácia a réžia Jovan Grujić, Národné divadlo „Sterija“, Vršac) vzniklo na základe rovnomennej rozprávky a je tu pre nás dôležitá, pretože sa venuje problematike a budúcnosti detského divadla, či je ono prekonané v dobe elektronických médií, či sú dnes knihy zbytočné a zastaralé, kto dnes vôbec číta a rozumie starodávnym rozprávkam, vlastne aká by dnes mohla byť rola pána príbehov a rozprávok Čeketala a aká moderného Multinarátora. Napokon, v akej miere sú za všetko zodpovedné deti, v akej miere rodičia a v akej miere, dodal by som, súčasné divadlo pre deti, ktoré, ako vidíme, zlyháva aj vo Vojvodine.

Nakoniec, bez náležitej odpovede na všeobecnú, globálnu otázku a neznámu, aké bude divadlo v čase a po COVID-19, ako a v akej miere požadovaný fyzický odstup ovplyvní réžijné, herecké a interpretačné výkony, možné nové divadelné poetiky a estetiky, som naďalej presvedčený, že by súčasné divadlo vo Vojvodine a Srbsku, ale aj v značnej časti regiónu a dokonca aj v Európe, malo bojovať, nielen proti COVID-19, ale aj proti ďalším vírusom, ktoré nadobro ovplyvnili nielen „dosky, ktoré znamenajú svet“, ale aj autorov, manažment, hercov ... a následne aj (ne)náročných, elektronickými médiami a sociálnymi sieťami zvedených divákov.

Slobodan Savić

ДРАМСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЙВОДИНИ

КОВИД-19 И ДРУГИ, „ТЕАТРАЛНИ” ВИРУСИ

Як и у цалим швецѣ, так и у Сербії, пандемия вирусу Ковид-19 заварла театри, та и други институції култури. У Сербії примушуюче заверанѣ пришло на моц штредком марца 2020. року, на половки актуалней сезони. Театри не заварти лѣм за публику. Зопарти проби, одложени уж плановани и догварени проєкти хтори ше мали найсц на репертоару по конѣц сезони. Шицко стануло. Вирус страху, подозривосци и несигурносци наднесол ше над театралцями и їх публику як нїгда по тераз у новшей исторії. И попри сигурного, початного оптимизму хтори ушлїдзел такой после першей габи пандемії, и попри пробованьох хтори ушлїдзели познїйше кед ше вирус дакус змирел, и попри усиловносцох же би ше театрални живот як-так предлужел на отвореним, звонка театралних салох, театрална сезона 2019/20. ше закончела поза завартих дзверох шицких театрох, без глумцох и публики. Не одложени лѣм премиєри и уж започати проєкти, отказани и одложени и числени театрални фестивали, як у швецѣ, так и у Сербії.

Под час длугих мешацох изолациї, интернет засипали знімки театралних представох, страних и домашнїх. Як кед би ше у єдней хвильки шицки вселенски театри змагали у тим. Зоз неквалитетнима, технїчно подлима знімками окреме предводзели дзепоедни театри зоз Сербії. Заш лѣм, було то драгоцине пробованѣ же би ше не страцело контакт з уметносцу, з публику. Же би ше не поклекло пред вирусом хтори покорел швет без зарна баруту, же би ше не спадло до духовней летаргїи и очаю пред непознатим Ковид-19. Алѣ, як цо знаме, театер вше бул у заєднїци и за заєднїцу, заєднїцу гевтих хтори цошка бавя на сцени и гевтих хтори их патра зоз театралних салох. У театралней уметносци неможлїве уживац так як у литератури – у цихосци роботней хижї, лѣбо пред екраном телевизора и рахункара. Вшелїяк, любителѣ и теоретичаре фи-

лма вам барз лѣгко потолкую розлику у патреню филма, и скорей шицкого у квалитету дожица, у кино сали и дома, пред телевизийним екраном, гоч то було и у кругу фамелиї и приятельох. Театрална дїя неповторлїва, вше у заєднїци глумцох на сцени и публики у сали. Без тей интеракциї, и попри сучасних теорийох виводзацкей уметносци, нест правдивого театру. И о тим зме ше барз швидко ошвечели през патренѣ „театру” на телевизії лѣбо лаптопох. Гей же то були хасновити информациї, гей же то була нагода видзиц даяку домашню представу хтору зме препущели лѣбо иножемну хтору можебуц нїгда не будземе мац нагоди видзиц, алѣ лѣм то и скоро нїч вецей.

Нест нїякей подозривосци же Ковид-19 не лѣм зопар, алѣ и преполовел театралну сезону 2019/20, под`єднак у Сербії як и у швецѣ. Алѣ, то лѣм єден угел патреня, вше насампредз постої и други. Понеже предмет того тексту театрална продукция у професийних театрох Войводини, тоту продукцию, як и прешлого року, будзем спатрац и зоз другей перспективи, як селектор Фестивалу професийних театрох Войводини (у другим мандату). Зоз того углу патрено, ситуація єднак незавидна, и то без огляду на пандемию. Як кед би ше даяки други вирус, гварел бим же єднак опасни и далекосяжни, уцагнул до театралного животу професийних театрох Войводини. Кед сом прешлого року писал у тим истим часопису о истей теми, констатовал сом же продукция у професийних театрох Войводини у одношеню на прешлу, алѣ и на даскельо предходни сезони, преполовена, кед же бешедуєме о цаловечарших представох, а же ситуація у продукциї представох за дзеци ище горша. Патрено зоз истей перспективи, маючи на розуме продукцию представох медзи двома Фестивалами, число премиєрних цаловечарших представох додатно зменшане, а число представох за дзеци, у одношеню на прешлу сезону, буквално дзешатковане. Значи, тренд опадованя предлужени, гоч одвше на розуме мам же квантитет не продукує нужно и квалитет. Алѣ, факти хтори виношим знемируюци и не пошлїдок су вирусу Ко-

вид-19, та ані вше худобнейшого бюджету наших театрох хтори, попри ридких винїмкох, ганєбно манди. Слово о квантитативним и квалитативним опадованю. Отадз ше боїм же други вирус, попри чесних винїмкох хтори як кед би потвердзовали тото на руби правило, залапел театри у Войводини (и у Сербїї вообщє): вирус безидейносци, репертоарна конзистенция и импровизация, одсуство концепту и длугорочне планованє.

По числу премиєрних виводзєньох, алє и по квалитету представох, и тей, як и прешлей театралней сезони, предводзи Сербски народни театр, Новосадски театр, Народни театр у Суботици и Народни театр у Зомборе. Одредзєне напредованє у одношеню на даскелї прешли неплодни роки, зробєне у Театру „Стерия” у Вершцу. Театер „Костоланї Деже” остава, концептуално, при своєй театралней шолїчки чаю.

Кед же слово о продукцийох представох за дзеци и младеж, стандарт затримали Дзєцински театр у Суботици и Театер младих у Новим Садзе. Прешлей сезони єден, а тей аж три театри нє приявели ані єдну цаловечаршу представу за Фєстивал профєсийних театрох Войводини, а лєм три театри приявели представи за дзеци, цо поражаюцє.

Зоз такєй худобней, квантитативно и квалитативно, театралней сезони 2019/20, заш лєм можливє видвоїц даскельо представи хтори будує одредзєни тематски и естетско-поетични корпус на уровню цалокупней театралней продукций у Войводини. Тоти представи настали на основи єпских, односно драмских текстуалних моделох.

До першей „групи” припадаю представи хтори настали з драматизацию вєльких романох домашней и странеї кнїжовносци: *Травнїцка хронїка* (по истоменим роману Иву Андрича, драматизация и режия Никита Миливоєвич, Сербского народног театру у сотруднїцтвє зоз Народним театром у Зомборе), *Семпер идем* (по истоменим роману Дьордя Лебовича, драматизация и режия Горчин Стоянович, Народни театр у Зомборе) и *Ана Карєнїна* (по истоменим роману Лава Толстої,

режия Деян Проїковски, Новосадски театр). У театре вше виволуюцє, вимагаюцє, нєридко недосяжнє и недосцигуюцє, пренєсц на сцену вєльки романескни дїла такого єпского обсягу яки маю дїла Толстої, Андрича, та и Лебовича. У тих представох, як и у дїлох по хторих настали, препознаваме тєрашнє у прешлосци, гєвто звонкачасовє и вєсєчасовє цо их и твори нєпреходним и актуалним у шицких часох и єпохах.

До другєй „групи” бим положєл два представи хтори настали по театралних текстох сучасних драмских писатєльох штредней и младшей гєнераций и єдну хтора концептуални проєкт режисєра и глумца. *Роботнїцка хронїка* (писатєль Петар Михайлович, режия Вєлько Мичунович, Народни театр у Суботици, Драма на сербским язика), потресна, цинїчно-иронично-сатирично фрагментарна театрална структура о худобним живоцє роботнїцкєй класи и зруйнованог (нєпостояцог) штредног пасма гражданства у чашє такволанєй транзиций и успоставяня новог робовласнїцког порядку. Представа *Хто забил Дзєнис Джоплин* (текст Тиїана Грумич, режия Соня Петрович, Сербски народни театр и Младежска престолнїца Европи) премиєрно вивєдзєна даскельо днї скорєй уводзєня позарядовог стану у Сербїї и завераня театрох. Гоч театрални модел ма лїнеарну структуру базовану на трагичней судьби култнєй рок героїни, слово о представи винїмковєй енергий хтора вє од театралног потенциялу и прєшвєчлївог „живог” виводзєня писньох рок шпивачки, а вєршина у винїмково надихнутих, винїмкових глумєцких и музичних интерпрєтацийох двох младих глумицох, Бояни Миланович и Сонї Исаилович, хтори бавя на словну юнакиню, як и у сувереним и вїєдначеним наступу цалог ансамблю. Bravo! Таки представи, сущно нєпрєтенциозни, алє вру з моцу, ємпатию и интер-активну черанку енергий помєдзи виводзача и публики, нє лєм же врацаю виру до театру, алє на найлєпши можливи способ шведоча о винєшенєй тєзи же ше правдиви театр вше єманира у заєднїци глумцох и публики, у интеракций хтора ше одвива „на живо” у театралнєй сали, а нє у хижї пред

екраном. Конечно, видвоїм и представу *Густав виновати за шицко* (концепт и режия Кокан Младенович, Театер „Костоланї Деже”, Суботица). Витворена спрам познатого мадярского рисованого филму, тот театрална структура препознаваючей режисерскей поетики и естетики – у форми фарси, гротески и бурлески – фокусує малого, оцудзеного человека як з манипуляциями подложну гласацку машину и туню роботну моц, незнайдзеного и страченого у часу неолибералней, дружтвено-политично-идеологийней мервенїни.

Медзи представами за дзеци, за тоту нагоду бим видвоел два. Перше представу *Театру з любову* (концепт и режия Боньо Лунгов и Константин Каракостов, дзецински театер у Суботици) як винїмково полну мрийох, визуелно импресивну, зоз значеняма богату, щире пошвещене уметносци театралного бависка хторе витворене зоз (очиглядне є) минималнима бюджетскимa средствами, а нательо здумана, знаковна и моцна. Представа *Нерозумлїви язык* (текст Миливоє Младенович, адаптация и режия Йован Груїч, Народни театер „Стерия”, Вершец) настала зоз истоменой сказки, а за нас є ту важна, бо тематизує праве питанє и будучносц театру за дзеци – же чи воно превозидзене у чаше електронских медийох, же чи кнїжки нешка звишок и застарени, хто нешка вообще чита и розуми стародавни сказки, односно яка би нешка могла буц улога пана приповедох и сказки Чекетала, а яка модерного Мултинаратора. Конечно, кельо за шицко одвичательни дзеци, кельо родичи, а кельо, додал бим, сучасни театер за дзеци хтори, як цо видзиме, зунує и у Войводини.

На концу, без правого одвиту на обще, глобалне питанє и непознатосц же яки будзе театер под час и после Ковиду-19, як и кельо вимагана физична дистанца будзе вглївовац на режисерски, глумецки и виводзаци пракси, на евентуални нови театрални поетики и естетики, оставам прешвечени же сучасни театер, у Войводини и Сербїи, алє и у добрей часци региїона, та и Европи, окрем зоз Ковидом-19, треба же би ше виборел и зоз другима вирусима хтори досц добре залапели не лєм

„дески хтори живот знача”, алє и авторох, управу, глумцох... а у провадзєню и (не)вимагаючих, зоз електронскимa медиями и дружтвенима мрежами заведзених, патрацох.

Слободан Савич

SCENA DE DRAMĂ A TEATRULUI VOIVODINEAN

COVID-19 ȘI ALTE VIRUSURI „SCENICE”

Precum și în întreaga lume, așa și în Serbia, pandemia virusului Covid-19 a închis teatrele și toate celelalte instituții publice. În Serbia, închiderea forțată a intrat în vigoare la mijlocul sezonului curent, la mijlocul sezonului curent, mai precis la mijlocul lunii martie 2020. Teatrele nu sunt închise doar pentru public. Repetițiile au fost suspendate, iar proiectele planificate și contractate, care trebuiau să fie puse în repertoriu până la sfârșitul sezonului, au fost amânate. Totul a stat. Virusul fricii, suspiciunilor și incertitudinii s-a năpustit asupra teatrelor și publicului ca niciodată în istoria recentă.

În ciuda unui anumit optimism inițial care a urmat primului val al pandemiei, în ciuda încercărilor ulterioare când virusul a încetinit puțin, în ciuda eforturilor de a continua viața teatrală în aer liber, în afara sălilor de teatru, sezonul de teatru 2019/20 a fost încheiat în spatele ușilor închise ale tuturor teatrelor, fără actori și fără public. Nu au fost amânate sau anulate numai premierele și proiectele deja începute ci și numeroase festivaluri de teatru, atât în lume, cât și în Serbia. În lunile lungi de izolare Internetul a fost inundat de înregistrări de spectacole de teatru, atât străine, cât și de la noi. Parcă la un moment dat toate teatrele cosmice se întreceau între ele în acest domeniu. Unele teatre din Serbia au avut înregistrări de calitate scăzută și destul de proaste din punct de vedere tehnic. Totuși, a existat și încercări nobile de a nu se pierde contactul cu arta și în special cu pu-

blicul. Asta, pentru ca să nu cedăm în fața virusului care a cucerit lumea fără un fir de praf de pușcă și să nu cădem în letargie spirituală și disperare în fața necunoscutului virus, Kovid-19. Dar, după cum știm, teatrul a existat întotdeauna în comunitate și pentru comunitate, comunitatea celor care joacă ceva pe scenă și a celor care îi urmăresc din sala de teatru. Nu poți să te bucuri de arta teatrală la fel de mult ca și de literatură – în liniștea biroului sau în fața ecranului televizorului sau a computerului.

La urma urmei, iubitorii și teoreticienii de film vor explica foarte ușor diferența dintre vizionarea filmelor și, mai ales, calitatea experienței, în sala de cinema și acasă, în fața ecranului televizorului, chiar dacă este în cercul familie și a prietenilor. Actul teatral este irepetabil, întotdeauna în comunitatea actorilor de pe scenă și a publicului din sală. Fără această interacțiune, chiar și în ciuda teoriilor moderne ale artelor spectacolului, nu există nici teatru adevărat. Foarte repede am devenit conștienți de aceasta vizionând „teatrul” la televizor sau pe ecranele laptopului. Acestea erau informații utile și era o ocazie de a vedea unele piese de teatru din țară sau străinătate pe care nu le-am urmărit până acum sau poate nu vom avea niciodată șansa să le vedem, aceasta este unicul lucru pozitiv și atât.

Prin urmare, nu există nicio îndoială că Kovid-19 nu numai că a oprit, dar și a înjumătățit sezonul teatral 2019/20, atât în Serbia, cât și în lume.

Dar, acesta este doar un punct de vedere, noi știm că întotdeauna există și altul.

Deoarece subiectul acestui text este producția de teatru în teatrele profesioniste din Voivodina, voi observa, ca și anul trecut, această producție dintr-o altă perspectivă, în calitate de selector al Festivalului Teatrelor Profesioniste din Voivodina (în al doilea mandat). Din acest punct de vedere, situația este la fel lipsită de invidie, indiferent de pandemie. De parcă un alt virus, aș spune la fel de periculos și de mare amploare, s-ar fi strecurat în viața teatrală a teatrelor profesioniste din Voivodina.

Când am scris anul trecut în aceeași revistă despre același subiect, am constatat că producția teatrelor profesioniste din Voivodina, dacă vorbim despre spectacole, în comparație cu sezonul trecut, dar și cele anterioare, a fost înjumătățită și că situația în producția de piese de teatru pentru copii este și mai gravă. Dacă privim din aceeași perspectivă, având în vedere producția de spectacole între cele două festivaluri, numărul spectacolelor de premieră de lungă durată a fost redus, iar numărul de spectacole pentru copii, comparativ cu sezonul trecut, a fost literalmente decimat.

Deci, tendința descendentă a continuat, deși țin întotdeauna de ideea că cantitatea nu produce întotdeauna și neapărat calitatea. Cu toate acestea, faptele pe care le prezint sunt deranjante și nu sunt consecința virusului Kovid-19 sau a bugetelor din ce în ce mai scăzute ale teatrelor noastre, care, cu rare excepții, sunt rușinos de mici. Este vorba de o chestiune de declin cantitativ și calitativ totodată. Mi-e teamă că un alt virus, cu excepții onorabile care par să confirme această regulă greșită, s-a răspândit în teatrele din Voivodina (și în Serbia în general): virusul lipsei de idei, inconsecvența repertoriului și improvizatia, lipsa de concepție și planificare pe termen lung.

După numărul de spectacole în premieră, dar și în funcție de calitatea spectacolelor, anul acesta, precum și sezonul teatral trecut, pe locul întâi se află Teatrul Național Sârb, Teatrul Național din Novi Sad, Teatrul Național din Subotica și Teatrul Național din Sombor.

S-au făcut și unele progrese în comparație cu câțiva ani în urmă la Teatrul „Sterija” din Vrârșeț. Teatrul „Kostolanji Deže” rămâne, conceptual, la pauză de cafea teatrală. Când vine vorba de producția de piese pentru copii și tineret, standardul a fost păstrat de Teatrul pentru copii din Subotica și Teatrul pentru tineret din Novi Sad. Sezonul trecut un teatru, iar în această sezonă chiar trei teatre nu au anunțat nicio singură piesă pentru Festivalul Teatrelor Profesioniste din Voivodina și doar trei teatre și-au anunțat participare cu piese de teatru pentru copii, ceea ce este un lucru devastator.

Totuși, din această sezonă teatrală săracă calitativ și cantitativ 2019/20, totuși putem scoate în evidență câteva spectacole care construiesc un anumit corpus tematic și estetic-poetic la nivelul întregii producții de teatru din Voivodina. Aceste piese au fost create pe baza unor șabloane textuale epice și dramatice.

Primul „grup” include piese create prin dramatizarea unor mari romane ale literaturii naționale și străine: *Cronică din Travnik* (după romanul cu același nume al lui Ivo Andrić, dramatizare și regie Nikita Milivojević, Teatrul Național Sârb în colaborare cu Teatrul Popular din Sombor), *Semper idem* (după romanul lui Đorđe Lebović, dramatizare și regie Gorčin Stojanović, Teatrul Popular din Sombor) și *Ana Karenina* (după romanul cu același nume al lui Lev Tolstoi, regia Dejan Projkovski, Teatrul din Novi Sad). În teatru este întotdeauna provocator, solicitant, deseori de neatins să transferăm pe scenă marile opere precum sunt romanele cu o abordare epică și polifonică precum sunt operele lui Tolstoi, Andrić și chiar Lebović. În aceste spectacole, precum și în operele prin care au fost create, recunoaștem prezentul în trecut, acel factor atemporal care le face să fie nepieritoare și actuale în toate timpurile și epocile.

În al doilea „grup” aș include două piese bazate pe texte dramatice ale dramaturgilor contemporani din generația mijlocie și din cea mai tânără și o piesă care este, de fapt, un proiect conceptual al regizorilor și actorilor.

Cronica muncitorilor (scriitorul Petar Mihajlović, în regia lui Veljko Mićunović, Teatrul Național din Subotica, Dramă în limba sârbă), este șocantă, o structură teatrală fragmentară cinic-ironico-satirică despre viața grea a clasei muncitoare și a ruinatei clase de mijloc a cetățenilor (inexistente) în timpul așa-numitei tranziții și instituirea unui nou ordin sclavagist.

Spectacolul *Cine a omorât pe Janice Joplin* (text de Tijana Grumić, în regia lui Sonja Petrović, Teatrul Național Sârb și Capitala Europeană a Tineretului) a fost prezentată în premieră cu câteva zile înainte de introducerea stării de urgență în Serbia și de închiderea teatrelor.

Deși piesa are o structură liniară bazată pe soarta tragică a eroinei culte de rock, este o piesă cu o energie extraordinară, cu potențial dramatic și interpretare „live” convingătoare a cântecelor cântăreței rock, iar interpretările muzicale extrem de inspirate, extraordinare a două tinere actrițe: Bojana Milanović și Sonja Isailović, care interpretează rolul principal al eroinei, la fel și interpretarea suverană și uniformă a întregului ansamblu.

Bravo! Astfel de spectacole, în esență nepretențioase, dar pline de forță, empatie și schimb interactiv de energie între interpret și public, nu numai că restabilesc credința în teatru, dar și în cel mai bun mod mărturisesc că adevăratul teatru se face întotdeauna în comunitatea dintre actori și public, în interacțiunea care are loc „pe live” în sala de teatru și nu în camera în fața ecranului.

Și la sfârșit aș scoate în evidență și piesa *Gustav este de vină pentru tot* (concepția și regia lui Kokan Mladenović, Teatrul „Kostolanji Deže”, Subotica).

Bazată pe cunoscutele desene animate maghiare, această structură teatrală recunoscută după poetica și estetica regizorală – sub formă de farsă, grotesc și burlesc – se concentrează asupra unui om mic, înstrăinat, o mașină de votare foarte ușor de manipulat și o forță de muncă ieftină, pierdut în nonsens neoliberal al epocii socio-politice și ideologice.

Cu această ocazia aș scoate în evidență două spectacole pentru copii. Mai întâi spectacolul *Teatrului cu dragoste* (concepția și regia Bonjo Lungov și Konstantin Karakostov, Teatrul pentru copii din Subotica) extrem de imaginativ, impresionant din punct de vedere vizual, bogată prin semnificații, sinceră dedicație jocului teatral, realizată cu (evident) fonduri bugetare minime, dar care a reușit să fie deosebit de ingenioasă, semnificativă și puternică.

Piesa *Limba prost* (text de Milivoje Mladjenović, adaptare și regie de Jovan Grujić, Teatrul Național „Sterija”, Vârșeț) este bazată pe basmul cu același nume, pentru noi foarte importantă, deoarece tratează chiar problema și viitorul teatrului pentru copii

— dacă este depăşit în epoca mass-media electronică, dacă sunt cărţile astăzi de prisos şi învechite, cine mai citeşte şi înţelege astăzi basmele vechi, adică care ar putea fi astăzi rolul părintelui poveştilor şi basmelor Čeketal şi care a modernului Multinarator. În cele din urmă, cât sunt copiii responsabili pentru tot ce se întâmplă, cât sunt părinţii şi cât, aş adăuga, este teatrul contemporan pentru copii, care, după cum putem vedea, cam eşuează şi în Voivodina.

În cele din urmă, fără un răspuns valid la întrebarea generală, globală şi ce va fi teatrul în timpul pandemiei Kovid-19 şi în urma ei, cum şi cât de mult va afecta distanţa fizică la practica redactării, interpretării, la o nouă posibilă poetică şi estetică teatrală, rămân convins că teatrul contemporan, în Voivodina şi Serbia, dar şi într-o bună parte a regiunii, chiar şi în Europa, pe lângă Kovid-19, ar trebui să lupte cu alţi viruşi care au afectat bine nu numai „podelele care înseamnă viaţă”, dar şi autorii, conducerea, actorii ... şi în consecinţă şi pe spectatorii (ne)pretentioşi, seduşi de mass-media electronică şi reţelele sociale.

Slobodan Savić

ЛУТКАРСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ

ПРИВИД СЕЗОНЕ

Пандемију Ковида-19 могли бисмо сврстати у оне глобалне појаве које чине да то што се дешава изван позоришне сцене буде узбудљивије и драматичније од збивања на њој. Привид живота коме сведочимо у последњих годину дана, прелио се и на позориште, па нам приредио привид премијера, привид фестивала, привид извођења... привид сезоне. Уместо прашине позоришних сала, одјека позоришних фоајеа, бројева позоришне гардеробе... екран је постао позоришни амбијент, а пицама позоришна тоалета. Извођења су долазила у

наше долове кликом миша, често и у одложеном гледању, са могућношћу премотавања, паузирања, убрзавања... свега онога што не може да се уради са садашњим тренутком, животом, истинском представом...

Планиране премијере су одлагане, извођења и број публике редуковани, рад прекидан, планови углавном нису остварени. Тако је у сезони 2019/20. на Луткарској сцени Народног позоришта „Тоша Јовановић” из Зрењанина одиграна само једна премијера и то у првом делу сезоне. Представа је намењена старијима од пет година. Као и у Зрењанину, и у новосадском Позоришту младих луткарски репертоар је постао богатији за само једну премијеру. Она је одржана такође у првом делу сезоне, али је представа намењена тинејџерима. Најбројнију продукцију бележи Дечје позориште у Суботици, а чине је две представе у првом и две у другом делу сезоне. Представе су намењене различитим узрастним групама.

Театру с љубављу, прва премијера у сезони Дечјег позоришта у Суботици, пројекат је ауторског тандема Боњо Лунгов и Константин Каракостов (професори бугарске Националне академије за позориште и филм, „Крсто Сарафов” из Софије). Намењена је деци старијој од четири године. Представу чини низ етида изведених различитим врстама лутака, различитим техникама и средствима. Инсистирајући мање на садржају, а више на визуелном ефекту и доживљају, поигравајући се могућностима материјала, светла и аниматорским способностима, ансамбл игра у славу глумца. Апстрактни облици, зооморфне и антропоморфне приказе плутају по сцени трансформишући се једне у друге, праћене различитим, популарним музичким нумерама.

Традиционално, на сцену је у оквиру *Театра у пеленама* постављена нова представа за бебе узраста од рођења до четири године. Двојезичну представу *Diófacska – Орах* режирала је Марија Крстић, а лутке, сценографију и костиме креирала је Нера Вуловић.

Старијима од четири године намењена је представа *Лавић краљевић*, прича о добру и злу. Текст Александре Гловацки је на суботичку сцену поставио Предраг Штрбац. Сценографију и лутке креирала је Благовеста Василева. Костими са маском или без ње (птице, одрасли лавови, мајмун...), као и неколицина лутака (лавић, млада лавица, муфлон...), приказују причу о лавићу Леону. Добри Краљ лав, вођен племенитим осећањима, ослобађа из тамнице осветољубивог и подлог рођака. Тај потез коштаће га главе, а његовог сина Леона дугогодишњег бекства. Стеавши пријатеље, ојачали Леон се, заједно са њима, враћа у своје село где успева да раскринка злог стрица. И поред присуства лутака на сцени, нема се утисак луткарске представе. Пре се може говорити о музичко-сценском догађају са елементима луткарства. Доминантну ноту овог извођења чине музичке нумере (композитора Алека Родића) и кореографије у којима поред глумаца учествују и ученице основне балетске школе.

Последња премијера у сезони је представа *Куку Тодоре*, по тексту и у режији Амеле Вученовић, гошће из Санкт Петербурга која се дужи низ година бави реконструкцијом српског вашарског позоришта оличеног у јунаку Куку Тодоре. У Дечјем позоришту у Суботици, пружила јој се прилика да овај вашарски комад постави и за домаћу публику, за старије од шест година. Стефану Остојићу поверена је улога уличног забављача и мађионичара, који поред анимације Куку Тодора, анимира још девет ликова-гињола: Тодорову супругу Персу, Циганина, Коња, Доктора, Полицајца, Гатару, Свештеника, Ђавола и Смрт. Пред почетак представе, он мађионичарским триковима забавља публику окупљену на улици, око паравана. Остојић се добро снашао у овом захтевном задатку, а његове аниматорске способности више долазе до изражаја у случајевима епизодних јунака. Нарочито је уверљив у улози Циганина који хвали свога коња. *Куку Тодоре* је типична вашарска заврзлама о шерету који долази у сукоб са системом оличеним у ликовима Полицајца, Свештеника и Лека-

ра, затим са супругом, али и са Ђаволом и Смрћу. Гегови и доскочице, такође типични за ову врсту позоришта огледају се у вијању, сакривању, зачикивању, ударању, промашивању очигледног... Наравно, публика је током читавог догађаја позивана да учествује.

Овај подухват Дечјег позоришта у Суботици је за сваку похвалу, пошто је то једина изведба овог традиционалног српског вашарског позоришта у земљи. За разигравање и усавршавање има времена, с обзиром на то да се ради о форми која тако нешто заправо и подразумева, кроз импровизацију и ослушкивање публике.

Луткарску сезону у новосадском Позоришту младих обележила је једна представа. Реч је о драми за тинејџере *Дебела* по тексту хрватске списатељице Силвије Шесто у драматизацији Димитрија Коканова, овогодишњег добитника Стеријине награде за текст савремене драме. Режију потписује стална редитељка ове куће, Емилија Мрдаковић. Оно што представу издваја, јесте циљна група и као врло храбар, можемо означити, потез да се тинејџерима обрати лутком. *Дебела* је прича о одрастању, прихватању себе и позиционирању у свету сурових правила. Ладу, тинејџерку са вишком килограма, несигурном и фрустрираном, формирају како захтеви које друштво пред њу поставља, тако и нефункционална породица. Поред проблема несавршености тела и вишка килограма у свету у ком се захтева савршенство и тачно диктира оно што је привлачно и исправно, окрзнута су и питања незапослености, цензуре медија, геј популације, насиља у породици и друга. Из Ладиног субјективног угла, пред гледаоцем тече тинејџерска свакодневица која укључује њену најужу породицу, неколицину пријатеља и познаника. Свет живих људи смењује се са светом лутака, док паралелно, непрестано, тече и комуникација преко друштвених мрежа, простора сусрета савремених генерација. Ликови из Ладиног окружења представљени су луткама које су, у оквиру истог лика, у зависности од тренутне функције и односа са аниматором, различитих величина. Лада и Злат-

ко, најчешће као живи глумци, место су искреног и топлог међуљудског односа.

Представа *Натирјоке* (Пепељуга), у драматизацији Доре Гимеши и режији Хелге Лазар, редитељке из Мађарске, премијерно је изведена на мађарском језику на Луткарској сцени Народног позоришта „Тоша Јовановић” у Зрењанину. Околности су омеле реализацију верзије на српском језику. Лутке је креирао Илеш Хајбо, а израдио Тибор Фараго. У овој, нешто другачијој *Пепељуги* од оних на које смо навикли, раскош, злато, балске хаљине и штрас уступили су место тоновима саме Пепељуге. Земљане, беле и сиве нијансе, костими и параван од природног материјала, и лутке од дрвета чине визуелни оквир ове интерпретације. Јутани параван који се минимално трансформише, чини једину сценографију испред које играју јавајке, покретане видљивим аниматорима. Једина боја–контраст читавој атмосфери, јесте плава ципелица која одговара само Пепељуги. А контраст монотонији простора чини игра аниматора који комуницирају на два нивоа, луткама и међусобно. Нарочито су успешне љубавне сцене између Пепељуге и Принца, где се преплиће игра лутака и игра глумаца који плешу до самозаборава, што је, по речима саме редитељке, и једина истинска лепота.

Љиљана Динић

A VAJDASÁGI SZÍNHÁZAK BÁBSZÍNPADA

LÁTSZATÉVAD

A Covid–19–pandémiát azok közé a globális jelenségek közé sorolhatnánk, amelyek izgalmasabbá és drámaiabbá teszik a színházon kívül történeteket annál, ami a színen játszódik. Az élet látszata, amelynek az utóbbi egy évben tanúi vagyunk, átterjedt a színházra is, így tapasztalhattunk látszatbemutatót, látszatszertivált, látszatelőadást... látszatévadot. A színház-

termek pora, színházi előcsarnokok visszhangja, ruhatári számok... helyett a képernyő vált színházi ambientussá, a pizsama színházi öltözékké. Az előadások egérklikkre érkeztek az otthonunkba, gyakran visszanezhetően, lehetett őket visszatekerni, szüneteltetni, gyorsítani... mindazt, amit nem lehet tenni a jelen pillanattal, az étellel, az igazi előadással...

A tervbe vett bemutatókat elhalasztották, az előadások és a nézők számát redukálták, a munkát félbeszakították, a terveket általában nem teljesítették. Így módon a 2019/20–as évadban a nagybecskereki Toša Jovanović Népszínház Bábszínpadán egyetlen bemutatót tartottak, azt is az évad első részében. Az előadás az öt évnél idősebbeknek szól. Nagybecskerekhez hasonlóan az újvidéki Ifjúsági Színházban is csak egy előadással gazdagodott a bábosok repertoárja. Azt is az évad első részében valósították meg, azzal, hogy ez az előadás a tizenéveseknek szól. A szabadkai Gyermekszínháznak volt a legtöbb produkciója, kettő az évad első és kettő az évad második felében. Az előadások különböző korosztályoknak szólnak.

A színháznak szeretettel, a szabadkai Gyermekszínház évadjának első bemutatója, a Bonjo Lungov és Konsztantin Karakosztov (a szófiai Krszto Szarafov Nemzeti Színi- és Filmakadémia tanárai) szerzői páros projektje. A négy évnél idősebb gyermekeknek szánták. Az előadás egy sornyi etűdből áll, amelyeket különböző bábokkal, különböző technikákkal és eszközökkel adnak elő. Kevésbé a tartalomra és inkább a vizuális hatásra és élményre fókuszálva, eljátszadozva az anyagok és fények lehetőségeivel és animátori képességekkel, az együttes a színész dicsőségére játszik. Absztrakt formák, zoomorf és antropomorf alakok úsznak a színen és átváltoznak egymásba, közben különböző népszerű zeneszámok csendülnek fel.

A Pelenkás Színház keretében hagyományosan új előadást vittek színre a legkisebbek számára, újszülöttektől négy éves korig. A *Diófácsk*a – *Orah* című két nyelvű előadást Marija Krstić rendezte, a bábokat, a díszletet és a kosztümöket Nera Vulović tervezte.

A négy évesnél idősebbek számára készült az *Oroszlánkirály*, egy mese jóról és rosszról. Aleksandra Glovacki szövegét Predrag Štrbac állította a szabadkai színre. A díszlet és a bábok Blagoveszta Vaszileva munkája. A maszkos vagy maszk nélküli kosztümök (madarak, felnőtt oroszlánok, majom...), valamint néhány báb (oroszlánkölyök, fiatal nőtény oroszlán, muflon...) adja elő a Leon oroszlánkölyökről szóló történetet. A jóságos Oroszlánkirály nemes érzésektől vezérelve kiszabadítja a börtönből a bosszúvágyó és alattomos rokont. Ez a lépés az életébe kerül majd, fia, Leon pedig éveken át bujdosni kényszerül. A felcseperedett Leon barátokra tesz szert és velük együtt tér vissza a falujába, ahol sikerül lelepleznie a gonosz nagybácsit. Annak ellenére, hogy bábok vannak a színen, nem az a benyomásunk, mintha báb-előadás lenne. Inkább mondhatnánk zenés-színpadi eseménynek bábos elemekkel. Az előadás domináns hangját a zeneszámok (a zeneszerző Alek Rodić) és a koreográfiák adják, amelyekben a színészek mellett fellépnek az alapfokú balettiskola diáklányai is.

Az évad utolsó bemutatója a szerb nyelvű *Kuku Todore* című előadás volt, a szentpétervári vendég, Amela Vučenović szövege alapján, aki egyben a rendező is volt, és aki évek óta a szerbiai vásári komédia rekonstrukcióján fáradozik, melynek domináns hőse Kuku Todor. A szabadkai Gyermekszínházban kapott alkalmat, hogy színre vigye ezt a vásári darabot a hazai közönség, a hat évnél idősebbek számára. Stefan Ostojić kapta az utcai nevetető és szemfényvesztő szerepét, aki Kuku Todorén kívül még kilenc kesztyűsbábot animál: Todor feleségét, Persát, a Cigányt, a Lovat, az Orvost, a Rendőrt, a Javasasszonyt, a Papot, az Ördögöt és a Halált. Az előadás kezdete előtt szemfényvesztő trükkökkel szórakoztatja az utcán, a paraván körül összegyűlt közönséget. Ostojić jól megtalálta magát ebben az igényes szerepben, animátori képességei pedig még inkább érvényesülnek az epizód szerepekben. Különösen meggyőző a lovát dicsérő Cigány szerepében. A *Kuku Todore* tipikus vásári bonyodalom a huncutról, aki összetűzésbe keveredik a rendszerrel, melyet a Rendőr, a Pap és az Orvos testesít meg, majd a feleségével, de az Ördöggel

és a Halállal is. A gegek és tréfák, amelyek szintén jellemzőek az effajta színházra, megnyilvánulnak a kergetőzésben, bújócskában, piszkálódásban, ütésekben, mellétrafálásokban... A közönséget természetesen az egész történet alatt együttműködésre biztatják.

A szabadkai Gyermekszínház e vállalkozása minden dicséretet megérdemel, mivel ez az egyetlen előadás az országban, amely ezt a hagyományos szerb vásári színházat eleveníti fel. Van ideje, hogy bejáródjon és tökéletesedjen, tekintettel arra, hogy ezt gyakorlatilag megköveteli, hiszen az improvizálás és a közönség reagálása formálja az előadást.

Az újvidéki Ifjúsági Színházban a bábosok évadját egy előadás jelzi. Egy tizenéveseknek szóló dráma, a *Debela* Silvija Šesto horvát író szövege nyomán, melynek dramatisztizálását Dimitrije Kokanov végezte el, aki az idei Sterija Játékokon díjat nyert kortárs drámaszövegéért. A rendezés a színház állandó rendezőjének, Emilija Mrdakovićnak a munkája. Ami az előadást kivételessé teszi, a célközönség és az igen bátornak nevezhető húzás, hogy bábbal szóljon a tizenévesekhez. A *Debela* mese a felnővésről, önellfogadásról és a könyörtelen szabályok uralta világban való pozicionálásról. Lada, a túlsúlyos tinilány, aki bizonytalan és frusztrált, a társadalom diktálta követelmények által formálódik, akárcsak a diszfunkcionális család által. A nem tökéletes test és túlsúly problémáján kívül ebben a világban, amelyben a tökéletes a követelmény és pontosan meg van szabva, mi a vonzó és a helyes, érintik a munkanélküliség, a sajtócenzúra, az LMFT-populáció, a családi erőszak és egyebek kérdését is. Lada szubjektív szemszögéből szemlélve, a néző előtt zajlanak a tinilány mindennapjai, ami magába foglalja a legszűkebb családját, néhány barátját és ismerőst. Az élő emberek világa váltakozik a bábok világával, közben párhuzamosan, szakadatlanul folyik a kommunikáció a közösségi hálókön keresztül, ahol a mai nemzedékek találkozóhelye van. A Lada környezetét alkotó alakokat bábok képviselik, amelyeknek a nagysága változik egyazon alakon belül, attól függően, milyen a pillanatnyi funkciójuk és viszonyuk az animátorral.

Lada és Zlatko, javarészt élő színészek képében, az őszinte és meleg emberi viszonyok megtestestítői.

A *Hamupipőke* című előadás szövegét Gimesi Dóra adaptálta és a magyarországi rendező, Lázár Helga állította színpadra, és a nagybecskereki Toša Jovanović Népszínház bábtársulata mutatta be magyar nyelven. A körülmények megghiúsították a szerb nyelvű verzió megvalósítását. A bábokat Haibo Illés tervezte és Faragó Tibor dolgozta ki. Ebben a megszokottól kissé eltérő *Hamupipőké*ben a pompát, aranyat, báli ruhákat és csillogást maga Hamupipőke színei váltották fel. Földes árnyalatok, fehér és szürke, természetes anyagból készült kosztümök és paraván, fából készült bábok alkotják a vizuális keretet ebben az interpretációban. A zsákszöveg paraván, amely csak minimálisan változik, az egyetlen díszlet, amely előtt a jávai bábokat látható animátorok mozgatják. Az egyetlen színkontraszt az egész hangulatban a kék cipőcske, amely csak Hamupipőke lábára illik. A játéktér monotonijának pedig a két szinten, a bábokkal és egymás közt kommunikáló animátorok játéka ad kontrasztot. Különösen sikeresek Hamupipőke és a Királyfi szerelmi jelenetei, amelyekben összeolvad a bábok játéka a színészek játékával, önfeledt táncba csap át, ami a rendező szavai szerint tulajdonképpen az egyetlen igazi szépség.

Ljiljana Dinić

BÁBKOVÁ SCÉNA DIVADIEL VOJVODINY

ILÚZIA SEZÓNY

Pandémiu Covidu-19 by sme mohli zaradiť do globálnych javov, pre ktoré je to, čo sa deje mimo divadelnej scény, vzrušujúcejšie a dramatickejšie ako je to, čo sa deje na nej. Ilúzia života, ktorej sme boli svedkami za posledný rok, sa preliala aj do divadla, a tak pre nás pripravila ilúziu premiér, ilúziu festivalov, ilúziu interpretácie... ilúziu sezóny. Namiesto prachu divadelných siení, ozveny divadelných foyero, čísel

divadelného šatníka... obrazovka sa stala divadelným prostredím a pyžama divadelnou toaletou. Vystúpenia zavítali do našich domovov kliknutím myši, neraz s oneskoreným sledovaním, s možnosťou pretočenia, pozastavenia, zrýchlenia... všetkým tým, čo sa nedá urobiť s prítomným okamihom, životom, skutočným predstavením...

Plánované premiéry boli odročené, počet predstavení a divákov zredukovaný, práce prerušené a plány viacmenej nezrealizované. Tak v sezóne 2019/20 na Bábkovej scéne Národného divadla Tošu Jovanovića zo Zrenjaninu bola iba jedna premiéra a to v prvej časti sezóny. Predstavenie je určené pre deti staršie ako päť rokov. Rovnako ako v Zrenjanine aj v novosadskom Divadle mladých sa repertoár bábkových predstavení obohatil iba o jednu premiéru. Konala sa tiež v prvej časti sezóny, avšak predstavenie je určené pre tínedžrov. Najpočetnejšiu produkciu zaznamenáva Detské divadlo v Subotici, ktoré na repertoári malo dve predstavenia v prvej a dve v druhej časti sezóny. Predstavenia sú určené pre rôzne vekové skupiny.

Divadlu s láskou (Teatru s ljubavlju), prvá premiéra v sezóne Detského divadla v Subotici, je projektom autorskej dvojice Bonjo Lungov a Konstantin Karakostov (profesori bulharskej Národnej akadémie pre divadlo a film Krsta Sarafovova zo Sofie). Predstavenie je určené pre deti staršie ako štyri roky. Pozostáva zo série etud interpretovaných s rôznymi typmi bábok, rôznymi technikami a prostriedkami. Súbor svojou hrou oslavuje herca, trvajúc menej na obsahu a viac na vizuálnom efekte a zážitku, pohrávajúc sa s možnosťami materiálov, svetelnými možnosťami a animačnými schopnosťami. Po pódiu plávajú abstraktné formy, zoomorfne a antropomorfne zobrazenia, ktoré sa navzájom transformujú za sprievodu rôznych populárnych hudobných skladieb.

Divadlo v plienkach tradične uviedlo nové predstavenie pre bábätká, vztahu od narodenia do štyroch rokov. Dvojjazyčnú predlohu *Diófacska – Orech* režírovala Marija Krstićová a bábky, scénografiu a kostýmy vytvorila Nera Vulovićová. Divákov starším ako

štyri roky určené je predstavenie Levík Kráľovič (Lavič Kraljević), príbeh o dobre a zle. Text Aleksandry Glovackej na subotickej scéne zinscenoval Predrag Štrbac. Scénografiu a bábky navrhla Blagovesta Vasileva. Kostýmy s maskou alebo bez masky (vtáky, dospelé levy, muflóny...), ako aj niekoľko bábok (lev, mladá levica, muflón...), rozprávajú príbeh o levíkovi Leonovi. Dobrý Kráľ lev, pod vplyvom vznešených citov, vyslobodí príbuzného pomstychtivého lotra zo žalára. Tento krok ho bude stáť život a jeho syna Leona dlhodobý útek. Po nadviazaní priateľstiev, posilnený Leon sa spolu s nimi vracia do svojej dediny, kde sa mu podarilo demaskovať svojho zlého strýka. Aj napriek prítomnosti bábok na javisku, nemáme dojem, že ide o bábkové predstavenie. Skôr môžeme hovoriť o hudobno-scénickej udalosti s prvkami bábkového divadla. Dominantou tohto predstavenia sú hudobné body (skladateľa Aleka Rodića) a choreografie, v ktorých okrem hercov účinkujú aj žiačky základnej baletnej školy.

Poslednou premiérou sezóny je divadelná hra *Kuku Todore*, podľa textu a v réžii Amely Vučenićovej, hostky z Petrohradu, ktorá sa dlhé roky venuje rekonštrukcii srbského kočovného divadla stelesneného v hrdinovi Kuku Todore. V Detskom divadle v Subotici dostala príležitosť zinscenať túto predlohu pre domáce publikum staršie ako šesť rokov. Stefan Ostojić bol poverený úlohou pouličného zabávača a kúzelníka, ktorý okrem animácie Kuku Todora stvárňuje ďalších deväť giňola postáv – Todorovu manželku Persu, Cigáňa, Koňa, Lekára, Policajta, Veštkyňu, Kňaza, Diabla a Smrt'.

Pred začiatkom predstavenia kúzelníckymi trikmi zabáva divákov zhromaždených na ulici, okolo paravánu. Ostojić sa v tejto náročnej úlohe šikovne vynašiel a jeho animačné schopnosti sú výraznejšie v prípade epizódnych hrdinov. Presvedčivý je najmä v úlohe Cigáňa, ktorý chváli svojho koňa. *Kuku Todore* je typická kočovná zápleтка o vtipkárovi, ktorý sa dostáva do konfliktu so systémom stelesneným v postavách Policajta, Kňaza a Lekára, potom s jeho manželkou, ale tiež s Diablom a Smrt'ou. Gagy a dôvtip, tiež príznačné pre tento druh divadla, sa

odrážajú najmä v zavýjaní, skrývaní, šteklení, úderoch, vynechávaní očividného... Samozrejme, počas celého podujatia publikum bolo pozývané aby sa zapojilo do deja.

Treba oceniť túto snahu Detského divadla v Subotici, pretože ide o jedinečné predstavenie tohto tradičného srbského kočovného divadla. Na zohrávanie a zdokonaľovanie prostredníctvom improvizácie a načúvania publiku je času dost, keďže ide o formu, ktorá reálne také niečo aj predpokladá.

Bábková sezóna v novosadskom Divadle mladých sa niesla v znamení jedného predstavenia. Je to činohra pre tínedžrov *Tlstá* (Debela) podľa textu chorvátskej spisovateľky Silvije Šestovej, ktorú zdramatizoval Dimitrij Kokanov, tohtoročný držiteľ Sterijovej ceny za text súčasnej drámy. Réžiu podpísala skúsená režisérka tohto divadla Emilija Mrdakovićová. To, čím sa toto predstavenie líši od iných, je cieľová skupina a ako veľmi odvážny krok môžeme hodnotiť rozhodnutie – tínedžrom sa prihovoriť bábkou. *Tlstá* (Debela) je príbeh o dospievaní, prijímaní samého seba a hľadani vlastného postavenia vo svete krutých pravidiel. Ladu, tínedžerku s nadváhou, neistú a frustrovanú, formujú požiadavky, ktoré pred ňu kladie spoločnosť, ale aj nefunkčná rodina. Okrem problému nedokonalosti tela a nadváhy, vo svete, v ktorom sa vyžaduje dokonalosť a diktuje presne to, čo je atraktívne a správne, sa dotýka aj otázok nezamestnanosti, cenzúry médií, homosexuálnej populácie, domáceho násillia a ďalších. Z Ladinho subjektívneho uhla pohľadu, pred divákom plynie každodenný život tínedžra, vrátane najbližších príbuzných, niekoľkých priateľov a známych. Svet živých ľudí sa strieda so svetom bábok, zatiaľ čo súbežne neustále prebieha komunikácia prostredníctvom sociálnych sietí, priestoru stretávania sa dnešných generácií. Postavy z Ladinho prostredia sú predstavené bábkami, ktoré v rámci tej istej postavy, v závislosti od aktuálnej funkcie a vzťahu s animátorom, majú rozne veľkosti. Lada a Zlatko, najčastejšie ako živí herci, sú miestom úprimného a vrúcneho medziludského vzťahu.

Инсценация *Popoluška* (Hamupipóke), ktorú zdramatizovala Dóra Gimesi a režirovala Helga Lázárová, režisérka z Maďarska, mala premiéru v maďarskom jazyku na Bábkovej scéne Národného divadla Tošu Jovanovića v Zrenjanine. Realizáciu srbskej verzije prekazili nepriaznivé okolnosti. Bábičky vytvoril Iles Hajbo a vyrobil ich Tibor Farago. V tejto, trochu inej *Popoluške*, než sme si zvykli, luxus, zlato, plesové šaty a štras ustúpili tónom samotnej *Popolušky*. Vizualny rámeц tejto interpretácie tvoria zemité, бiele a šedé odtiene, kostýmy a zástена z природného матеріалу a бábикы z dreва. Jutová zástена, ktorá sa минімалне трансформује, је јединоу сценографиоу, пред ktorоу hrajú javajky vedené viditeľnými animátormi. Jedinou farbоу – контрастом celej atmosféry, је modrá topánka, ktorá sa hodí len *Popoluške*. A контрастом monotónnosti priestору је hra animátorоv, ktorí komunicujú na dvoch úrovniach – бábками a navzájom. Obzvlášť úspešné sú lúbošné scény medzi *Popoluškоу* a Princom, v ktorých sa prelína hra бábоk a hra hercov, ktorí tancujú do sebazabudnutia, čo је podľa slov samotnej režisérky јединá skutočná krásа.

Ljiljana Dinić

БАБКАРСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЙВОДИНИ

ПРИВИД СЕЗОНИ

Пандемию Ковида-19 бизме могли положиц до гевтих глобалних зявеньох хтори вплівую же би гевто цо ше случуе звонка театралней сцени було возбуждающе и драматичнейше од случованя у ней. Привидзене живота хторому шведочиме у остатнім року, прелял ше и до театру, та нам пририхтал привидзене премиероx, привидзене фестивалоx, привидзене виводзеньоx... привид сезони. Место прахнявих театралних салоx, одгук театралних фоаеоx, числоx театралней гардероби... екран постал театрални амбиент, а пиджама

театрална тоалета. Виводзена до наших домох приходзели з кликом на мишу, часто и на одложеном патреню, зоз можлівосцу премотаваня, павзираня, пошвидшованя... шицкогo гевтого цо ше не може зробиц зоз тешню хвильку, животом, правдиву представу...

Плановани премиери одкладани, виводзена и число публики редуковане, робота претаргована, плани углавним невитворени. Так у сезони 2019/20. на Бабкарскеј сцени Народного театру „Тоша Йованович“ зоз Зренянину одбавена лем една премиера и то у першей часци сезони. Представа наменена старшим як пейц роки. Як и у Зренянину, и у новосадским Театру младих бабкарски репертоар постал богатши за лем одну премиеру. Вона тиж отримана у першей часци сезони, але представа наменена тинейджером. Найчисленшу продукцију зазначел Дзезински театар у Суботици, а творя ю два представи у першей и два представи у другей часци сезони. Представи наменени групом розличних возростоx.

Театру з любову, перша премиера у сезони Дзезинского театру у Суботици, проект авторского тандему Боньо Лунгов и Константин Каракостов (професоре болгарскеј Националней академиї за театар и филм, „Крсто Сарафов“ зоз Софиї). Наменена є дзезом старшим як штири роки. Представу твори каричка етидох виведзених з розличнима файтами бабкох, розличнима технікама и средствами. Меней инсистуюци на змисту, а вецей на визуелним ефекту и дожицу, през бависко з можлівосцу материялох, шветлох и аниматорскима схопносцама, ансамбл бави на славу глумца. Апстрактни форми, зооморфни и антропоморфни прикази плівая по сцени трансформуюци ше една до другей, провадзени зоз розличнима, популярнима музичними нумерами.

Традиційно, на сцену у рамикох *Театру у пелюхох* поставена нова представа за беби возросту од народзена по штири роки. Двојазична представа *Diófacska* – Орех режирала Мария Крстич, а бабки, сценографию и костими креирала Нера

Вулович. Старшим як штири роки наменена представа *Лєвик кралїк*, приповедка о добри и злим. Текст Александри Гловацки на суботицку сцену поставел Предраг Штрабац. Сценографию и бабки креирала Благовеста Василева. Костими з маску и без нєй (птици, одроснути лєви, маймун...), як и даскельо бабки (лєвик, млада лєвица, муфлон...), приказую приповедку о лєвикуви Леонови. Добри Краль лєв, водзени з благороднима чувствами, зоз цемніци ошлєбодзус вимсцууючого и нєдоброго родзинового. Тот поцаг го придзе глави, а його сина Леона длугорочного сцеканя. Як здобул приятельох, змоцнєни Леон ше, вєдно зоз нїма, враца назад до валалу дзе му ше поспишує розоткриц злого бачика. И попри присуства бабкох на сцени, нєт упечатку же то бабкарска представа. Доминантни тон того виводзєня творя музични нумери (композитора Алека Родича) и кореографії у хторих попри глумцох участвую и школярки основней балетскей школи.

Остатня премиєра у сезони то представа *Яй яй Тодоре*, по тексту и у режії Амели Вученович, гостинскей зоз Санкт Петербургу хтора ше уж длукши час занїма з реконструкцию сербского вашарского театру оподобєного у юнакови Яй яй Тодоре. У Дзєцинским театру у Суботици, указала ше нагода же би ше тот вашарски фалат поставел и за домашню публику, за старших як шейсц роки. Стефанови Остоїчови зверена улога улїцового забавяча и мадїоничара, хтори попри анимациї Яй яй Тодоре, анимира ище дзевец подоби-гіньола: Тодорову супругу Персу, Цигана, Коня, Доктора, Полицая, Врачарку, Священїка, Дябла и Шмерц. Пред початок представи, вон з маджионичарским триками забавя публику позберану на улїчки, коло паравану. Остоїч ше добре знашол у тим вимагаючим задатку, а його аниматорски схопносци баржей приходза до вираженя у случайох епизодних юнакох. Окреме є прешвєчлїви у улоги Цигана хтори хвалї свойого коня. *Яй яй Тодоре* типична вашарска фигля о гамишному човекови хтори приходзи до зраженя зоз систему хтора символизована у подобох Полицая, Священїка и Лікара, а

потим зоз супругу, алє и зоз Дяблом и Шмерцу. Фиглі и здогадлївосци, тиж типични за тоту файту театра приказани през оганяне, скриванє, задзєранє, бице, премашованьом очиглядного... Нормално, публика през цале тото случованє повола на вжац учасц.

Тото подняце Дзєцинского театру у Суботици за каждую похвалу, понеже то єдине виводзєнє того традицийного сербского вашару у жеми. За розбавїованє и усовершованє єст часу, з оглядом на тото же ше роби о форми хтора таке дацо насампредз и подрозумює, през импровизацию и ослухованє публики.

Бабкарску сезону у новосадским Театре младих означела ище єдна представа. Слово о драми за тинейджерох *Тлуста* по тексту горватскей писательки Силвії Шесто у драматизациї Димитрия Коканова, тогорочного добитнїка Стерийовой награди за текст сучасней драми. Режию подписує порядна режисерка тей хижї, Емилия Мрдакович. Гєвто цо представу видвоює, то цильна група и як барз шмели, можеме означиц, то поцаг же би ше тинейджером обрацело зоз бабку. *Тлуста* то приповедка о одрастаню, прилапїованю себе и позиционованю у швецє нємилосердних правилох. Ладу, тинейджерку зоз звишком килох, нєсигурну и фрустрирану, форму ю як вимоги хтори дружтво пред ню кладзе, так и нєфункционална фамелия. Попри проблема нєсовершеносци цєла и звишку килох у швецє у хторим ше вимага совершенство и точно диктує же цо прицагуюцє и правилне, дотхнути и питаня незанятосци, цензури медийох, гєй популация, насилство у фамелиї и други. Зоз Ладового субєктивного угла, опрез патрача чєчє тинейджерска каждодньовосц хтора укључує єй найушшу фамелию, даскелїх приятельох и познатих. Швет живих людзох зменює ше зоз шветом бабкох, док паралєлно, нєпреривно, чєчє и комуникация преїг дружтвених мрежох, простору стретаня сучасних гєнерацийох. Подоби зоз Ладового окруженя представени зоз бабками хтори, у рамикох истей подобї, у зависносци од хвильковой функциї и одношеня зоз аниматором,

розличних велькосцох. Лада и Златко, найчастейше як живи ґлумци, место су щирого и щеплого медзилюдского одношеня.

Представа *Натиріоке* (Пирнявка), у драматизації Дори Гемеши и режіи Гелґи Лазар, режисерки зоз Мадярскей, премиєрно виведзена на мадярским язичу на Бабкарскей сцени Народного театру „Тоша Йованович” у Зренянину. Обставини зопарли реализацию верзії на сербским язичу. Бабки креировал Илеш Гайбо, а виробел Тибор Фараґо. У тей, дакус иншакей *Пирнявки* од гевтих на хтори зме звикли, розкош, злато, балски сукні и штрас, препущели место фарбом самей Пирнявки. Жемски, били и шиви ниянси, костюми и параван зоз природного материялу, и бабки з древа творя визуелни рамик тей интерпретації. Параван з юти хтори ше минимално трансформує, твори цалосну сценоґрафию опрез хторей бавя явайки, порушовани з боку аниматорох хторих було видно. Єдина фарба-контраст цалей атмосфери, то белава щипелка хтора одвитує лєм Пепелюґи. А контраст монотонії простору твори бависко аниматорох хтори комуникую на двох уровньох, зоз бавками и медзисобно. Окреме успишни любовни сцени помедзи Пирнявку и Принцом, дзе ше преплета бависко бавкох и бависко ґлумцох хтори танцюю до самозабуца, цо по словох самей режисерки, и єдина правдива красота.

Ліляна Динич

SCENA DE PĂPUȘI A TEATRULUI VOIVODINEAN

ILUZIA SEZONULUI

Pandemia Covid-19 ar putea fi clasificată în una dintre fenomenele globale care fac ca ceea ce se întâmplă în afara scenei teatrului să fie mai interesant și mai dramatic decât ceea ce se întâmplă pe ea. Iluzia vieții la care am asistat în ultimul an s-a revărsat

în teatru, așa că a pregătit iluzia prim-ministrului, iluzia festivalului, iluzia jocului scenic... iluzia sezonului. În locul prafului din sălile de teatru, a ecorilor din foaieurile teatale, numerele rechizitelor teatrale... ecranul a devenit atmosferă de teatru, iar pijamalele toaletele de teatru. Spectacolele au venit în casele noastre cu un clic de mouse, chiar și în vizionarea întârziată, cu posibilitatea derulării înapoi, de a face pauze, de a accelera... totul ce nu se poate face cu clipa prezentă, cu viața, spectacolul adevărat...

Premierele planificate au fost amânate, spectacolele și numărul publicului au fost reduse, munca întreruptă, planurile nu au fost în mare parte realizate. Astfel, în sezonul 2019/20 pe scena de păpuși a Teatrului Național „Toša Jovanović” din Zrenjanin, a fost jucată o singură premieră, și aceasta în prima parte a sezonului. Piesa este destinată copiilor mai mari de cinci ani. Precum în Zrenjanin, așa și în Teatrul de tineret Novi Sad repertoriul teatrului de păpuși a devenit mai bogat cu o singură premieră. Ea a avut loc tot în prima parte a sezonului, spectacolul fiind de data aceasta destinat adolescenților. Cea mai numeroasă producție este înregistrată de Teatrul pentru copii din Subotica, anul aici ai fost realizate două piese în prima și două în a doua parte a sezonului. Spectacolele sunt destinate copiilor de diferite grupe de vârstă.

Teatrului cu dragoste, prima premieră în sezonul Teatrului pentru copii din Subotica, este un proiect al autorilor Bonjo Lungov și Konstantin Karakostov (profesori ai Academiei Naționale Bulgare de Teatru și Film, „Krsto Sarafov” din Sofia). Este destinat copiilor cu vârsta de peste patru ani. Piesa este compusă din mai multe etude realizate cu diferite tipuri de marionete, în diferite tehnici și cu diferite mijloace. Insistând mai puțin pe conținut și mai mult pe efectul vizual, jucându-se cu posibilitățile materialelor, luminilor și animației, ansamblul joacă în gloria actorului. Formele abstracte, reprezentările zoomorfe și antropomorfe plutesc în jurul scenei, transformându-se una în cealaltă, însoțite de diverse puncte muzicale populare.

Tradițional, la *Teatrul în scutece* a fost pusă în scenă o nouă piesă pentru copii de vârstă până la patru ani. Piesa bilingvă *Diófacska – Nucul* a fost regizată de Marija Krstić, iar păpușile, scenografia și costumele au fost create de Nera Vulović.

Piesa *Leul prinț*, o poveste despre bine și rău, este destinată copiilor mai mari de patru ani. Textul lui Aleksandra Glovacki a fost pus în scenă pe scena Subotica de Predrag Štrbac. Scenografia și păpușile au fost create de Blagovesta Vasileva. Costumele cu sau fără mască (păsări, leii adulți, maimuța...), precum și următoarele păpuși (leul, leoaica tânără, muflonul...), toate acestea spun povestea despre leul Leon.

Bunul Regele Leu, ghidat de sentimente nobile, eliberează din temniță pe ruda sa răzbunătoare și rea. Această faptă îl va costa viața și evadarea pe termen lung a fiului său Leon. După ce și-a făcut prieteni, Leon care cu timpul a întărit, împreună cu ei, se întoarce în satul său, unde reușește să se supună unchiului rău. În ciuda prezenței păpușilo pe scenă, nu avem impresia că este un spectacol de păpuși. Mai degrabă putem vorbi despre un eveniment muzical-scenic cu elemente de păpuși. Nota dominantă a acestui spectacol o dau piesele muzicale (compozitorul Alek Rodić) și coregrafia la care, pe lângă actori, participă și elevii școlii pimore de balet.

Ultima premieră a sezonului este piesa *Kuku Todor*, bazată pe textul și regia Ameliei Vučenović, invitată din Sankt Petersburg care se ocupă de mai mult timp de reconstrucția teatrului de târg sârbesc întruchipat în eroul *Kuku Todor*. La Teatrul pentru copii din Subotica i s-a oferit ocazia să pună în scenă această piesă pentru publicul sârb, pentru copiii cu vârsta de peste șase ani.

Lui Stefan Ostojčić i s-a încredințat rolul de animator și magician de stradă, care, pe lângă interpretarea lui *Kuku Todor*, interpretează și alte nouă personaje – marionete *Guignol*: soția lui Tod, Persa, Țiganul, Calul, Doctorul, Polițistul, Vrăjitoarea, Preotul, Diavolul și Moartea.

Înainte de începutul spectacolului, a distrat publicul adunat pe stradă, în jurul cortinei, cu trucuri magice. Ostojčić s-a descurcat bine în această sarcină solicitantă, iar abilitățile de interpretare și sunt mai pronunțate în cazurile eroilor episodici. Este deosebit de convingător în rolul unui țigan care își laudă calul.

Kuku Todor este un complot tipic pentru joc de stradă despre un șeret care intră în conflict cu sistemul întruchipat în personajele Polițistului, Preotului și Doctorului, apoi cu soția sa, dar și cu Diavolul și Moartea. Gagurile și aterizările, de asemenea tipice pentru acest tip de teatru, se reflectă în urlat, ascundere, gâdilare, lovire, lipsă de ceea ce e evident... Desigur, publicul a fost invitat să participe pe parcursul întregului eveniment. Acest demers al Teatrului pentru copii din Subotica trebuie lăudat, deoarece este singura prezentare a acestui teatru tradițional sârbesc în țară. Există timp pentru joc și îmbunătățirea interpretării, având în vedere că este o formă prin care se presupune așa ceva, prin improvizație și contactul cu publicul.

Sezonul tetralogiei de păpuși a fost marcat de spectacolul care a avut loc la Teatrul de Tineret Novi Sad. Este vorba de o dramă pentru adolescenți *Grăsuța* bazată pe textul scriitoarei croate Silvija Šesto, dramatizată de Dimitrije Kokanov, câștigătorul din acest an al Premiului Sterija pentru cea mai bună dramă contemporană. Regia este semnată de regizorul permanent al acestei case, Emilija Mrdaković. Ceea ce diferențiază acest spectacolul de altele este grupul țintă și foarte curajoasă era intenția sa de se adresa adolescenților cu ajutorul unei marionet. *Grăsuța* este o poveste despre creștere, acceptare și poziționarea tinerilor într-o lume cu reguli dure. Pe Lada, adolescenta cu exces de greutate, nesigură și frustrată, este formată din cerințele pe care societatea i le pune, precum și de familia sa disfuncțională. Pe lângă problema imperfecțiunilor corporale și a excesului de greutate într-o lume în care se cere perfecțiunea și dictează ceea ce este atractiv și corect, sunt abordate și problemele șomajului, cenzurii presei, populației gay, violenței

domestice și altele. Din unghiul subiectiv al lui Lada, în fața spectatorului se desfășoară o viață de zi cu zi a adolescenței care include familia ei, câțiva prieteni și cunoscuți. Lumea vie este înlocuită cu lumea păpușilor, în timp ce în paralel, în mod constant, se comunică prin rețelele sociale care este locul de întâlnire al generațiilor moderne. Personajele din jurul Ladei sunt reprezentate cu ajutorul păpușilor care, în cadrul aceluiași personaj, în dependență de funcția lor actuală și de relația cu animatorul, sunt de dimensiuni diferite. Lada și Zlatko, în rolul actorilor vii, sunt într-o relație sinceră și caldă.

Spectacolul *Hamupipőke* (Cenușăreasa), dramatizat de Dora Gimesă și realizatorul fiind Helga Lazar, regizor din Ungaria, a avut premiera în limba maghiară pe scena de păpuși a Teatrului Național „Toša Jovanović” din Zrenjanin.

Circumstanțele au împiedicat realizarea versiunii sârbești a acestui basm. Păpușile au fost create de Iles Hajbo și confecționate de Tibor Farago. În această *Cenușăreasa*, oarecum diferită de cele cu care ne-am obișnuit, luxul, aurul, toaletele și strasurile au făcut loc tonurilor Cenușăresei. Nuanțele de culoare a pământului, culorile alb și gri, costumele și cortina din material natural și păpușile din lemn au format cadrul vizual al acestei interpretări. Ecranul de iută, care se transformă, este singura scenografie în fața căreia joacă păpușile pe baston, conduse de animatori vizibili. Singura culoare – contrastul acestei întregi atmosfere este pantoful albastru care se potrivește doar piciorului Cenușăresei. Iar contrastul cu monotonia spațiului este jocul animatorilor care comunică pe două niveluri, cu păpușile și între ei. Sunt deosebit de reușite scenele de dragoste dintre Cenușăreasă și Prinț, unde se întrepătrunde jocul păpușilor și jocul actorilor care dansează până la uitare de sine, care, potrivit regizorului însăși, este singura și adevărata frumusețe.

Ljiljana Dinić

ОПЕРСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ

ОПЕРА У ЕТЕРУ И ПОД ПРОЗОРИМА

Ансамбл Опере Српског народног позоришта започео је нову позоришну сезону са амбициозним плановима, али и са суздржаним оптимизмом и неизвесношћу око расположивих буџетских оквира за остварење свих предвиђених пројеката. Испоставило се, међутим, да финансијска средства нису највећи проблем, јер је много више тешкоћа донела изненадна пандемија вируса Ковид-19, која је усред сезоне помрсила репертоарске планове свих театара у земљи, па тако и новосадске оперске куће.

После претходног упечатљивог успеха премијере *Риголета*, ансамбл Опере СНП-а започео је нову сезону још једним амбициозним пројектом, премијером *Фауста* Шарла Гуноа, нешто ређе извођене класичне француске опере, која је у Новом Саду раније имала неколико запажених сценских поставки. Гуноов *Фауст* са либретом заснованим на мотивима истоименог чувеног Гетеовог дела и немачке легенде о човеку који је душу продао ђаволу, премијерно је изведен 1859. године у Паризу, наишавши на велики успех, који је овом композитору донео међународни углед и славу.

Представу је режирао млади гостујући редитељ из Београда, Александар Николић, који је настојао да подједнако истакне доминантну, романтичарским музичким лиризмом прожету мотивску линију несрећне љубави Маргарете и Фауста, као и непрекидну и увек неизвесну борбу добра и зла, оцртану кроз драматичну судбину Маргаретиног злосрећног љубавника, др Фауста, који у жељи да поврати младост и радост живота, позове у помоћ ђавола, постајући потом његов слуга. Маштовитим и сврсисходним Николићевим режијским решењима, уобличен је прегнантан и логичан развојни ток представе, у снажној градацији која је неумо-

љиво водила ка трагичном расплету и након њега, ипак религијском утехом хришћанског спасења Маргаретине душе, озареном расплету. Гост, диригент из Италије, Алесандро Солинас, поуздано и надахнуто је водио солисте, хор и оркестар, градећи заједно са њима слојевиту и брижљиво тонски и динамички изнијансирану музичку потку дела, у којој су се уз сјајне певачке креације солиста, посебно истицале и импресивне хорске нумере.

У насловној улози доктора Фауста наступио је гостујући тенор Дејан Максимовић, сугестивно градећи свој лик који пролази кроз низ преображаја, од првог појављивања као остарелог и разочараног учењака, потом Мефистовог слуге који срља у пропаст, повлачећи са собом и младу и чедну Маргарету у коју је заљубљен, до завршне метаморфозе и покајања, када покушава да спасе своју пострададу љубавницу. Изузетно уверљиво, енергично, певачки и глумачки беспрекорно тумачење улоге Мефиста остварио је Небојша Бабић, дајући својој роли праву демонску димензију. Подједнако успешна била је и сопранисткиња Данијела Јовановић као нежна и чедна Маргарета, пружајући суверена и проживљена тумачења нумера своје захтевне улоге, попут баладе о краљу од Туле и арије о чарима накита *Ah! Je ris de me voir si belle*, као и дуета са Фаустом о љубавној срећи које су биле међу најуспелијим музичким тренуцима представе.

Истакнуто место имали су и наступи солидно припремљеног и увежбаног хора, који у *Фаусту* готово добија значај једног од протагониста, а међу овим хорским нумерама посебно су запажени винска песма из призора градског славља и хор војника који се враћају из рата. Наступи хористкиња имали су притом и кореографску димензију, где су им се на сцени прикључивале и чланице и чланови балетског ансамбла, тако да су балетске тачке биле органски повезане са хорским и солистичким наступима, добијајући повремено изузетно важну и запажену улогу, као приликом сцене Маргаретиног суочавања са пакленим демонима

или фантазмагоријских призора Валпургијске ноћи из завршног, четвртог чина.

Амбициозни подухват постављања на сцену Гуноове опере поставио је пред уметничке руководиоце и чланове ансамбла веома сложене задатке, изискујући од њих велики труд и залагање. И како се након премијере, по дугим аплаузима и овацијама публике могло закључити, овај уложени труд никако није био узалудан, а као резултат остварена је изузетно успешна, динамична и узбудљива оперска представа.

На самом крају 2019. године, догодило се значајно и успешно гостовање Оркестра Опере СНП-а са великим концертима у градовима Јентају, Бинжоу, Цоучену, Веихаију, Љаоченгу и Хохоту провинције Шандонг у Кини. Новосадски оперски оркестар наступао је под диригентским вођством Андреа Солинаса и са солистичкињом, сопраном Евгенијом Јеремић, а на програму ових наступа нашао се избор фрагмената из опера и балета Чајковског, Хачатуријана, Гуноа, Штрауса и Лехарове оперете *Јудита*. Ова турнеја по Кини Оркестра Новосадске опере, која је иначе прво такво гостовање од извођења Бручијевог *Гилгамеша* у Ираку 1986. године, наишла је на изузетно добар одјек кинеске публике и критике.

Уочи Нове године, 21, 26. и 27. децембра, на сцени „Јован Ђорђевић”, три пута је изведен концертни спектакл *Рок опера*, остварен у сарадњи Опере Српског народног позоришта и Новосадског Big Band-а. Овај популарни концертни програм окупио је више од стотину извођача под диригентском управом Федора Вртачника, а публика је на овим вечерима имала прилике да чује атрактивне оркестарске аранжмане познатих оперских тема, као и џез и рок нумера међу којима су били и хитови Битлса, Дорса, Џенис Џоплин, група Квин, Пинк Флојд, Лед Цепелин, АС/ДС, затим Фредрија Меркјурија, Тине Тарнер и других.

Међутим, средином марта, због појаве пандемије изазване вирусом Ковид-19, уобичајени ток театарске сезоне нагло је прекинут и сви наредни

планирани пројекти ансамбла Опере СНП-а су онемогућени, пошто су због опасности од ширења болести у марту забрањени сви јавни скупови и позоришта су затворена за публику. Премда се испочетка веровало да ће овај прекид рада позоришта бити само привремен, показало се да је нормалан рад свих театарских кућа како код нас, тако и у свету, онемогућен на дуже време. Чланови ансамбла Опере СНП-а се нису помирили са овим нежељеним, али неизбежним прекидом театарске сезоне, одлучивши се врло брзо да се својом уметношћу обрате публици на једини начин који је био могућ – путем Интернета. Већ 20. марта чланови Новосадске опере снимили су музички спот за популарну италијанску партизанску песму *Бела ћао* у оркестарском аранжману Константина Благојевића, под диригентским вођством маистра Андреа Солинаса, а овај снимак постављен на YouTube–у одмах је привукао велику пажњу људи широм света.

Уследиле су потом и друге сличне иницијативе уметника Опере Српског народног позоришта да музику приближе Новосађанима, кад већ они не могу да дођу у позоришну салу. Обележавање Светског дана позоришта 27. марта, пружило је нову прилику за то, тако да су се чланови оркестра и хора придружили волонтерима Црвеног крста у разношењу хране и лекова најстаријим грађанима који нису смели да одлазе до продавнице. Долазећи заједно са волонтерима, музичари и хористи су изводили популарне оперске нумере, доносећи тако људима песму на њихове кућне адресе.

Наредног месеца, 11. априла, чланови Новосадске опере приредили су публици један спектакуларан музички догађај, који су сада, међутим, могли да прате гледаоци широм света. Био је то међународни онлајн концерт са насловом *DistanTogether* преношен путем Интернета, у којем су уз ново-садске оперске уметнике, као иницијаторе, учествовали и музичари из Италије, Турске и Кине. Овај јединствени концерт, који је путем YouTube канала био доступан у све четири земље, окупио је шездесетак музичара, који су из својих домова,

под диригентским руководством маистра Андреа Солинаса извели Бетовенову *Оду радости*, у част 250 година од рођења великог немачког композитора. Концерт је протекао успешно, привукавши велику пажњу љубитеља музике. Музичари Опере Српског народног позоришта наставили су да приређују својеврсне импровизоване мини-концерте све до краја сезоне, попут наступа осморо чланова оркестра, груписаних у два гудачка квартета и двоје солиста, мецосопранисткиње Јелене Кончар и баритона Жељка Андрића, који су од 30. априла до 3. маја, сваког дана у 19 часова на различитим локацијама у граду, од Лимана, Подбаре, Новог насеља до Булеvara ослобођења, изводили дела популарне класике, попут првог става Моцартове *Мале ноћне музике*, *Хабанере* из опере *Кармен*, песама *О соли мио* и *Бела ћао*, желећи грађанима да пружи уживање у музици, као и да одају признање свима онима који су неуморно радили током полицијских часова и карантина, од медицинских радника, преко медија до припадника полиције. Била је то и њихова порука, да су, упркос свему, позориште и оперски ансамбл непрекидно активни и да су и даље ту, са Новосађанима.

Борислав Хложан

A VAJDASÁGI SZÍNHÁZAK OPERASZÍNPADA

OPERA AZ ÉTERBEN ÉS AZ ABLAKOK ALATT

A Szerb Nemzeti Színház Operatársulata ambiciózus tervekkel kezdte az évadot, ugyanakkor azonban visszafogott optimizmussal és bizonytalansággal az előirányzott projektek megvalósításához szükséges költségvetési keret tekintetében. Kiderült azonban, hogy nem a pénzügyek jelentik a legnagyobb gondot, mert sokkal több nehézséget hozott a váratlanul kitörő Covid-19-pandémia, amely az évad közepén felborította a színházak repertoárterveit, így az újvidéki Operáét is.

A *Rigoletto* bemutatójának sikere után az Operatársulat egy újabb ambiciózus projekttel kezdte az új évadot, egy ritkábban játszott klasszikus francia operának, Charles Gounod *Faust*jának bemutatójára készült, amelynek néhány régebbi újvidéki színrevitele nagy visszhangot váltott ki. Gounod *Faust* című operáját, amelynek librettója Goethe híres művére és a lelkét az ördögnek eladó ember német legendájára épül, először 1859-ben mutatták be Párizsban és nagy sikert aratott, ami a zeneszerzőnek nemzetközi hírnevet és dicsőséget biztosított.

Az előadást a fiatal belgrádi vendégrendező, Aleksandar Nikolić rendezte, aki arra törekedett, hogy egyformán kidomborítsa Margit és Faust szerencsétlen szerelmének domináns, romantikus lírai motívumvonalát, valamint a jó és a rossz szakadatlan és mindig bizonytalan kimenetelű harcát, amely Margit szerencsétlen szeretőjének, Faustnak drámai sorsán keresztül tárul elénk, aki az ifjúságát és életörömét szeretné visszakapni, és ezért megidéri az ördögöt, majd annak szolgájává válik. Nikolić ötletes és célszerű rendezői megoldásai pregnáns és logikus folyamattá formálták az előadást, erőteljesen fokozva azt, ahogyan kélrelehetetlenül haladt a tragikus végkifejlet felé, hogy azután, Margit lelkének keresztényi megmentésével mégis vallási vigasszal érjen véget. Az olaszországi vendégkarmester, Andrea Solinas, magabiztosan és ihletetten irányította a szólistákat, a kórust és a zenekart, együtt építve velük a mű réteges és hangzásilag, dinamikusán árnyalt zenei vezérfonalát, amelyben a szólisták ragyogó teljesítményei mellett külön kiemelkedtek az impresszív kóruszámok.

Faust címszerepében Dejan Maksimović vendégtenor lépett fel, szuggesztíven építve alakját, amely több átalakuláson megy át, az első jelenet öreg és kiábrándult tudósától, majd Mefisztó szolgáján át, aki a romlásba rohan, magával vonva a fiatal és erényes Margitot is, akibe beleszeret, a végső metamorfózisig és megbánásig, amikor megkísérli megmenteni szerencsétlenül járt szeretőjét. Mefisztó szerepében kivételesen meggyőzően, energikusan, énekesileg és színészilag hibátlanul alakított Nebojša Babić, igazi

démoni dimenziót adva alakjának. Hasonlóan sikeres volt a szoprán Danijela Jovanović is mint gyengéd és erényes Margit, igényes szerepét szuverén módon tolmácsolta, nagy átéléssel alakított, mint például Thule királyának balladáját és az ékszerek szépségéről szóló áriát (*Ah! Je ris de me voir si belle*), valamint a kettőst Fausttal a szerelmi boldogságról, melyek az előadás legsikeresebb zenei pillanatai közé tartoztak.

Kiemelkedő helyet foglaltak el a szolidan felkészített és begyakorolt kórus fellépései is, amely a *Faust*ban már-már olyan jelentőséget kap, mint egy főszereplő, a kórus számai közül pedig különösen figyelmet keltett a bordal a városi mulatság jelenetéből és a háborúból hazatérő katonák kórusa. A kórus nőtagjainak fellépései koreográfiai dimenziót is kaptak, amikor a színen csatlakoztak hozzájuk a balettkar tagjai, ily módon a balettbetétek szervesen kapcsolódtak a kórus és a szólisták fellépéseihez, időnként rendkívül fontos és figyelmet keltő szerepet kapva, mint abban a jelenetben, amikor Margit a démonok hadával szembesül, vagy az utolsó, a negyedik felvonás Walpurgis-éjének fantasztikus jelenetében.

Gounod operájának színrevitele olyan ambiciózus vállalkozás volt, amely igen összetett feladatok elé állította a művészeti vezetést és az együttest, nagy igyekezetet és erőfeszítést követelve tőlük. Ahogyan a bemutató után, a publikum hosszú tapsaiból és tetzésnyilvánításából megállapíthattuk, a befektetett erőfeszítés semmiképp sem volt hiábavaló, eredményeképpen pedig egy rendkívül sikeres, dinamikus és izgalmas operaelőadás született.

Közvetlenül 2019 végén jelentős és sikeres vendégszereplésen járt a Szerb Nemzeti Színház zenekara, nagyszabású koncerteket adott a kínai Santung tartomány következő városaiban: Jentaj, Binou, Caocuang, Vejhaj, Liaocseng és Hocö. Az újvidéki Opera zenekara Andrea Solinas karmester vezetésével lépett fel, szólistaként a szoprán Evgenija Jeremić vendégszerepelt velük, koncertjeiken részletek csendültek fel Csajkovszkij, Hacsaturján, Gounod, Strauss operáiból és balettjeiből, valamint

Lehár *Giudittájából*. Bruči *Gilgamesének* 1986-os iraki előadása óta ez a kínai volt az újvidéki Opera zenekarának első nagy turnéja, és rendkívül jó visszhangot keltett a kínai publikum és kritika körében.

Újév előtt, december 21-én, 26-án és 27-én a Jovan Đorđević Színpadon háromszor mutatták be a *Rock-opera* című látványos koncertet, a Szerb Nemzeti Színház Operatársulatának zenekara és az Újvidéki Big Bend koprodukciójában. Fedor Vrtačnik karmesteri pálcája alatt ehhez a népszerű koncertprogramhoz több mint száz előadó gyűlt össze, a közönség az estéken attraktív zenekari hangszerelésben hallhatott operaáriákat, dzsessz és rock számokat, köztük a Beatles, Doors, Janis Joplin, Queen, Pink Floyd, Led Zeppelin, AC/DC, Freddie Mercury, Tina Turner és mások dalait.

Március derekán azonban, a Covid-19 koronavírus világjárványa miatt, hirtelen megszakadt a színházi évad megszokott menete, és az Operatársulat minden további tervbe vett projektje ellehetetlenült, tekintettel arra, hogy a járvány terjedésének veszélye miatt márciusban be lett tiltva minden nyilvános rendezvény és a színházakat is bezárták. Noha kezdetben azt hitték, hogy a színházak munkájának megszakítása ideiglenes lesz csupán, kiderült, hogy mind nálunk, mind a világban, hosszabb időre lehetetlenné vált a teátrumok normális működése. A Szerb Nemzeti Színház Operatársulatának tagjai nem törődtek bele a színházi évad nem kívánt, de elkerülhetetlen megszakításába, és igen gyorsan elhatározták, hogy művészetükkel az egyetlen lehetséges módon – az internet segítségével fordulnak a közönséghez. Az újvidéki Opera már március 20-án felvette a népszerű olasz partizándal, a *Bella ciao* videóklipjét Konstantin Blagojević zenekari hangszerelésében, Andrea Solinas vezényletével, és a YouTube-ra feltöltött felvétel azonnal nagy figyelmet keltett világszerte.

Az Operatársulat művészei ezután más hasonló kezdeményezésekkel is előálltak, hogy közelebb hozzák a zenét az újvidéki publikumhoz, ha már az nem járhatott a színházba. Március 27-e, a színházi világnap újabb alkalom volt erre, így hát a zenekar és a kórus

tagjai csatlakoztak a Vöröskereszt önkénteseihez és segítettek széthordani az élelmet és gyógyszert a legidősebb polgároknak, akik nem hagyhatták el otthonaikat, hogy elmenjenek bevásárolni. Az önkéntesekkel együtt érkező zenészek és kóristák népszerű operaáriákat adtak elő, házhoz szállítva az embereknek a dalt.

A következő hónapban, április 11-én, az újvidéki Operatársulat tagjai látványos zenei rendezvényre lepték meg a közönséget, melyet ezúttal világszerte követni lehetett. Nemzetközi online koncert volt *DistanTogether* címmel, amelyben a kezdeményező újvidéki operaművészek mellett részt vettek olaszországi, törökországi és kínai zenészek is. Ez az egyedülálló koncert a YouTube-nak köszönhetően hozzáférhető volt mind a négy országban, és mintegy hatvan zenész közreműködésével tartották meg, akik otthonról muzsikáltak Andrea Solinas karmesteri irányításával. A repertoáron egyebek között Beethoven *Örömdája* is szerepelt a nagy német zeneszerző születésének 250. évfordulója alkalmából. A koncert sikeres volt, nagy figyelmet keltett a zenekedvelő közönség körében. Az Operatársulat zenészei egészen az évad végéig folytatták az improvizált mini koncerteket, mint amilyen például a zenekar nyolc tagjának fellépése volt, két vonósnyegyesbe rendeződve két szólistával, a mezzoszoprán Jelena Končarral és a bariton Željko Andrićtyal, akik április 30-a és május 3-a között minden nap 19 órai kezdettel, a város különböző helyszínein, a Limántól a Podbarán, Újtelepen át a Felszabadulás sugárútig, népszerű komolyzenei műveket adtak elő, mint például Mozart *Kis éji zenéjét*, a *Carmen* című opera *Habaneráját*, az *O sole mio* és *Bella ciao* dalokat, hogy polgártársaik élvezhessék a zenét, valamint hogy tiszteljenek mindazok előtt, akik a kijárási tilalom és karantén idején fáradhatatlanul dolgoztak, az egészségügyi dolgozóktól a média képviselőin át a rendőrség tagjaiig. Azt üzenték ezzel, hogy mindenek ellenére a színház és az Operatársulat szüntelenül ténykedik és továbbra is itt van, együtt az újvidékiekkel.

Borislav Hložan

OPERNÁ SCÉNA DIVADIEL VOJVODINY

OPERA V ÉTRI A POD OKNAMI

Súbor Opery Srbského národného divadla začal novú divadelnú sezónu ambicióznymi plánmi, ale aj so zdržanlivým optimizmom a neistotou ohľadom dostupných rozpočtových rámcov na realizáciu všetkých plánovaných projektov. Ukázalo sa však, že finančné zdroje nie sú najväčším problémom, pretože náhla pandémie vírusu COVID-19 priniesla oveľa viac ťažkostí, ktoré uprostred sezóny narušili repertoárové plány všetkých divadiel v krajine vrátane novosadskej opery.

Po predchádzajúcom pôsobivom úspechu premiéry *Rigoletta*, súbor Opery SND začal novú sezónu ďalším ambicióznym projektom, premiérou Fausta Charlesa Gounoda, zriedkavejšie uvádzanej klasickej francúzskej opery, ktorá predtým mala v Novom Sade niekoľko pozoruhodných scénických inscenácií. Gounodov Faust s libretom na motívy rovnomenného slávneho Goetheho diela a nemeckej legendy o mužovi, ktorý predal svoju dušu diablu, mal premiéru v roku 1859 v Paríži a zaznamenal veľký úspech, ktorý tomuto skladateľovi priniesol medzinárodnú prestíž a slávu.

Predstavenie režíroval mladý hostujúci belehradský režisér Aleksandar Nikolić, ktorý sa snažil rovnomerne zdôrazniť dominantnú, romantickým hudobným lyrizmom pretkanú motivačnú niť nešťastnej lásky Margaréty a Fausta, ako aj neustály a vždy neistý boj dobra a zla, načrtnutý v dramatickom osude Margarétinho milenca smoliara, Dr Fausta, ktorý v snahe o opätovné získanie vlastnej mladosti a radosti zo života, volá o pomoc diabla, aby sa potom stal jeho služobníkom. Nápaditými a účelovými Nikolićovými režijnými postupmi bol vytvorený pregnantný a logický vývojový priebeh predstavenia v silnej gradácii, ktorá neúprosne viedla k tragickému rozuzleniu, po ktorom predsa len nasledovala náboženská útecha v podobe kresťanskej záchrany Margarétinej duše a žiarivému konečnému riešeniu. Host', dirigent z Talianska, Alessandro Solinas, spoľahlivo a inšpiratívne viedol sólistov, zbor a orchester a spolu s nimi

vybudoval zložité a starostlivo tónovo a dynamicky ladené hudobné tkanivo diela, v ktorom okrem skvelých speváckych kreácií sólistov, zvlášť vynikali pôsobivé zborové vystúpenia.

Titulnú rolu doktora Fausta zahral hostujúci tenorista Dejan Maksimović, sugestívne budujúci svoju postavu, ktorá prechádza radom transformácií, od prvého vystúpenia ako starého a sklamaného učenca, potom Mefistovho sluhu, ktorý sa rúti do priepasti – záhuby, a so sebou ťahá aj mladú a cudnú Margarétu, do ktorej je zamilovaný, až po konečnú metamorfózu a pokánia, keď sa pokúsi zachrániť svoju nešťastnú milenkú. Mimoriadne presvedčivú, energickú, spevácky a herecky bezchybnú interpretáciu úlohy Mefista zahral Nebojša Babić, vdychujúci jeho postave skutočný démonický rozmer. Rovnako úspešná bola sopranistka Danijela Jovanovićová ako jemná a cudná Margaréta, suverénne a precízne interpretácie piesní jej náročnej úlohy, ako je balada o tulskom kráľovi a ária o kúzloch šperkov *Ah! Je ris de me voir si belle*, ako aj duet s Faustom o ľubostnom šťastí, patrili k najúspešnejším hudobným momentom predstavenia.

Pozoruhodné boli aj vystúpenia solídne pripraveného a nacvičeného speváckeho zboru, ktorý takmer získal význam jedného z protagonistov Fausta a medzi týmito zborovými piesňami zvlášť povšimnuté boli aj vínná pieseň zo scény mestskej slávnosti a zbor vojakov, ktorí sa vracajú z vojny. Vystúpenia členiek zboru mali aj choreografický rozmer, keď sa k nim na pódiu pridali aj členky a členovia baletného súboru, takže baletné vystúpenia boli organicky spojené so zborovými a sólovými vystúpeniami, pričom občas získali mimoriadne dôležitú a pozoruhodnú úlohu, ako scéna Margarétinej konfrontácie s pekelnými démonmi alebo fantazmagorické scény Walpurgisovej noci zo záverečného, štvrtého dejstva.

Ambiciózne uvedenie Gounodovej opery postavilo pred umeleckých vedúcich a členov súboru veľmi náročné úlohy, ktoré si od nich vyžadovali veľkú snahu a úsilie. A ako sa na základe dlhého potlesku a ováciách publika po premiére dalo usúdiť, toto úsilie v

žiadnom prípade nebolo márne a jeho výsledkom je mimoriadne úspešné, dynamické a vzrušujúce operné predstavenie.

Na samom konci roka 2019 sa uskutočnila významná a úspešná návšteva orchestra Opery SND s veľkými koncertami v mestách Yantai, Binzhou, Coucheng, Weihai, Liaocheng a Hohot v čínskej provincii Schandong. Novosadský operný orchester vystupoval pod vedením dirigenta Andrea Solinasa so sólistkou, sopranistkou Evgenijou Jeremičovou a na programe týchto vystúpení bol výber fragmentov z oper a baletov Čajkovského, Chačaturjana, Gounoda, Straussa a Lehárovej operety Judith. Toto turné orchestra novosadskej opery v Číne, ktoré je prvým takýmto turné od predstavenia Brucciho Gilgameša v Iraku v roku 1986, sa stretlo s mimoriadne dobrým ohlasom čínskeho publika i kritikov.

V podvečer Nového roka, 21. a 26. decembra, na scéne „Jovan Đorđević“ trikrát bolo predvedené koncertné predstavenie *Rock opera*, realizované v spolupráci s Operou Srbského národného divadla a Novosadským Big Bandom. Tento populárny koncertný program zhromaždil viac ako sto účinkujúcich pod vedením dirigenta Fedora Vrtačnika a diváci mali možnosť vypočuť si atraktívne orchestrálne úpravy slávnych operných tém a jazzových a rockových piesní vrátane hitov The Beatles, The Doors, Janis Joplin, skupín Queen, Pink Floyd, Led Zeppelin, AC/DC, potom Freddieho Mercuryho, Tiny Turner a ďalších.

V polovici marca, v dôsledku vzniku pandémie spôsobenej vírusom COVID-19, obvyklý priebeh divadelnej sezóny bol náhle prerušený a všetky nasledujúce plánované projekty súboru Opery SND boli znemožnené, pretože z dôvodu nebezpečenstva šírenia choroby v marci boli zakázané všetky verejné zhromaždenia a divadlá uzavreté pre verejnosť. Aj keď sa zo začiatku predpokladalo, že toto prerušenie práce divadla bude iba dočasné, ukázalo sa, že bežná práca všetkých divadiel, tak u nás, ako aj vo svete, bola znemožnená na dlhší čas.

Členovia súboru Opery SND sa s týmto nežiadúcim, ale nevyhnutným prerušením divadelnej sezóny ne-

zmierili, veľmi rýchlo sa rozhodli svojím umením oslovit' divákov jediným možným spôsobom – prostredníctvom internetu. Už 20. marca členovia novosadskej opery nahrali hudobné video k populárnej talianskej partizánskej piesni *Bella ciao* v orchestrálnej úprave Konštantína Blagojevića, ktorú dirigoval maestro Andrea Solinas, a táto nahrávka zverejnená na YouTube okamžite vzbudila veľkú pozornosť ľudí v celom svete.

Nasledovali ďalšie podobné iniciatívy umelcov Opery Srbského národného divadla zamerané na priblíženie hudby obyvateľom Nového Sadu, ktorý nemohli prichádzať do divadelnej sály. Svetový deň divadla 27. marca poskytol na to novú príležitosť a členovia orchestra a speváckeho zboru sa v ten deň pripojili k dobrovoľníkom Červeného kríža pri distribúcii jedla a liekov pre najstarších občanov, ktorým nebolo dovolené ísť do obchodu. V spoločnosti dobrovoľníkov hudobníci a členovia zboru hrali populárne operné piesne, ktoré na ten spôsob ľuďom prinášali priamo na ich domáce adresy.

Nasledujúci mesiac, 11. apríla, pripravili členovia novosadskej opery pre divákov veľkolepé hudobné podujatie, ktoré si tentoraz mohli pozrieť diváci celého sveta. Išlo o medzinárodný online koncert pod názvom *DistanTogether* vysielaný cez internet, na ktorom sa okrem novosadských operných umelcov ako iniciátorov zúčastnili aj hudobníci z Talianska, Turecka a Číny. Na tomto jedinečnom koncerte, ktorý bol k dispozícii vo všetkých štyroch krajinách prostredníctvom kanála YouTube, sa zúčastnilo asi šesťdesiat hudobníkov, ktorí zo svojich domov pod dirigentskou taktovkou maestra Andrea Solinasa zahrali Beethovenovu Ódu na radosť, na počesť 250. výročia narodenia veľkého nemeckého skladateľa. Koncert bol úspešný a vzbudil veľkú pozornosť hudobných fanúšikov. Hudobníci Opery Srbského národného divadla pokračovali do konca sezóny v organizovaní improvizovaných minikoncertov, ako napríklad vystúpenie ôsmich členov orchestra zoskupených do dvoch sláčikových kvartet a dvoch sólistov, mezzosopranistky Jeleny Končarovej a barytonistu Željka Andrića, ktorí od 30. apríla do 3. mája každý deň o 19.00 h na rôznych miestach v meste, od Limanu, Podbary, Nového Naselja až

по Булвар ослободеня, увádzали диела популярней класики, наприклад прва вета Mozartovej Malej nočnej hudby, Habanera z opery Carmen, piesni O sole mio a Bella ciao, aby tak občanom poskytli pôžitok z hudby, ale aj vzdali hold všetkým, ktorí neúnavne pracovali počas zákazu vychádzania a karantény – od zdravotníckych pracovníkov, cez médiá až po príslušníkov polície. Bolo to zároveň aj ich posolstvo, že divadlo a operný súbor sú, napriek všetkému, stále aktívni a že sú aj naďalej tu, spolu s obyvateľmi Nového Sadu.

Borislav Hložan

ОПЕРСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЙВОДИНИ

ОПЕРА У ЕТРУ И ПОД ОБЛАКАМИ

Ансамбл Оперы Сербского народного театра начал новую театральную сезону зоз амбициозными планами, але и зоз стриманим оптимизмом и непознатосцу коло розполагаючого бюджетского рамки за витворйоване шицких предвидзених проєктох. Вишло, медзитим, же финансийни средства не найвекши проблем, бо вельо вещей почержкосци принесла несназдавана пандемия вирусу Ковид-19, хтора у штред сезони змервела репертоарни плани шицких театрох у жеми, та так и новосадскей оперскей хижы.

После скорейшого упечатливого успиху премиєри *Риголето*, ансамбл Оперы СНТ-у започал нову сезону зоз ище єдним амбициозним проєктом, премиєру *Фауста* Шарла Гуноа, дацо ридше виводзеной класичней французкей оперы, хтора у Новим Садзе скорей мала даскелі замерковани сценски постановки. Гуноов *Фауст* зоз либретом базованим на мотивах истоменого познатого Гетеового діла и немецкей легенды о човекови хтори душу предал дяблови, премиєрно виведзени 1859. року у Паризу, дзе наишол на вельки успих, хтори тому композиторови принесол угляд и славу.

Представу режирал млади госцуюци режисер зоз

Београду, Александер Николич, хтори ше намагал под`єднак визначиц доминантну, з романтичарским музичним лиризмом преткату борбу добра и зла, орисовану през драматичну судьбу Маргаретового нещешлівого любовніка, др Фауста, хтори у жадану же би врацел младосц и радосц живота, повола до помощи дябла, после чого постава його слуга. Зоз мрийовитима и прикладнима Николичовима режийними рішеннями, формовани прегнантни и логични розвойни цек представи, у мощней градації хтора очилядно водзела гу трагичному розплету и после того, заш лем з религийну потіху християнского спасеня Маргаритовой души, розвешеленим розплетом. Госц, диригент зоз Италиї, Алесандро Солинас, сигурно и надихнуто водзел солистох, хор и орхестру, будуюци ведно зоз німа пасмовити и з чувством тонски и динамично виниянсирани музични баланс діла, у хторим ше коло прекрасней шпивацкей креации солистох, окреме визначовали и импресивни хорски нумери.

У насловней улоги дохтора Фауста наступел госцуюци тенор Деян Максимович, сугестивно будуюци свою подобу хтора преходзи през шор пременкох, од першого зявйованя як остареного и розчарованого науковца, потим Мефистового слуги хтори леци до препасци, поцагуюци зоз собу и младу и невина Маргарету до хторей є залюбени, по закончуюцу метаморфозу и покуту, кед пробує спашиц свою страдану любовніцу. Окреме прешвечліво, енергично, шпивацки и глумецки беспрекорне толмачене улоги Мефиста витворел Небойша Бабиц, хтори своєй улоги дал праву демонску димензию. Под`єднак успишна була и сопранисткиня Даниєла Йованович як ніжна и невина Маргарета, даваюци суверени и прежити толмаченя нумери своєй вимагаюцей улоги, як цо балада о кральови од Тули и ариї о чаривносцох прикраскох *Ah! Je ris de me voir si belle*, як и дуету зоз Фаустом о любовному щесцу хтори були медзи найуспишнейшими музичними моментами представи.

Визначне место мали и наступи солидно пририхтаного и увежбаного хору, хтори у *Фаусту* скоро

достава значенє єдного з протагонистох, а медзи тима хорскима нумерами окреме замеркована винска писня зоз сцену городского вешеля и хор воякох хтори ше врацаю зоз войны. Наступи хористкиных мали при тим и кореографийну димензию, дзе им ше на сцени прилучели и членіци и члени балетского ансамблю, так же балетски точки були органски повязани зоз хорскима и солистичними наступами, з часу на час доставаюци окреме важну и замерковану улогу, як цо то под час сцени Маргаретового зочованя зоз пекельними демонами лебо фантазмагорийними приказами Валпургийней ноци зоз закончуюцей, штвартей дії.

Амбициозне подняце поставяня на сцену Гуноу-вей опери положело пред уметніцких руководителюх и членюх ансамблю барз зложени задатки, вимагаюци од нїх вельке напруженє и закладанє. И як ше после премиєри, после длугих аплавзох и оваційох дало заключиц, тот уложена условносц нїяк не була надармо, а як резултат витворена винїмково успишна, динамична и возбужуюца оперска представа.

На самим краю 2019. року, случело ше значне и успишне госцованє Орхестри Оперы СНТ-а зоз велькими концертами по варошох Ёнтаю, Бинжоу, Цоучену, Веигаю, Ляоченгу и Гоготу провинції Шандонг у Китаю. Новосадска оперска орхестра наступела под диригентским водзеньом Андреа Солинаса и зоз солистичню, сопраном Евгенію Єремич, а у програми тих наступош ше нашол вибор фрагментош зоз оперы и балету Чайковскогo, Гачатуриана, Гуноа, Штрауса и Лехеровой оперети *Юдита*. Тота турнея по Китаю Орхестри Новосадскей оперы, хтора иншак перше таке госцованє од виводзєня Бручийового *Гилгамешу* у Ираку 1986. року, наишла на винїмково добри одгук китайскей публики и критики.

Вочи Нового року, 21, 26 и 27. децембра, на сцени „Йован Дьордєвич“, три раз виводзєни концертни спектакл *Рок опера*, витворени у сотрудніцтве Оперы Сербского народного театру и Новосадско-

го Big Band-у. Тота популярна концертна програма позберала вецей як сто виводзачош под диригентску управу Федора Вртачника, а публика на тих вечарош мала нагоди чуц атрактивни орхестарски аранжмани познатих оперских темош, як и джез и рок нумерош медзи хторима були и гити Битлсох, Дорсох, Дженис Джоплин, групи Квин, Пинк Флойд, Лед Цепелин, AC/DC, потим Фредия Меркюрия, Тини Тарнер и других.

Медзитим, штретком марца, пре зявенє пандемії виволаней з вирусом Ковид-19, звичайни цек театралней сезони нагло претаргнути и шицки наиходзаци плановани проєкти ансамблю Оперы СНТ-а онєможлївени, понеже пре опасносц од ширєня хороти у марцу забранєни шицки явни сходи и театри заварти за публику. Гоч ше з початку верело же тото претаргованє роботи театрош будзе лєм дочасове, указало ше же нормална робота шицких театралних хижош як у нас, так и у Швеце, онєможлївена на длукши час. Члени ансамблю Оперы СНТ-а ше не помирили зоз тим нежаданым, але незаобиходним претаргованьом театралней сезони, швидко ше одлучели же би ше зоз свою уметносцу обрацели публики на єдини способ хтори бул можлїви – преїг интернету. Уж 20. марца члени Новосадскей оперы зняли музични спот за популярну италиянску партизанску писню *Бела чао* у орхестарским аранжману Константина Благоєвича, под диригентским водзеньом маєстра Андреа Солинаса, а тот знімок поставени на YouTube такой прицагнул вельку повагу людзош ширцом швета.

Ушлїдзели потим и други подобни иницијативи уметнікош Оперы Сербского народного театру же би музику прибіжели Новосадяном, уж кед вони не могу присц до театралней сали. Означованє Шветового дня театру 27. марца, указало нову нагоду за тото, так же ше члени орхестри и хора приключели волонтером Червеного крижу у розношованю єдзєня и лікош найстаршим гражданош хтори не шмели одходзиц до предавальных. Приходзаци ведно зоз волонтерами, музичаре и хористи виводзєли популярни оперски нумери,

та на таки способ приношели писню на їх хижни адреси.

Шлідуючого мешаца, 11. априла, члени Новосадскей опери пририхтали публики єдно спектакуларне музичне случованє, хторе тераз, медзитим, могли провадзиц патраче ширцом швета. Бул то медзинародни онлайн концерт зоз насловом *DistanTogether* хтори бул преношени преїґ интернету, у хторим коло новосадских оперских уметнікох, як инициаторох, участвовали и музичаре зоз Италиї, Турскей и Китаю. Тот окремини концерт, хтори преїґ YouTube каналу бул доступни у шицких штирох державох, позберал коло шейдзешат музичарох, хтори зоз своїх домох, под диригентским руководзеньом маестра Андреа Солинаса виведли Бетовенову *Оду радосци*, на чесц 250 рокох од народзєня велького нємецкого композитора. Концерт прешол успишно и прицагнул вельку повагу любительох музики. Музичаре Оперы Сербского народного театру предлужели пририхтовац свойофайтови импровизовани мини-концерти аж по конєц сезони, як цо то насупи осем членох оркестри, ґрупованих до двох смикових квартетох и двоїх солистох, мецосопранисткїні Єлени Кончар и баритону Желька Андрича, хтори од 30. арила по 3. май, кажди дзєнь на 19 годзин на розличних локацийох по варошу, од Лиману, Подбари, Нового населєня по Булевар ошлебодзєня, виводзели діла популярней класики, як цо то перши став Моцартовей *Малей ноцней музики*, *Габанери* зоз опери *Кармен*, писньох *О соле мио* и *Бела чао*, зоз жаданьом же би гражданом дали можлівосц уживаня у музики, як и же би дали припознанє шицким гевтих хтори непрерывно робели под час полицийних годзинох и карантину, од медицинских роботнікох, преїґ медийох по припаднікох полициї. Було то и їх порученє, же су, и попри шицкого, театр и оперски ансамбл непрерывно активни и же су и далєй ту, зоз Новосадянами.

Борислав Гложан

SCENA DE OPERA A TEATRULUI VOIVODINEAN

OPERA ÎN AER LIBER ȘI SUB FERESTRE

Ansamblul Operei pe lângă Teatrul Național Sârb a început noul sezon de teatru cu planuri ambițioase, dar și cu optimism reținut și incertitudine cu privire la cadrele bugetare disponibile pentru realizarea tuturor proiectelor planificate. S-a dovedit însă că resursele financiare nu sunt cea mai mare problemă, deoarece pandemia bruscă a virusului Covid-19 a adus mult mai multe dificultăți, la mijlocul sezonului perturbând planurile de repertoriu ale tuturor teatrelor din țară, inclusiv ale Operei din Novi Sad.

După succesul anterior impresionant al premierei operei *Rigoletto*, ansamblul Operei din cadrul Teatrului Național Sârb a început noul sezon cu un alt proiect ambițios, premiera lui *Faust* a lui Charles Gounod, o operă franceză clasică mai puțin interpretată, care anterior a avut mai multe spectacole notabile în Novi Sad. Faustul lui Guno, cu un libret bazat pe motivele celebrei opere cu același nume a lui Goethe și legenda germană despre omul care și-a vândut sufletul diavolului, a fost prezentată cu mare succes în premieră în 1859 la Paris, ceea ce i-a adus acestui compozitor un prestigiu internațional.

Spectacolul a fost regizat de un tânăr regizor invitat din Belgrad, Aleksandar Nikolić, care a încercat să sublinieze lirismul muzical dominant și romantic al iubirii nefericite a lui Margaret și Faust, precum și lupta constantă și nesigură dintre bine și rău, conturată prin soarta dramatică a amantului Margaretei, Dr. Faust, care, dorind să-și recâștige tinerețea și bucuria vieții, solicită ajutorul diavolului, devenind apoi slujitorul său. Cu soluțiile de regie imaginative și intenționate ale lui Nikolić, s-a conturat cursul de dezvoltare pregnant și logic al piesei într-o gradăție puternică care a condus inexorabil la o desfășurare tragică și după aceasta, totuși, la consolarea religioasă a mântuirii creștine a sufletului Margaretei și la un deznodământ

luminos. Invitatul, dirijorul din Italia, Alessandro Solinas, a condus în mod fiabil și inspirat soliștii, corul și orchestra, construind împreună cu ei o bățatură muzicală stratificată și nuanțată din punct de vedere tonal și dinamic al operei, în care, pe lângă minunatele creații vocale ale soliștilor, în special s-au remarcat și piesele corale impresionante.

Rolul principal al dr. Faust a fost jucat de tenorul invitat Dejan Maksimović, construindu-și sugestiv personajul care trece printr-o serie de transformări, de la prima apariție ca un bătrân și dezamăgit cărturar, apoi ca slujitorul lui Mefistofel care merge spre ruinare, trăgându-l cu el și pe tânăra Margareta de care este îndrăgostit, până la metamorfoză finală și pocăință, când încearcă să-și salveze amanta suferindă. Nebojsa Babic a interpretat impecabil și extrem de convingător, energetic rolul lui Mephisto, conferind rolului său o dimensiune demonică reală. La fel de reușită a avut și soprana Danijela Jovanović în rolul Margaretei, oferind interpretări suverane și trăite ale cântecelor ei destul de solicitante, cum ar fi balada despre regele Tulei și aria despre farmecele bijuteriilor *Ah! Je ris de me voir si belle*, precum și duetul cu Faust despre fericirea iubirii, care au fost printre cele mai reușite momente muzicale ale piesei.

Un loc de frunte au avut și interpretările corului bine pregătit care lui Faust i-a cântat semnificația unuia dintre protagoniști, iar printre aceste cântece corale, putem scoate în evidență cântecul vinului din scena sărbătorii orașului și corul soldaților care se întorceau din război. Spectacolele membrilor corului au avut, de asemenea, o dimensiune coregrafică, anume pe scenă li s-au alăturat membrii ansamblului de balet, astfel încât spectacolele de balet au fost legate organic cu corul și spectacolele solo, câștigând ocazional un rol extrem de important și notabil, precum în scena confruntării Margaretei cu demonii infernalului sau scena fantasmagorică a Noptilor Walpurgiei din ultimul, al patrulea act.

Angajamentul ambițios de a pune în scenă opera lui Guno a stabilit sarcini foarte complexe pentru directorii artistici și membrii ansamblului, necesitând din

partea acestora un efort și un angajament destul de mare. Și după cum s-a putut concluziona după premieră, după aplauze frenetice din partea publicului, că acest efort nu a fost nicidecum în zadar și, ca urmare, a fost realizată o operă extrem de reușită, dinamică și incitantă.

La sfârșitul anului 2019, a avut loc o apariție semnificativă și de succes a Orchestrei Operei Teatrului Național Sârb cu concerte mari în orașele Yantai, Binzhou, Coucheng, Weihai, Liaocheng și Hohot din provincia Shandong din China. Orchestra de operă din Novi Sad a participat sub conducerea dirijorului Andreea Solinas și alături de soprana Evgenija Jeremić, iar programul acestor spectacole a inclus o selecție de fragmente din operele și baleturile Ceikovski, Khachaturian, Guno, Strauss și opereta Judith a lui Lehar. Acest turneu al Orchestrei de pe lângă Opera din Novi Sad în China, care este primul astfel de turneu de la spectacolul *Ghilgameș* al lui Bruci prezentat în Irak în 1986, a întâmpinat un ecou extrem de bun din partea publicului și a criticilor chinezi.

În ajunul Anului Nou, pe 21, 26 și 27 decembrie, pe scena „Jovan Đorđević”, a fost interpretat de trei ori spectacol de concert *Rock Opera*, realizat în cooperare cu Opera Teatrului Național Sârb și formația Big Band din Novi Sad. Acest program de concerte popular a adunat mai mult de o sută de interpreți sub îndrumarea lui Fedor Vrtačnik, iar publicul a avut ocazia să audă aranjamente orchestrale atractive cu teme din operele celebre, precum și cântece de jazz și rock, inclusiv melodiile celebre interpretate de Beatles, Dors, Janice Joplin, Queen, Pink Floyd, Led Zeppelin, AC/DC, apoi Freddie Mercury, Tina Turner și alții.

Cu toate acestea, la mijlocul lunii martie, din cauza pandemiei cauzate de virusul Kovid-19, cursul obișnuit al sezonului de teatru a fost întrerupt brusc și toate proiectele ulterioare planificate ale ansamblului Opera Teatrului Popular Sârb fost întrerupte, întrucât toate adunările publice și teatrele au fost interzise, începând cu luna martie din cauza pericolului de răspândire a bolii. Deși, inițial s-a crezut că această întrerupere a activității teatrului va fi doar tempora-

рă, s–a dovedit că munca normală a tuturor caselor de teatru, atât în țara noastră, cât și în lume, a fost dezactivată pe o perioadă mai lungă. Membrii ansamblului Operei Teatrului Național Sârb nu s–au împăcat cu această întrerupere nedorită, dar inevitabilă a sezonului de teatru, hotărând foarte repede să se adreseze publicului cu arta lor în singurul mod posibil – prin intermediul internetului. Pe 20 martie, membrii Operei din Novi Sad au înregistrat un videoclip muzical pentru un cântec popular italian de partizani, *Bela ciao*, în aranjamentul orchestral al lui Konstantin Blagojević, dirijat de maestrul Andrea Solinas, iar această înregistrare a fost postată pe YouTube și care a atras imediat multă atenție în toată lumea.

Au urmat și alte inițiative similare ale artiștilor Operei Teatrului Național Sârb pentru a aduce muzica mai aproape locuitorilor orașului Novi Sad, dacă aceștia nu mai pot veni la sala de teatru. Sărbătoarea Zilei Mondiale a Teatrului din 27 martie a oferit o nouă oportunitate pentru aceasta, astfel încât membrii orchestrei și corului s–au alăturat voluntarilor Crucii Roșii în distribuirea alimentelor și medicamentelor celor mai în vârstă cetățeni cărora nu li s–a permis să meargă la magazin. Împreună cu voluntarii, muzicieni și coriști au interpretat cântece de operă cunoscute, aducând astfel oamenilor cântecul la ei acasă.

Luna următoare, pe 11 aprilie, membrii Operei din Novi Sad au pregătit un spectacol muzical spectaculos pentru public, care, însă, a putut urmări acum de spectatorii din întreaga lume. A fost un concert internațional online, intitulat *DistanTogether* difuzat prin internet, la care, pe lângă artiștii de operă Novi Sad, au participat și muzicieni din Italia, Turcia și China. Acest concert unic, disponibil în toate cele patru țări prin intermediul canalului YouTube, a adunat aproximativ șaizeci de muzicieni, care au interpretat din casa lor *Oda bucuriei* a lui Beethoven, dirijată de maestrul Andrea Solinas, în cinstea a 250 de ani de la nașterea marelui compozitor german.

Concertul a avut succes, atrăgând atenția iubitorilor de muzică. Muzicienii Operei Teatrului Național Sârb au continuat să organizeze un fel de mini-concer-

te improvizate până la sfârșitul sezonului, cum ar fi participarea a opt membri ai orchestrei, grupați în două cvartete de coarde și doi soliști, mezzosoprana Jelena Končar și baritonul Željko Andrić, care, în fiecare zi la ora 19.00 în diferite locații din oraș, Liman, Podbara, Novi Naselje până la Bulevar oslobođenja, au interpretat piese clasice, precum Mica serenadă nocturnă de Mozart, *Habanera* din opera *Carmen*, piesele *O sole mio* și *Bela ciao*, bucurând publicul ascultător și să aducă un omagiu tuturor celor care au lucrat neobosit în timpul restricțiilor și carantinelor, de la lucrătorii medicali, mass-media până la membrii poliției. Acesta era și mesajul lor, că, în ciuda tuturor, teatrul și ansamblul de operă sunt în permanență activi și că sunt încă acolo, alături de publicul din Novi Sad.

Borislav Hložan

БАЛЕТСКА СЦЕНА ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ

РОЂЕНДАН БАЛЕТА СРПСКОГ НАРОДНОГ ПОЗОРИШТА

Све балетске представе које су игране у 159. сезони СНП–а славиле су 70. годину од оснивања новосадског Балета. Слављенички репертоар чинила су дела класичног и неокласичног стилског опредељења, којим се јасно показао играчки потенцијал солиста и ансамбла Балета СНП–а. Солисти су својим уметничко–техничким, стилским и глумачким потенцијалима оправдали водећа места на скали квалитета играча нашег Балета.

Првакиња Ана Ђурић увек је спремна да максимумом играчког знања оствари улоге правих вредности. О њеној *Жизели* остало је записано: „Чинило нам се како је испред нас сама Жизела и да чудесном игром промиче у магли омекшаној месечином немачких шума. Верујемо да ће ова улога остати Анин форте у њеној уметничкој ка-

ријери”. Првак Балета, Андреј Колчериу, у балетима *Крцко Орашчић* и *Лабудово језеро* показао је квалитете мушке класичне игре. Међутим, његова насловна улога у балету *Грк Зорба* открива Андрејеве могућности да у споју емотивног и играчког пружи задовољство и докаже вишеслојност свог талента. Солиста Семјуел Бишоп има своје место водећих улога у већини представа новосадског балетског репертоара. У слављеничкој сезони играо је принчеве у балетима *Лабудово језеро* и *Крцко Орашчић* и Ника у *Грку Зорби*. Нарочито се истакао улогом Маме Симон у балету *Враголанка*, где је од саме премијере надаље купио салве за ову прослављену улогу светског балетског репертоара. Солисту Давида Груоса краси лепота појаве, играчка писменост и жеља да игром допре до свог и нашег задовољства. Током година проведених на новосадској сцени, Груосо је достигао квалитет у улогама разноликог садржаја и играчко-стилског правца. Тако је и улога Маме Симон у слављеничкој години била креација Давидовог зрелог уметничког ега.

Новосадски балет има и младе играче који ће својим радом задовољити захтеве водећих улога актуелног репертоара. На том путу доказали су се талентовани Милан Иван и Катарина Кљајић. Запажени су и Лана Стојановић, Игор Таубер, Наојуки Ацуми и Александар Бечварди. Ансамбл Балета подељен на женски и мушки део, разликује се по способностима, по бројности и по начину прихватања и интерпретацији играчке технике. Предност је овде у сваком смислу на страни женског дела ансамбла.

Рођендан балета СНП-а обележен је седмог марта 2020. године извођењем балета *Враголанка* Луја Херолда. Том приликом, пред представу, отворена је изложба балетских фотографија, плаката и костима под називом *Двадесет година уназад* ауторки др Милене Лесковац и мр Иване Илић Киш.

Омиљена представа новосадске публике, *Грк Зорба* Микиса Теодоракиса, 8. јануара 2020. обележила је двадесет пет година од премијере.

Као и сваке године, тако је и ове, јубиларне, припремана премијера. Овога пута, био је то наш најпознатији балет, *Охридска легенда* композитора Стевана Христића. Кореограф Владимир Логунов и диригент Александар Којић, у претпремијерном термину дали су позитивне оцене о току припрема и спремности целокупног ансамбла за премијерно извођење. *Охридска легенда* је планирана као круна рођенданске прославе и била заказана за 28. март 2020. године. Премијера није одржана, целокупан рад зауставила је заразна вирусна болест Ковид-19.

До краја 159. сезоне није било представа, ни наде да ћемо видети сјајну *Охридску легенду* и њене извођаче спремне за прославу јубиларних 70 година од оснивања и трајања новосадског Балета.

Ксенија Дињашки

A VAJDASÁGI SZÍNHÁZAK BALETTSZÍNPADA

A SZERB NEMZETI SZÍNHÁZ BALETTEGYÜTTESÉNEK SZÜLETÉSNAJJA

A Szerb Nemzeti Színház 159. évadában játszott összes balettelőadás az újvidéki Balett-társulat alapításának 70. évfordulóját ünnepelte. A jubileumi repertoáron klasszikus és neoklasszikus irányvételű művek szerepeltek, amelyek egyértelműen megmutatták a Balett-társulat szólistáinak és együttesének potenciálját. A szólisták művészi-technikai, stilisztikai és színészi potenciáljukkal bebizonyították, hogy a Balett-társulat táncosainak minőségi skáláján a vezető helyek illetik meg őket.

A primadonna Ana Đurić tánctudásának maximumát adja minden szerep megformálásakor. *Giselle*-jéről ezt írták: „Úgy tűnt, az igazi Giselle van előttünk és csodálatos táncával illan a német erdők holdfénytől áttört ködében. Hisszük, hogy ez a szerep forte

marad Ana művészi karrierjében”. A vezető táncos, Andrei Colceriu a *Diótörőben* és a *Hattyúk tavában* a klasszikus férfi tánc minőségét hozta, azonban a *Zorbász, a görög* balett címszerepében nyilvánul meg Andrei rátermettsége, hogy az érzelem és a tánc összefonódásában megcsillogtassa tehetségének minden rétegét. A szólista Samuel Bishop biztosította helyét az újvidéki balettrepertoár előadásai többségének vezető szerepében. A jubileumi évadban a herceget játszotta a *Hattyúk tava* és a *Diótörő* balettekben és Nikoszt a *Zorbász, a görögben*. Különösen kitűnt Simone anyó szerepében *A rosszul őrzött lány* című balettben, amelyben a bemutatótól kezdve minden előadáson tapsvihart aratott a nemzetközi balettrepertoár ezen ünnepelt szerepéért. A szólista David Guoso ékessége a megjelenése, táncosi tehetsége és a vágy, hogy tetsszen magának és a közönségnek. Az újvidéki színen töltött évek során Guoso minőséget produkált különböző tartalmú és táncos-stiliztikai irányvételű szerepeivel. Ily módon Simone anyó a jubileumi évben David érett művészi egójának kreációja volt.

Az újvidéki Balett-társulatnak fiatal táncosai is vannak, akik megfelelnek az aktuális repertoáron levő vezető szerepek követelményeinek. Ezen az úton bizonyított a két tehetséges fiatal, Milan Ivan és Katarina Kljajić. Figyelmet keltett Lana Stojanović, Igor Tauber, Naojuki Acumi és Aleksandar Bečvardi is. Ha női és férfi részre osztjuk a társulatot, különbözik képességek, létszám és a tánctechnika elfogadása és interpretálása szempontjából. Előnyt egyértelműen a társulat női oldala élvez.

A Szerb Nemzeti Színház Balett-társulatának születésnapját 2020. március 7-én ünnepelték Louis Herold *A rosszul őrzött lány* című balettjének előadásával. Ezúttal az előadás kezdete előtt kiállítás nyílt balettphotókból, plakátokból és kosztümökből *Húsz évre visszamenőleg* címmel, melyet dr. Milena Leskovic és mgr. Ivana Ilić Kiš állított össze.

Az újvidéki publikum kedvenc előadása, Mikisz Theodorakis a *Zorbász, a görög* bemutatójának 25. évfordulóját 2020. január 8-án ünnepelték.

Mint minden évben, a mostani jubileumi évadban is készült bemutató. Most legismertebb balettünkre, Stevan Hristić *Ohridi legendájára* esett a választás. A koreográfus Vladimir Logunov és a karmester Aleksandar Kojić a bemutató előtt pozitívan értékelték az előkészületek előrehaladtát és az egész együttes felkészültségét a bemutatóra. Az *Ohridi legenda* lett volna a születésnap ünnepség koronája, 2020. március 28-ára volt kitűzve. A bemutatót nem tartották meg, a Covid-19-járvány megálljt parancsolt a munkában.

A 159. évad végéig nem tartottak több előadást, és szertefoszlott a remény, hogy az újvidéki Balett-társulat alapításának 70. évfordulója alkalmából szervezett ünnepségen megnézhetjük a ragyogó *Ohridi legendát*.

Ksenija Dinjaški

BALETNÁ SCÉNA DIVADIEL VOJVODINY

NARODENINY BALETU SRBSKÉHO NÁRODNÉHO DIVADLA

Všetky baletné predstavenia, ktoré sa uvádzali v 159. sezóne SND, sa niesli v znamení 70. výročia založenia novosadského Baletu. Slávnostný repertoár pozostával z diel klasickej a neoklasickej štýlovej orientácie, ktoré zreteľne poukázali na tanečný potenciál sólistov a súboru Baletu SND. Sólisti svojím umelecko-technickým, štylistickým a hereckým potenciálom potvrdili popredné priečky na stupnici kvality tanečníkov nášho Baletu.

Prvá sólistka Ana Đurićová je vždy pripravená s maximom tanečných znalostí zahrať úlohy skutočných hodnôt. O jej Giselle zostalo napísané: „Zdalo sa nám, že pred nami je samotná Giselle a že ju zázračný tanec unáša hmlou, zjemnenou mesačným svitom nemeckých lesov. Veríme, že táto rola zostane Anino forte v jej umeleckej kariére”. Sólista baletu Andrej Kolčeri v baletoch Luskáčik a Labutie jezero uká-

zal kvality mužského klasického tanca. Jeho titulná rola v baletе Grék Zorba však odhaľuje Andrejovu schopnosť kombináciou emocionálneho a tanečného poskytnúť pôžitok a dokázať tak mnohvrstevnosť svojho talentu. Sólista Samuel Bischoff má vo väčšine predstavení novosadského baletného repertoáru svoje miesto vo vedúcich úlohách. V jubilejnej sezóne hral princov v baletoch Labutie jazero a Luskáčik a Nika v baletе Grék Zorba. Vynikal najmä úlohou Vdovy Simony v baletе Márna opatrnosť (Vragolanka / La fille mal gardée), v ktorom si od samotnej premiéry vyslúžil salvy za túto slávnú rolu svetového baletného repertoáru. Sólista David Gruoso sa vyznačuje krásnou postavou, tanečnou gramotnosťou a túžbou tancom dosiahnuť vlastnú a našu spokojnosť. Počas rokov strávených na novosadskej scéne Gruoso sa ku kvalite dopracoval v rolách rozmanitého obsahu a tanečno-štylových žánrov. Tak aj úloha Vdovy Simony v oslavnom roku bola teda výtvor Dávidovho zrelého umeleckého ega.

Novosadský balet má aj mladých tanečníkov, ktorí svojou prácou uspokojia požiadavky vedúcich postáv súčasného repertoáru. Na tejto ceste sa osvedčili talentovaní Milan Ivan a Katarína Kljajicová. Povšimnutí boli aj Lana Stojanovicová, Igor Tauber, Naoyuki Atsumi a Aleksandar Bečvardi. Ženská a mužská časť baletného súboru sa navzájom líšia schopnosťami, počtom a spôsobom prijatia a interpretácie tanečnej techniky. Prevalu má, v každom ohľade, ženská časť súboru.

Balet SND si svoje narodeniny pripomenul 7. marca 2020 a to predstavením baletu Louisa Herolda *Márna opatrnosť* (Vragolanka / La fille mal gardée). Pri tejto príležitosti, pred predstavením bola otvorená výstava baletných fotografií, plagátov a kostýmov pod názvom Pred dvadsiatimi rokmi, autoriek Dr. Mileny Leskovac a Ivany Iličovej Kišovej.

Oblúbené predstavenie novosadského publika, Grék Zorba Mikisa Theodorakisa, si 8. januára 2020 pripomenulo dvadsiate piate výročie svojej premiéry.

Tak ako každý rok, tak aj v tento jubilejný bola pripravovaná premiéra. Tentokrát to bol náš najzná-

mejší balet Ochridská legenda skladateľa Stevana Hristića. Choreograf Vladimir Logunov a dirigent Aleksandar Kojić v predpremiérovom termíne pozitívne hodnotili priebeh príprav a pripravenosť celého súboru na premiérové predstavenie. Ochridská legenda mala byť akosi korunou narodeninovej oslavy a bola naplánovaná na 28. marca 2020. Premiéra sa nekonala, celkové aktivity zastavilo nákazlivé vírusové ochorenie Kovid-19.

Do konca 159. sezóny už neboli žiadne iné predstavenia, ani nádej, že sa dočkáme skvelej Ochridskej legendy a jej účinkujúcich pripravených osláviť 70. výročie založenia a trvania novosadského Baletu.

Ksenija Dinjaški

БАЛЕТСКА СЦЕНА ТЕАТРОХ ВОЙВОДИНИ

РОДЗЕНИ ДЗЕНЬ БАЛЕТА СЕРБСКОГО НАРОДНОГО ТЕАТРУ

Шицки балетски представи хтори бавени у 159. сезони СНТ-а означовали 70. рок од снованя новосадского Балету. Славенички репертоар творели діла класичного и неокласичного стилского опредзеленя, з хторим ше ясно указал танєчни потенциал солистох и ансамблу Балету СНТ-а. Солисти зоз своїма уметніцко-технічними, стилским и ґлумецким потенциалом оправдали водзаци места на скали квалитета танцошох нашого Балету.

Перша балерина Ана Дюрїч вше порихтана же би з максимумом танєчного знаня витворела улоги правих вредносцох. О ей Жизели остало записане: „Видзело нам ше як кед би опрез нас була сама Жизела и же зоз чудесним танцованьом нестала у молги омегчаней з мешачкову шветлосц немецких лесох. Вериме же тота улога останє Анов форте у ей уметніцкей кариєри”. Перши балетан Балету, Андрей Колчерїу, у балетох *Орещкар* и *Лебедово*

озеро указал квалитети хлопского класичного танцювання. Медзитим, його насловна улога у балету *Грек Зорба* одкрива Андрейово можлівосци же би у зєдиньованю емотивного и танєчного дал задовольство и доказал пасмовитосц свойого таланту. Солиста Семюел Бишоп ма свойо место водзацих улогох у векшини представох новосадского балетского репертоару. У славєніцкей сезони бавел принцох у балетох *Лебедово озеро* и *Орещкар* и Ника у *Грек Зорби*. Окреме ше визначел з улогу Мама Симон у балету *Франтовніца*, дзе вон од самей премиєри та надалєй зберал салви за тоту преславлену улогу шветового балетского репертоару. Солисту Давида Грусое краши красота зявєня, танєчна писменосц и жажда же би з танцюваньом дошол по свойо и нашо задовольство. През роки хтори препровадзел на новосадскей сцени, Грусое дошол по квалитет у улогох рижнородного змисту и танєчно-стилского напрямю. Так и улога Мама Симон у славєніцким року була креация Давидового узрєтого уметніцкого еґа.

Новосадски балет ма и младих танєчнікох хтори зоз свою роботу задоволя вимоги главних улогох актуєльного репертоару. На теї драги ше доказали талантовани Милан Иван и Катарина Кляїч. Замерковани и Лана Стоянович, Игор Таубер, Наюки Ацуми и Александер Бечварди. Ансамбл Балета подзелени на женску и хлопску часц, розликує ше по способносцох, по численосци и по способе прилапйованя и интерпретациї танєчних технікох. Ту предносц у каждим смислу на боку женскей часци ансамблю.

Родзени дзєнь балету СНТ-а означени седмого марца 2020. Року з виводзєньом балета *Франтовніци* Луя Геролда. З теї нагоди, скорєй представи, отворєна вистава балетских фотографийох, плакатах и костимох под назву *Дваецц роки назад* авторки др Милєни Лєсковац и мр Ивани Илич Киш.

Облюбєна представа новосадскей публики *Грек Зорба* Микиса Теодоракиса, 8. януара 2020. означєла дваецц пейц роки од премиєри.

Як и каждого року, так и того, юбилєйного, рихтана премиєра. У питаню бул наш найпознатши балет, *Охридска лєґєнда* композитора Стєвана Христича. Кореоґраф Владимир Лоґунов и дириґєнт Александер Коїч, у предпремиєрним термину дали позитивни оцєни о цєку пририхтованьох и порихтаносци цалокупного ансамблю за премиєрне виводзєнє. *Охридска лєґєнда* була планована як коруна прєслави родзєного дня и була заказана за 28. марец 2020. року. Премиєра нє отримана, цалокупну роботу зопарла заразна вирусна хорота Ковид-19.

По концє 159. сезони нє було представох, ані надїї же увидзимє винїмкову *Охридску лєґєнду* и їх виводзачох порихтаних за прєславу юбилєйних 70 рокох од формованя и тирваня новосадского Балету.

Ксєния Диняшки

SCENA DE BALET A TEATRULUI VOIVODINEAN

ZIUA DE NAȘTERE A BALETULUI DE PE LÂNFĂ TEATRUL NAȚIONAL SÂRB

Toate spectacolele de balet care au fost susținute în sezonul 159 al Teatrului Național Sârb au marcat sărbătoreala a 70 de ani de la fondarea baletului din Novi Sad. Repertoriul festiv a fost format din lucrări de orientare stilistică clasică și neoclasică, care au arătat în mod clar potențialul de joc al soliștilor și al ansamblului Baletului Teatrului Național Sârb. Cu potențialul lor tehnic-artistic, stilistic și actoricesc, soliștii au justificat locurile de frunte pe scara calității jucătorilor baletului nostru.

Prima-balerina Ana Đurić este întotdeauna pregătită să interpreteze rolurile adevăratelor valori cu maximum de cunoștințe de joc. Despre *Giselle* s-a scris următoarele: „Ni s-a părut că *Giselle* era însăși în fața noastră și că trecea prin ceața într-un joc mira-

culos, înmuiată de lumina lunii a pădurilor germane. Credem că acest rol va rămâne punctul forte al Anei în cariera ei artistică”. Andrej Kolčeri, în baletele *Spărgătorul de nuci* și *Lacul lebedelor* a arătat calitățile dansului clasic masculin.

Totuși, rolul său principal în baletul *Zorba Grecul* descoperă abilitățile lui Andrej de a oferi plăcere și de a demonstra natura multistratificată a talentului său într-o combinație de emoție și dans. Solistul Samuel Bishop ocupă rolul principal în majoritatea spectacolelor din repertoriul baletului din Novi Sad. În sezonul festiv, a jucat rolurile prințului în baletele *Lacul lebedelor* și *Spărgătorul de nuci* și pe Nik din *Zorba Grecul*. S-a remarcat mai ales cu rolul Mamei Simon în baletul *Fata rău crescută*, de unde încă de la premieră a fost lăudat pentru acest celebru rol al repertoriului mondial de balet. Pe solistul David Gruos îl împodobește frumusețea apariției pe scenă, performanța dansului și dorința de a ajunge în primul rând la satisfacția lui dar și a noastră. În anii petrecuți pe scena din Novi Sad, Gruoso a demonstrat calitate în roluri cu conținut divers și curente silistice diferite. Astfel, rolul Mamei Simon în anul festiv a fost creația ego-ului artistic matur al lui David.

Baletul din Novi Sad are, de asemenea, tineri dansatori care, prin munca lor, vor satisface cerințele rolurilor principale ale repertoriului actual. Talentații Milan Ivan și Katarina Kljajić au dovedit că sunt pe această cale. Au fost remarcați și Lana Stojanović, Igor Tauber, Naojuki Acumi și Aleksandar Bečvardi. Ansamblul de balet, împărțit în cel feminin și masculin, diferă în ceea ce privește abilitățile, numărul și modul de acceptare și interpretare a tehnicii de dans. Privilegiul este aici, în toate sensurile, de partea părții feminine a ansamblului.

Ziua de naștere a baletului Teatrului Național Sârb a fost sărbătorită pe 7 martie 2020, prin interpretarea baletului lui Louis Herold *Fata rău crescută*. Cu acea ocazie, înainte de spectacol, a fost deschisă o expoziție de fotografii, afișe și costume de balet, intitulată *Acum douăzeci de ani*, de autorii Dr. Milena Leskovic și MA Ivana Ilić Kiš.

Spectacolul preferat al publicului din Novi Sad, *Zorba Grecul* al lui Mikis Teodorakis, pe 8 ianuarie 2020, a marcat cei douăzeci și cinci de ani de la premiera ei.

Ca în fiecare an, și în acest an a fost pregătită premiera jubiliară. De data aceasta, s-a pregătit cel mai cunoscut balet al nostru, *Legenda Ohridului* de compozitorul Stevan Hristić. Coregraful Vladimir Logunov și dirijorul Aleksandar Kojić, în perioada de pre-premieră, au dat aprecieri pozitive despre cursul pregătirilor și disponibilitatea întregului ansamblu pentru premieră. *Legenda Ohridului* a fost planificată drept punct central al sărbătorii zilei de naștere, era programată pe 28 martie 2020. Premiera nu a avut loc, întreaga muncă a fost oprită de boala virală contagioasă Covid-19.

Până la sfârșitul sezonului 159, nu au existat spectacole dar nici speranță că vom vedea marea legendă a Ohridului și interpreții săi pregătiți să sărbătorească cei 70 de ani de la fondarea Baletului din Novi Sad.

Ksenija Dinjaški

позоришта · ансамбли · репертоари

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Позоришни трг 1, 21000 Нови Сад

Тел.: 021 6621411

www.snp.org.rs

e-mail: uprava@snp.org.rs

УПРАВА

Дан позоришта: 28. март

Управник: Зоран Ђерић (1960, 33, 3)

Координаторка организације програма – секретарка: Слободанка Красић (1968, 28, 26)

Координаторка организације програма – планирање: Александра Максимовић (1971, 26, 23)

Организаторка културних активности – организатор протокола: Биљана Милорадов (1963, 33, 33)

Саветница за ЕУ програме и фондове: Сенка Петровић (1981, 9, 1; на одређено)

ДРАМА

Тел: 021 523 752

e-mail: drama@snp.org.rs

Уметнички/Програмски директор: Милован Филиповић (1975, 22, 22)

Извршна директорка: Љубинка Гвозденовић (1962, 30, 30)

Драматуришкиња/Сценаристкиња: Николина Ђу-

кановић (1988, 4, 4)

Редитељ Дrame: Предраг Штрбац (1970, 19, 17)

Продуценткиња у уметности и медијима: Елизабета Фабри (1983, 10, 10)

Организаторка општих послова – координаторка: Тања Бешењи (1971, 17, 4), Снежана Радловић (на одређено, до септембра 2019), Вања Пећинар (на одређено, од августа 2020)

ГЛУМИЦЕ

Јелена Антонијевић (1965, 30, 30), Јована Балашевић (1980, 11, 11), Лена Богдановић (1974, 22, 22), Драгиња Вогањац (1967, 29, 29), Милица Грујичић (1983, 9, 9), Соња Дамјановић (1974, 2, 2), Гордана Ђурђевић Димић (1961, 34, 34), Соња Исаиловић (1993, 1, 1, на одређено), Гордана Јошић (1963, 32, 30), Гордана Каменаровић (1958, 36, 36), Ивана Крстић (1960, 35, 35), Алиса Лацко (1988, 3, 3), Тијана Максимовић Бошњак (1961, 34, 34), Тијана Марковић (1986, 1, 1, на одређено), Марија Меденица (1981, 10, 10), Сања Микитишин (1973, 21, 20), Јована Мишковић (1982, 12, 12), Вишња Обрадовић (1982, 10, 9), Тања Пјевац (1980, 2, 2), Александра Плескоњић Илић (1955, 39, 39), Нина Пророчић Рукавина (1990, 4, 4), Сања Ристић Крајнов (1978, 16, 16), Миа Симоновић (1992, 1, 1), Оливера Стаменковић (1965, 31, 31), Лидија Стевановић (1958, 33, 32), Јована Стипић (1977, 20, 20), Звездана Томашевић Јосифов (1958, 32, 30)

ГЛУМЦИ

Зоран Богданов (1957, 38, 38), Страхиња Бојовић (1977, 19, 12), Душан Вукашиновић (1992, 0, 0), Александар Гајин (1965, 31, 31), Григорије Јакишић (1994, 3, 3), Душан Јакишић (1959, 33, 28), Милорад Капор (1971, 17, 17), Милан Ковачевић (1972, 9, 9), Драган Којић (1972, 23, 23), Југослав Крајнов (1973, 22, 22), Игор Павловић (1976, 17, 17), Миодраг Петровић (1954, 40, 40, до августа 2020, пензија), Ненад Пећинар (1970, 24, 24), Драгомир Пешић (1957, 38, 38), Вукашин Ранђеловић (1992, 2, 2), Јован Ристовски (1956, 43, 42), Марко Савић (1984, 9, 9), Небојша Савић (1974, 13, 13), Марко Савковић (1988, 0, 0), Мирослав Фабри (1958, 35, 35), Милован Филиповић (1975, 22, 22), Иван Церовић (1972, 2, 2), Радоје Чупић (1958, 34, 34)

ОПЕРА

Тел: 021 6612 582; 021 6616 669

e-mail: opera@snp.org.rs

Уметнички/Програмски директор: Александар Станков (1976, 17, 17)

Диригенти: Микица Јевтић (1977, 14, 9), Александар Којић (1984, 12, 9)

Диригенткиња – шефица Хора: Весна Кесић Крсмановић (1961, 34, 31)

Извршни директор: Ладо Леш (1970, 30, 15)

Координаторка организације програма – секретарка: Емилија Билић (1959, 36, 35)

Редитељка Опере – асистенткиња: Катарина Матеовић Тасић (1964, 28, 28)

Корепетиторка: Данијела Ходоба Леш (1968, 23, 20)

ВОКАЛНИ СОЛИСТИ

Сопрани: Свитлана Декар (1964, 20, 20), Данијела Јовановић (1972, 28, 24), Валентина Миленковић (1965, 37, 31), Дарија Олајош Чизмић (1977, 22, 22), Лаура Павловић (1973, 30, 30), Верица Пејић (1979, 1, 1), Наташа Тасић Кнежевић (1977, 11, 2), Марија Цвијић (1986, 7, 7)

Мецосопрани: Јелена Кончар (1978, 22, 20), Марина Павловић Бараћ (1961, 42, 42), Вишња Попов

(1986, 3, 2), Виолета Срећковић (1965, 37, 34)

Тенори: Игор Ксионжик (1963, 36, 36), Саша Петровић (1972, 24, 20), Бранислав Цвијић (1977, 16, 16), Саша Штулић (1972, 25, 25)

Баритони: Жељко Р. Андрић (1984, 16, 13), Небојша Бабић (1980, 18, 12), Васа Стајкић (1978, 22, 22), Бранислав Станков (1981, 9, 7)

Бас: Горан Крнета (1972, 26, 16)

ЧЛАНОВИ ХОРА

I сопрани: Марија Брајковић (1960, 39, 39), Весна Варагић (1974, 25, 25), Марија Војводић (1961, 38, 38), Милица Досковић (1970, 30, 30), Маја Дракић (1967, 21, 21), Етел Кочи (1958, 38, 35), Јасна Миливојевић (1966, 34, 34), Марија Митић Васић (на одређено), Рената Старовић Петошевић (1967, 26, 18)

II сопрани: Јелена Веселиновић (1960, 35, 33), Драгана Вулић (1974, 25, 25), Ержебет Загорац Хорват (1957, 39, 38, пензија), Сања Зеремски (1982, 18, 18), Душанка Јованов (1976, 16, 16), Сандра Кленовшек (1972, 28, 28), Свјетлана Машић (1966, 29, 29), Валерија Нађ (1959, 34, 33), Јелена Рудић (1980, 7, 7), Јелена Станков (1982, 18, 18), Неда Субић (1975, 23, 23), Татјана Теодоровић (1964, 34, 34)

I алтови: Александра Андрић (1981, 18, 18), Маја Андрић (на одређено), Милица Вујић Рошу (1957, 38, 38), Јасна Каstell (1968, 28, 16), Светлана Милићев (1980, 17, 17), Хелена Петрин (1971, 23, 23), Марија Словић (1965, 30, 30), Нора Чонкић Петровић (1967, 35, 35).

II алтови: Данка Адамов (1981, 17, 17), Дина Ђокић (1988, 11, 11), Ингрид Ирмењи (1973, 22, 22), Марта Јакобац Морар (1965, 33, 33), Драгана Келлер (1980, 19, 18), Софија Станић (1980, 18, 18), Звездана Терзић (1960, 30, 30)

I тенори: Жељко Андрић (1965, 31, 14), Бојан Здравих (1976, 12, 12), Душан Миланов (1968, 28, 28), Чедомир Радловачки (1971, 27, 16), Милош Ристић (1956, 40, 40), Марко Скенџић (1978, 17, 17), Горан Станић (1978, 17, 17), Александар Толимир (1969, 21, 16)

II тенори: Ђорђе Кечи (1956, 40, 40), Војислав Малешев (1975, 22, 22), Јован Пејић (1980, 15, 15),

Миодраг Спасић (на одређено), Атила Тот (1966, 32, 27), Зоран Шандоров (1975, 14, 12)

Баритони: Драган Ђурин (1959, 38, 22), Чаба Киш (1978, 17, 17), Стеван Николић (1980, 12, 12), Бранко Рошу (1961, 33, 29), Драган Стајић (1962, 33, 29), Владимир Стојковић (1964, 29, 29), Горан Таировић (1973, 16, 16), Предраг Шепељ (1976, 17, 17)

Басови: Александар Бахун (1975, 15, 15), Милорад Грубор (1977, 17, 17), Владимир Зорјан (1978, 10, 9), Војо Јосимов (1955, 40, 39), Пантелија Миливојевић (1962, 36, 28), Младен Николић (1976, 16, 16), Сениша Пејаков (1957, 30, 29), Небојша Шогоровић (1962, 32, 28)

ЧЛАНОВИ ОРКЕСТРА

Концертмајстори: Владимир Ђуковић (1976, 15, 15), Сергеј Шаповалов (1971, 14, 14)

I виолине: Душан Бирач (1983, 12, 12), Нина Бирач (на одређено), Бојан Глушица (1977, 8, 8), Марта Драгаш (1984, 11, 11), Норберт Курунци (на одређено), Ана Миланов (1976, 23, 23), Драгана Милошевић (1983, 6, 6), Роберт Херценбергер (1962, 34, 34), Марина Цветковић (1987, 8, 8), Владимир Шару (1984, 12, 12)

Вође II виолина: Јованка Мазалица (1975, 20, 15), Емир Мемедовски (1978, 15, 15)

II виолине: Марин Бугар (1988, 8, 8), Петар Ивковић (1968, 24, 16), Марица Митровић (1980, 15, 15), Милена Спасић (1987, 8, 8), Александар Узелац (1981, 18, 18)

Вође виола: Јожеф Бисак (1984, 12, 12), Борут Павлич (1980, 9, 8)

Виоле: Михаило Колесар (1967, 29, 29), Роберт Нађ (1979, 18, 18), Радојка Пејаков (1972, 25, 25)

Вође виолончела: Кристина Сабо Токоди (1982, 12, 12), Ибоља Фараго (1966, 32, 32)

Виолончела: Дамир Налић (1975, 15, 15), Теодора Николић (1984, 8, 8), Милица Свирац (1985, 12, 12), Наташа Чубрило (1975, 25, 25)

Вође контрабаса: Сениша Мазалица (1976, 19, 16), Милан Миланов (1989, 4, 3)

Контрабасови: Владимир Лазовић (1967, 17, 17), Оливера Милушић Налић (1975, 25, 25)

Харфа: Ивана Павловић (1978, 19, 12)

I флауте: Бранкица Ђукић Јатић (1968, 30, 30), Саша Стевановић (1961, 33, 33)

II флаута: Сандра Катић (1973, 22, 22)

III флаута: Марија Васић (1978, 15, 15)

I обое: Вероника Антуновић Марић (1975, 19, 19), Вера Драгаш (1972, 23, 23)

II обоа: Драго Јелавић (1956, 37, 37)

II обоа, енглески рог: Ива Стилиновић Гардиновачки (1983, 4, 4)

I кларинети: Рудолф Балаж (1962, 34, 34), Роберт Борбел (1977, 18, 18)

III кларинет: Саша Милосављевић (1965, 32, 24)

I фаготи: Немања Михаиловић (1985, 11, 11), Саша Панић (1967, 27, 27)

II фагот: Стеван Казимић (1954, 39, 39, пензија)

I хорна: Јелена Гусић (1978, 17, 17)

II хорна: Слађана Грлић (1968, 31, 31)

III хорна: Јелена Војводић (1987, 2, 2)

IV хорна: Стеван Бибер (1980, 14, 14)

I тромбони: Стеван Драгаш (1972, 26, 26), Никола Миланов (1986, 12, 12)

I труба: Слободан Драгаш (1975, 20, 18)

II труба: Исидор Бобинец (1987, 7, 7)

III труба: Лордан Скендеровић (1976, 18, 18)

Туба: Благоје Гагић (1988, 5, 3)

Тимпани: Иван Бурка (1979, 12, 12), Милица Грубишић (1982, 12, 10)

Удараљке: Золтан Вегше (1976, 22, 19), Јелена Рашковић (1982, 12, 12)

БАЛЕТ

Тел: 021 422 757

e-mail: balet@snp.org.rs

Уметнички/Програмски директор: Тони Ранђеловић (1966, 46, 46)

Секретарка ансамбла уметничке игре – Балета: Санела Миленовић (1976, 29, 29)

Кореограф: Драган Јеринкић (1958, 25, 22)

Репетитор Балета: Борис Ладичорбић (1980, 15, 6)

Корепетитори Балета савремене и народне игре: Дејан Бркић (1974, 22, 8), Золтан Гајдош (1961, 35, 35)

БАЛЕТСКИ ИГРАЧИ

Прваци и првакиње Балета: Маја Грња (1972, 42, 41), Ана Ђурић (1991, 12, 12), Андреја Кулешевић (1978, 31, 31), Милан Лазић (1974, 37, 35), Оксана Сторожук (1970, 40, 40)

Солисти I категорије: Олга Аврамовић (1984, 18, 18), Мирјана Дробац (1977, 31, 31), Катарина Кљајић (1993, 9, 9), Дуња Лепуша (1982, 27, 27), Маријана Ђурчија (1978, 32, 32), Милан Иван (1993, 9, 9)

Солисти II категорије: Соња Батић (1988, 17, 17), Весна Бркић (1973, 36, 36), Верица Козарев Кларић (1979, 27, 27), Милена Кркотић (1992, 7, 7), Сања Павић (1986, 19, 19), Теона Радановић (1988, 17, 17), Лана Стојановић (1994, 7, 7), Иванка Стојчевић (1971, 43, 43)

Солисти III категорије: Данијела Брадоњић (1983, 19, 19), Јелена Вукадиновић (1974, 40, 40), Бранка Глигорић (1965, 50, 50), Јелена Марковић (1980, 28, 28), Бојана Митић (1984, 23, 23), Татјана Ненадовић (1968, 47, 41), Јелена Николић (1993, 3, 3), Надежда Салак (1979, 30, 30), Љубица Селаковић Бандић (1978, 30, 30), Џана Чурчић (1962, 50, 49), Иван Ђерковић (1978, 23, 23), Ранко Лазић (1976, 31, 31), Бојан Раднов (1987, 15, 15)

Ансамбл: Биљана Бабијановић (1969, 45, 42), Милана Балаж (1978, 30, 30), Маријета Вираг (1967, 48, 48), Соња Гаврилов (1988, 10, 10), Зорана Димитријевић (1977, 34, 34), Весна Илић Бишоп (1983, 23, 23), Марија Јанковић (1984, 21, 21), Љиљана Јокановић (1978, 31, 31), Весна Ковач (1977, 33, 33), Маја Кувелић (1983, 25, 25), Бојана Матић (1983, 24, 24), Ирена Месарош (1978, 31, 31), Ивана Нанић Сувачаревић (1977, 33, 33), Радмила Несторовић (1966, 38, 29), Ивана Оршолић (1974, 36, 36), Јована Пауновић (1993, 5, 5), Ивана Прибић (1977, 33, 33), Момчило Ненадовић (1961, 47, 39), Зоран Трифуновић (1992, 3, 3)

Играчи запослени на одређено време и по интерпретаторском уговору

Домаћи играчи: Дејана Бајић, Марија Вученовић, Јелена Дангузов, Татјана Димовић, Катарина Зец, Настасја Иветић, Милица Јелић, Весна Огњанов,

Мина Радовић, Милана Самарџић, Дејана Симатовић, Александра Станаревић, Марија Трифуновић; Александар Бечварди, Марко Дубовац, Марко Иван, Тома Крижнар, Иван Салонски, Никола Стаменовић

Страни играчи: Луиз Дикре, Јука Мацујама, Ајака Саито, Наојуки Ацуми, Алесандро Бонавита, Самјуел Бишоп, Давид Груосо, Андреј Колчериу, Ђулио Милите, Игор Таубер

ДРАМА

Премијере

Сцена „Пера Добриновић”

Ана Ђорђевић

СМЕДЕРЕВО 1941.

Представа посвећена глумцима Српског народног позоришта настрадалим у смедеревској експлозији 5. јуна 1941. године

Редитељка: Ана Ђорђевић

Драматуршкиња: Николина Ђукановић

Сценографи: Жељко Пишкорић, Младен Стојановић и Маја Вујовић

Костимографкиња: Марина Сремац

Композитор: Драшко Аџић

Сценски говор: др Дејан Средојевић

Сценски покрет: Душан Вукашиновић

Асистенти редитеља: Алекса Пантић и Ружица Ања Тадић

Асистенткиња костимографа: Снежана Хорват

Кларинет: Саша Милосављевић

Играју: Милан Ковачевић, Тања Пјевац, Јована Мишковић, Вукашин Ранђеловић, Алиса Лацко, Тијана Марковић, Аљоша Ђидић, Гордана Ђурђевић Димић, Милован Филиповић, Марко Савковић

27. септембра 2019.

9 представа

1714 гледалаца

Иво Андрић — Никита Миливојевић

ТРАВНИЧКА ХРОНИКА

Копродукција са Народним позориштем, Сомбор

Режија и драматизација: Никита Миливојевић

Композитор: Димитрис Камаратос

Сценски покрет: Амалија Бенет

Сценографи: Никита Миливојевић и Жељко Пишкорић

Костимографкиња: Марина Сремац

Асистент редитеља: Никола Кончаревић

Снимање и монтажа видеа: Роберт Гонди и Предрог Новковић

Асистенти сценографа: Младен Стојановић и Маја Вујовић

Асистенткиња костимографа: Снежана Хорват

Труба: Слободан Драгаш

Играју: Југослав Крајнов, Тијана Марковић, Бранислав Јерковић, Марија Меденица, Марко Марковић, Иван Ђурић, Александар Гајин, Душан Јакишић, Небојша Савић, Мирослав Фабри, Душан Вукашиновић, Нинослав Ђорђевић, Зоран Карајић, Марко Савковић, Владимир Милојевић, Соња Исаиловић

Премијера у Новом Саду: 12. октобра 2019.

Премијера у Сомбору: 16. октобра 2019.

10 представа (7 у кући, 3 на гостовању у Сомбору)
3257 гледалаца

Бранислав Нушић

ЈОВАНЧА НА ПУТУ ОКО СВЕТА

Према делу *Пут око света* Бранислава Нушића

Копродукција са Центром за развој визуелне културе, Нови Сад

Редитељ: Золтан Пушкаш

Сарадник на тексту: Божидар Кнежевић

Сценографи: Жељко Пишкорић, Младен Стојановић и Маја Вујовић

Костимографкиња: Марина Сремац

Композитори: Ервин Ереш и Давид Клем

Кореографкиња: Иста Степанов

Сценски говор: Дијана Марковић

Асистенткиња редитеља: Терезија Фигура

Асистенткиња костимографа: Снежана Хорват

Играју: Милан Ковачевић, Сања Ристић Крајнов, Небојша Савић, Марко Савић, Тијана Максимовић Бошњак, Марко Савковић, Никола Кнежевић, Григорије Јакишић, Оливера Стаменковић, Јована Плескоњић, Драган Којић, Тијана Милованов; Томас Константин Матановић (дете); хармоникаш: Миодраг Спасић; статисти: Марко Мићић, Мила Пајић, Љубомир Миљевић, Никола Милодраговић, Емилија Васовић, Лука Станковић, Јелена Лакептић, Никола Стојаковић и Павле Хрнчић

21. фебруара 2020.

2 представе

695 гледалаца

Камерна сцена

Огњен Петковић

КАТАР

Копродукција са Удружењем „Мансарда”

Редитељ: Огњен Петковић

Сценограф: Саша Сенковић

Костимографкиња: Сенка Раносављевић

Асистенткиња сценографа: Нада Даниловац

Играју: Страхина Бојовић, Григорије Јакишић, Миодраг Петроње, Љубиша Милишић, Дуња Корица/Нађа Филиповић

23. септембра 2019.

8 представа

744 гледаоца

НОВОСАДСКИ ОМНИБУС

(Састоји се из три представе: *Појачало и гитара* Слободана Тишме, *Граматица поремећаја* Фрање Петриновића и *Велика очекивања* Ђорђа Писарева)¹

¹ Трећа представа, *Велика очекивања* Ђорђа Писарева није завршена због пандемије

Слободан Тишма
ПОЈАЧАЛО И ГИТАРА

Режија и драматизација: Ивана Јаношев
Сценограф: Андреја Рондовић
Костимографкиња: Сенка Раносављевић
Музички сарадник: Јован Живановић
Асистенти сценографа: Ана Илић и Нада Даниловац
Асистенткиња костимографа: Снежана Хорват
Играју: Јован Живановић, Мирослав Фабри, Сања Микитишин, Федор Ђоровић, Соња Исаиловић и Вукашин Ранђеловић

Фрања Петриновић
ГРАМАТИКА ПОРЕМЕЋАЈА

Режија и драматизација: Давид Алић
Сценографкиња: Андреја Рондовић
Костимографкиња: Сенка Раносављевић
Играју: Вукашин Ранђеловић, Миа Симоновић и Соња Исаиловић

12. фебруара 2020.
2 представе
236 гледалаца

Тијана Грумић
КО ЈЕ УБИО ЦЕНИС ЦОПЛИН
Копродукција са ОПЕНС-ом, Нови Сад

Редитељка: Соња Петровић
Драматуршкиња: Николина Стјепановић
Сценограф: Жељко Пишкорић
Ликовно решење костима: Сенка Раносављевић
Сценографију илустровале: Нада Божић и Ана Михајлов Чупић
Дизајн светла: Тихомир Бороја
Сценски покрет: Мира Добрковић
Дизајн плаката: Нада Божић и Ана Михајлов
Асистенткиња сценографа: Нада Даниловац
Избор костима: Снежана Хорват
Играју: Бојана Милановић, Соња Исаиловић, Стефан Вукић, Димитрије Аранђеловић, Вукашин Ранђеловић, Петар Бањац, Филип Грубач и Игор Сакач

9. марта 2020.
1 представа
118 гледалаца

Обнове

Сцена „Пера Добриновић”

Јован Стерија Поповић
ЦАНДРЉИВ МУЖ ИЛИ КОЈА ЈЕ ДОБРА ЖЕНА

4. марта 2005.
3 представе
1103 гледаоца

Ежен Јонеско (Eugène Ionesco)
ЂЕЛАВА ПЕВАЧИЦА
(La Cantatrice Chauve)
Копродукција са Агенцијом „БЕБА 021”, Нови Сад

10. децембра 2009.
1 представа
139 гледалаца

Бранислав Нушић
УЈЕЖ

Измена у улогама: (*Господин Лазић*) Драгомир Пешић (1), Радослав Миленковић (2), (*Заре*) Аљоша Ђидић, (*Јанковићка*) Милица Јаневски (2), Тања Пјевац (1)

10. децембра 2010.
3 представе
1069 гледалаца

Бранислав Нушић
ГОСПОЂА МИНИСТАРКА

Измена у улогама: (*Дара*) Јована Мишковић (2), Бојана Милановић (2), (*Анка*) Сања Ристић Крајнов (2), Алиса Лацко (2), (*Риста Тодоровић*) Милорад Капор (2), Душан Вукашиновић (2), (*Христина*) Јована Плескоњић

24. јануара 2014.
4 представе
1461 гледалац

ВИОЛИНИСТА НА КРОВУ

(Fiddler on the Roof)

Копродукција са Новосадским позориштем – Újvidéki Színház-ом, Нови Сад

Измена у улогама: (*Јенте*) Терезија Фигура, (*Шпринце*) Срна Андрић, (*Бјелке*) Сташа Радак, (*Бака Цајтл*) Александра Плескоњић Илић (3), Сања Микитишин (1), (*Јусл шеширџија*) Вукашин Ранђеловић, (*Мештани дечаџи*) Огњен Петковић, Алекса Гулан, Синиша Радак, Димитрије Панков, Иван Павловић, (*Балет*) Биљана Бабијановић, Иванка Стојчевић, Татјана Ненадовић, Маријета Вираг, Ивана Прибић, Ивана Нанић Сувачаревић, Маја Кувелјић, Иван Ђерковић, Зоран Трифунџић, Ранко Лазић, Бојан Раднов, Ђулио Милите, Александар Бечварди, Никола Стаменовић

23. маја 2015.

4 представе

1326 гледалаца

Дејан Дуковски

ДУХ КОЈИ ХОДА (ПРОМЕТЕЈЕВ ПУТ)

Копродукција са Центром за развој визуелне културе, Нови Сад

Измена у подели улога: (*Жозефина*) Алиса Лацко

15. септембра 2015.

4 представе (3 у кући, 1 на гостовању у Марибору (Словенија))

1693 гледаоца

По мотивима дела Иве Андрића

НА ДРИНИ ЂУПРИЈА

Измена у подели улога: (*Млада Лотика*) Даница Грубачки, (*Учитељица*) Јована Плескоњић, (*Деца*) Алекса Гулан, Огњен Петковић, Димитрије Панков

17. марта 2016, Нови Сад

9 представа (7 у кући, 2 на гостовањима у Врању и Ваљеву)

3174 гледаоца

Ауторски пројекат Андраша Урбана

ЧАС АНАТОМИЈЕ

По мотивима истоименог дела Данила Киша

Измена у подели улога: Јована Мишковић (уместо Вишње Обрадовић)

28. фебруара 2017.

2 представе (1 у кући, 1 на гостовању у Шапцу)

492 гледаоца

Ана Ђорђевић

АНИКА И ЊЕНА ВРЕМЕНА

Инспирирано приповеткама Иве Андрића

Копродукција са БЕО АРТ-ом, Београд

Измена у улогама: (*Лале*) Милован Филиповић (1), Вукашин Ранђеловић (1)

20. октобра 2017.

2 представе

382 гледаоца

Јован Стерија Поповић

ЛАЖА И ПАРАЛАЖА

Измена у улогама: (*Марија*) Ивана Вукчевић

19. јануара 2018.

4 представе

1223 гледаоца

Јован Стерија Поповић

РОДОЉУПЦИ

12. априла 2018.

2 представе

510 гледалаца

Федерико Гарсија Лорка (Federico García Lorca)

КРВАВЕ СВАДБЕ

(Bodas de sangre)

Копродукција са Јавном установом „Град театар” Будва (Црна Гора)

Премијере: 18. септембра 2018, Нови Сад; 9. августа 2018, Будва

3 представе (2 у кући, 1 на гостовању у Подгорици (Црна Гора))

635 гледалаца

Владимир Арсенијевић
ПУТ ОКО СВЕТА ЗА 60 СЕКУНДИ

4. октобра 2018.

2 представе

254 гледаоца

Николај Васиљевић Гогољ
(Николай Васильевич Гоголь)

ЖЕНИДБА

(Женитьба)

Копродукција са Народним позориштем Приштина
са седиштем у Грачаница

Премијере: 8. октобра 2018, Грачаница; 11. окто-
бра 2018, Нови Сад

3 представе²

1037 гледалаца

Ерленд Лу (Erlend Loe)

ДОПЛЕР

(Doppler)

Копродукција са Центром за развој визуелне кул-
туре, Нови Сад

25. октобра 2018.

4 представе

949 гледалаца

Артур Милер (Arthur Miller)

ВЕШТИЦЕ ИЗ САЛЕМА

(The Crucible (disambiguation))

Измена у улогама: (*Сестра Мерси*) Николина Ву-
јевић, (*Џајлз Кори*) Мирослав Фабри (4), Душан
Вукашиновић (2)

9. новембра 2018.

6 представа

1143 гледаоца

Маја Тодоровић

АНТИГОНА 1918.

По мотивима Софоклове (Σοφοκλής) драме *Анти-
гона* (Αντιγόνη)

² Подаци се односе само на извођења представе у ор-
ганизацији Српског народног позоришта

24. јануара 2019.

4 представе

472 гледаоца

Жан-Батист Поклен Молијер
(Jean-Baptiste Poquelin Molière)
Ауторски пројекат Игора Вука Торбице

ТАРТИФ

(Le Tartuffe ou l'Imposteur)

Копродукција са Народним позориштем, Сомбор
(пројекат „Комично у класичном”)

Премијере: 8. фебруара 2019, Сомбор; 19. фебру-
ара 2019, Нови Сад

19 представа (5 у кући, 14 на гостовањима: Бачки
Петровац, Београд, Сомбор (6), Младеновац, Кра-
гујевац, Врање, Ужице, Суботица и Сарајево (Бо-
сна и Херцеговина))

6138 гледалаца

Камерна сцена

Предраг Штрбац

ПРЕСРЕЋНИ ЉУДИ

3. фебруара 2012.

2 представе

115 гледалаца

Ли Мекдугал (Lee Mac Dougall)

ЗДРАВ(о) ЖИВОТ(е)! / HIGHLIFE

(High Life)

9. фебруара 2013.

3 представе (2 у кући, 1 на гостовању у Осијеку
(Хрватска))

406 гледалаца

Бранислав Нушић

АУТОБИОГРАФИЈА

Измена у улогама: Миа Симоновић (1), Тијана Мар-
ковић (3), Игор Павловић (1), Небојша Савић (3)

10. октобра 2014.

3 представе (2 у кући, 1 на гостовању у Младе-
новцу)

477 гледалаца

Жељко Јовановић
ТРИ ЛИЦА САМОЋЕ

Копродукција са Битеф театром, Београд
6. марта 2017.
2 представе
74 гледаоца

Божидар Кнежевић
**ИЛУСТРОВАНА ЕНЦИКЛОПЕДИЈА
НЕСТАЈАЊА**

Копродукција са Стеријиним позорјем, Нови Сад
Измена у улогама: Алиса Лацко (уместо Нине
Рукавине)
12. марта 2018.
1 представа
46 гледалаца

Тијана Грумић
МОЋНИ РЕНЏЕРИ НЕ ПЛАЧУ

Копродукција са Стеријиним позорјем, Нови Сад
24. маја 2018.
2 представе
69 гледалаца

Божидар Кнежевић
ХЕПИ ЕНД

(пројекат Егзодус)
1. октобра 2018.
1 представа
74 гледаоца

Мирослав Момчиловић
СМРДЉИВА БАЈКА

Копродукција са Културним центром „Младост”,
Футог
21. децембра 2018.
2 представе
127 гледалаца

Тијана Грумић
НАЈУСАМЉЕНИЈИ КИТ НА СВЕТУ

6. марта 2019.
4 представе
295 гледалаца

Ансамбл Дrame Српског народног позоришта је у сезони 2019/20. одиграо 131 представу, од чега 107 у кући, и 24 на гостовању, пред 31.647 гледалаца, а гостовао је у Народном позоришту у Сомбору, Шапцу и Ваљевоу, затим у Бања Луци, Добоју и Приједору (Република Српска) и Марибор (Словенија).

Учешћа Дrame на фестивалима:

ТАРТИФ

24. Петровачки дани позоришта, Бачки Петровац;
53. БИТЕФ, Београд: Трећа награда публике за представу у целини;

35. Позоришни фестивал „Театар у једном дејству”, Младеновац: Представа је проглашена за победника фестивала

14. Међународни позоришни фестивал „Јоаким Интер Фест”, Крагујевац;

39. Борини позоришни дани, Врање;

24. Југословенски позоришни фестивал, Ужице: Специјална награда за иновативну надоградњу драмске класике

11. Фестивал Desire Central Station 2019, Суботица; Сарајево фест – Умјетност и политика, East West Center, Сарајево (Босна и Херцеговина)

ЖЕНИДБА

12. Фестивал победника фестивала, Раковица;

42. позоришни фестивал „Масукини дани”, Велика Плана

НА ДРИНИ ЋУПРИЈА

39. Борини позоришни дани, Врање: Награда публике за најбољу представу (4,84)

КРВАВЕ СВАДБЕ

Бијенале црногорског театра, Подгорица (Црна Гора): Награда за најбољу режију ИГОРУ ВУКУ ТОРБИЦИ, ВАРЈИ ЋУКИЋ за најбољу женску улогу и ВЛАДИМИРУ ПЕЈКОВИЋУ за оригиналну музику

ЗДРАВ(о) ЖИВОТ(е)! / High Life

Манифестација „Ctrl Alt HNK”, Осиек (Хрватска)

ГОРДАНИ ЂУРЂЕВИЋ ДИМИЋ, првакињи Дrame, додељена је Вукова награда Културно–просветне заједнице Србије за нарочите резултате остварене у стваралачком раду на ширењу културе, образовања и науке у Србији и на српском културном простору

Награда Задужбине „Предраг Пеђа Томановић” за 2019. годину додељена је ТИЈАНИ МАРКОВИЋ за улогу Елмире у представи *Тартиф* у режији Игорa Вука Торбице (као и за остале улоге: Ана Марија у представи *Травничка хроника*, у режији Никите Миливојевића и Марија Цицић у представи *Смедерво 1941*, у режији ауторке Ане Ђорђевић)

ОПЕРА

Премијере

Сцена „Јован Ђорђевић”

Шарл Гуно (Charles–François Gounod)

ФАУСТ

(Faust)

Либрето: Жил Барбије и Мишел Каре, према истоименом делу Ј. В. Гетеа

Диригенти: Андреа Солинас и Александар Којић

Редитељ: Александар Николић

Кореограф: Александар Илић

Сценографи: Саша Сенковић и Никола Сенковић

Костимографкиња: Сенка Раносављевић

Хор припремила: Весна Кесић Крсмановић

Дизајн светла: Марко Радановић

Концертмајстори: Владимир Ђуковић и Сергеј Шаповалов

Асистенткиња редитеља: Катарина Матеовић Тасић

Корепетитори: Данијела Ходоба Леш и Марина Рајновић Бабовић

Сарадница за француски језик: Јелена Букуров

Превод текста за титл: Горјана Илић

Репетиторка Балета: Бранка Глигорић

Асистенткиња кореографа: Мојца Мајцен

Сарадник костимографа: Душан Ђурковић

Асистенткиња костимографа: Снежана Хорват
Вајарски радови: Иван Киш

Асистенткиња сценографа: Нада Даниловац

Фотограф: Александар Рамадановић

Играју: (*Фауст, стари научник*) Дејан Максимовић (2), Стеван Каранац (1), (*Маргарета, девојка*) Данијела Јовановић (1), Верица Пејић (1), Марија Митић Васић (1), (*Мефисто, Ђаво прерушен у господина*) Небојша Бабић (2), Драгољуб Бајић (1), (*Валентин, војник, Маргаретин брат*) Васа Стајкић (2), Атила Мокуш (1), (*Вагнер, студент*) Горан Крнета, (*Зибел, младић заљубљен у Маргарету*) Јелена Кончар (1), Маја Андрић (1), Желька Здјелар (1), (*Марта, Маргаретина сусетка*) Марина Павловић Бараћ (2), Виолета Срећковић (1), (*Тело*) Татјана Димовић; ансамбл Балета: Дејана Бајић, Јелена Дангузов, Настасја Иветић, Милица Јелић, Верица Козарев Клариф, Јелена Марковић, Бојана Матић, Весна Огњанов, Сања Павић, Јована Пауновић, Мина Радовић, Надежда Салак, Милана Самарџић, Марија Трифуновић, Александар Бечварди, Алесандро Бонавита, Марко Иван, Тома Крижнар, Ђулио Милите, Бојан Раднов, Никола Стаменовић, Зоран Трифуновић; статисти: Владислав Шегуљев, Стефан Микан и Мирослав Стојиљковић; Хор и Оркестар Опере

2. новембра 2019.

3 представе

2521 гледалац

КОНЦЕРТНА ТУРНЕЈА ОРКЕСТРА СНП–а У КИНИ

Диригент: Андреа Солинас (Италија)

Концертмајстор: Владимир Ђуковић

Учествују: Евгенија Јеремић, сопран и Оркестар Опере СНП–а

28. децембра 2019, Кина

6 представа на гостовању у Кини, у градовима: Јантај, Бинжу, Цученг, Вејхај, Лијаоченг, Хохот (Yantai, Binzhou, Zoucheng, Weihai, Liaocheng, Hohhot)

4.800 гледалаца

КОНЦЕРТ OperAlive

Диригент: Андреа Солинас (Италија)
Солисти: Данијела Јовановић, сопран, Небојша Бабић, тенор
Концертмајстор: Сергеј Шаповалов
Учествују: Део Хора и Оркестра Опере СНП-а: Небојша Бабић, Данијела Јовановић, Андреа Солинас (клавир), Сергеј Шаповалов (виолина)

4. јуна 2020, на платоу испред СНП-а
1 представа
300 гледалаца

Обнове

Сцена „Јован Ђорђевић”

Ђузепе Верди (Giuseppe Verdi)
ТРАВИЈАТА
(La Traviata)
Диригент: Микица Јевтић
Измене: (*Виолета*) Дарија Олајош Чизмић, (*Флора*) Верица Пејић, (*Анина*) Лаура Павловић, (*Алфред Жермон*) Александар Саша Петровић, (*Жорж Жермон*) Жељко Р. Андрић, (*Гастон*) Игор Ксионжик, (*Барон Дуфол*) Владимир Зорјан, (*Маркиз д’Обињи*) Бранислав Станков, (*Доктор Гренвил*) Горан Крнета, (*Ђузепе*) Александар Толимир, (*Флорин слуга*) Јован Пејић, солисти Балета: Мина Радовић, Милан Иван, ансамбл Балета: Милана Самарџић, Јелена Дангузов, Милица Јелић, Весна Огњанов
Премијера: 16. октобра 1981,
обнова: 25. маја 2002.
1 представа
624 гледаоца

Ђакомо Пучини (Giuseppe Puccini)

ТОСКА

(Tosca)
Диригент: Александар Којић
Измене: (*Флорија Тоска*) Свитлана Декар, (*Марио Каварадоси*) Дејан Максимовић (Београд), (*Барон*

Скарпија) Небојша Бабић, (*Чезаре Анђелоти*) Страхиња Ђокић, (*Црквењак*) Горан Крнета, (*Сполета*) Игор Ксионжик, (*Шароне*) Владимир Зорјан, (*Пастирче*) Маја Андрић, (*Тамничар*) Страхиња Ђокић
Премијера: 24. маја 1988,
премијерна обнова: 16. маја 2006.
1 представа
850 гледалаца

Ђакомо Пучини (Giuseppe Puccini)

БОЕМИ

(La Bohème)
Диригент: Андреа Солинас (Италија)
Измене: (*Родолфо*) Стеван Каранац (1), Дејан Максимовић (Београд, 1), (*Марчело*) Васа Стајкић, (*Шонар*) Небојша Бабић, (*Колин*) Горан Крнета (1), Страхиња Ђокић (1), (*Беноа*) Игор Ксионжик, (*Алчиндоро*) Владимир Зорјан, (*Мими*) Анастасија Холц (1), Марија Јелић (1), (*Мизета*) Весна Марковић Ђурковић (1), Дарија Олајош Чизмић (1), (*Парпињол*) Александар Толимир, (*Наредник*) Младен Николић, (*Цариник*) Драган Ђурин
12. маја 2007.
2 представе
1421 гледалац

Ђакомо Пучини (Giuseppe Puccini)

МАДАМ БАТЕРФЛАЈ

(Madame Butterfly)
Диригент: Александар Којић
Измене: (*Ћо-Ћо-сан*) Данијела Јовановић, (*Сузуки*) Свјетлана Ђокић, (*Б. Ф. Пинкертон*) Јанко Синадиновић, к. г. Београд, (*Кејт Пинкертон*) Верица Пејић, (*Шарплес*) Васа Стајкић, (*Горо*) Игор Ксионжик, (*Бонзо*) Страхиња Ђокић, (*Јамадори*) Горан Крнета, (*Комесар*) Бранислав Станков, (*Службеник регистратуре*) Александар Толимир, (*Мајка Ћо-Ћо-сан*) Лана Милићев, (*Дете*) Вила Малешев
Премијера: 28. марта 1996, премијерна обнова: 26. фебруара 2009.
1 представа
883 гледаоца

Карл Орф (Carl Orff)
КАРМИНА БУРАНА

(Carmina burana)

Диригент: Микица Јевтић

Измене: (*Сопран*) Марија Цвијић, (*Тенор*) Игор Ксионжик, (*Баритон*) Васа Стајкић (1), Владимир Андрић (Београд 1); Балет: (*Фортуна*) Мина Радовић, (*Ведро лице пролећа*) Бојана Матић, Верица Козарев Кларић, (*Сунце све ублажава*) Олга Аврамовић, Давид Груосо, Бојан Раднов, (*Плес*) Катарина Кљајић, Јелена Марковић (1), Олга Аврамовић (1), Бојан Раднов, Давид Груосо (1), Александар Бечварди (1), (*У мојим грудима*) Олга Аврамовић, Јелена Марковић (1), Бојана Матић, Јелена Дангузов (1), Милан Иван, Наојуки Ацуми, Бојан Раднов, (*Ако младић с девојком*) Катарина Кљајић, Давид Груосо, Ансамбл: Дејана Бајић, Соња Гаврилов, Јелена Дангузов, Милица Јелић, Катарина Кљајић, Јелена Марковић, Бојана Матић, Ирена Месарош, Весна Огњанов, Сања Павић, Јована Пауновић, Ајака Саито, Надежда Салак, Милана Самарцић, Лана Стојановић; Хор и Оркестар Опере и деца балетског студија Луденс 24. јуна 2010.

2 представе

1105 гледалаца

Ђоакино Росини (Gioachino Rossini)

СЕВИЉСКИ БЕРБЕРИН

(Il barbiere di Siviglia)

Диригент: Андреа Солинас (Италија 1), Александар Којић (1)

Измене: (*Гроф Алмавива*) Саша Штулић, (*Бартоло*) Небојша Бабић, (*Розина*) Јелена Кончар, (*Фигаро*) Васа Стајкић, (*Базилио*) Горан Крнета, (*Берта*) Верица Пејић, (*Фјорело*) Бранислав Станков, (*Амброђо*) Владимир Стојковић

30. марта 2012.

2 представе

1010 гледалаца

Волфганг Амадеус Моцарт
(Wolfgang Amadeus Mozart)

ЧАРОБНА ФРУЛА

(Die Zauberflöte für Kinder)

Измене: (*Папагено*) Бранислав Станков, (*Папагена*) Маја Андрић (2), Наташа Тасић Кнежевић (2), (*Краљица ноћи*) Марија Цвијић, (*Памина*) Сенка Недељковић (2), Данијела Јовановић (2), (*Тамино*) Бранислав Цвијић, (*Сарастро*) Горан Крнета, (*Моностатос*) Игор Ксионжик, (*Наратор*) Сања Микитишин, (*Три даме*) Весна Варагић, Свјетлана Машић, Јасна Каstell, (*Три виле*) Јасна Миљивојевић, Етел Кочи, Софија Станић, (*Три стражара*) Марко Скенцић (2), Јован Пејић (2), Предраг Шепел (2), Милош Ристић (2), Војислав Малешев (2), Стеван Николић (2)

©By arrangement with Carus-Velag GmbH&Co, KG, Stuttgart, Немачка

21. маја 2016.

4 представе

770 гледалаца

Дејан Деспић

ПОП ЋИРА И ПОП СПИРА

комична опера у два чина, према роману Стевана Сремца

Измене: (*Поп Ћира*) Александар Саша Петровић, (*Перса*) Марина Павловић Бараћ (1), Виолета Срећковић (2), (*Меланија*) Данијела Јовановић (3), Латура Павловић (1), (*Пера*) Бранислав Цвијић, (*Ержа*) Марија Цвијић, (*Поп Спира*) Горан Крнета, (*Сида*) Верица Пејић, (*Јула*) Вишња Попов, (*Шаца*) Бранислав Станков, (*Жужа*) Александра Марковић, (*Фрау Габриела*) Весна Аћимовић, (*Пера Тоцилов*) Игор Ксионжик, (*Поп Олуја*) Милош Милојевић, (*Владика темишварски*) Страхиња Ђокић, (*Нића боктер*) Никола Баста, (*Рокса*) Марта Јакобац Морар; клавир у оркестру: Милена Миловановић, Данијела Ходоба Леш, гитара у оркестру: Александар Спасојевић. Хор и Оркестар Опере СНП-а 28. марта 2018.

3 представе

1736 гледалаца

Ѓузепе Верди (Giuseppe Verdi)

ТРУБАДУР

(Il trovatore)

Диригент: Александар Којић

Измене: (*Гроф Луна*) Желько Р. Андрић, (*Леонора*) Данијела Јовановић (1), Верица Пејић (1), (*Ацучена*) Виолета Срећковић (1), Марина Павловић Бараћ (1), (*Манрико, трубадур*) Рафаел Алварез (Мексико/Чешка 1), Кристијан Балашеску (Румунија 1), (*Ферандо*) Страхинја Ђокић (1), Бранислав Јатић (1), (*Инес*) Маја Андрић, (*Руиз*) Игор Ксионжик, (*Стари Циганин*) Бранислав Станков, (*Гласник*) Александар Тилимир; Хор и Оркестар Опере Премијера: 4. октобра 2008, обнова: 26. јануара 2019.

2 представе

521 гледалац

Ѓузепе Верди (Giuseppe Verdi)

РИГОЛЕТО

(Rigoletto)

Диригент: Микица Јевтић (3), Андреа Солинас (Италија 1)

Измене: (*Војвода од Мантове*) Стеван Каранац (2), Саша Штулић (2), (*Риголето*) Желько Р. Андрић, (*Ѓилда*) Дарија Олајош Чизмић, (*Спарафучиле*) Горан Крнета, (*Мадалена*) Јелена Кончар (3), Вишња Попов (1), (*Гроф Монтероне*) Страхинја Ђокић, (*Гроф Чепрано*) Никола Баста, (*Грофица Чепрано*) Маја Андрић, (*Маруло*) Бранислав Станков, (*Борса*) Игор Ксионжик, (*Ђована*) Марија Митић Васић, (*Стражар*) Владимир Зорјан, (*Паж*) Марија Митић Васић; Ансамбл Балета: Татјана Димовић, Бојана Матић, Верица Козарев Клариф, Надежда Салак, Мина Радовић, Марија Трифуновић, Милица Јелић, Јелена Дангузов, Весна Огњанов, Бојан Раднов, Ђулио Милите, Зоран Трифуновић, Алесандро Бонавита, Александар Бечварди, Бојан Раднов, Тома Крижнар, Никола Стаменовић; Мушки Хор и Оркестар

14. јуна 2019.

4 представе

2053 гледаоца

Ансамбл Опере Српског народног позоришта је у сезони 2019/20. одиграо 32 представе, од чега 26 у кући и 6 на гостовању у Кини, у градовима: Јантај, Бинжу, Цученг, Вејхај, Лијаоченг и Хохот (Yantai, Binzhou, Zoucheng, Weihai, Liaocheng, Hohhot), пред 18.394 гледаоца.

БАЛЕТ

Обнове

Сцена „Јован Ђорђевић”

Петар Иљич Чајковски (Пётр Ильич Чайковский)

ЛАБУДОВО ЈЕЗЕРО

(Лебединое озеро)

Педагог: Ала Ширкевич (Русија)

Измене: (*Принц Зигфрид*) Андреј Колчериу (1), Самјуел Бишоп (1), (*Ротбарт*) Давид Груосо (1), Тома Крижнар (1), (*Шут*) Игор Таубер (1), Александар Бечварди (1), (*Краљица*) Јелена Вукадиновић, (*Па-де-троа*) Лана Стојановић (1), Катарина Кљајић, Јелена Николић (1), Милан Иван (1), Алесандро Бонавита (1), (*Шпанска игра, соло*) Мина Радовић, Ђулио Милите (1), Алесандро Бонавита (1), Давид Груосо (1), Наојуки Ацуми (1), (*Тарантела, соло*) Лана Стојановић, (*Мађарска игра, соло*) Верица Козарев Клариф, Зоран Трифуновић, (*Руска игра, соло*) Јована Пауновић (1), Катарина Кљајић (1), (*Мазурка, соло*) Јелена Николић, Јелена Дангузов, Бојан Раднов (1), Зоран Трифуновић (1), Никола Стаменовић (1), Игор Таубер (1) 4. априла 2008.

2 представе

1639 гледалаца

Петар Иљич Чајковски (Пётр Ильич Чайковский)

КРЦКО ОРАШЧИЋ

(Щелкунчик)

Диригент: Александар Којић

Педагози: Ала Ширкевич (Русија) (3), Олександар Лукјанов (Украјина) (5)

Измене: (*Вила шећера*) Ана Ђурић (4), Лана Сто-

јановић (4), (*Крцко принц*) Андреј Колчерију (2), Самјуел Бишоп (3), Милан Иван (3), (*Дроселмејер*) Давид Груосо (4), Иван Ђерковић (4), (*Клара*) Јелена Николић (6), Настасја Иветић (2), (*Краљ мишева*) Бојан Раднов (6), Алесандро Бонавита (2), (*Краљица мишева*) Мина Радовић (3), Милана Самарџић (3), Луиз Дикре (2), (*Госпођа Шталмбаум*) Јелена Вукадиновић (4), Верица Козарев Кларић (4), (*Господин Шталмбаум*) Ђулио Милите (4), Давид Груосо (4), (*Баба*) Бранка Глигорић (4), Љиљана Јокановић (4), (*Деда*) Иван Ђерковић (4), Ранко Лазић (4), (*Фриц*) Игор Таубер, (*Лутка*) Ана Ђурић (4), Лана Стојановић (4), (*Крцко принц лутак*) Јована Пауновић (3), Луиз Дикре (3), Милана Самарџић (2), (*Војник*) Јука Мацујама (4), Јована Дангузов (4), (*Шпанска игра*) Катарина Кљајић (3), Мина Радовић (3), Дуња Лепуша (2), Александар Бечварди (3), Алесандро Бонавита (3), Давид Груосо (2), (*Арапска игра*) Олга Аврамовић (3), Катарина Кљајић (4), Катарина Зец (1), Бојан Раднов (7), Алесандро Бонавита (1), (*Кинеска игра*) Весна Огњанов (5), Милана Самарџић (3), Игор Таубер (3), НАОЈУКИ АЦУМИ (3), Зоран Трифуновић (2), (*Руска игра*) Јука Мацујама (6), Јелена Дангузов (2), Милан Иван (3), Зоран Трифуновић (1), Игор Таубер (2), НАОЈУКИ АЦУМИ (2), (*Краљица*) Јелена Вукадиновић (4), Верица Козарев Кларић (4), (*Краљ*) Ђулио Милите
23. децембра 2011.
8 представа
7398 гледалаца

Микис Теодоракис (Μίκης Θεοδωράκης)

ГРК ЗОРБА

(Ζορμπάς)

(према новели *Доживљаји Алексиса Зорбаса* Никоса Казанцакиса)

Измене: (*Мадам Ортанс*) Катарина Кљајић, (*Марина*) Ана Ђурић, (*Павлос*) Милан Иван

Премијера: 1. децембра 1994, обнова: 8. октобра 2016.

1 представа
934 гледаоца

Адолф Адам (Adolphe-Charles Adam)

ЖИЗЕЛА

(Giselle ou Les Wiltis)

Педагог: Ала Ширкевич (Русија)

Измене: (*Pas de deux*) Лана Стојановић, Милан Иван, (*Мирта*) Катарина Кљајић, (*Виле пратиље*) Олга Аврамовић, Луиз Дикре, (*Жизелине другарице*) Сања Павић, Јелена Дангузов, Ајака Саито, Јована Пауновић, Соња Батић, Луиз Дикре
Обнова као премијера: 26. октобра 1996, обнова: 17. децембра 2009, премијерна обнова: 23. септембра 2017.

1 представа
552 гледаоца

Нодар Викторович Чанба

ПИНОКИО

Балет у два чина са интермецом

Према роману *Пинокијеве авантуре* (Le aventure di Pinocchio) Карла Колодија (Carlo Collodi)

Педагози: Олександар Лукјанов (Украјина) (1), Татјана Танаиотиди (Русија) (2)

Измене: (*Ђепето*) Иван Ђерковић, (*Пинокио*) НАОЈУКИ АЦУМИ, (*Плава Вила*) Катарина Кљајић, (*Лисац*) Самјуел Бишоп, (*Мачак*) Александар Бечварди, (*Ђото*) Игор Таубер, (*Цврчак*) Јука Мацујама (1), Ајака Саито (2), (*Розаура*) Мина Радовић, (*Колумбине*) Олга Аврамовић (2), Лана Стојановић, Дејана Бајић, (*Харлекини*) Милан Иван, Давид Груосо (2), Алесандро Бонавита, Никола Стаменовић (1), (*Болеро*) Олга Аврамовић (2), Дуња Лепуша, Соња Гаврилов (1), Ђулио Милите
Праизведба: 28. априла 2018.

3 представе
2370 гледалаца

Луј Јозеф Фердинанд Херолд
(Louis-Joseph-Ferdinand Hérold)

ВРАГОЛАНКА³

(La fille mal gardée)

Педагози: Ала Ширкевич (Русија) (1), Татјана Панаиотиди (Русија) (2)

³ Извођењем 7. марта 2020. обележено 70 година Балета СНП-а.

Измене: (Мајка Симона) Давид Груосо (1), Самјуел Бишоп (2), (Колен) Андреј Колчерију, (Томас) Самјуел Бишоп (2), Давид Груосо (1), (Ален) Милан Иван, (Фани Елслер) Катарина Кљајић (1), Лана Стојановић (1), Луис Дикре (1) (Петар) Александар Бечварди (2), Наојуки Ацуми (1), (Лизине пријатељице) Олга Аврамовић, Дејана Бајић, Јована Пауновић, Лана Стојановић (1), Мина Радовић, Луиз Дикре (1), Сања Павић (2), Настасја Иветић (2), (Коленови пријатељи) Алесандро Бонавита, Тома Крижнар, Зоран Трифуновић, (Нотари) Иван Ђерковић (1), Александар Бечварди, Зоран Трифуновић (2)
23. фебруара 2019.

3 представе

2039 гледалаца

Ансамбл Балета Српског народног позоришта је у сезони 2019/20. одиграо 18 представа у кући, пред 14.932 гледаоца.

Гостовања у Српском народном позоришту

Концерт ДИСКО ОПЕРА, диригент Федор Вртачник, Новосадски биг бенд и Оркестар и чланови Хора Опере СНП-а; АЈ, КАРМЕЛА Хосе Санчес Синистера, у режији Душана Петровића, Удружење „Упалимо рефлекторе”, Нови Сад; БОГ МАСАКРА Јасмине Реза, у режији Петра Јовановића, Плус театар, Нови Сад; ТРОЈЕ ПЛУС МАЧАК Јевгенија Шестакова, у режији Дениса Паршина (гостовање заслужних уметника из Белорусије: Александар Тимошкин, Вера Пољакова, Алесја Пуховаја и Артјом Давидович); ЖЕНИДБА НА ЧАРДАКУ Богољуба Браше Крајнова, по делу Ј. С. Поповића, драматизација Петра Пеције Петровића, у режији Драгана Остојића, Новосадски Нови Театар и Тамбурашки оркестар „Романса”, Нови Сад; FIESTA LATINA, Новосадски Биг Бенд и Оркестар и чланови Хора Опере СНП-а, диригент Федор Вртачник; РУСКИ ХОР СВЕРДЛОВСКЕ ДЕЧИЈЕ ФИЛХАРМОНИЈЕ „Капела дечака и младића”, Јекатеринбург (Русија); KISS, комични акустични мјузикл, у режији Вишње

Обрадовић, Удружење грађана „Отворени круг”, Нови Сад; ПОВРАТАК ОТКАЧЕНИХ Славице Љујић, продукција MoniCart, Београд; БАЛЕТСКО ВЕЧЕ КАИРСКЕ ОПЕРЕ, традиционални плесови Египта и балетске сцене из *Корсара*, *Дон Кихота*, *Клеопатре...* у извођењу балетских играча Каирске опере, Каиро (Египат); ПРИКАЗ РАДИОНИЦА ДЕЈВИДА ГЛАСА (Велика Британија); Е, МОЈ ТОДОРЕ, монодрама Јанка Радишића, Ужице; ПРИЧА СЕ ПО ГРАДУ, у режији ауторке Сташе Копривица, Београд; ЖИВОТ ЈЕ ЛОТО, интерактивна трагикомедија, Владимир Ђурђевић, продукција MoniCart, Београд; СВЕ ШТО СТЕ ХТЕЛИ ДА ЗНАТЕ О ЦОНИЈУ, НИСТЕ СМЕЛИ ДА ПИТАТЕ, монодрама Николе Ђуричка, Београд; ШУПЉИ КАМЕН Николаја Кољаде, у режији Татјане Мандић Ригонат, продукција УК „Вук Караџић”, Београд; ВОЛФГАНГ АМАДЕУС, балет, у режији кореографа Рената Цанеле, солиста Флоријан Кадор, Компанија „Европа балет”, Санкт Пелтен (Аустрија); ЗЛОЧИН И КАЗНА Ф. М. Достојевског, у режији Душана Петровића, Народно позориште Републике Српске, Бања Лука (Босна и Херцеговина); РОК ОПЕРА 2, Новосадски Биг Бенд и Оркестар и чланови Хора Опере СНП-а, диригент Федор Вртачник; НОВОГОДИШЊА РОК ОПЕРА, Новосадски Биг Бенд и Оркестар и чланови Хора Опере СНП-а, диригент Федор Вртачник; КОНЦЕРТ ВОЈВОЂАНСКОГ СИМФОНИЈСКОГ ОРКЕСТРА И АМИРЕ МЕДУЊАНИН; ЗАШТО ЈЕ ПОЛУДЕО ГОСПОДИН Р? Рајнера Вернера Фасбиндера и Михаела Финглера, у режији Бобе Јелчића, Југословенско драмско позориште, Београд; ОВО НИЈЕ ДРЖАВНИ ПОСАО, монодрама, ауторски пројекат Данице Грубачки, Народно позориште, Сомбор; НОВОГОДИШЊИ ГАЛА КОНЦЕРТ ВОЈВОЂАНСКОГ СИМФОНИЈСКОГ ОРКЕСТРА, вече француских шансона, гошћа Миртил Михлер, цез певачица (Мађарска); ТРИ ТЕНОРА – „ЉУБАВНЕ ПРИЧЕ”, солисти, Матија Цаната (Италија), Душан Свилар (Србија), Стеван Каранац (Србија), Новосадски Биг Бенд и Оркестар и чланови Хора Опере СНП-а, диригент Федор Вртачник; КАД СУ ЦВЕТАЛЕ ТИКВЕ Драгослава Михаиловића, у режији Бобана Скерлића, Београдско драмско

позориште; ИДЕМ ПУТЕМ ПА ЗАГРЛИМ ДРВО Миодрага Караџића, монодрама Андрије Милошевића, Београд; ЈУЛ Ивана Вирипајева, монодрама Наташе Тапушковић, у режији Тара Манић, УК „Стари град”, Београд; ХИСТЕРИЈА Терија Џонса, у режији Ивана Вуковића, БеоАрт, Београд; ИЗА ЗАТВОРЕНИХ ВРАТА Жана Пола Сартра, у режији Милана Ковачевића, продукција „Путујући глумац”, Београд; ТАМО, ДАЛЕКО..., адаптација по мотивима драме *Милица Николићева* Владимира Хурбана Владимировна, превод, адаптација, режија и сценографија Мирослава Бенке, Позориште „Добрица Милутиновић” Сремска Митровица, у сарадњи са словачким Позориштем „Владимир Хурбан Владимиров”, Стара Пазова и СКУС „Х. Ј. Чмелик”; ОЖАЛОШЋЕНА ПОРОДИЦА Бранислава Нушића, у режији Јагоша Марковића, Народно позориште, Београд; ШТА МЕ СНАЂЕ, монодрама Анђелке Прпић, Београд; РОК ОПЕРА ПОД ЗВЕЗДАМА, Новосадски Биг Бенд и Оркестар и чланови Хора Опере СНП-а, диригент Федор Вртачник (концерт изведен на крову Трговачког центра „Променада” у Новом Саду);

Фестивали у Српском народном позоришту 21. НОВОСАДСКИ ЏЕЗ ФЕСТИВАЛ

Српско народно позориште је у сезони 2019/20. извело укупно 181 представу (151 у кући и 30 на гостовањима), пред 64.973 гледаоца. Позориште је такође, за време забране окупљања због пандемије, организовало програме на интернету који су имали велики број прегледа.

НОВОСАДСКО ПОЗОРИШТЕ — ÚJVÍDEKI SZÍNHÁZ

Јована Суботића 3–5, 21000 Нови Сад
Тел.: 021 525 552; 6622 592
E-mail: szinhazujvideki@gmail.com
www.uvszinhaz.co.rs

Дан позоришта: 27. јануар
Директор: Валентин Венцел (Venczel Valentin)
(1952, 18, 18)

Уметнички директор: Роберт Ленард (Lénárd Róbert) (1983, 10, 10)

Организаторка: Ангела Ловрић (1984, 9, 6)

Глумице: Едит Ханак Фараго (Hanák Faragó Edit) (1963, 34, 32), Емина Елор (Elor Emina) (1982, 16, 16), Агота Ференц (Ferenc Ágota) (1979, 13, 13), Терезија Фигура (Figura Terézia) (1975, 22, 22), Силвија Крижан (Krizsán Szilvia) (1976, 24, 23), Јудит Ласло (László Judit) (1990, 7, 7), Мелинда Шимон (Simon Melinda) (1974, 22, 22), Габријела Црнковић (Crnkovity Gabriella) (1984, 11, 10), Ливија Банка (Banka Lívia) (1961, 35, 28)

Глумци: Атила Гириц (Giricz Attila) (1965, 30, 29), Данијел Гомбош (Gombos Dániel) (1984, 5, 5), Иштван Кереш (Kőrösi István) (1977, 17, 17), Атила Мађар (Magyar Attila) (1970, 29, 28), Арпад Месарош (Mészáros Árpád) (1982, 12, 6), Атила Немет (Német Attila) (1976, 18, 18), Габор Понго (Pongó Gábor) (1981, 13, 13), Золтан Пушкаш (Puskás Zoltán) (1976, 21, 21), Золтан Ширмер (Simer Zoltán) (1984, 11, 11), Данијел Хуста (Husza Dániel) (1983, 15, 15), Лехел Шолтиш (Soltis Lehel) (1981, 3, 3), Бенце Салаи (Szalai Bence) (1992, 2, 2), Роберт Ожвар (Ozsvár Róbert) (1989, 2, 2)

Премијере

Лав Николајевич Толстој
(Лев Николаевич Толстой) — Дејан Пројковски
ANNA KARENINA
(Ана Карењина)
(Анна Каренина)

Редитељ: Дејан Пројковски
Сарадник редитеља: Атила Клине
Кореографкиња: Олга Панга
Композитор: Горан Трајкоски
Сценограф: Валентин Светозарев
Костимографкиња: Марија Пупучевска
Асистент редитеља: Лехел Шолтиш

Асистенткиња кореографиње: Вики Динева
Дизајнер плаката: Сергеј Светозарев
Фотограф: Срђан Светозарев
Играју: Марта Береш (Béres Márta) (*Ана Карењина*), Атила Немет (*Алексеј Карењин*), Арпад Месарош (*Алексеј Вронски*), Золтан Ширмер (*Степан Облонски*), Јудит Ласло (*Дарја Доли Облонска*), Габор Понго (*Константин Дмитрич Љевин*), Бланка Диенеш (Dienes Blanka) (*Катерина Кити Александровна*), Агота Ференц (*Бетси Тверска*), Роберт Ожвар (*Серпуховски*), Ливија Банка (*Лидија Ивановна*), Терезија Фигура (*Агафја*), Мартин Боховски (*Серјожа*); остале улоге: Фани Дупак (Dupák Fanni), Леа Грешак (Gresák Lea), Анабела Ходик (Hodik Annabella), Данијел Хуста, Чаба Кемивеш (Kémíves Csaba), Викторија Рајкович (Raikovich Viktória), Лехел Шолтиш, Регина Сабо (Szabó Regina), Бенце Салаи, Бењамин Варга (Varga Benjámín); деца: Дора Репшток (Repstok Dóra), Анђела Пашћан, Чила Туро (Túró Csilla) и Теофил Тркуља

29. октобра 2019.

9 представа (7 у кући, 2 на гостовању у Кишварди (Мађарска) и Суботици)
1303 гледаоца

Александар Тишма – Федор Шили
и Борис Лијешевић

УПОТРЕБА ЧОВЕКА (AZ EMBER ÁRA)

Копродукција „Новог Тврђава театра”, Новосадског позоришта, Града театра Будва (Црна Гора) и East West Centra, Сарајево (Босна и Херцеговина)

Редитељ: Борис Лијешевић
Драматург: Федор Шили
Сценограф: Жељко Пишкорић
Костимографиња: Марина Сремац
Композитор: Стефан Ђирић
Играју: Емина Елор, Драгиња Вогањац, Југослав Крајнов, Душан Вукашиновић, Огњен Никола Радуловић, Аљоша Ђидић и Огњен Петковић

Радна премијера у кући: 5. децембра 2019.
Премијера на Фестивалу „Нови Тврђава театр”:
4. септембра 2020.
2 представе (1 у кући и 1 на фестивалу у Сарајеву (Босна и Херцеговина))
180 гледалаца

Џејмс Радо (James Rado) и Џером Рањи (Gerome Ragni)

КОСА

(Hair)

Копродукција Позоришта младих и Новосадског позоришта, Центра за развој визуелне културе

Редитељ: Петер Телихај (Telihay Péter)
Композитор: Голт Мејдермот (Galt MacDermot)
Адаптација текста: Роберт Ленард
Кореограф: Петер Ковач Гержон (Kovács Gerzson Péter)

Сценографиња: Џени Хорват (Horváth Jenny)
Костимографиња: Биљана Гргур
Асистенткиња костимографа: Селена Бачкалић
Ликовна дорада костима: Илија Несторовић
Музички аранжмани: Давид Клем (Klemm Dávid)
Корепетиторкиња: Александра Лазин
Превод песама, драматургија: Нина Плавањац
Сарадник за сценски говор: Саша Латиновић
Драматуршкиња и лекторка: Нина Плавањац
Таи Чи Чуан клуб „SUN”: Нада и Драган Петровић
Дизајнер светла: Ратко Јерковић
Дизајнер тона: Вукашин Војводић

Играју: Алекса Илић (*Џорџ Бергер*), Дарко Радојевић (*Клод Хупер Буковски*), Иштван Кереши (*Вуф Дашхунд*), Данило Миловановић (*Хад Лафајет Џонсон*), Кристина Савков (*Џини Рајан*), Бланка Диенеш (Dienes Blanka) (*Шила Френклин*), Золтан Ширмер (*Стив*), Агота Ференц (*Пеги*), Јудит Ласло (*Девојка у знаку водолије*), Михајло Несторовић (*Тата Б.*), Силвија Крижан (*Мама Б.*), Дејан Шарковић (*Биг Мек, хипик*), Атила Немет (*Шелдон Вудроу, хипик*), Чанад Борши (Borsi Csanád) (*Пегино дете*), Јован Вељковић (*Алтман*), Филип Клицов (*Форман*), Алекса Јовчић (*Москович*), Бранислав Ђалић (*Винтерботом*), Стефан Старчевић

(Милер), Емилија Милосављевић, Уна Беић, Милена Даутовић, Сара Симовић и Магдалена Мијатовић (*Девојке*)

Квинтет „Klemm’n’band”: Давид Клем (клавијатуре), Ервин Ереш (Erős Ervin) (гитара), Звонимир Оршулић (труба), Федор Рушкуц (бас гитара) и Ненад Којић (бубњеви)

6. децембра 2019.

8 представа (7 у кући, 1 на гостовању у Београду)
5032 гледаоца

Јене Рејте (Rejtő Jenő)

PISZKOS FRED, A KAPITÁNY

(Капетан Прљави Фред)

Режија и адаптација: Роберт Ленард

Сценографија и костими: Нора Арва (Árva Nóra)

Сценски покрет: Габријела Црнковић

Избор музике: Вукашин Војводић и Акош Диенеш
Сарадница редитеља: Стела Вајда (Vajda Stella)

Стручњациња за Јенеа Рејтеа: Александра Биро (Bíró Alekszandra)

Фотограф: Срђан Дорошки

Играју: Данијел Гомбош (*Џими Доуши*), Бенце Салаи (*Дивљак*), Габор Понго (*Прљави Фред*), остале улоге: Габријела Црнковић, Атила Гириц, Данијел Хуста, Ноами Кемивеш (*Кóтíves Ноéми*), Роберт Ожвар, Мелинда Шимон

18. децембра 2019.

8 представа (7 у кући, 1 на гостовању у Бачкој Тополи)

674 гледаоца

XIX ТАКМИЧЕЊЕ ВОЈВОЂАНСКИХ МАЂАРСКИХ ПИСАЦА:

Ласло Паточ (Patócs László)

ÉRCCEL MÉRT ÉLETEK

(Руда као мерило живота)

Редитељ: Роберт Ленард

Играју: Емина Елор, Едит Фараго, Бланка Диенеш,

Атила Меш (Mess Attila), Жофија Мађар (Magyar Zsófia), Николета Гргић (Grgity Nikoletta), Атила Гириц, Роберт Ожвар, Акош Њари (Nyári Ákos), Роланд Ласло (László Roland), Чаба Кемивеш (Kótmúves Csaba), Леа Грешак (Gresák Lea)

21. јануара 2020.

1 представа

80 гледалаца

Чаба Презбургер (Pressburger Csaba)

ÉRCCEL MÉRT ÉLETEK

(Руда као мерило живота)

Редитељ: Габор Понго

Играју: Агота Ференц, Ливија Банка, Шара Хајду (Hajdú Sára), Бланка Хорват (Horváth Blanka), Данијел Гомбош, Атила Немет, Арпад Месарош, Золтан Рокуш (Rókus Zoltán), Данијел Дудаш (Dudás Dániel), Бењамин Варга (Varga Benjámín), Анабела Ходик (Hodik Annabella)

21. јануара 2020.

1 представа

80 гледалаца

Чаба Сеги (Szögi Csaba)

ÉRCCEL MÉRT ÉLETEK

(Руда као мерило живота)

Редитељ: Золтан Пушкаш

Играју: Силвија Крижан, Мелинда Шимон, Ноами Кемивеш (*Кóтíves Ноéми*), Дина Дедовић Томић (Dedovity Tomity Dina), Иштван Кереш, Атила Мађар, Бенце Салаи, Кристијан Будинчевић (Budincsevity Krisztián), Данијел Тот (Tóth Dániel), Адам Ађаш (Ágyas Ádám), Фани Дупак (Dupák Fanni)

21. јануара 2020.

1 представа

80 гледалаца

Обнове

Данило Киш

BORIS DAVIDOVICS SÍREMLÉKE

(Гробница за Бориса Давидовича)

2. октобра 2017.

2 представе (1 у кући, 1 на гостовању у Шопрону (Мађарска))

565 гледалаца

По мотивима истоимене драме Љубомира Симовића

HASSZÁN AGA FELESEGE

(Хасанагиница)

24. априла 2018.

6 представе (2 у кући, 4 на гостовању у Младеновцу, Крагујевцу, Сомбору и Сарајеву (Босна и Херцеговина))

882 гледаоца

Хадар Галрон (Hadar Galron)

MIKVE

(Микве)

(Mikveh)

24. маја 2018.

2 представе (1 у кући, 1 на гостовању у Ади)

339 гледалаца

Роберт Ленард (Lénárd Róbert)

По витешкој драми Иштвана Балога (Balog István)

FEKETE

(Црни)

4. фебруара 2017.

1 представа

146 гледалаца

Милош Николић

KOVÁCSOK

(Ковачи)

9. априла 2016.

4 представе на гостовању у Малом Иђошу, Србобрану, Скореновцу и Бачкој Тополи

420 гледалаца

Фридрих Диренмат (Friedrich Dürrenmatt)

ANGYAL SZÁLLT LE BABILONBA

(Анђео је слетео у Вавилон)

(Ein Engel kommt nach Babylon)

10. маја 2019.

1 представа

240 гледалаца

Гилбер Адер (Gilbert Adair)

ÁLMODOZÓK – EGY FORRADALOM FANTAZMAGÓRIÁJA

(Сањари – фантазмагорија једне револуције)

(The Holy Innocents)

14. децембра 2018.

3 представе (2 у кући, 1 на гостовању у Георгени (Румунија))

205 гледалаца

По романима Петера Естерхазија (Esterházy Péter)

KIS MAGYAR PORNOGRÁFIA

(Мала мађарска порнографија)

13. априла 2017.

1 представа

70 гледалаца

Карло Голдони (Carlo Goldoni)

VENTILÁTOR

(Вентилатор)

(Il ventaglio!)

Копродукција Гледалишчем Копер (Словенија)

26. октобра 2018. у Копру (Словенија)

14. новембра 2018. у Новом Саду

9 представа на гостовању у Трсту (Италија), Пули (Хрватска), Кршком, Новој Горици, Љубљани (2), Сежани, Толмину и Копру (Словенија)

2120 гледалаца

Јозеф Стејн (Joseph Stein) – Џери Бок (Jerry Bock)

ВИОЛИНИСТА НА КРОВУ

(Fiddler on the Roof)

Копродукција са Српским народним позориштем, Нови Сад

23. маја 2015.

4 представе

1326 гледалаца

Гостовања у Новосадском позоришту

ЈАМИ ДИСТРИКТ Милене Богавац, у режији Кокана Младеновића, Битеф театар, Београд; ТРИ ЛИЦА ОГЛЕДАЛА у режији Гордане Лебовић, Театар „Омен“; DANSE NOIR у режији и кореографији Доре Барта, плесна трупа „Студио М“, Свети Ђорђе (Румунија); ЦРНИ ПЕТАР у режији Золтана Мезеија, Народно позориште у Суботици, Драма на мађарском језику; ФАКУЛТЕТ ЗА ПОЗОРИШНОГ ГЛЕДАОЦА Иштвана Ташнадија, у режији Андраша Урбана, Позориште „Деже Костолањи“, Суботица; DIS SYLPHIDE, по концепту Саше Асентића, копродукција: Kamrnagel, Хамбург, Künstlerhaus Mousonturm, Франкфурт, MIKUB e.V, Берлин (Немачка) и Per.Art (Нови Сад); ПОЛИЦАЈЦИ у режији Игора Павловића, Градско позориште, Бечеј; ГЕНЕТСКА ТРАГЕДИЈА У ТРИ ДЕЛА, дипломска представа Академије уметности у Новом Саду, у режији Роберта Ленарда, Маргарете Табороши и Ђерђа Херњака; ЦРВЕНИ ФИЈАКЕР, инсценирани концерт студената Академије уметности у Новом Саду, према роману Ђуле Крудија *Поштанска кочија црвене боје*, у режији Роберта Ленарда

Учешће на фестивалима и освојене награде

HASSZÁN AGA FELESÉGE

(Хасанагиница)

Јоаким Интер Фест 2019, Међународни позоришни фестивал, Крагујевац: ВЕДРАНА БОЖИНОВИЋ — специјална награда за рад на драматургији представе

35. Фестивал „Театар у једном дејству“ 2019, Младеновац

СарајевоФест 2019, Сарајево (Босна и Херцеговина)

ÁLMODOZÓK — EGY FORRADALOM FANTAZMAGÓRIÁJA (Сањари — фантазмагорија једне револуције) Фестивал „Национални позоришни колоквијум“, Георгени (Румунија)

ANNA KARENINA

(Ана Карењина)

XXXII Фестивал мађарских позоришта у Кишварди (Мађарска): МАРТА БЕРЕШ — Награда за главну женску улогу

УПОТРЕБА ЧОВЕКА

СарајевоФест 2019, Сарајево (Босна и Херцеговина)

Ансамбл Новосадског позоришта — Újvidéki Színház-a у сезони 2019/20. одиграо је укупно 63 представе (38 у кући и 25 на гостовању у Младеновцу, Крагујевцу, Малом Иђошу, Србобрану, Ади, Сомбору, Београду, Скореновцу, Суботици и Бачкој Тополи, затим Шопрону и Кишварди (Мађарска), Трсту (Италија), Пули (Хрватска), Кршком, Новој Горици, Љубљани (2), Сежани, Толмину и Копру (Словенија), Георгенију (Румунија) и Сарајеву (Босна и Херцеговина)), пред 13.742 гледаоца.

ПОЗОРИШТЕ МЛАДИХ

Игњата Павласа 8, 21000 Нови Сад

Тел.: 021 525 884; 623 210

E-mail: office@pozoristemladih.co.rs

www.pozoristemladih.co.rs

Директор: Михајло Несторовић (1966, 23, 1)

Помоћница директора: Милица Грбић Комазец (1975, 17, 4)

Секретарка: Славица Вукојичић Стојков (1966, 27, 17)

Самостална организаторка Драмске сцене: Ивана Цвејанов (1975, 16, 16)

Самостални организатор Сцене за децу: Сава Стефановић (1974, 9, 5)

Редитељка: Емилија Мрдаковић (1967, 23, 21)

Глумице и глумци I групе: Славица Вучетић (1982, 13, 13), Марија Радованов (1984, 12, 12), Саша Стојковић (1967, 25, 25), Слободан Нинковић (1970, 23, 23), Вера Хрћан Остојић (1957, 40, 37), Јелица Глигорин (1968, 28, 24), Емил Курцинак (1960, 38, 36), Драган Зорић (1956, 41, 41), Марина Цинкоцки (1972, 24, 23)

Глумице и глумци II групе: Иван Ђурић (1976, 12, 12), Кристина Савков (1991, 4, 4), Неда Даниловић (1976, 17, 9), Сања Томић (1972, 17, 17)

Глумице и глумци III групе: Марија Тодоровић (1976, 16, 12), Зоран Андрејин (1966, 27, 27), Дејан Шарковић (1969, 11, 11), Ервин Хаџимуртезић (1981, 11, 11), Данило Миловановић (1989, 4, 4)

ДРАМСКА СЦЕНА

Премијере

Џејмс Радо (James Rado) и Џером Рањи (Jerome Ragni)

КОСА

(Hair)

Копродукција Позоришта младих и Новосадског позоришта, Центра за развој визуелне културе

Редитељ: Петер Телихаж (Telihay Péter)

Композитор: Голт Мекдермот (Galt MacDermot)

Адаптација текста: Роберт Ленард

Кореограф: Петер Ковач Гержон (Kovács Gerzson Péter)

Сценографкиња: Џени Хорват (Horváth Jenny)

Костимографкиња: Биљана Гргур

Асистенткиња костимографа: Селена Бачкалић

Ликовна дорада костима: Илија Несторовић

Музички аранжмани: Давид Клем (Klemm Dávid)

Корепетиторкиња: Александра Лазин

Превод песама, драматургија: Нина Плавањац

Сарадник за сценски говор: Саша Латиновић

Драматуршкиња и лекторка: Нина Плавањац

Таи Чи Чуан клуб „SUN”: Нада и Драган Петровић

Дизајнер светла: Ратко Јерковић

Дизајнер тона: Вукашин Војводић

Играју: Алекса Илић (*Џорџ Бергер*), Дарко Радојевић (*Клод Хупер Буковски*), Иштван Кереси (*Вуф Дашхунд*), Данило Миловановић (*Хад Лафајет Џонсон*), Кристина Савков (*Џини Рајан*), Бланка Диенеш (Dienes Blanka) (*Шила Френклин*), Золтан Ширмер (*Стив*), Агота Ференц (*Пеги*),

Јудит Ласло (*Девојка у знаку водолије*), Михајло Несторовић (*Тата Б.*), Силвија Крижан (*Мама Б.*), Дејан Шарковић (*Биг Мек, хипик*), Атила Немет (*Шелдон Вудроу, хипик*), Чанад Борши (Borsi Csánád) (*Пегино дете*), Јован Вељковић (*Алтман*), Филип Клицов (*Форман*), Алекса Јовчић (*Москович*), Бранислав Ђалић (*Винтерботом*), Стефан Старчевић (*Милер*), Емилија Миловановић, Уна Беић, Милена Даутовић, Сара Симовић и Магдалена Мијатовић (*Девојке*)

Квинтет „Klemm'n'band”: Давид Клем (клавијатуре), Ервин Ереш (Erős Ervin) (гитара), Звонимир Оршулић (труба), Федор Рушкуц (бас гитара) и Ненад Којић (бубњеви)

6. децембра 2019.

8 представа (7 у кући, 1 на гостовању у Београду)
5032 гледаоца

Ауторски пројекат

ЗАЉУБЉИВАЊЕ

Редитељка: Оља Ђорђевић

Драматуршкиња: Даница Николић Николић

Сценографкиња: Диана Радосављевић Миловић

Костимографкиња: Милица Грбић Комазец

Композиторка: Ирена Поповић

Асистенти композитора: Иван Мирковић и Никола Драговић

Аутор текста песме *Само моја*: Алекса Илић

Кореографкиња: Иста Степанов

Корепетиторка: Александра Лазин

Сарадник за сценски говор: Саша Латиновић

Фотограф: Душан Јоцић

Дизајн плаката и програмске књижице: Дејан Подлипец

Играју: Кристина Савков, Славица Вучетић, Марија Радованов, Неда Даниловић и Јелица Глигорин

24. октобра 2019.

8 представа
3239 гледалаца

Патрик Барлоу (Patrick Barlow)
инспирисан истоименим филмом
Алфреда Хичкока (Alfred Hitchcock)
39 СТЕПЕНИКА

Копродукција са Градским позориштем, Бечеј
Преводилац: Здравко Петровић
Редитељ и сценогеаф: Игор Павловић
Костимографкиња: Милица Грбић Комазец
Избор музике: Игор Павловић
Асистент редитеља: Алекса Пантић
Идејно решење плаката: Горан Црнојачки и Игор Павловић
Реализација видео пројекције: Владимир Зима, Алекса Пантић, Атила Баба и Игор Павловић
Фотограф: Данијел Раушки
Играју: Иван Ђурић (*Ричард Ханеј*), Александра Пејић (*Анабела Шмит, Маргарет и Памела*), Данило Миловановић (*Глумац 1*) и Игор Грекса (*Глумац 2*)

7. фебруара 2020. (Нови Сад) и 8. фебруара 2020. (Бечеј)
3 представе
387 гледалаца

Обнове

Стеван Копривица
TRE SORELLE
(Три сестре)
15. септембра 2017.
4 представе
1461 гледалац

Александар Сергејевич Пушкин
(Александр Сергеевич Пушкин)
ЕВГЕНИЈЕ ОЊЕГИН
(Евгений Онегин)
16. децембра 2017.
5 представа
2706 гледалаца

Оља Ђорђевић и Даница Николић Николић
ДОК ТЕ ЈА ХРАНИМ И ОБЛАЧИМ
25. маја 2016.
3 представе
2809 гледалаца

Жан-Батист Поклен Молијер
(Jean-Baptiste Poquelin Molière)
ГРАЂАНИН ПЛЕМИЋ
(Le Bourgeois gentilhomme)
25. априла 2019.
2 представе
2004 гледаоца

Драмска сцена Позоришта младих је у сезони 2019/20. извела 33 представе (32 у кући и 1 на гостовању у Београду) пред 17.638 гледалаца

СЦЕНА ЗА ДЕЦУ

Премијере

Силвија Шесто
ДЕБЕЛА

Редитељка: Емилија Мрдаковић
Драматизација: Димитрије Коканов
Идејно решење лутака и сценографије: Една Мачковић
Костимографкиња: Милица Грбић Комазец
Композиторка: Ирена Поповић
Кореографкиња: Иста Степанов
Корепетиторка: Александра Лазин
Играју: Исидора Влчек, Милош Мацура, Неда Даниловић и Слободан Нинковић

15. децембра 2019.
4 представе
506 гледалаца

Михајло Несторовић
РОКЕНРОЛ ЗА ДЕЦУ

Редитељ: Михајло Несторовић
Костимографкиња: Милица Грбић Комазец
Играју: Данило Миловановић (*Капетан Константин*), Кристина Савков (*Пипи Дуга Чарапа*), Александра Лазин (*Каламити Џејн*), Дарко Радојевић и Дејан Шарковић (*Браћа Далтон*)

10. децембра 2019.
9 представа
4755 гледалаца

Обнове

Кузман Крстев (Кузман Крџев)
ЈЕЖИЋ ЖОЖО

(Таралежчето Жожо)
28. децембра 2016.
8 представа (5 у кући, 3 на гостовању у Бањалуци (2) (Босна и Херцеговина) и Вршцу)
1401 гледалаца

Браћа Грим (Jacob и Wilhelm Grimm)
ВЕСЕЛИ МУЗИЧАРИ

(Der wunderliche Spielmann)
7. марта 1993.
10 представа
837 гледалаца

Јан Грабовски (Jan Grabowski)
ВУК И ЈАРИЋИ

(Wilk, koza i kozleta)
25. марта 1984.
7 представа
897 гледалаца

Валери Петров
(Валери Петров је псеудоним, право име је Валери Нисим Меворах)
ПУК!

(У ПОТРАЗИ ЗА ЧАРОБНИМ БИСЕРОМ)

30. септембра 2008.
5 представа
469 гледалаца

Емилија Мрдаковић
АНЂЕОСКА БАЈКА

12. децембра 2007.
7 представа
836 гледалаца

Карло Колоди (Carlo Collodi)
ПИНОКИО

(Le avventure di Pinocchio)
21. априла 2011.
5 представа
2240 гледалаца

По мотивима Шарла Пероа (Charles Perrault)
МАЧАК У ЧИЗМАМА

(Le Maître chat ou le Chat botté)
7. новембра 2004.
7 представа
943 гледаоца

По мотивима истоимене приче Маргита Минкова
КАКО ЈЕ ОТКРИВЕНО ЛЕТЕЊЕ

(Как е открит полетът)
24. октобра 2014.
3 представе
300 гледалаца

По мотивима приче Владимира Сутејева
(Владимир Григорјевич Сутеев)

КО ЈЕ РЕКАО МЈАУ?

(Кто сказал „Мяу”)
3. априла 2015.
6 представа
768 гледалаца

Пјер Грипари (Pierre Gripari)
ЧАРОБНИЦА ИЗ УЛИЦЕ БОНЖУР

(La sorcière de la rue Mouffetard)
17. маја 2005.
3 представе
363 гледаоца

Стеван Копривица
ЛЕПОТИЦА И ЗВЕР

10. новембра 2015.

9 представа

3810 гледалаца

Рада Москова
КОС И ЛИСИЦА

24. априла 2003.

3 представе

393 гледаоца

Ханс Кристијан Андерсен (Hans Christian Andersen)
ПАЛЧИЦА

(Tommelise)

29. септембра 2005.

7 представа

895 гледалаца

Евгениј Шварц (Евгений Львович Шварц)

СНЕЖНА КРАЉИЦА

(Снежная королева)

12. априла 2017.

4 представе (1 у кући и 3 на гостовању у Београду
(2) и Младеновцу)

1849 гледалаца

Милан Степанов

**СУНЦОКРЕТИ
(ГДЕ СТАНУЈЕ СУНЧЕВ ЗРАК)**

27. марта 2010.

2 представе

841 гледалац

Виктор Олегович Пелевин (Виктор Олегович Пелевин)

ЗАТВОРЕНИК И ШЕСТОПРСТИ

(Затвореник и Шестипалый)

16. септембра 2018.

1 представа на гостовању у Бугојну (Босна и Херцеговина)

300 гледалаца

Џек Лондон (Jack London)

НА ВУКОВОМ ТРАГУ

По роману *Зов дивљине* (The Call of the Wild)

27. и 28. новембра 2018.

7 представа (4 у кући и 3 на гостовању у Суботици
(2) и Старој Загори (Бугарска))

802 гледаоца

Сцена за децу Позоришта младих извела је 107
представа (97 у кући и 10 на гостовању у Старој
Загори (Бугарска), Бугојну и Бања Луци (Босна и
Херцеговина), Вршцу, Београду (2), Суботици (2) и
Младеновцу) пред 23.205 гледалаца.

*Учешће Сцене за децу Позоришта младих
на фестивалима и освојене награде*

НА ВУКОВОМ ТРАГУ

50. Сусрети професионалних позоришта лутака
Србије, Суботица: Награда „Јанко Врбњак” ансам-
блу за најбољу анимацију, САШИ ЛАТИНОВИЋУ на-
града за глумачко остварење, КАРОЛИНИ АРАНДИА
награда за најбољу сценографију, ЛАЗАРУ НОВКО-
ВУ награда за најбољу музику и МАРЕКУ ШТЕРБАКУ
и ВЈЕЧЕСЛАВУ ЗУБКОВУ награда за креацију лутака
26. Међународни фестивал позоришта за децу, Су-
ботица: ЈАКУБУ МАКСИМОВУ награда за најбољу
режију и САШИ ЛАТИНОВИЋУ награда за глумачко
/ аниматорско мајсторство

11. Међународни фестивал луткарских позориш-
та за одрасле „Pierrot”, Стара Загора (Бугарска):
Гранд при фестивала за представу у целини, ЈАКУ-
БУ МАКСИМОВУ награда за најбољу режију и КАРО-
ЛИНИ АРАНДИА награда за најбољу сценографију

ЗАТВОРЕНИК И ШЕСТОПРСТИ

10. Бугојанско луткарско бијенале, Бугојно (Бос-
на и Херцеговина): ОЛЕГУ КАТОРГИНУ Награда за
целокупну ликовност представе

ЈЕЖИЋ ЖОЖО

Вршачка позоришна јесен 2019, Вршац

18. Међународни фестивал позоришта за дјецу,
Бања Лука (Босна и Херцеговина)

Гостовања у Позоришту младих

ЈЕЖЕВА КУЋИЦА, Дечје позориште Републике Српске; НОЋНА СТРАЖА, у режији Бориса Лијешевића, Атеље 2012, Београд; БОИНГ БОИНГ, у режији Предрага Стојменовића, Звездара театар, Београд; СТРИПТИЗ, Процес театар, Београд (4); ЗА ШТА БИСТЕ ДАЛИ СВОЈ ЖИВОТ, Театар „Промена”, Нови Сад; КОРЕШПОДЕНЦИЈА, Звездара театар, Београд; КЕСИЋ ПРИЧА И ПЕВА, Београд (4); УПОЗНАЈ МОГ ТАТУ, у режији Сташе Копривица, Позориште Славија, Београд; КЛАУСТРОФОБИЧНА КОМЕДИЈА, у режији Дарка Бајића, Звездара театар, Београд; ИДЕАЛНА ПОЛОВИНА, у режији Николе Завишића, Академија 28, Београд; ВОЗ, у режији Воје Брајовића, Звездара театар, Београд; НАШИ ДАНИ, у режији Радослава Миленковића, Процес театар, Београд (4); КОНСТЕЛАЦИЈЕ, у режији Саше Милавића Дависа, Атеље 212, Београд; ГЕНЕРАЛНА ПРОБА САМОУБИСТВА, у режији Душана Ковачевића, Звездара театар, Београд; ГРЕТА, СТРАНИЦА 89, у режији Бориса Лијешевића; ИДЕМ ПУТЕМ ПА ЗАГРЛИМ ДРВО, у режији Јане Маричић, Театар на брду, Београд; ЧОРБА ОД КАНАРИНЦА, у режији Сташе Копривица, Звездара театар, Београд; КУМОВИ, у режији Душана Ковачевића, Звездара театар, Београд; КРЧМАРИЦА МИРАНДОЛИНА, у режији Југа Радивојевића, Позориште „Бошко Буха”, Београд; ОНЕ СТВАРИ Мићка Љубичића, Београд; ФЕЛИКС, у режији Дарка Бајића, Звездара театар, Београд; НЕША БРИЦИС, стендап комедија, Београд

Ансамбл Позоришта младих је у сезони 2019/20. одиграо укупно 140 представа (129 у кући и 11 на гостовању), пред укупно 40.843 гледалаца.

За време ванредног стања због пандемије вируса Ковид-19, Позориште је организовало многобројне онлајн представе и коцрте који су имали велики број прегледа.

ПОЗОРИШТЕ „ПРОМЕНА” АКАДЕМИЈЕ УМЕТНОСТИ

Ђуре Јакшића 7, Нови Сад
teatarpromena@gmail.com
<http://www.pozoristepromena.com>

Академско позориште „Промена” основано је у Новом Саду 1978. године од стране студената режије и глуме а уз велику подршку тадашњих професора – Бранка Плеше, Бора Драшковића, Михаља Вируга и других. Званичан почетак рада позоришта је 18. март 1979. Позориште је тада бројало укупно 45 чланова – тринаест редитеља и тридесет два глумца. Иако је основано као професионално позориште, оно је покренуто без неопходних материјалних средстава. Тако је позориште „Промена” добијало подршку од Српског народног позоришта (у виду уступања простора Веселог театра „Бен Акибе”) и Новосадског позоришта (у виду уступања неопходних костима и реквизите). „Промена” је тада била отворена за све који желе да се баве театром, без обзира на то да ли су студенти Академије уметности. Запаженије представе тадашње Промене су: *Марио и мађионичар* Томаса Мана у режији Милана Белегишанина, *Јелка код Иванових* Александра Введенског у режији Хариса Пашовића, *Столице* Ежена Јонеска у режији Слободана Мојака. Представе су бележиле велике успехе на позоришним фестивалима широм Југославије. Позориште „Промена” било је активно до средине осамдесетих година када престаје са радом због смене генерација студената који нису имали довољно иницијативе да позориште настави са радом.

Академско позориште „Промена” је поново почело са радом 20. фебруара 2015. године на иницијативу студената драматургије и глуме (Стефана Исаковића, Димитрија Аранђеловића и Душана Вукашиновића). По свом статусу позориште носи назив Удружење студената драмског департмана Академије уметности у Новом Саду. „Промена” је поново покренута у жељи да студенти драматургије, режије и глуме своје радове ван испита показују и

живој публици која је навикнута на садржај помало успаване позоришне сцене у Новом Саду. Циљ садашње „Промена” је и остваривање сарадње студената свих класа и година студија драмског департмана у циљу стварања представа које нису предвиђене наставним планом Академије уметности. Идеја је да се директор, заменик директора и секретар мењају на сваких годину дана како би се успешно пренела идеја промене на генерације које долазе на Академију уметности. Досадашњи заступници удружења су Душан Вукашиновић, Вукашин Ранђеловић и Александра Мрђен.

„Промена” тренутно броји око шездесет активних чланова (бивших и садашњих студената). Све представе се одржавају у мултимедијалној сали на Академији уметности. Капацитет сале је 100 седећих места (за неке представе и мање).

Током летњих месеци „Промена” махом гостује на позоришним фестивалима у Србији и иностранству.

Садашњи заступник удружења: Стефан Бороња (студент мастер академских студија глуме)

Заменик заступника: Стефан Старчевић (студенти четврте године глуме)

Секретар: Исидора Влчек (студент мастер академских студија глуме)

Премијере

Никита Миливојевић и екипа представе
SHAKESPEARE PARTY

Редитељ: Никита Миливијевић

Сарадници: Јелена Ђулвезан Милковић и Момчило Миљковић

Сценографија: Екипа представе

Дизајнер светла: Небојша Бадњар

Дизајнер звука: Филип Готовац

Играју: Иван Вања Алач, Владислав Велковски, Николина Вујевић, Милош Мацура, Ђорђе Митровић, Невена Неранџић, Алекса Пантић, Аница Петровић, Ненад Поповић, Дарко Радојевић, Огњен Никола Радуловић, Ружица Ања Тадић, Марија Фелдеши, Маја Чампар

13. октобра 2019.

2 представе

213 гледалаца

Према *Београдској трилогији*

Биљане Србљановић

ИЗМЕЂУ ТАМО И ОВДЕ

Редитељ: Иван Вања Алач

Дизајнерка светла: Ања Секулић

Дизајнер звука: Филип Готовац

Играју: Огњен Никола Радуловић (*Кића*), Дарко Радојевић (*Мића*) и Маја Чампар (*Алена*)

19. октобра 2019.

5 представа (3 у кући, 2 на гостовању)

291 гледалац

Светлана Александровна Алексијевић
(Святлана Аляксандраўна Алексіевіч)

ЧЕРНОБИЉСКА МОЛИТВА

Редитељка: Јасна Ђуричић

Дизајнери светла: Анђелко Попоћ и Стефан Асентијевић

Играју: Анђела Пећинар, Јелена Лончар, Срђан Кнер, Страхиња Пушкаревић, Андријана Ђорђевић, Аца Лазин, Александар Тобџић, Александар Сарапа, Дарија Вучко

23. новембра 2019.

4 представе (3 у кући, 1 на гостовању)

118 гледалаца

Обнове

Антон Павлович Чехов

ЈЕДНОЧИНКЕ

(Медвед, Просидба, Јубилеј)

(Медведь, Предложение, Юбилей)

20. марта 2019.

1 представа

87 гледалаца

Жанк Клод Дано (Jean-Claude Danaud)
РУЧНИ РАД ИЛИ ТАЈНА ЈЕДНОГ ПИСМА

(Un ouvrage de dames)

21. маја 2016.

3 представе (1 у кући, 2 на гостовању)

344 гледаоца

Тена Штивичић

ТРИ ЗИМЕ

9. фебруара 2019.

3 представе (2 у кући, 1 на гостовању)

428 гледалаца

Душан Јовановић

ЖИВОТ ПРОВИНЦИЈСКИХ ПЛЕЈБОЈА

15. октобра 2018.

5 представе (3 у кући, 2 на гостовању)

814 гледалаца

Ингмар Вилквист (Ingmar Villqist)

НОЋ ХЕЛВЕРА

(Noc Helvera)

27. маја 2018.

2 представе (1 у кући, 1 на гостовању)

122 гледаоца

Семјуел Бекет (Samuel Beckett)

КРАЈ ПАРТИЈЕ

(Endgame)

18. априла 2017.

1 представа

64 гледаоца

Гостовања у Позоришту „Промена”

БИТИ СТАНОЈЕ стендап у режији Јелене Богавац, Драма Ментал Студио; МАМУ МУ ЈЕБЕМ КО ЈЕ ПРВИ ПОЧЕО Дејана Дуковског, у колективној режији, Лед театар; КИСЕОНИК Ивана Вирипајева, у режији Миље Мазарак, Народно Позориште Сомбор; СВИЦИ Тене Штивичић, у режији Горана Јевтића и Патрика Лазића, Академија Уметности; ДНЕВНИК НЕПОЗНАТЕ ГЕНЕРАЦИЈЕ Александра Васиљевића, у режији Милана Богдановића, ДИС Театар Бања Лука;

Академско позориште „Промена” је током сезоне 2019/20. извело 25 представа (16 у кући и 9 на гостовањима), пред 2.394 гледалаца.

ДРАМСКИ ПРОГРАМ РАДИО НОВОГ САДА

Радио Нови Сад

Игњата Павласа 3

Тел.: 021 425588

Премијере радио драма на српском језику

Време у које се редовно емитује: четвртком од 23:00 до 00:00

Руководилац редакције филмског, драмског и играног програма: Марија Реџић

Руководилац играног и драмског програма: Едит Лакнер

Уредник: Слободан Говорчин

Сарадница: Сузана Симић

Александар Тешић

КОСИНГАС – РЕД ЗМАЈА

1. епизода: „ПРОРОЧАНСТВО”

Адаптација: Слободан Говорчин

Редитељ: Мануел Србин

Играју: Радоје Чупић, Љубиша Милишић, Дејан Шарковић, Миа Симоновић, Јована Плескоњић, Маја Брукнер, Јелена Ђулвезан Милковић, Соња Дамјановић, Сања Микитишин, Тања Пјевац, Гордана Јошић, Александра Илић Плескоњић, Сања Ристић Крајнов, Наташа Илин, Наташа Милишић, Мирослав Фабри, Саша Стојковић, Миодраг Петровић, Александар Гајин, Марко Савковић, Вукашин Ранђеловић, Григорије Јакишић, Данило Миловановић, Милан Ковачевић, Драган Зорић, Ервин Хаџимуртезић, Стефан Јуанин, Миљан Давидовић, Југослав Крајнов и Ненад Пећинар

Драматург: Слободан Говорчин

Композитор: Никола Јеремић

Асистент тон мајстора: Милорад Ићитовић

Тон мајстор: Александар Марковић

Организаторка: Сузана Симић

Премијера: на 70. рођендан Радио телевизије Војводине, 28. новембра 2019.
Трајање: 50,40

Александар Тешић

КОСИНГАС — РЕД ЗМАЈА

2. епизода: „ЈА САМ КОСИНГАС”

Адаптација: Слободан Говорчин

Редитељ: Мануел Србин

Играју: Радоје Чупић, Љубиша Милишић, Дејан Шарковић, Миа Симоновић, Јована Плескоњић, Маја Брукнер, Јелена Ђулвезан Милковић, Соња Дамјановић, Сања Микитишин, Тања Пјевац, Гордана Јошић, Александра Илић Плескоњић, Сања Ристић Крајнов, Наташа Илин, Наташа Милишић, Мирослав Фабри, Саша Стојковић, Миодраг Петровић, Александар Гајин, Марко Савковић, Вукашин Ранђеловић, Григорије Јакишић, Данило Миловановић, Милан Ковачевић, Драган Зорић, Ервин Хаџимуртезић, Стефан Јуанин, Миљан Давидовић, Југослав Крајнов и Ненад Пећинар

Драматург: Слободан Говорчин

Композитор: Никола Јеремић

Асистент тон мајстора: Милорад Ићитовић

Тон мајстор: Александар Марковић

Организаторка: Сузана Симић

26. децембра 2019.

Трајање: 56,18

Александар Тешић

КОСИНГАС — РЕД ЗМАЈА

3. епизода: „ТОДОРАЦ”

Адаптација: Слободан Говорчин

Редитељ: Мануел Србин

Играју: Радоје Чупић, Љубиша Милишић, Дејан Шарковић, Миа Симоновић, Јована Плескоњић, Маја Брукнер, Јелена Ђулвезан Милковић, Соња Дамјановић, Сања Микитишин, Тања Пјевац, Гордана Јошић, Александра Илић Плескоњић, Сања Ристић Крајнов, Наташа Илин, Наташа Милишић, Мирослав Фабри, Саша Стојковић, Миодраг Петровић, Александар Гајин, Марко Савковић, Вукашин Ранђеловић, Григорије Јакишић, Данило Миловановић, Милан Ковачевић, Драган Зорић, Ервин Ха-

џимуртезић, Стефан Јуанин, Миљан Давидовић, Југослав Крајнов и Ненад Пећинар

Драматург: Слободан Говорчин

Композитор: Никола Јеремић

Асистент тон мајстора: Милорад Ићитовић

Тон мајстор: Александар Марковић

Организаторка: Сузана Симић

30. јануара 2020.

Трајање: 46,56

Александар Тешић

КОСИНГАС — РЕД ЗМАЈА

4. епизода: „ВИЛИНШУМА”

Адаптација: Слободан Говорчин

Редитељ: Мануел Србин

Играју: Радоје Чупић, Љубиша Милишић, Дејан Шарковић, Миа Симоновић, Јована Плескоњић, Маја Брукнер, Јелена Ђулвезан Милковић, Соња Дамјановић, Сања Микитишин, Тања Пјевац, Гордана Јошић, Александра Илић Плескоњић, Сања Ристић Крајнов, Наташа Илин, Наташа Милишић, Мирослав Фабри, Саша Стојковић, Миодраг Петровић, Александар Гајин, Марко Савковић, Вукашин Ранђеловић, Григорије Јакишић, Данило Миловановић, Милан Ковачевић, Драган Зорић, Ервин Хаџимуртезић, Стефан Јуанин, Миљан Давидовић, Југослав Крајнов и Ненад Пећинар

Драматург: Слободан Говорчин

Композитор: Никола Јеремић

Асистент тон мајстора: Милорад Ићитовић

Тон мајстор: Александар Марковић

Организаторка: Сузана Симић

27. фебруара 2020.

Трајање: 51,47

Премијере радио драма за децу на српском језику

Недељом од 10:05 до 11:00

Игор Коларов

ДРАМСКИ ИНТЕРМЕЦО: ИЗ ПЕРА ИГОРА КОЛАРОВА

Редитељ: Слободан Говорчин

Играју: Тања Пјевац и Љубиша Милишић

Композитор: Ђорђе Плањанин
Уредница емисије: Сузана Симић
Тон мајстор: Златоје Чоловић
Премијере:
пете епизоде: 6. јануара 2019, трајање: 5,17
шесте епизоде: 13. јануара 2019, трајање: 4,00
седме епизоде: 20. јануара 2019, трајање: 4,17
осме епизоде: 27. јануара 2019, трајање: 4,25
девете епизоде: 3. фебруара 2019, трајање: 5,49
десете епизоде: 10. фебруара 2019, трајање: 5,26
једанаесте епизоде: 17. фебруара 2019, трајање: 4,44

Бранко Стевановић
**ДРАМСКИ ИНТЕРМЕЦО: ИЗ ПЕРА
БРАНКА СТЕВАНОВИЋА**
Редитељ: Слободан Говорчин
Играју: Сања Микитишин и Григорије Јакишић
Композитор: Ђорђе Плањанин
Уредница емисије: Сузана Симић
Тон мајстор: Јован Гајић
Премијере:
прве епизоде: 24. фебруара 2019, трајање: 3,45
друге епизоде: 3. марта 2019, трајање: 4,34
треће епизоде: 10. марта 2019, трајање: 3,45
четврте епизоде: 17. марта 2019, трајање: 3,57
пете епизоде: 24. марта 2019, трајање: 4,27
шесте епизоде: 31. марта 2019, трајање: 3,43
седме епизоде: 7. априла 2019, трајање: 4,06
осме епизоде: 14. априла 2019, трајање: 3,35
девете епизоде: 21. априла 2019, трајање: 3,43

Душан Ђурђев
**ДРАМСКИ ИНТЕРМЕЦО: ИЗ ПЕРА
ДУШАНА ЂУРЂЕВА**
Редитељ: Слободан Говорчин
Играју: Сања Ристић Крајнов и Југослав Крајнов
Композитор: Ђорђе Плањанин
Уредница емисије: Сузана Симић
Тон мајстор: Милорад Ићитовић
Премијере:
прве епизоде: 7. јула 2019, трајање: 4,13
друге епизоде: 5. маја 2019, трајање: 4,24
треће епизоде: 12. маја 2019, трајање: 4,27
четврте епизоде: 19. маја 2019, трајање: 4,26

пете епизоде: 26. маја 2019, трајање: 4,54
шесте епизоде: 2. јуна 2019, трајање: 4,43
седме епизоде: 9. јуна 2019, трајање: 5,32
осме епизоде: 16. јуна 2019, трајање: 4,05
девете епизоде: 23. јуна 2019, трајање: 4,02
десете епизоде: 30. јуна 2019, трајање: 4,43

Јасминка Петровић
**ДРАМСКИ ИНТЕРМЕЦО: ИЗ ПЕРА
ЈАСМИНКЕ ПЕТРОВИЋ**
Редитељка: Сузана Симић
Играју: Николина Вујевић, Невена Неранџић, Марија Фелдеша, Ђорђе Митровић и Огњен Никола Радуловић
Уредница емисије: Сузана Симић
Уредник драмског и играног програма: Слободан Говорчин
Тон мајстор: Златоје Чоловић
Премијере:
прве епизоде: 22. новембра 2020, трајање: 5,01
друге епизоде: 29. новембра 2020, трајање: 5,32
треће епизоде: 6. децембра 2020, трајање: 6,17
четврте епизоде: 13. децембра 2020, трајање: 4,47

Вања Николић
СВЕМИРСКА УСПАВАНКА
Редитељка: Милица Стојанов
Играју: Маја Чампар, Николина Вујевић, Ненад Поповић, Огњен Никола Радуловић, Милош Мачура, Дарко Радојевић, Ђорђе Митровић, Невена Неранџић, Аница Петровић и Марија Фелдеша
Композитор и интерпретатор: Милан Керезовић
Тон мајстор: Милорад Ићитовић
Уредник: Слободан Говорчин
8. септембра 2019.
Трајање: 58,29

Премијере радио драма за одрасле на мађарском језику

суботом од 22:00 часова
Уредница-драматуршкиња: Едит Лакнер (Lakner Edit)

Јене Рејте (Rejtő Jenő) – Терезија Фигура (Figura Terézia)

AZ ELLOPOTT FUTÁR 1. RÉSZ

(Украдени гласник 1. део)

(Адаптирана представа Ђачке сцене Новосадског позоришта „Шарене искрице” за радио)

Режија и адаптација: Терезија Фигура

Играју: Наталија Баги (Bagi Natália), Зита Хуска (Huszka Zita), Тибор Деваи (Dévai Tibor), Петра Николић Меконел Даф (Nikolić McConnell Duff Petra), Данијел Хуста (Huszta Dániel), Даниел Чикош (Csíkos Dániel), Шара Хајду (Hajdú Sára), Ребека Хорват (Horvát Rebeka), Агнеш Генце (Göncő Ágnes), Давид Барна Шара (Barna Sára Dávid), Бланка Диенеш (Dienes Blanka), Габор Катона (Katona Gábor), Данијел Форо (Forró Dániel)

Тон мајстор: Милан Гузијан

19. октобра 2019.

Трајање: 49,19

Јене Рејте (Rejtő Jenő) – Терезија Фигура (Figura Terézia)

AZ ELLOPOTT FUTÁR 2. RÉSZ

(Украдени гласник 2. део)

(Адаптирана представа Ђачке сцене Новосадског позоришта „Шарене искрице” за радио)

Режија и адаптација: Терезија Фигура

Играју: Наталија Баги (Bagi Natália), Зита Хуска (Huszka Zita), Тибор Деваи (Dévai Tibor), Петра Николић Меконел Даф (Nikolić McConnell Duff Petra), Данијел Хуста (Huszta Dániel), Данијел Чикош (Csíkos Dániel), Шара Хајду (Hajdú Sára), Донатела Бакош (Bakos Donatella), Агнеш Генце (Göncő Ágnes), Давид Барна Шара (Barna Sára Dávid), Бланка Диенеш (Dienes Blanka), Габор Катона (Katona Gábor), Данијел Форо (Forró Dániel)

Тон мајстор: Милан Гузијан

26. октобра 2019.

Трајање: 40,06

Ќаталин Ладик (Ladik Katalin)
ÉBREDÉS A SENKI FÖLDJÉN

(Буђење на ничијој земљи)

Редитељ: Тибор Вајда (Vajda Tibor)

Играју: Каталин Ладик (Ladik Katalin), Силвија Крижан (Krizsán Szilvia), Арон Балаж (Balázs Áron), Данијел Хуста (Huszta Dániel), Бела Скопал (Szkopál Béla), Тибор Вајда (Vajda Tibor)

Коришћени су инсerti из композиција за цитрафон композитора Ернеа Кираља у изведби аутора.

Тон мајстор: Милан Гузијан

7. децембра 2019.

Трајање: 54:45

Премијере радио–бајки на мађарском језику

четвртом од 16:35 часова

Анико Месарош (Mészáros Anikó)

EPRESKERTI MESÉK – SZORZAT

(Приче из јагодњака – серија)

(драматизоване бајке за децу)

Драматизација: Рожа Јодал (Jódal Rózsa)

Режија: Едит Лакнер (Lakner Edit)

Композитор и извођач музике: Ервин Ереш (Erős Ervin)

Вокално извођење: Јудит Ласло (László Judit)

Тон мајстор: Милорад Ићитовић

6. rész, MATILDA LOVAGJA

(6. део, Матилдин витез)

Играју: Јудит Ласло (László Judit), Арпад Месарош (Mészáros Árpád), Емина Елор (Elor Emina), Терезија Фигура (Figura Terézia) и Габор Понго (Pongó Gábor)

5. септембра 2019.

Трајање: 8:34

7. rész, A KERTÉSZ ÚJ VIRÁGJA

(7. део, Баштованов нови цвет)

Играју: Јудит Ласло (László Judit), Арпад Месарош (Mészáros Árpád), Емина Елор (Elor Emína) и Данијел Хуста (Huszta Dániel)

12. септембра 2019.

Трајање: 8:13

8. rész, KACÉRKA ÁLMA

(8. део, Кацеркин сан)

Играју: Јудит Ласло (László Judit), Арпад Месарош (Mészáros Árpád), Агота Ференц (Ferenc Ágota) и Золтан Ширмер (Sirmer Zoltán)

19. септембра 2019.

Трајање: 6:15

9. rész, MINDENKI VÁGYIK A ROMÁNCRA

(9. део, Сви су жељни романсе)

Играју: Јудит Ласло (László Judit), Арпад Месарош (Mészáros Árpád), Данијел Хуста (Huszta Dániel), Емина Елор (Elor Emína) и Золтан Ширмер (Sirmer Zoltán)

26. септембра 2019.

Трајање: 5:00

10. rész, ÉRZELMEK VIHARÁBAN

(10 део, У олуји осећања)

Играју: Јудит Ласло (László Judit), Арпад Месарош (Mészáros Árpád), Терезија Фигура (Figura Terézia), Габор Понго (Pongó Gábor) и Золтан Ширмер (Sirmer Zoltán)

3. октобра 2019.

Трајање: 7:32

11. rész, BORS KIRÁLYFI TITKOS ÉLETE

(11 део, Тајни живот принца Борша)

Играју: Јудит Ласло (László Judit), Арпад Месарош (Mészáros Árpád), Емина Елор (Elor Emína), Габор Понго (Pongó Gábor)

10. октобра 2019.

Трајање: 6:46

12. rész, A CINKOSOK

(12 део, Саучесници)

Играју: Јудит Ласло (László Judit), Арпад Месарош (Mészáros Árpád), Габор Понго (Pongó Gábor) и Данијел Хуста (Huszta Dániel)

17. октобра 2019.

Трајање: 5:40

13. rész, REND A LELKE MINDENNEK

(13 део, Ред је душа свега)

Играју: Јудит Ласло (László Judit), Арпад Месарош (Mészáros Árpád) и Агота Ференц (Ferenc Ágota)

24. октобра 2019.

Трајање: 8:15

Премијере радио драма на русинском језику

Уредница: Марија Тот

Драматург: Владимир Нађ Аћим

Фјодор Михајлович Достојевски (Фјодор Михайлович Достоевски)

СОН ШМИШНОГО ЧЛОВЕКА

(Сан смешног човека)

Монодрама

Драматизација и режија: Владимир Нађ Аћим

Улога: Владимир Бођанец (Владимир Бодянец)

Музички ефекти: Владимир Нађ Аћим и Златоје Чоловић

Тон мајстор: Златоје Чоловић

16. јануара 2020.

Трајање: 37:00

НАРОДНО ПОЗОРИШЕ — NARODNO KAZALIŠTE — NÉPSZÍNHÁZ

Сенћански пут 71, 24000 Суботица

Тел.: 024 554 700; 024 552 649

e-mail: nprkn@nprkn.org

www.suteatar.org

Директор: Милош Станковић (1971, 23, 23)

Помоћник директора: Игор Стопарић (1970, 19, 0)
до новембра 2019, Игор Лерић (1980, 13, 12) од
новембра 2019.

Технички директор: Слободан Чавлин (1968, 27, 20)

Сценографкиња: Марија Калабић (1972, 16, 11)

ДРАМА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

*Уметничка директорица Дrame на српском
језику:* Оливера Ђорђевић (1974, 13, 13)

Уметничка секретарка Дrame на српском језику:
Тијана Зорић (1975, 11, 0)

Глумице: Кристина Јаковљевић (1964, 31, 23),
Снежана Јакшић (1958, 41, 36), Весна Кљајић
Ристовић (1968, 26, 23), Јелена Михајловић (1981,
15, 15), Сања Моравчић (1974, 22, 16), Миња
Пековић (1983, 12, 12), Сузана Вуковић (1968, 26,
26), Јована Беловић (1989, 4, 3), Бојана Милановић

(1990, 1, 1), Ксенија Митровић (1995, 0, 0)

Глумци: Зоран Бучевац (1956, 43, 42), Милан
Вејновић (1985, 11, 11), Владимир Грбић (1980,
15, 15), Димитрије Динић (1986, 5, 5), Љубиша
Ристовић (1968, 23, 19), Срђан Секулић (1984, 12,
12), Милош Станковић (1971, 23, 23), Игор Грекса
(1986, 4, 4), Небојша Чолић (1957, 20, 16), Марко
Васиљевић (1992, 1, 1)

ДРАМА НА МАЂАРСКОМ ЈЕЗИКУ

*Уметничка директорица Дrame на мађарском
језику:* Петронела Петер Кермеци (Péter Körmöci
Petronella) (1972, 21, 20)

*Уметничка секретарка Дrame на мађарском
језику:* Михаела Немет (Német Mihaela) (1982, 9, 3)
Драматуршкиња: Розалија Брешћански Борош
(Brestyánszki Boros Rozália) (1970, 24, 22)

Глумице: Хермина Грегуш Ердeљи (Greguss Erdé-
lyi Hermína) (1973, 21, 20), Жужа Калмар (Kalmár
Zsuzsa) (1973, 20, 20), Чила Памер (Pámer Csilla)
(1988, 9, 9), Моника Пешиц (Pesitz Mónika) (1976,
19, 19), Наталија Херњак (Hernyák Natália) (1965,
21, 21), Тимеа Филеп (Fülöp Tímea) (1994, 3, 3) до
31. августа 2020.

Глумци: Ференц Петер (Péter Ferenc) (1971, 23,
20), Нандор Силађи (Szilágyi Nándor) (1955, 36,
24), Атила Барат (Baráth Attila) (1988, 8, 8), Арпад

Черник (Csernik Árpád) (1973, 22, 18), Тамаш Хајду (Hajdú Tamás) (1988, 7, 7), Андор Ковач Немеш (Kovács Nemes Andor) (1977, 15, 13), Золтан Мезеи (Mezei Zoltán) (1973, 19, 16) до 5. маја 2020, Ервин Палфи (Pálfi Ervin) (1980, 17, 14), Чаба Ралбовски (Ralbovski Csaba) (1977, 19, 19), Акош Њари (Nyári Ákos) (1995, 1, 1), Золтан Рокуш (Rókus Zoltán) (1993, 1, 1)

ДРАМА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Премијере

Петар Михајловић
РАДНИЧКА ХРОНИКА

Редитељ: Вељко Мићуновић
Драматург: Слободан обрадовић
Сценографкиња: Марија Калабић
Костимограф: Марко Маросиук
Сарадник за сценски покрет: Игор Грекса
Музичар: Геза Кучера мл.
Играју: Срђан Секулић, Бојана Милановић, Јелена Михајловић, Милан Вејновић, Димитрије Динић, Игор Грекса, Марко Васиљевић, Димитрије Аранђеловић

16. октобра 2019.
10 представа
813 гледалаца

Мартин Мекдона (Martin McDonagh)
САКАТИ БИЛИ СА ИНИШМАНА
(The Cripple of Inishmaan)

Редитељ: Петар Јовановић
Преводилац: Ђорђе Кривокапић
Сценографкиња: Марија Калабић
Костимографкиња: Милица Грбић Комазец
Асистент костимографа: Марко Маросиук
Музика: Бојан Милинковић
Играју: Сузана Вуковић (*Кејт*), Сања Моравчић (*Ајлин*), Владимир Грбић (*Џони Патинмајк*), Игор Грекса (*Били*), Марко Васиљевић (*Бартли*),

Ксенија Митровић (*Хелен*), Љубиша Ристовић (*Бабибоби*), Зоран Бучевац (*Доктор*), Весна Кљајић Ристовић (*Мама*)

13. децембра 2019.
7 представа
1326 гледалаца

Обнове

Вилијам Шекспир (William Shakespeare)
УКРОЂЕНА ГОРОПАД
(The Taming of the Shrew)
15. децембра 2018.
5 представа (4 у кући, 1 на гостовању у Сомбору)
1046 гледалаца

По мотивима текста Патрика Хамилтона (Patrick Hamilton)
КОНОПАЦ
(Rope)
4. маја 2019.
6 представа
396 гледалаца

Јован Стерија Поповић
ЗЛА ЖЕНА
1. марта 2019.
8 представа (5 у кући, 3 на гостовању у Сомбору, Раковици и Вршцу)
1200 гледалаца

Горан Марковић
ГОВОРНА МАНА
15. децембра 2017.
2 представе
167 гледалаца

Реј Куни (Ray Cooney)
ДВА У ЈЕДАН
(Two into One)
9. децембра 2016.
2 представе
435 гледалаца

Трејси Летс (Tracy Letts)
АВГУСТ У ОКРУГУ ОСЕЈЏ

(Osage County)

13. октобра 2017.

2 представе

316 гледалаца

Бранислав Нушић
СУМЊИВО ЛИЦЕ

19. маја 2017.

1 представа

211 гледалаца

Ансамбл Дrame на српском језику Народног позоришта – Narodnog kazališta – Népszínház–а у Суботици, извело је током сезоне 2019/20. укупно 43 представе (39 у кући и 4 на гостовању у Сомбору (2), Раковици и Вршцу, пред 5910 гледалаца.

Учешће Дrame на српском језику на фестивалима и освојене награде

ЗЛА ЖЕНА

12. „Фестивал победника фестивала”, Раковица: Награда за режију ИВИ МИЛОШЕВИЋ и Награда за најбољу глумицу МИЛИЦИ СУЖЊЕВИЋ

27. Међународни фестивал класике „Вршачка позоришна јесен”, Вршац: специјална награда за представу у целини и Награда за најбољу младу глумицу МИЛИЦИ СУЖЊЕВИЋ

ДРАМА НА МАЂАРСКОМ ЈЕЗИКУ

Премијере

Андреа Паш (Pass Andrea)

ÚJVILÁG

(Нови свет)

Редитељка: Андреа Паш (Pass Andrea)

Асистенткиња редитељке: Валерија Кочиш (Kocsis Valéria)

Сценографија и костим: Агнеш Бобор (Bobor Ágnes)

Асистенткиња сценографкиње: Моника Пешиц

Сарадница: Розалија Брешћански Борош

Играју: Лила Грегуш (Greguss Lilla) (*Ката*), Хермина

Грегуш Ердељи (*Мама*), Ашош Њари (*Роби*), Атила Барат (*Арон*) и Ервин Палфи (*Тата*)

5. октобра 2019.

9 представа

607 гледалаца

Ђула Шомођи (Somogyi Gyula) –
Михаљ Ајзман (Eisemann Mihály) –
Иштван Загон (Zágon István)

FEKETE PÉTER

(Црни Петар)

Редитељ: Золтан Мезеи

Сценографија и костим: Данијел Амбруш Ковач и ДАМОН (Kovács Dániel Ambrus & DAMON)

Музика: Геза Кучера мл. (ifj. Kucsera Géza)

Кореографкиња: Илдико Ђенеш (Gyenes Ildikó)

Драматуршкиња: Розалија Брешћански Борош

Асистенткиња редитеља: Едина Кулханек (Kulhanek Edina)

Играју: Тамаш Хајду (*Пјер Леноар*), Чаба Ралбовски (*Лусјен Увријер и други*), Тимеа Филеп (*Колет и други*), Чила Памер (*Клер и други*), Каталин Сирацки (Sziráczy Katalin) (*Мадам Лефебр и други*) и Атила Барат (*Шарли и други*)

Оркестар: Геза Кучера мл. (клавијатуре), Мађаш Лакатош (Lakatos Máttyás) (бубњеви), Алфред Асталош (Asztalos Alfréd) (кларинет) и Мате Биро (Bíró Máté) (гитара)

20. децембра 2019.

13 представа (7 у кући и 6 на гостовању у Кишварди и Ђули (Мађарска), Бачкој Тополи, Новом Саду, Кањижи и Бечеју)

3117 гледалаца

Обнове

Ерне Сеп (Szép Ernő)

LILA ÁKÁC

(Љубичасти багрем)

28. септембра 2018.

10 представа (6 у кући и 4 на гостовању)

1152 гледаоца

15. марта 2020.

1 представа

55 гледалаца

Боњо Лунгов (Боњо Лунгов)

и Константин Каракостов

ТЕАТРУ С ЉУБАВЉУ

Режија и избор музике: Боњо Лунгов

Асистент редитеља и кореограф: Константин Каракостов

Играју: Гертруда Фридрик, Данка Балаћ, Имедла Вереш, Елвира Гал, Ана Милосављевић, Викторија Палфи, Залан Грегуш, Ендре Кочиш, Стефан Остојић и Младен Вуковић

9. новембра 2019.

8 представа

1036 гледалаца

Обнове

Андраш Вереш (Veres András)

БАБА ХОЛА

10. априла 2010.

1 представа

132 гледаоца

Грим (Grimm) — Гимеши (Gimesi)

ЧИПКАНА ПРИЧА

29. октобра 2009.

4 представе

93 гледаоца

Симона Дохова Нанова, по браћи Грим (Grimm)

ИВИЦА И МАРИЦА

(Hänsel und Gretel)

20. новембра 2016.

4 представе (3 у кући, 1 на гостовању у Сомбору)

329 гледалаца

Златко Крилић

ШТА ЛИ ЈАЈЕ ДАЈЕ?

20. марта 1990.

6 представа (5 у кући, 1 на гостовању у Бечеју)

152 гледаоца

Вилфелм Хауф (Wilhelm Hauff)

КАМЕНО СРЦЕ

(Das kalte Herz)

31. августа 2007

1 представа

67 гледалаца

Дора Гимеши (Gimesi Dóra)

МИРКО У САМОСВЕТУ

23. јануара 2011.

2 представе

166 гледалаца

Пјер Грипари (Pierre Gripari)

ПАР ЦИПЕЛА

(La paire de chaussures)

18. октобра 2015.

2 представе

454 гледаоца

На основу мађарских народних бајки

СИРОМАШНИ ЧИЗМАР И КРАЉ ВЕТРА

(са нарацијом на српском језику)

27. јуна 2010.

2 представе

191 гледалац

Марк Твен (Mark Twain) — Александра Гловацки

ПУСТОЛОВИНЕ ТОМА СОЈЕРА

(The Adventures of Tom Sawyer)

28. фебруара 2018.

3 представе

337 гледалаца

Тодор Валов

ИЗВИНИ МАМА

15. новембра 2018.

8 представа (6 у кући и 2 на гостовању у Бања Луци (Босна и Херцеговина) и Бачком Петровцу)

1227 гледалаца

Александра Гловацки

ТРИ МУСКЕТАРА

Према истоименом роману Александра Диме Оца (Alexandre Dumas, *Les trois mousquetaires*)

25. априла 2019.
2 представе
201 гледалац

Шарл Перо (Charles Perrault) – Живомир Јоковић
УСПАВАНА ЛЕПОТИЦА

(La Belle au bois dormant)

5. фебруара 2015.

4 представе (3 у кући, 1 на гостовању у Чоки)

371 гледалац

ТЕАТАР У РЕЛЕНАМА

ПРИЧАЛИЦЕ

9. јуна 2019.

2 представе

76 гледалаца

ТЕАТАР У ПЕЛЕНАМА

Рита Бартал Киш (Bartal Kiss Rita)

ОБОЈЕНА ПРИЧА

12. децембра 2010.

1 представа

8 гледалаца

У сезони 2019/20, ансамбл Сцене на српском језику Дечјег позоришта – Dječjeg kazališta – Gyermekszínház-a, одиграо је 51 представу (46 у кући и 5 на гостовању у Бања Луци (Босна и Херцеговина), Сомбору, Бечеју, Бачком Петровцу и Чоки), пред 4.895 гледалаца.

СЦЕНА НА МАЂАРСКОМ ЈЕЗИКУ

Премијере

Боњо Лунгов (Боњо Лунгов) и Константин Каракостов

SZÍNHÁZNAK SZERETETTEL

(Театру с љубављу)

Режија и избор музике: Боњо Лунгов

Асистент редитеља и кореограф: Константин Каракостов

Играју: Гертруд Фридрик, Данка Балаћ, Имелда Вереш, Елвира Гал, Ана Миросављевић, Викторија Палфи, Залан Грегуш, Ендре Кочиш, Стефан Остојић и Младен Вуковић

10. новембра 2019.
2 представе
78 гледалаца

Обнове

Моника Чик (Csík Mónika)

ANYARAJZ

(Цртеж маме)

24. јуна 2017.

9 представа (6 у кући, 3 на гостовању у Хоргошу и Малом Иђошу (2))

697 гледалаца

Грим (Grimm) – Гимеши (Gimesi)

CSIPKÉS MESE

(Чипкана прича)

7 представа (4 у кући, 3 на гостовању у Мољу, Торди и Новој Црњи)

177 гледалаца

Тамаш Олах (Oláh Tamás)

CSOKIBABA UTAZÁSA

(Путовање чоколадне лутке)

7. децембра 2018.

1 представа

26 гледалаца

Шара Габор (Gábor Sára)

A FARKAS SZEMPILLÁJA

(Вучја трепавица)

14. децембра 2017.

3 представе

140 гледалаца

Симона Дрхова Нанова, по браћи Грим (Grimm)

JANCSI ÉS JULISKA

(Hänsel und Gretel)

(Ивица и Марица)

26. новембра 2016.

4 представе (3 у кући, 1 на гостовању у Морахалому (Мађарска))

377 гледалаца

Астрид Линдгрен (Astrid Lindgren)

KARLSSON KALANDJAI

(Karlsson på taket)

(Авантуре с Карлсоном)

31. јануара 2018.

2 представе

75 гледалаца

Златко Крилић

MI VAN A TOJÁSBAN?

(Шта ли јаје даје?)

22. фебруара 1990.

2 представе

200 гледалаца

Хана Јанушевска (Hanna Januszevska) —

Андраш Вереш (Veres András)

TIGRIS PÉTER

(Тигрић Петар)

19. априла 2012.

2 представе

275 гледалаца

Шарл Перо (Charles Perrault)

A SZÉPSÉG ÉS A SZÖRNYETEG

(Лепотица и звер)

10. марта 2019.

4 представе (3 у кући и 1 на гостовању у Будим-пешти (Мађарска))

389 гледалаца

Шара Габор (Gábor Sára)

TIRITARKA HARAGTAR

(Тиритарка Љутило)

14. децембра 2018.

4 представе (3 у кући и 1 на гостовању у Сегедину (Мађарска))

184 гледаоца

PELENKÁS SZÍNHÁZ

Рита Бартал Киш (Bartal Kiss Rita)

SZÍNES MESÉK

(Месец у боји)

2. априла 2009.

2 представе

66 гледалаца

У сезони 2019/20, ансамбл Сцене на мађарском језику Дечјег позоришта — Dječjeg kazališta — Gyermekszínház-a, одиграо је 38 представа (33 у кући и 5 на гостовању у Морахалому и Сегедину (Мађарска), Хоргошу, Малом Иђошу (2), Мољу, Торди и Новој Црњи), пред 2.295 гледалаца.

СЦЕНА НА СРПСКОМ — МАЂАРСКОМ ЈЕЗИКУ

Премијере

ТЕАТАР У ПЕЛЕНАМА — PELENKÁS SZÍNHÁZ

Марија Крстић

DIOFÁCSKA — ORAH

Концепт, режија и избор музике: Марија Крстић

Креација лутака, сценографије и костима: Нера Вуловић

Играју: Марта Слобода Буданов и Тибор Слобода

20. новембра 2019.

4 представе

143 гледаоца

Обнове

ТЕАТАР У ПЕЛЕНАМА — PELENKÁS SZÍNHÁZ

Бранислав Трифковић

КУПАЛИЦА–ПРЉАЛИЦА —

PANCSOLÓ–MASZATOLÓ

25. фебруара 2017.

5 представа на гостовању у Сегедину (Мађарска)

141 гледалац

ТЕАТАР У ПЕЛЕНАМА — PELENKÁS SZÍNHÁZ

Рита Бартал Киш (Bartal Kiss Rita)

МАЛЕНА — KICSI VAGYOK ÉN

10. децембра 2016.

1 представа

34 гледаоца

У сезони 2019/20, Сцена на српском – мађарском језику Дечјег позоришта – Dječjeg kazališta – Gyermekszínház-a, имала је 10 представа (5 у кући и 5 на гостовању у Сегедину (Мађарска)), са 231 гледаоцем.

Учешће на фестивалима и освојене награде ИЗВИНИ МАМА

20. Међународном фестивалу професионалних луткарских позоришта за децу „Лут Фест”, Источно Сарајево (Босна и Херцеговина): НАТАЛИЈИ ГОЧЕВОЈ награда за сценографију и костим, ДАНКИ БАЛАЋ, ИМЕЛДИ ВЕРЕШ и ЕНДРЕУ КОЧИШУ награда за анимацију Медведице и целом АНСАМБЛУ награда за колективну анимацију лутака и глумачку игру. Жири новинара и критике доделио је Позоришту награду „Поетика луткарског израза – Војислав Војо Вујановић” за ову представу.

Дечји позоришни фестивал „Позориште Звездариште”, Београд: Награда за глумца фестивала СТЕФАНУ ОСТОЈИЋУ за улогу Чаробњака, Награда за глумицу фестивала ВИКТОРИЈИ ПАЛФИ за улогу Васје и ГРАНД ПРИ фестивала представи

Фестивали у Дечјем позоришту

50. Сусрети професионалних позоришта лутака Србије

У сезони 2019/20, Дечје позориште – Dječje kazalište – Gyermekszínház, одиграло је укупно 99 представа (84 у кући и 15 на гостовању), пред 7.421 гледаоцем.

За време ванредног стања због пандемије вируса Ковид-19, Позориште је организовало онлајн представе које су имале велики број прегледа.

ПОЗОРИШТЕ „ДЕЖЕ КОСТОЛАЊИ” – KOSZTOLÁNYI DEZSŐ SZÍNHÁZ

Харамбашићева 4, 24000 Суботица

Тел: 024 557 471; 021 555 255

e-mail: info@kosztolanyi.org

www.kosztolanyi.org

Дан позоришта: 9. новембар

Директор: Андраш Урбан (Urbán András) (1970, 23, 18)

Глумци: Габор Месарош (Mészáros Gábor) (1986, 12, 12), Борис Кучов (Kucsov Borisz) (1987, 6, 5), Давид Бубош (Búbos Dávid) (1994, 1, 1)

Премијере

Гергел Кондач (Kondacs Gergely) – Борис Кучов (Kucsov Borisz)

A KÚT NEM A KIÚT

(Крај није рај)

Редитељ: Борис Кучов

Драматуршкиња: Корнелија Голи (Góli Kornélia)

Сарадници: Андраш Урбан, Марина Сремац

Музика: Иштван Бала (Balla István) и други

Дизајнерка програмских књижица и плаката:

Корнелија Нађ (Nagy Kornélia)

Фотограф: Едвард Молнар (Molnár Edvárd)

Камера, видео микс, монтажа и адаптација видеа:

Томислав Дедовић Томић

Играју: Габор Месарош, Борис Кучов и Давид Бубош

26. октобра 2019.

6 представа

419 гледалаца

Корнелија Голи (Góli Kornélia) и Кокан Младеновић **GUSZTAV A HIBÁS MINDENÉRT**

(Густав је крив за све)

Концепт и режија: Кокан Младеновић

Драматуршкиња: Корнелија Голи (Góli Kornélia)

Композитор: Арпад Серда (Szerda Árpád)

Костимографкиња: Марина Сремац
Сценографкиња: Марија Калабић
Дизајнер маски: Ненад Гајић
Играју: Борис Кучов, Габор Месарош, Давид Бу-
бош, Имре Елек Микеш (Mikes Imre Elek) и Криста
Сорчик (Szorcsik Kriszta)

21. децембра 2019.
7 представа
717 гледалаца

Обнове

Андраш Урбан (Urbán András)
BÉRES MÁRTA — ONE GIRL SHOW
(Марта Береш — One Girl Show)
13. маја 2011.
1 представа на гостовању у Новом Саду
81 гледалац

Андреј Бока
CSEND
(Тишина)
22. новембра 2014.
2 представе
24 гледаоца

по мотивима истоимене поеме Владимира
Мајаковског
FELHŐ A NADRÁGBAN
(Облак у панталонама)
25. новембра 2017.
2 представе
99 гледалаца

THE END
4. марта 2018.
1 представа
32 гледаоца

Андраш Урбан (Urbán András)
AZ ÚR NEVÉBEN
(У име Господа)
16. јуна 2018.

2 представе на гостовању у Будимпешти (Мађар-
ска) и Кањижи
89 гледалаца

Мирослав Крлежа
TEMETÉS TERÉZVÁROTT
(Спровод у Терезијенбургу)
Копродукција са БИТЕФ театром, Београд
31. октобра 2018. Сцена БИТЕФ театра, Београд
6. новембра 2018. Позориште „Деже Костолањи”,
Суботица
1 представа на гостовању у Београду
36 гледалаца

Миклош Радноти (Radnóti Miklós)
KÉT KARODBAN
(У твом загрљају)
12. фебруара 2014.
1 представа
68 гледалаца

Иштван Ташнади (Tasnádi István)
NÉZŐMŰVÉSZETI FŐISKOLA
(Факултет за позоришног гледаоца)
19. јануара 2019.
4 представе на гостовању у Бездану, Бачкој Топо-
ли, Новом Саду и Сенти
276 гледалаца

Јанош Пилински (Pilinszky János)
URBI ET ORBI
27. новембра 2007.
2 представе
50 гледалаца

Мате Матишић
BABILON ANGYALAI
(Анђели Бабилона)
28. марта 2019.
3 представе
135 гледалаца

Гостовања у Позоришту „Деже Костолањи”

IT DEPENDS, физичка луткарка представа из Будимпеште (Мађарска), КАДИШ ЗА НЕРОЂЕНО ДЕТЕ Имреа Кертеса, у режији Роберта Вереша, Vígszínház, Будимпешта (Мађарска), KISS, у режији Вишње Обрадовић, „Alice in wonderband”, Нови Сад, ТРИП, у режији Владимира Грбића, Киш театар, Суботица, У ЛЕТУ, Рита Гоби Ансамбл, Будимпешта (Мађарска), САЊАРИ – ФАНТАЗМАГОРИЈА ЈЕДНЕ РЕВОЛУЦИЈЕ Гилбера Адера, у режији Роберта Ленарда, Новосадско позориште, Нови Сад, SACRA HUNGARICA – ПОЗОРИШТЕ ПАТРИОТИЗМА, у режији Андраша Урбана, Позориште „Студио К” Будимпешта (Мађарска), МРТВЕ ЖЕНЕ Ане Терек, у режији Золтана Себенија, Независна трупа „Трајан осмех”, Сентеш (Мађарска), DANSE NOIR, у режији-кореографији Доре Барта, Свети Ђорђе (Румунија), ПЛЕС – Прича од средњовековних плесних успомена до 19. века – европске ере, мода и плесови у Панонској низији, представа Камерног плесног ансамбла

Учешће на фестивалима и освојене награде

GUSZTÁV A HIBÁS MINDENÉRT

(Густав је крив за све)

Фестивал THEALTER, Сегедин (Мађарска)

32. Фестивал мађарских позоришта, Кишварда (Мађарска), Награда Министарства за људске ресурсе Мађарске за одличан тимски рад

Фестивали у Позоришту „Деже Костолањи”

Jazziré Кањишки Џез фестивал у Суботици
Desiré Central Station 2019 – *Right here right now*, Међународни регионални фестивал савременог позоришта, Суботица (23 – 30. новембар 2019.)

У сезони 2019/20, Позориште „Деже Костолањи” – Kosztolányi Dezső Színház у Суботици, извело је 32 представе (24 у кући и 8 на гостовању), пред 2.026 гледалаца. Позориште је гостовало у Будимпешти (Мађарска), Новом Саду (2), Кањижи, Београду, Бездану, Бачкој Тополи и Сенти.

За време ванредног стања због пандемије вируса Ковид-19, Позориште је организовало онлајн представе које су имале велики број прегледа.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ „ТОША ЈОВАНОВИЋ”

Трг Слободе 7, 23000 Зрењанин
Тел: 023 560 141; 023 561 135
e-mail: pozoriste.tosajovanovic@gmail.com
www.tosajovanovic.org.rs

Директор: Иван Француски (1955, 32, 4)
Продуценткиња у уметности и медијима: Ивана
Кукољ Соларов (1974, 20, 20)
Уредник за уметничко–истраживачку докумен-
тацију и издавачку делатност: Иван Трифуња-
гић (1974, 15, 15)
Графички дизајнер: Урош Степанов (1968, 28, 28)

ДРАМСКА СЦЕНА

Руковођење организационом јединицом Драмска
сцена: Вера Ђековић (1984, 10, 10)
Глумци I драме: Јован Торачки (1962, 36, 33),
Драган Ђорђевић (1960, 36, 32), Едит Тот (1975,
22, 23), Мирко Пантелић (1967, 25, 25)
Глумци II драме: Наташа Илин (1974, 22, 23),

Љубиша Милишић (1973, 21, 21), Звонко Гојко-
вић (1966, 24, 24), Данијел Ковачевић (1980, 17,
17), Стефан Јуанин (1988, 4, 4), Снежана Ковачев
Челар (1967, 31, 21), Јелена Шнеблић Живковић
(1974, 24, 19), Наташа Луковић (1982, 15, 15), Иван
Ђорђевић (1983, 13, 13), Весна Варићак (1973, 15,
13), Сања Радишић (1984, 12, 12), Миљан Вуковић
(1978, 10, 10)

Глумци на паушалу: Дејан Карлечик, Милан Ко-
лак и Данијела Томовић Пауновић

ЛУТКАРСКА СЦЕНА

Руковођење организационом јединицом Луткар-
ска сцена: Татјана Паскаш (1961, 29, 13)
Глумци II Луткарске сцене: Александар Драгар
(1955, 41, 41), Хајналка Ковач (1968, 29, 28), Ол-
гица Трбојевић Костић (1963, 23, 23), Мирослав
Маћош (1971, 23, 23), Наташа Милишић (1975, 23,
23), Снежана Попов (1976, 23, 23), Андрија Поша
(1963, 30, 23), Данило Михњевић (1975, 23, 23),
Татјана Бараћ (1975, 16, 16), Кристијан Кардош
(1984, 12, 12)
Глумица на паушалу: Сенка Петровић (1981, 9, 9)

ДРАМСКА СЦЕНА

Премијере

Петер Вајс (Peter Ulrich Weiss)

ГОСПОДИН МОКИНПОТ – ИЗБАВЉЕЊЕ ИЗ ПАТЊЕ

(Wie dem Herrn Mockinpott das Leiden ausgetrieben wird)

Превод: Марија Анчић

Драматург: Горан Ибрајтер

Режија, идејно решење сценографије и костима: Љубослав Мајера

Реализација костима и сценографије: Благовеста Василева

Асистенткиња режије: Сања Николић

Ауторка музике: Ана Алексић Шајрер

Дизајн звука: Стефан Николић

Играју: Јован Торочки (*Мокинпот*), Мирко Пантелић (*Вурст*), Наташа Илин (*Жена*), Драган Ђорђевић / Љубиша Милишић (*Чувар, Драги господ Бог*), Стефан Јуанин (*Службеник, Лик из владе*), Јовица Јашин (*Послодавац*), Милан Кочаловић (*Адвокат, Лик из владе*), Миљан Вуковић (*Лекар*), Сања Николић (*Анђео, Медицинска сестра*), Јелена Шнеблић Живковић (*Анђео, Медицинска сестра*) и Звонко Гојковић (*Лик из владе*)

15. октобра 2019.

9 представа (8 у кући, 1 на гостовању у Кикинди)
1540 гледалаца

Обнове

Жељко Мијановић и Владимир Лазић

БИЛО ЈЕДНОМ У БАНАТУ

према причи *Легенда о позоришту* Игора Бојовића

19. октобра 2018.

2 представе
400 гледалаца

По мотивима истоимене приповетке Ива Андрића
ЗЛОСТАВЉАЊЕ

31. јануара 2019.

4 представе
170 гледалаца

Борислав Михајловић Михиз

КОМАНДАНТ САЈЛЕР

27. марта 2019.

4 представе
460 гледалаца

Тенеси Вилијамс (Thomas Lanier Williams III)

ТРАМВАЈ ЗВАНИ ЖЕЉА

(A Streetcar Named Desire)

7. марта 2018.

4 представе
580 гледалаца

Дарио Фо (Dario Luigi Angelo Fo)

НЕМАМ ДА ПЛАТИМ И НЕЋУ ДА ПЛАТИМ

(Non si paga, non si paga!)

10. фебруара 2018.

5 представа
860 гледалаца

Игор Штикс

ЗРЕЊАНИН

25. маја 2017.

2 представе
380 гледалаца

Јелена Кајго

РЕАЛИСТИ

15. марта 2013.

3 представе
460 гледалаца

Бранислав Нушић

ВЛАСТ

12. децембра 2014.

1 представа
100 гледалаца

Тена Штивичић
НЕ МО'Ш ПОБЕЋ' ОД НЕДЕЉЕ

15. октобра 2011.

5 представа

265 гледалаца

Љиљана Лашић
СЛОБОДНЕ ЖЕНЕ БАЛКАНСКЕ

24. маја 2013.

8 представа

400 гледалаца

Јелена Ђулвезан, Мина Милошевић и Миа Кнежевић
ОНА

Копродукција са Академијом уметности, Нови Сад
Премијера 3. априла 2014. на затварању ТКТ
ФЕСТ-а у Тузли (БиХ)

Премијере у Зрењанину: 5. и 6. априла 2014.

6 представа

293 гледаоца

Ансамбл Драмске сцене Народног позоришта
„Тоша Јовановић” у Зрењанину, у сезони 2019/20.
извео је 53 представе (од тога 1 на гостовању у
Кикинди), пред 5.908 гледалаца.

ЛУТКАРСКА СЦЕНА

Премијере

Дора Гимеши (Gimesi Dóra)

НАМУРИРОКЕ

(Пепељуга)

Редитељка: Хелга Лазар (Lázár Helga)

Визуелни дизајнер: Хаибо Илеш (Illés Haibo)

Костимографкиња: Естер Фараго (Farágó Eszter)

Кореограф: Домокош Ковач (Kovács Domokos)

Музика: Давид Шакарт (David Schuckart)

Луткари: Хаибо Илеш (Illés Haibo) и Тибор Фараго
(Farágó Tibor)

Помоћник редитеља: Лајош Јеноваи (Jenovay
Lajos)

Играју: Шара Хајду (Hajdú Sára) (*Пепељуга*), Ан-
дрија Поша (Pósa Andrija) (*Отац*), Хајналка Ко-
вач (Kovács Hajnalka) (*Маћеха*), Гертруд Фри-
дрик (Fridrik Gertrúd) (*Амалија и Емилија*), Акош
Њари (Nyári Ákos) (*Краљевић*), Кристијан Кардош
(Kardos Krisztián) (*Леополд*)

29. новембра 2019.

3 представе

229 гледалаца

Бранко Стевановић

ДЕДА МРАЗ У ДВОРЦУ

Новогодишња представа

Редитељка: Лилијана Ивановић

Ликовно решење: Благовеста Василева

Музика: Данило Михњевић

Играју: Татјана Бараћ (*Мачка Приповедало*), Мир-
слав Маћош (*Пас Закерало*), Јакша Медић (*Принц*
јединац), Снежана Попов (*Светла царица*), Кри-
стиан Кардош (*Светли цар*), Андрија Поша (*Царев*
ризничар) и Јован Царан (*Деда Мраз*)

20. децембра 2019.

14 представа

1500 гледалаца

Обнове

Јован Царан

ДИВЉОЖДЕР

или зашто не желим да одрастем

1. марта 2019.

22 представе (21 у кући, 1 на гостовању у Субо-
тици)

1161 гледалац

Карел Новак

БАЈКА О МАЈУШКУ

9. децембра 2013.

1 представа

80 гледалаца

Игор Бојовић
ЦРВЕНКАПА
27. септембра 2012.
5 представа
640 гледалаца

Вања Николић и Сенка Петровић
ИВИЦА И МАРИЦА
28. априла 2011.
2 представе
268 гледалаца

Надежда Николајевна Гернетова
и Татјана Гуревич
ПАТКИЦА ЖУТКИЦА
11. марта 1995.
1 представа
102 гледаоца

Борислав Мркшић
ТРИ ПРАСЕТА
13. фебруара 1986.
2 представе
346 гледалаца

Лудвиг Штреда
ЗВЕЗДАН
16. марта 2010.
1 представа
102 гледаоца

Мирослав Настасијевић
ТРАПАВИ ЗМАЈ
2. новембра 2010.
6 представа (5 у кући, 1 на гостовању у Куманима)
566 гледалаца

Ђула Урбан
ПЛАВИ ПЕТАР
11. децембар 2015.
2 представе
402 гледаоца

Милан Павлик
ХРАБРИ КОЊИЋ
21. марта 2001.
2 представе
216 гледалаца

Јован Царан
ТВРДОГЛАВО ЈАЈЕ
22. фебруара 2005.
2 представе
162 гледаоца

Роалд Дал (Roald Dahl)
ВЕЛИКИ ДОБРОЋУДНИ ЏИН – ВДЦ
(The BFG (Big Friendly Giant))
30. априла 2013.
1 представа
51 гледалац

Јозеф Пер и Лео Спачил
ЛУТАК НЕВАЉАЛКО
16. јануара 2014.
2 представе
97 гледалаца

Луткарска сцена Народног позоришта „Тоша Јовановић” у Зрењанину, у сезони 2019/20, извела је 66 представа (64 у кући и 2 на гостовању у Суботици и Куманима), пред 5.922 гледаоца.

Учешће Луткарске сцене на фестивалима
ДИВЉОЖДЕР
50. Сусрети професионалних позоришта лутака Србије

ТРАПАВИ ЗМАЈ
Позоришна манифестација „Дани Лазе Телечког”, Кумане

Народно позориште „Тоша Јовановић” је у сезони 2019/20. извело укупно 119 представа (116 у кући и 3 на гостовању), пред 11.830 гледалаца.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Косте Трифковића 2, 25000 Сомбор
Тел.: 025 414 966; 025 24 977
e-mail: sombornationaltheatre@gmail.com
www.npozoristeso.co.rs

Дан позоришта: 25. новембар
Директорка: Бојана Ковачевић (1989, 6, 6)
Уметнички директор: Саша Торлаковић (1965, 31, 17)
Секретарка: Жана Војводић (1981, 5, 5)
Драматуршкиња: Тијана Марковиновић (1973, 11, 11)
Организатори: Владимир Броџиловић (1991, 5, 5) и Весна Врањеш (1973, 17, 10)
Глумци и глумице: Биљана Кескеновић (1966, 32, 30), Драгана Шуша (1989, 4, 4), Ивана Јовановић (1973, 22, 22), Милијана Макевић (1983, 15, 15), Олгица Несторовић (1966, 29, 18), Бранислав Јерковић (1982, 13, 13), Марко Марковић (1980, 13, 13), Немања Бакић (1988, 6, 6), Нинослав Ђорђевић (1979, 11, 11), Перо Стојанчевић (1960, 40, 37), Срђан Алексић (1970, 26, 23), Даница Грубачки (1993, 2, 2), Александар Ристоски (1995, 2, 2)

Премијере

Иво Андрић – Никита Миливојевић
ТРАВНИЧКА ХРОНИКА

Копродукција са Српским народним позориштем,
Нови Сад

Режија и драматизација: Никита Миливојевић
Композитор: Димитрис Камаратос
Сценски покрет: Амалија Бенет
Сценографи: Никита Миливојевић и Жељко Пишкорић
Костимографкиња: Марина Сремац
Асистент редитеља: Никола Кончаревић
Снимање и монтажа видеа: Роберт Гонди и Предраг Новковић
Асистенти сценографа: Младен Стојановић и Маја Вујовић
Асистенткиња костимографа: Снежана Хорват
Труба: Слободан Драгаш
Играју: Југослав Крајнов, Тијана Марковић, Бранислав Јерковић, Марија Меденица, Марко Марковић, Иван Ђурић, Александар Гајин, Душан Јакишић, Небојша Савић, Мирослав Фабри, Душан Вукашиновић, Нинослав Ђорђевић, Зоран Карајић, Марко Савковић, Владимир Милојевић, Соња Исаиловић

12. октобра 2019, Нови Сад; 16. октобра 2019, Сомбор
10 представа (3 у кући, 7 на гостовању у Новом Саду)
3257 гледалаца

По роману *Семпер идем* Ђорђа Лебовића – Горчин Стојановић

ОД РАЈА ДО ПАКЛА, САЗРЕВАЊЕ, ПРЕДСКАЗАЊА / ВЕЛИКИ СУНОВРАТ

Драматизација, режија, сценографија и избор музике: Горчин Стојановић

Костимографкиња: Лана Цвијановић

Композитор: Александар Ваџи

Кореографкиња: Иста Степанов

Асистенткиња режије: Тијана Марковиновић

Асистенткиња костимографа: Марина Маричић

Фотографкиња: Нађа Репман

Играју: Марко Марковић, Ивана В. Јовановић, Саша Торлаковић, Биљана Кескеновић, Срђан Алексић, Бранислав Јерковић, Даница Грубачки, Нинослав Ђорђевић, Ервин Хаџимуртезић, Александар Ристоски, Немања Бакић, Богомир Ђорђевић, Вања Ненадић, Милијана Макевић, Драгана Шуша, Перо Стојанчевић, Предраг Грујић, Стефан Бороња, Олгица Несторовић, Давид Тасић Даф

23. новембра 2019.

7 представа

1900 гледалаца

*Мастер представе које се играју у Студију 99
Народног позоришта Сомбор и уврштене су у
редован репертоар:*

Даница Грубачки

ОВО НИЈЕ ДРЖАВНИ ПОСАО

Монодрама ауторке у споственој режији: Даница Грубачки

Дизајн звука, видео монтажа и реализација видео материјала: Александар Мрђан

14. октобра 2019.

8 представа (5 у кући, 3 на гостовању у Шапцу, Новом Саду и Београду)

800 гледалаца

Иван Вирипаев (Иван Александрович Вырыпаев)

КИСЕОНИК

(Кислород)

Редитељка: Миља Мазарак

Композитор: Никола Драговић

Сценографкиња: Ерика Вујић

Костимографкиња: Биљана Гргур

Сценски покрет: Игор Грекса

Идејна сарадница: Емилија Вељановски

Играју: Милош Лазаров (Он) и Софија Мијатовић (Она)

13. јуна 2019.

4 представе

350 гледалаца

По роману Доне Вулфолк Крос

(Donna Woolfolk Cross) – Леа Јевтић

ПАПА ЈОВАНА

(Pope Joan)

Режија и драматизација: Леа Јевтић

Ментор: професор Јовица Павић

Музика: Бранимир Зеленичић

Ауторка сонга: Ања Копрившек

Сценографкиња: Ерика Вујић

Костимографкиња: Биљана Гргур

Играју: Леа Јевтић, Аврам Цветковић

28. маја 2019.

3 представе

270 гледалаца

Обнове

Жан-Батист Поклен Молијер

(Jean-Baptiste Poquelin Molière)

Ауторски пројекат Игора Вука Торбице

ТАРТИФ

(Le Tartuffe ou l'Imposteur)

Копродукција са Српским народним позориштем,
Нови Сад

(пројекат „Комично у класичном”)

8. фебруара 2019, Сомбор; 19. фебруара 2019, Нови Сад
19 представа (6 у кући, 13 на гостовању у Српском народном позоришту у Новом Саду (5), затим у Бачком Петровцу, Београду, Младеновцу, Крагујевцу, Врању, Ужицу, Суботици и Сарајеву (Босна и Херцеговина))
6138 гледалаца

Игор Бауерсима (Igor Bauersima)
НОРВЕШКА ДАНАС

(Norway today)
30. марта 2019.
5 представа
450 гледалаца

Арпад Шилинг
ЕХИТ

31. маја 2017.
2 представе на гостовању у Темишвару и Араду (Румунија)
500 гледалаца

Мартин Мекдона (Martin McDonagh)
ЈАСТУЧКО

(The Pillowman)
12. фебруара 2016.
5 представа
600 гледалаца

Бранислав Нушић
СУМЊИВО ЛИЦЕ

9. маја 1998.
3 представе
900 гледалаца

Светислав Басара
СЕСТРЕ КАРАМАЗОВЕ

25. новембра 2011.
1 представа – последње извођење
300 гледалаца

Инспирирано драмом Радослава Златана Дорића
КАД БИ СОМБОР БИО ХОЛИВУД

17. фебруара 2018.
3 представе
800 гледалаца

Николај Ердман (Николай Робертович Ердман)
САМОУБИЦА

(Самоубийца)
12. и 13. јуна 2018.
4 представе
400 гледалаца

Том Кемпински (Tom Kempinski)
ДУЕТ ЗА СОЛИСТУ

(Duo for One)
14. јуна 2017.
3 представе
240 гледалаца

Кен Лудвиг (Ken Ludwig)
ТЕНОР НА ЗАЈАМ

(Lend Me a Tenor)
18. маја 2018.
7 представа (5 у кући, 2 на гостовању у Раковици и Јагодини)
3500 гледалаца

Гостовања у Народном позоришту Сомбор

У АГОНИЈИ Мирослава Крлеже, у режији Ане Ђорђевић, Беоарт, Београд; KISS, комични акустични мјузикл, у режији Вишње Обрадовић, Српско народно позориште и Отворени круг, Нови Сад; ЗЛА ЖЕНА Јована Стерије Поповића, у режији Иве Милошевић, Народна позориште, Суботица; КАУБОЈИ Саше Аночића, у режији Кокана Младеновића, Народна позориште, Кикинда; ЧАРОБНА ДОЛИНА, у режији ауторке, Татјане Миланов, Позориште „Хајде обрадуј дан”, Београд; ХАСАНАГИНИЦА по мотивима драме Љубомира Симовића, у режији Андраша Урбана, Новосадско позориште, Нови Сад; ИВИЦА И МАРИЦА у режији Тодора Валова, Дечје позориште, Суботица; BIRDS IN THE HOUSE, невербална представа у режији Петера Сергеа Бутка, копродукција Next picture (Чешка) и Словачко војвођанско позориште, Бачки Петровац; DISCETANDO плесни соло у извођењу Jennyfer Caro C.A.R.N. Experimento, (Колумбија), ПРОЦЕС Франца Кафке, у режији Петера Сергеа

Бутка, копродукција Divadlo A'Shanti (Словачка), Словачко војвођанско позориште, Бачки Петровац и Next picture (Чешка); ЧУДЕСНА ШУМА, у режији ауторке Татјане Миланов, Позориште „Хајде обрадуј дан”, Београд; ОБИЧНО ВЕЧЕ, кабаре Милана Ланета Гутовића; УКРОЋЕНА ГОРОПАД Вилијама Шекспира, у режији Оље Ђорђевић, Народно позориште, Суботица; МАРКО У ЗЕМЉИ ИГРАЧАКА у режији аутора Татјане Миланов и Николе Марковића, Позориште „Хајде обрадуј дан”, Београд; СВЕ ПО СПИСКУ Норма Фостера, у режији Петра Јовановића, Удружење грађана „Лептиров облак”, Сомбор; СВЕ ШТО СТЕ ХТЕЛИ ДА ЗНАТЕ О ЦОНИЈУ, А НИСТЕ СМЕЛИ НИКАД ДА ГА ПИТАТЕ, стендап шоу Николе Ђуричка

Учесће на фестивалима и освојене награде ТАРТИФ

24. Петровачки дани позоришта, Бачки Петровац;
53. БИТЕФ, Београд: Трећа награда публике за представу у целини;
35. Позоришни фестивал „Театар у једном дејству” 2019, Младеновац: Представа је проглашена за победника фестивала
14. Међународни позоришни фестивал „Јоаким Интер Фест”, Крагујевац;
39. Борини позоришни дани, Врање;
24. Југословенски позоришни фестивал, Ужице:

Специјална награда за иновативну надоградњу драмске класике

11. Фестивал Desire Central Station 2019, Суботица; Сарајево фест – Умјетност и политика, East West Center, Сарајево (Босна и Херцеговина)

ТЕНОР НА ЗАЈАМ

12. Фестивал победника фестивала, Раковица: Награда за најбољу представу фестивала и Награда за најбољег глумца АЛЕКСАНДРУ РИСТОСКОМ за улогу Макса

Фестивали у Народном позоришту Сомбор

28. Позоришни маратон, планиран за јун 2020. године, одложен је и планиран за почетак сезоне 2020/21.

Народно позориште у Сомбору, у сезони 2019/2020. извело је 84 представе (57 у кући и 27 на гостовању), пред 20.405 гледалаца. Позориште је гостовало у Шапцу, Новом Саду (13), Јагодини, Београду (2), Бачком Петровцу, Младеновцу, Крагујевцу, Врању, Ужицу, Суботици, Раковцу, затим Сарајеву (Босна и Херцеговина), Темишвару и Араду (Румунија).

За време ванредног стања због пандемије вируса Ковид-19, Позориште је организовало онлајн представе које су имале велики број прегледа.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

Трг српских добровољаца 28, 23300 Кикинда
Тел.: 0230 22 638, 0230 27 386
e-mail: pozoristenarodno@yahoo.com
www.pozoristekikinda.rs

Управник: Никола Јоксимовић (1984, 12, 12)
Глумице: Марина Воденичар (1982, 9, 8), Миљана Кравић (1980, 17, 17), Марија Остојић (1956, 40, 39), Гордана Раушки (1971, 25, 20), Мина Стојковић (1977, 15, 15)
Глумци: Миљан Давидовић (1978, 16, 16), Никола Јоксимовић (1984, 12, 12), Бранислав Кнежевић (1961, 35, 34), Ђорђе Марковић (1983, 11, 8), Славољуб Матић (1953, 35, 24), Драган Остојић (1961, 37, 26), Бранислав Чубрило (1958, 39, 32)

Премијере

Жорж Фејдо (Georges Feydeau)
БУБА У УХУ
(La Puce à l'oreille)

Редитељ: Петар Јовановић
Адаптација: Бојана Марић
Сценографија и костим: Ирена Маријанов

Играју: Никола Јоксимовић (*Шандебиз Виктор Емануел и Пош*), Марина Воденичар (*Шандебиз Рејмонд*), Бранислав Кнежевић (*Хоменидес де Хистангва Карлос*), Тања Марков Крижан (*Хоменидес Лисјен*), Драган Остојић (*Финаш*), Небојша Рако (*Камиј*), Ђорђе Марковић (*Ромен Турнел*), Мина Стојковић (*Олимпија*), Гордана Раушки (*Ежени*), Славољуб Матић (*Батистен*) и Бранислав Чубрилов (*Рагби*)

19. октобра 2019.
7 представа
1435 гледалаца

Обнове

Ханс Кристијан Андерсен (Hans Christian Andersen)
СЛАВУЈ И КИНСКИ ЦАР
(Nattergalen)
22. новембра 2009.
2 представе (1 у кући и 1 на гостовању)
310 гледалаца

Гордан Михаић
СИРОТИ МАЛИ ХРЧКИ
4. јуна 2011.
3 представе
275 гледалаца

Даница Николић Николић
САВА САВАНОВИЋ

25. фебруара 2012.
1 представа
85 гледалаца

Марк Комолети (Marc Comoletti)
ПИЦАМА ЗА ШЕСТОРО

(Don't Dress for Dinner)
13. октобар 2012.
1 представа
80 гледалаца

Саша Аночић
КАУБОЈИ

15. октобра 2014.
3 представе (2 у кући, 1 на гостовању)
684 гледаоца

Дарио Фо (Dario Fo)
**НЕ МОГУ ДА ПЛАТИМ И НЕЋУ
ДА ПЛАТИМ**

(Sotto paga, non si paga!)
30. маја 2015.
2 представе
130 гледалаца

Александар Поповић
МРЕШЋЕЊЕ ШАРАНА

10. октобра 2015.
1 представа
102 гледаоца

Слободан Симић
ОРДИНАЦИЈА

28. априла 2017.
2 представе
318 гледалаца

Мирослав Момчиловић
СМРТ ЧОВЕКА НА БАЛКАНУ

12. октобра 2017.
6 представа (2 у кући, 4 на гостовању)

763 гледаоца

Николај Васиљевић Гогољ (Николай Васиљевић
Гогољ)

МИРГОРОД

5. маја 2017.
1 представа
18 гледалаца

Коста Трифковић
ИЗБИРАЧИЦА

20. октобра 2018.
1 представа
95 гледалаца

Бранислав Нушић
СУМЊИВО ЛИЦЕ

23. фебруара 2018.
2 представе
211 гледалаца

Гостовања у Народном позоришту, Кикинда
ГОСПОДИН МОКИНПОТ Петера Вајса, у режији
Љубослава Мајере, Народна позориште „Тоша
Јовановић”, Зрењанин

Народно позориште у Кикинди, у сезони 2019/2020.
извело је 32 позоришне представе (26 у кући и 6 на
гостовањима), пред 4.506 гледалаца. Током сезоне
позориште је гостовало у Сомбору, Српској Црњи,
Крагујевцу, Краљеву и Винковцима (Хрватска).

ПОЗОРИШТЕ „ДОБРИЦА МИЛУТИНОВИЋ”

Градски парк 2, 22000 Сремска Митровица
Тел.: 022 615 115
e-mail: pozoristedm@gmail.com
www.pozoristesm.com

Дан позоришта: 27. март
В. д. директора: Јелена Јанковић (1981, 9, 1)
Пословна секретарка: Дејана Ђаковић (1978, 20, 4)
Организатори: Срђан Алатић (1976, 17, 8) и Александар Будошан (1974, 18, 11)
Глумац: Владимир Балашћак (1980, 9, 9)

Премијере

Јелена Јанковић
НОВОГОДИШЊА ВИЛИНСКА ПОСЛА

Редитељ: Владимир Балашћак
Играју: (Вила Маша, Вила Мрза) Слађана Калабић, (Вила Саша) Никола Јаношевић, (Деда Мраз) Владимир Балашћак

11. децембра 2019.
27 представа
3617 гледалаца

Обнове

Владимир Хурбан Владимиров
ТАМО, ДАЛЕКО...

25. октобра 2018.
4 представе (1 у кући, 3 на гостовању у Новом Саду, Бачком Петровцу и Бањалуци (Босна и Херцеговина))
550 гледалаца

Јелена Јанковић
ЕКОЛОШКА БАЈКА

19. новембра 2018.
3 представе
436 гледалаца

Миро Гавран
ЉУБАВИ ЏОРЏА ВАШИНГТОНА

16. јуна 2016.
2 представе
80 гледалаца

Владимир Балашћак
СРЕМ НАША КУЋА

9. фебруара 2013.
2 представе
250 гледалаца

**Гостовања у Позоришту „Добрица
Милутиновић”**

ИДЕАЛНА ПОЛОВИНА Милене Деполо, ЗЛОЧИН И
КАЗНА Фјодора Михајловића Достојевског, у ре-
жији Душана Петровића, РАЈ НА ЗЕМЉИ Саше Ми-
лошевића Мара, у режији Пеђе Марковић, БИЛО
ЈЕДНОМ У ТЕАТРУ, у режији Гордане Лукић, СВЕ
ШТО СТЕ ХТЕЛИ ДА ЗНАТЕ О ЏОНИЈУ А НИСТЕ
СМЕЛИ НИКАД ДА ГА ПИТАТЕ, стендап комедија
Николе Ђуричка

Учешће на фестивалима

ТАМО, ДАЛЕКО...

Фестивал „Петровачки позоришни дани”, Бачки
Петровац

Позориште „Добрица Милутиновић”, у сезони
2019/2020. Извело је 38 представа (35 у кући и 3
на гостовању), пред 4933 гледалаца. Позориште
је гостовало у Бања Луци (Босна и Херцеговина),
Новом Саду и Бачком Петровцу.

За време ванредног стања због пандемије виру-
са Ковид-19, Позориште је организовало онлајн
представе које су имале велики број прегледа.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ „СТЕРИЈА”

Светосавски трг 6, 26300 Вршац
Тел.: 013821 110; 013 833 122
e-mail: sterija@hemo.net, npsterija@nadlanu.com
www.npsterija.rs

В. д. директора: Ивана Ранимиров (1979, 8, 1)
Сценографкиња: Софија Лучић (1987, 9, 8)
Глумци: Вања Радошевић (1976, 16, 16), Дојна Петровић (1961, 38, 38), Соња Радосављевић (1961, 35, 34), Тамара Тамчи Тоскић (1980, 13, 13), Иван Ђорђевић (1974, 21, 20), Срђан Радивојевић (1975, 14, 14), Моника Болдовина Бугле (Monica Boldovină Bugle) (1970, 17, 9), Марина Лазаревић (1980, 13, 4), Александар Милковић (1988, 2, 1)

СЦЕНА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Премијере

Антон Павлович Чехов (Антон Павлович Чехов)
УЈКА ВАЊА
(Уйка Ваня)

Копродукција са Фондацијом „Хартефакт фонд”,
Београд

Редитељ: Андреј Носов
Драматурзи: Биљана Србљановић и Мина Ђирић

Композитор: Драшко Аџић
Костим и сценографија: Селена Орб
Играју: Бранко Цвејић (*Професор*), Катарина Марковић (*Јелена*), Мина Обрадовић (*Соња*), Немања Оливерић (*Ујка Вања*), Стефан Бундало (*Астров*), Дојна Петровић (*Марија Василевна*), Јован Јелисавчић (*Тељегин*) и Моника Болдовина Бугле (*Марина*)

15. новембра 2019.
7 представа (5 у кући и 2 на гостовању у Нишу и Београду)
698 гледалаца

Миливоје Млађеновић **НЕМУШТИ ЈЕЗИК**

Режија и адаптација: Јован Грујић
Сценографија и костими: Софија Лучић
Композитор: Момир Цветковић
Играју: Тамара Тамчи Тоскић (*Чекетало*), Вања Радошевић (*Мама*), Иван Ђорђевић (*Тата*), Јована Андрејевић Грујић (*Девојчица*), Срђан Радивојевић (*Мултинаратор*), Јонел Куђија (Jonel Cugia) (*Петар*), Соња Радосављевић (*Пас*), Марија Пантин (*Гавран*), Дојна Петровић (*Снежана*) и Неда Грубиша (*Патуљак*)

13. октобра 2019.
4 представе
429 гледалаца

НОВОГОДИШЊА БАЈКА

(Делови из представа *Немушти језик* и *Три прасета*)

Режија и адаптација: Ђура Мрђа

Играју: Тамара Тамчи Тоскић (*Мама*), Иван Ђорђевић (*Тата*), Дојна Петровић (*Снежана*), Моника Болдовина Бугле (*Прасе*), Александар Милковић (*Вук*) и Светозар Војтечки (*Деда Мраз*)
Подршка и помоћ у представи: хор и инструментални солисти Музичке школе „Јосиф Маринковић”, Вршац

20. децембра 2019.

5 представа
892 гледаоца

Јован Стерија Поповић

ПОКОЊДИРЕНА ТИКВА

Редитељ: Ђурђа Тешић

Сценографија и костими: Исидора Спасић

Лектор: Радован Кнежевић

Музика: Татјана Гердец Мрђа и Момир Цветковић

Дизајнер светла: Радомир Стаменковић

Играју: Јелена Ступљанин (*Фема*), Иван Ђорђевић (*Митар*), Марија Пантин (*Евица*), Тамара Тамчи Тоскић (*Сара*), Моника Болдовина Бугле (*Анчица*), Фуад Табучић (*Јован*), Александар Милковић (*Светозар Ружичић*) и Предраг Грујић (*Василије*)

14. фебруара 2020.

2 представе
536 гледалаца

Обнове

Жан Клод Каријер (Jean-Claude Carrière)

НЕОБИЧНО ВЕЧЕ

(*La Nuit et le Moment*)

5. децембра 2006.

2 представе (1 у кући и 1 на гостовању у Кривој Паланци (Македонија))
137 гледалаца

Александар Поповић

НЕВИЂЕНА ЦРВЕНКАПА

29. септембра 2013.

4 представе (2 у кући и 2 на гостовању у ОШ „Ђура Јакшић”, Павлиш и ОШ „Јован Стерија Поповић”, Вршац)

413 гледалаца

Миљивоје Млађеновић

ТРИ ПРАСЕТА

26. септембра 2014.

3 представе
339 гледалаца

По мотивима дела *Емигранти*

Славомира Мрожека

ЗЕМЉАЦИ

26. септембра 2015.

2 представе (1 у месту, 1 на гостовању у Геронтолошком центру, Вршац)

104 гледаоца

Харолд Пинтер (Harold Pinter)

СТАРА ВРЕМЕНА

(*Old Times*)

15. јануара 2016.

3 представе
46 гледалаца

Драган Џанкић

ПАПАГАЈИ

17. децембра 2017.

2 представе
272 гледаоца

Иван М. Лалић

ХЕРОЈ НАЦИЈЕ

22. маја 2018.

2 представе
129 гледалаца

Горан Миленковић

НАШИ ПРЕЦИ ЈЕДИТЕ СА НАМА

Копродукција са Првим приградским позориштем
„ПУЛС ТЕАТАР”, Лазаревац

23. марта 2019. премијера у Вршцу

28. марта 2019. премијера у Лазаревцу

5 представа (1 у кући и 4 на гостовању у Лазаревцу
(2), Новом Саду и Алексинцу)

339 гледалаца

Сцена на српском језику у сезони 2019/20, извела је 41 представу (31 у кући и 10 на гостовању у Кривој Паланци (Македонија), Нишу, Београду, Павлишу, ван матичне куће у Вршцу (2), Лазаревцу, Новом Саду и Алексинцу), пред 4.334 гледаоца

СЦЕНА НА РУМУНСКОМ ЈЕЗИКУ – SCENA TEATRULUI PROFESIONIST ROMÂNESC

Премијере

Емилио Карбаљидо (Emilio Carballido)

TRANDAFIR CU DOUA PARFUMURI

(Ружа са два мириса)

(Rosa de dos aromas)

Редитељка: Снежана Удици

Сценографија, костими и графички дизајн: Софија Лучић

Композитор: Момир Цветковић

Превод: Данијела Раду

Титлови: Данијела Неда

Играју: Моника Болдовина Бугле (*Габријела*), Отилија Пескариу (Otilia Pescariu) (*Марлена*), Борислав Крљић (*Лик на фотографијама*), Милош Лалић (*Марко Антионио Лесур*) и Виктор Бугле, Борис Тоскић, Валентин Маравић, Филип Ђапин и Стефан Стефановски (*деца*)

18. новембра 2019.

4 представе

156 гледалаца

Обнове

Мирча М. Јонеску (Mircea M. Ionescu)

ADOLESCENTUL DIN DUBA CU SENTIMENTE DE UNICĂ FOLOSINȚĂ

(Адолесцент из прдекане са осећањима за једнократну употребу)

4. децембра 2019.

1 представа на гостовању у Кишињеву (Молдавија)
263 гледаоца

Сцена на румунском језику извела је 5 представа (4 у кући и 1 на гостовању у Кишињеву (Молдавија)), пред 419 гледалаца.

Гостовања у Народном позоришту

„Стерија”

ТРАЖИМ МУЖА, кабаре Јелице Брестовац; СВЕТОЗАР ТРЕЋИ Ивана Перковића; ШТА ЋЕМО САД, Југоарт, Београд; СНЕЖНА КРАЉИЦА и КЊИГА О ЏУНГЛИ, Алетро Театар, Београд; КАКВА ТИ ЈЕ ЖЕНА ТАКАВ ТИ ЈЕ ЖИВОТ Драгана Маринковића Маце; БОЈА ШТЕКА, Фави Театар

Фестивали у Народном позоришту

„Стерија”

27. Међународни Фестивал класике „Вршачка позоришна јесен – Модерна лица под маскама класике” од 15. до 23. новембра 2019.

Народно позориште „Стерија” у Вршцу, у сезони 2019/20. извело је укупно 46 представа (35 у кући и 11 на гостовању), пред 4.753 гледаоца.

За време ванредног стања због пандемије вируса Ковид-19, Позориште је организовало онлајн представе које су имале велики број прегледа.

СЕНТАНСКО МАЂАРСКО КАМЕРНО ПОЗОРИШТЕ – ZENTAI MAGYAR KAMARASZÍNHÁZ

Главни трг 2, 2440 Сента
e-mail: zentaimagyarkamaraszinhaz@gmail.com
www.zentaimagyarkamaraszinhaz.com

Основано 11. априла 2009.

Директор: Јохан Вишер (Wischer Johann) (1970, 19, 11)

Пословна секретарица: Ида Цегледи (Ceglédi Ida) (1961, 30, 7)

Глумци и глумице: Тимеа Леринц (Lőrinc Tímea) (1990, 7, 7), Арнолд Пап (Papp Arnold) (1989, 7, 7), Ђерђ Вираг (Virág György) (1990, 7, 7), Золтан Деваи (Dévai Zoltán) (1989, 7, 7), Мате Нешић (Nešić Máté) (1990, 7, 7), Јудит Веребеш (Verebes Judit) (1993, 2, 2), Арон Силађи (Szilágyi Áron) (1994, 2, 2)

Премијере

Миклош Хубаи (Hubay Miklós)
RÓMAI KARNEVÁL
(Карневал у Риму)

Копродукција са Позориштем „Петефи” из Шопрона (Soproni Petőfi Színház) (Мађарска) и Позориштем

„Спектрум” из Таргу Муреша (Spectrum Színház, Târgu Mureș) (Румунија)

Редитељ и сценограф: Андраш Патаки (Pataki András)

Драматуршкиња: Анико Молнар (Molnár Anikó)

Костимографкиња: Андреа Наталија Сељеш (Szélyes Andrea Natália)

Играју: Ибоља Фаркаш (Farkas Ibolya) (*Маргитка*), Андраш Ђерфи (Györfy András) (*Писац*), Ђерђ Карп (Kárp György) (*Директор*) и Јохан Вишер (*Зено*)

20. октобра 2019.

17 представа (5 у кући, 12 на гостовању)
1930 гледалаца

Карло Голдони (Carlo Goldoni)

A FOGADÓSŃ

(La locandiera)

(Гостионичарка Мирандолина)

Редитељ и сценограф: Тибор Месарош (Mészáros Tibor)

Костимографкиња: Ерика Јанович (Janovics Erika)

Корепетиторка: Ева Конц (Kocz Éva)

Играју: Золтан Деваи (*Витез Рипафрата*), Арнолд Пап (*Витезов слуга*), Мате Нешић (*Маркиз Форлинополи*), Ђерђ Вираг (*Гроф Албафиурита*),

Тимеа Леринц (*Гостионичарка Мирандолина*),
Арон Силађи (*Фабрицио, конобар гостионе*) и Ју-
дит Веребеш (*Ортенсија, глумица*)

14. децембра 2019.

3 представе (2 у кући, 1 на гостовању)

700 гледалаца

По народној бајци

A HÁROM ARANYGYŰRŰ

(Три златна прстена)

Музичка бајка

Режија, сценографија и сценски покрет: Габрије-
ла Црнковић (Crnkovity Gabriella)

Драматуршкиња: Анико Месарош (Mészáros Anikó)

Костимографкиња: Ерика Јанович (Janovics Erika)

Музика: Арпад Бакош (Bakos Árpád)

Играју: Арон Силађи (*Одрпани принц*), Јудит Ве-
ребеш (*Принцеза*), Ђерђ Вираг (*Стари пријатељ*,
Гуска), Золтан Деваи (*Кљусе, Краљ, Гуска*), Мате
Нешић (*Црни краљ, Змај*), Арнолд Пап (*Бакалин*,
Згодни принц, Змај, Гуска) и Тимеа Леринц (*Кра-
љица удовица, Гуска*)

13. фебруара 2020.

3 представе

500 гледалаца

Обнове

Мађарска народна прича

AZ ÉGIG ÉRŐ FA

(Дрво која расте до неба)

22. фебруара 2018.

1 представа на гостовању

130 гледалаца

Деже Костолањи (Kosztolányi Dezső)

ESTIK

16. маја 2018.

2 представе (1 у кући и 1 на гостовању)

200 гледалаца

Марк Твејн (Mark Twain),
ÉVA ÉS ÁDÁM NAPLÓJA

(Дневник Еве и Адама)

(The Diaries of Adam & Eve)

20. јуна 2018.

4 представе (3 у кући и 1 на гостовању)

250 гледалаца

Fazekas Mihály (Михаљ Фазекаш)

LÚDAS MATYI

(Гушчар Матија)

22. фебруара 2017.

2 представе на гостовању

270 гледалаца

Франсоа Вијон (François Villon) –

Ђерђ Фалуди (Faludy György)

SENKI FIA

(Ничији син)

20. децембра 2016.

1 представа на гостовању

130 гледалаца

По мотивима мађарске бајке

SZÓLÓ SZÓLÓ, MOSOLYGÓ ALMA, CSENGŐ BARACK

(Причајуће грожђе, осмехујућа јабука, свирајућа
бресква)

21. фебруара 2019.

15 представа на гостовању

3700 гледалаца

Иштван Чурка (Csurka István)

DEFICIT

(Дефицит)

27. априла 2019.

15 представа (3 у кући, 12 на гостовању)

1200 гледалаца

Ђула Сарка (Szarka Gyula) –
Балаж Салингер (Szálínger Balázs)
ZENTA, 1697

(Сента, 1697)

Рок опера

8. септембра 2018.

20 представа на гостовању

9500 гледалаца

Гостовања у Сенђанском мађарском камерном позоришту

KLAMM HÁBORÚJA (Кламов рат) Каија Хенсела, у режији Кинге Мезеи; MAGYAR MESÉK (Мађарске приче) Жигмонда Морица, у режији Илоне Иванчич (Iváncsics Ilona), Илона Иванчич и њена трупа из Будимпеште (Мађарска); OLASZ RULETT – KÉTSZER NEGYPVEN PERC PUCCINIVEL (Талијански рулет – два пута четрдесет минута са Пучинијем), у режији Андраша Ацела (Aczél András) и Марије Харанги (Harangi Mária), Мађарска државна опера, Будимпешта (Мађарска); HANGEMBEREK (Синхронизери), по идеји Иштвана Имреа написао Петер Алберт (Albert Péter), у режији Арманда Каутског (Kautzky Armand), Ново позориште, Будимпешта (Мађарска); романтична комедија LOVE.HU (love.

hu) Лајоша Кулчара (Kulcsár Lajos), у режији Ференца Ленђела (Lengyel Ferenc), Позоруште „Форум” из Будимпеште (Мађарска); музичка бајка A SZEMÉTHEGYEN TÚL (Иза планине смећа), Позориште „Тураи Ида” из Будимпеште (Мађарска); луткарска представа VILÁGSZÉP NÁDSZÁLKISASSZONY (Госпођица лепотица), Луткарско позориште „Сунчица” из Бекешчабе (Мађарска)

Фестивали у Сенђанском мађарском камерном позоришту

4. Фестивал „Театар за тебе! – Сенђански позоришни дани”
(у саорганизацији са Мађарским театарским друштвом)

Сенђанско мађарско камерно позориште – Zentai Magyar Kamaraszínház, у сезони 2019/20. укупно је извело 83 представе (17 у кући и 66 на гостовању), пред 18.510 гледалаца. Гостовања: Бачка Топола, Кањижа, Нова Црња, Ада, Србобран, Остојићево, Чока, Свилојево, Мужља, Бачко Петрово село, затим Будимпешта, Есергом, Сарваш, Шалготарјан, Шопрон, Мезекевешд (Мађарска), Таргу Муреш (Румунија).

БАЧКИ ПЕТРОВАЦ

СЛОВАЧКО ВОЈВОЂАНСКО ПОЗОРИШТЕ — SLOVENSKÉ VOJVODINSKÉ DIVADLO

Коларова 4, 21470 Бачки Петровац

Тел: 021 780 040

e-mail: svdivadlo@stcable.net

www.divadlo.com

Директорка: Виера Крстовски (Viera Krstovská)
(1984, 9, 7)

Организаторка: Мирослава Блажић (1971, 14, 13)

Премијере

Према мотивима дела *Португал* Золтана Егреши-
ја (Egressy Zoltán)

SVÄTY ZA DEDINOU

(Светови иза села)

Режија, адаптација, сценографија и костим: Ду-
шан Бајин

Фотографиња: Ирена Ломенова

Дизајнер промо материјала: Звонимир Пуделка

Аутор музике: Бенд „Peter Vič Project”

Играју: Катарина Калмарова (Katarína Kalmárová)
(Трака), Иван Саболчки (Ivan Sabolčki) (Рена), Ан-

дреј Матуш (Andrej Matúš) (*Крчмар*), Јозеф Хрчек
(Jozef Chrček) (*Пишта*), Ана Хрћанов Лесковац
(Anna Chrt'ánová Leskovac) (*Жена*), Бранислав Че-
ман (Branislav Čeman) (*Кветко*), Алена Человска
(Alena Čelovská) (*Манжелка*), Јан Јамбрих (Ján
Jambrich) / Душан Бајин (*Пастор*) и Ондреј Брна
(Ondrej Brna) (*Сатана*)

31. августа 2019.

8 представа (3 у кући и 5 на гостовању у местима:
Сарваш (Мађарска), Спишска Нова Вес (Словачка),
Затим у Кисачу, Ковачици и Старој Пазови)
775 гледалаца

Обнове

Мартин Мекдона (Martin McDonagh)

KRÁSAVICA Z LEENANE

(Лепотица из Линејна)

(The Beauty Queen of Leenane)

25. августа 2018.

1 представа на гостовању у Кошицама (Словачка)
70 гледалаца

Гостовања у Словачком војвођанском позоришту

ТАРТИФ, у режији Игора Вука Торбице, копро-
дукција Српског народног позоришта, Нови Сад и
Народног позоришта, Сомбор; КУМШТ позоришта

из Мартина (Словачка); VŠETKO O MUŽOCH (Све о мушкарцима) позоришта из Кошица (Словачка); HRDINOVA (Хероји) позоришта из Спишске Нове Вси (Словачка); OPITÍ (Пијани), позориште при Академији уметности у Банској Бистрици (Словачка); ТАМО ДАЛЕКО, копродукција позоришта „Добрица Милутиновић” из Сремске Митровице и позоришта из Старе Пазове; представа за децу ИЗВИНИ МАМА Народног позоришта из Суботице, ДУРОШИК позоришта из Рожњаве (Словачка); ВЕРОНА Рудолфа Казика, аматерског позоришта из Долног Кубина (Словачка); ПАЖЉИВКОВА ПРАВИЛА У САОБРАЋАЈУ, едукативна представа о безбедности у саобраћају за прваке у општини Бачки Петровац, Савет за безбедност у саобраћају општине Бачки Петровац; ШТУРОВЦИ, у режији ауторке Катарине Хицингеров, Конзерваторија Матеја Бела из Банске Бистрице (Словачка)

Учешће на фестивалима

KRÁSAVICA Z LEENANE

(Лепотица из Линејна)

XIII Фестивал позоришта средње Европе, Кошице, (Словачка)

SVĚTY ZA DEDINOU

(Светови иза села)

Фестивал Зузане Карделис, 2019, Кисач

11. међународна смотре словачких позоришта „Заједно на сцени (и изван ње)”, Сарваш (Мађарска)

50. Смотра словачког аматерског позоришног стваралаштва „Позоришне ловорике”, Стара Пазова, (у част награђених)

Фестивали у Словачком војвођанском позоришту

24. Петровачки позоришни дани, од 19. до 24. септембра 2019.

Словачко војвођанско позориште – Slovenské vojvodinské divadlo из Бачког Петровца, у сезони 2019/20. извело је 9 представа (3 у кући и 6 на гостовању: Сарваш (Мађарска), Спишска Нова Вес и Кошице (Словачка), затим у Кисачу, Ковачици и Старој Пазови)), пред 845 гледалаца.

РУСИНСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ
„ПЕТАР РИЗНИЧ ЂАЂА” – РУСКИ
НАРОДНИ ТЕАТЕР „ПЕТРО РИЗНИЧ
ДЈАЂА”

Русинска 75, 25233 Руски Крстур
Тел./факс: 025/704-605; 025/703-032
e-mail: kerestur@EUnet.rs

Позориште нема запослених.

Премијере

Милош Николић
СЛУЧАЈ НЕВИНЕЙ ГДОВИЦИ
(Случај невине удовице)

Превод: Оленка Живковић
Адаптација, режија и сценографија: Владимир Нађ
Костимографкиња: Тања Орос
Играју: Оленка Живковић/Ивана Дудаш (*Моника Лузић*), Владимир Варга (*Валентин Стојић*), Емил Њаради (*Глигор Гица Стојић*), Александар Мудри (*Доктор Божић*) и Јаким Винаји (*Инспектор Видић*)

24. новембра 2019.
4 представе (2 у кући и 2 на гостовању)
570 гледалаца

Саша Паљенкаш
БЕЛАВА ПРИНЦЕЗА
(Глава принцеза)

Режија, сценографија и костим: Јанко Ленђер
Аутор музике: Саша Паљенкаш
Играју: Мирослав Стричко (*Арон*), Весна Воњић (*Мирон*), Дијана Кањуга (*Софија*), Амалија Ковач (*Професор*), Александар Мудри (*Управник музеја*), Љиљана Кнежевић (*Маја*), Јанко Ленђер (*Крчмар*), Јарослав Ковач (*Инспектор*) и Емилијан Њаради (*Мирон*)

7. децембра 2019.
3 представе (1 у кући и 2 на гостовању)
150 гледалаца

Ирина Харди Ковачевић
ВАНДРОВКАШ
(Скитница)

Адаптација, режија и сценографија: Владимир Нађ
Костимографкиња: Тања Орос
Игра: Емил Њаради (*Скитница*)

20. децембра 2019.
1 представа
50 гледалаца

Учешће на фестивалима

СЛУЧАЈ НЕВИНЕЙ ГДОВИЦИ

(Случај невинне удовице)

Драмски меморијал Петра Ризнича Ђађе, Руски
Крстур

БЕЛАВА ПРИНЦЕЗА

(Плава принцеза)

Фестивал малих сценских форми „Ђура Папхарха-
ји”, Нови Сад

Русинско народно позориште „Петар Ризнич Ђађа”
– Руски народни театар „Петро Ризнич Дядя”, Ру-
ски Крстур, извело је укупно 8 представа (4 у кући
и 4 на гостовању у Новом Саду, Руском Крстуру и
Ђурђеви), пред 770 гледалаца.

ПРОГРАМИ ОСТАЛИХ ИНСТИТУЦИЈА И УДРУЖЕЊА

САВЕЗ ДРАМСКИХ УМЕТНИКА ВОЈВОДИНЕ, НОВИ САД

Тел.: 021 452 553
sduv@orion.rs
www.sduv.org.rs

Председник: Предраг Момчиловић
Потпредседник: Кристина Савков
Чланови Председништва: Оливера Ђорђевић,
Миа Кнежевић, Арон Балаж, Бранислав Јерковић
и Роберт Ленард
Организациони секретар: Клара Вуков
Клара Вуков је једина стално запослена у Савезу
драмских уметника Војводине, док Председник
и Председништво Савеза ради на волонтерској
бази.

Обнове

Небојша Савић
КВАРНА ФАРМА
Копродукција са Позориштем младих, Нови Сад
30. септембра 2011.
1 представа
92 гледаоца

Мјуреј Шизгал (Murray Schisgal)
ЉУБАВ
(Luv)
Копродукција са Позориштем младих, Нови Сад
7. децембра 2010.
1 представа
131 гледалац

Небојша Савић
МОРСКО БРОДСКА ЗАВРЗЛАМА
(По мотивима текста *Уплакана Катарина* Зорана
Ђосића)
Копродукција са Позориштем младих
9. новембра 2013.
4 представе
398 гледалаца

Миро Гавран
СЛАДОЛЕД
11. фебруара 2017.
3 представе
325 гледалаца

Миљан Војновић и Маријана Прпа Финк
У ТИШИНИ ПОЗОРНИЦЕ
17. децембра 2018.
1 представа
40 гледалаца

САЛАШКО ПОЗОРИШТЕ — TANYASZÍNHÁZ, КАВИЛО

Јована Суботића 3-5, 21000 Нови Сад
Тел.: 021 843 745
E-mail: tanyaszinhaz@gmail.com
www.tanyaszinhaz.com
Председник: Атила Мађар (Magyar Attila)

Због пандемије није било премијере, нити турнеје.

СПИСАК ИЗВОЂЕНИХ АУТОРА

ДОМАЋИ ПИСЦИ

Иво Андрић, Душан Бајин, Корнелија Голи (Góli Kornélia), Даница Грубачки, Тијана Грумић, Ана Ђорђевић, Душан Ђурђевић, Јелена Јанковић, Леа Јевтић, Игор Коларов, Марија Крстић, Борис Кучов (Kucsov Borisz), Каталин Ладик (Ladik Katalin), Ђорђе Лебовић, Борис Лијешевић, Анико Месарош (Mészáros Anikó), Никита Миливојевић, Петар Михајловић, Кокан Младеновић, Миливоје Млађеновић, Михајло Несторовић, Вања Николић, Милош Николић, Бранислав Нушић, Саша Паљенкаш, Ласло Паточ (Patócs László), Огњен Петковић, Франја Петриновић, Јасминка Петровић, Биљана Србљановић, Бранко Стевановић, Горчин Стојановић, Јован Стерија Поповић, Чаба Презбургер (Pressburger Csaba), Чаба Сеги (Szögi Csaba), Бранко Стевановић, Александар Тешић, Александар Тишма, Слободан Тишма, Терезија Фигура (Figura Terézia), Ирина Харди Ковачевић, Силвија Шесто, Федор Шили

ИНОСТРАНИ ПИСЦИ

Амерички: Доне Вулфолк Крос (Donna Woolfolk Cross), Џејмс Радо (James Rado), Џером Рањи (Gerome Ragni)

Белоруски: Светлана Александровна Алексијевич (Святлана Аляксандраўна Алексіевіч)

Бугарски: Константин Каракостов, Боњо Лунгов (Боњо Лунгов)

Енглески: Патрик Барлоу (Patrick Barlow)

Ирски: Мартин Мекдона (Martin McDonagh)

Италијански: Карло Голдони (Carlo Goldoni)

Мађарски: Михаљ Ајземан (Eisemann Mihály), Дора Гимеши (Gimesi Dóra), Золтан Егреш (Egressy Zoltán), Иштван Загон (Zágon István), Гергел Кондач (Kondacs Gergely), Андреа Паш (Pass Andrea), Јене Рејте (Rejtő Jenő), Миклош Хубаи (Hubay Miklós), Ђула Шомођи (Somogyi Gyula)

Македонски: Дејан Пројковски

Мексички: Емилио Карбаљидо (Emilio Carballido)

Немачки: Петер Вајс (Peter Ulrich Weiss)

Руски: Иван Вирипаев (Иван Александрович Вырыпаев), Фјодор Михајлович Достојевски (Фјодор Михайлович Достоевски), Лав Николајевич Толстој (Лев Николаевич Толстой), Антон Павлович Чехов (Антон Павлович Чехов)

Француски: Жорж Фејдо (Georges Feydeau)

ТАБЕЛАРНИ ПРЕГЛЕД ДЕЛАТНОСТИ ПОЗОРИШТА У СЕЗОНИ 2019/20.

ПОЗОРИШТЕ	Број премијера	Број представа			Укупно гледалаца
		У кући	На гостовању	Укупно	
Српско народно позориште, Нови Сад	9	151	30	181	64.973
<i>Драма</i>	6	107	24	131	31.647
<i>Опера</i>	3	26	6	32	18.394
<i>Балет</i>	—	18	—	18	14.932
Новосадско позориште – Újvidéki Színház	7	38	25	63	13.742
Позориште младих, Нови Сад	5	129	11	140	40.843
<i>Драмска сцена</i>	3	32	1	33	17.638
<i>Сцена за децу</i>	2	97	10	107	23.205
Студентско позориште „Промена” Академије уметности Нови Сад	3	16	9	25	2.394
Народно позориште – Narodno kazalište – Népszínház, Суботица	4	69	16	85	12.790
<i>Драма на српском језику</i>	2	39	4	43	5.910
<i>Драма на мађарском језику</i>	2	30	12	42	6.880
Дечје позориште – Dječje kazalište – Gyermekszínház, Суботица	4	84	15	99	7.421
<i>Представе на српском језику</i>	2	46	5	51	4.895
<i>Представе на мађарском језику</i>	1	33	5	38	2.295
<i>Представе на српском – мађарском језику</i>	1	5	5	10	231
Позориште „Деже Костолањи” – Kosztolányi Dezső Színház, Суботица	2	24	8	32	2.026
Народно позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин	3	116	3	119	11.830
<i>Драмска сцена</i>	1	52	1	53	5.908
<i>Луткарска сцена</i>	2	64	2	66	5.922
Народно позориште, Сомбор	5	57	27	84	20.405
Народно позориште, Кикинда	1	26	6	32	4.506
Позориште „Добрица Милутиновић”, Сремска Митровица	1	35	3	38	4.933
Народно позориште Стерија”, Вршац	4	35	11	46	4.753
<i>Сцена на српском језику</i>	3	31	10	41	4.334
<i>Сцена на румунском језику</i>	1	4	1	5	419
Сенђанско мађарско камерно позориште – Zentai Magyar Kamaraszínház, Сента	3	17	66	83	18.510
Словачко војвођанско позориште – Slovenské vojvodínské divadlo, Бачки Петровац	1	3	6	9	845
Русинско народно позориште „Петар Ризнич Ђађа” – Руски народни театар „Петро Ризнич Дядя”, Руски Крстур	3	4	4	8	770
УКУПНО	55	804	240	1.044	210.741

смотре · фестивали · манифестације
одликовања · награде · јавна признања

70. ФЕСТИВАЛ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ

Овај пролећни фестивал није одржан 2020. године због пандемије.

Селектор: Слободан Савић

65. СТЕРИЈИНО ПОЗОРЈЕ, НОВИ САД

Фестивал је одржан од 27. септембра до 4. октобра 2020. године, под слоганом „Стварност – чуднија од маште”.

Селектор фестивала: др Светислав Јованов

ТАКМИЧАРСКА СЕЛЕКЦИЈА

КРЕТАЊЕ Димитрија Коканова, у режији Јоване Томић, Битеф театар, Београд

КО ЈЕ УБИО ЦЕНИС ЦОПЛИН? Тијане Грумић, у режији Соње Петровић, Српско народно позориште и ОПЕНС, Нови Сад

ЗА СВЕ ЈЕ КРИВ ГУСТАВ Кокана Младеновића, Позориште „Деже Костолањи”, Суботица

СЕМПЕР ИДЕМ Ђорђа Лебовића, у режији и драматизацији Горчина Стојановића, Народно позориште, Сомбор

РАДНИЧКА ХРОНИКА Петра Михајловића, у режији Вељка Мићуновића, Народно позориште, Суботица

МАРАТОНЦИ ТРЧЕ ПОЧАСНИ КРУГ Душана Ковачевића, у режији Паола Мађелија, Magyar Színház, Будимпешта (Мађарска)

ЛЕПА БРЕНА ПРОЦЕКТ групе аутора, у режији Владимира Алексића, Битеф театар, Београд

СМЕДЕРЕВО 1941. у режији ауторке Ане Ђорђевић, Српско народно позориште, Нови Сад

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Алмир Башовић, драмски писац, председник жирија, Јелена Мијовић, драматуршкиња, Игор Бурић, позоришни критичар, Жељко Хубач, драмски писац, и Роберт Ленард, редитељ, донео је одлуку о наградама:

СЕМПЕР ИДЕМ Народног позоришта, Сомбор – Стеријина награда за најбољу представу;

ДИМИТРИЈЕ КОКАНОВ – Стеријина награда за текст савремене драме за представу *Кретање*, Битеф театар, Београд;

ГОРЧИН СТОЈАНОВИЋ – Стеријина награда за режију представе *Семпер идем* у Народном позоришту, Сомбор;

СЛОБОДАН ОБРАДОВИЋ – Стеријина награда за драматургију представе *Радничка хроника* Народnog позоришта, Суботица;

СТЕРИЈИНЕ НАГРАДЕ ЗА ГЛУМАЧКА ОСТВАРЕЊА
ЈЕЛЕНА ИЛИЋ за улогу у представи *Кретање*, Битеф театар Београд;

АЛЕКСАНДАР ЂИНЋИЋ за улогу у представи *Кретање*, Битеф театар Београд;

КРИСТА СОРЧИК за улогу у представи *Густав је крив за све*, Позориште „Деже Костолањи”, Суботица;

МАРКО МАРКОВИЋ за улогу у представи *Семпер идем*, Народно позориште, Сомбор;

МАРИЈА КАЛАБИЋ – Стеријина награда за сценографско остварење, за представу *Радничка хроника*, Народно позориште, Суботица;

СЕЛЕНА ОРБ – Стеријина награда за костимографско остварење, за представу *Кретање*, Битеф театар, Београд;

ДРАШКО АЦИЋ – Стеријина награда за оригиналну сценску музику у представи *Смедерево 1941*, Српско народно позориште, Нови Сад;

АНСАМБЛ ПРЕДСТАВЕ КО ЈЕ УБИО ЏЕНИС ЏОПЛИН?
– Стеријина награда за сценски говор, Српско народно позориште и ОПЕНС, Нови Сад;

ИГОР ГРЕКСА – Стеријина награда за сценски покрет, за представу *Радничка хроника*, Народно позориште, Суботица;

ВЕЉКО МИЋУНОВИЋ – Специјална Стеријина награда за режију представе *Радничка хроника*, Народно позориште, Суботица;

БОЈАНА МИЛАНОВИЋ – Стеријина награда из Фонда „Дара Даринка Чаленић” за најбољу младу глумицу, за улогу у представи *Ко је убио Џенис Џоплин?*, Српско народно позориште и ОПЕНС, Нови Сад;

ПАВЛЕ МЕНСУР Стеријина награда из Фонда „Дара Даринка Чаленић” за најбољег младог глумца, за улогу у представи *Кретање*, Битеф театар, Београд;

ОСТАЛЕ СТЕРИЈИНЕ НАГРАДЕ

Стеријина награда за театрологију „Јован Христић” додељује се СВЕТОЗАРУ РАПАЈИЋУ за књигу *Музичко позориште као уметничка синтеза*, Факултет драмских уметности Београд и Институт за позориште, филм, радио и телевизију Београд, 2018. Одлуку је доделио Жири у саставу: проф. др Љиљана Пешикан Љуштановић (председница), проф. др Небојша Ромчевић и др Александра Кузмић.

Жири Округлог стола критике Стеријиног позорја: Александра Гловацки (председница), Миливоје Млађеновић и Андреј Чањи донео је одлуку да Стеријину награду „Дејан Пенчић Пољански” Округлог стола критике за најбољу представу додели остварењу *Кретање*, Битеф teatra, Београд;

НАГРАДУ ПУБЛИКЕ 65. Стеријиног позорја за најбољу представу (просечна оцена 4,72) добило је остварење КО ЈЕ УБИО ЏЕНИС ЏОПЛИН?, Српско народно позориште и ОПЕНС, Нови Сад.

НАГРАДА „ДНЕВНИКА”

Једногласном одлуком Жирија у саставу Игор Буринић (председник), Нина Попов и Наташа Пејчић, Награда редакције новосадског листа „Дневник” за уметничко остварење додељује се БОЈАНИ МИЛАНОВИЋ за улогу у представи *Ко је убио Џенис Џоплин?*, Српско народног позоришта и ОПЕНС-а, Нови Сад.

НАГРАДА ПРОДУЦЕНТСКЕ КУЋЕ „SCOMEDIASCO” ЗА ЕПИЗОДУ

Жири у саставу Даринка Николић (председница), Соња Дамјановић и Теофил Панчић, једногласно је одлучио да награду добије ИВАНА В. ЈОВАНОВИЋ за улогу Мајке у представи *Семпер идем*, Народно позориште, Сомбор.

27. МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ КЛАСИКЕ „ВРШАЧКА ПОЗОРИШНА ЈЕСЕН”, ВРШАЦ

Фестивал је одржан од 15. до 23. новембра 2019. године у Вршцу, под слоганом „Модерна лица под маскама класике”

Селектор Фестивала: др Миливоје Млађеновић

РЕПЕРТОАР

УЈКА ВАЊА Антона Павловича Чехова, у режији Андреја Носова, Народно позориште „Стерија” Вршац и Фондација „Хартифак”, Београд

ЗЛОЧИН И КАЗНА Фјодора Михајловича Достојевског, у режији Душана Петровића, Народно позориште Републике Српске, Бања Лука

НЕЧИСТА КРВ Боре Станковића, у режији Милана Нешковића, Народно позориште, Београд

НЕГРИ Јоакима Вујића, у режији Анђелке Николић, Књажевско српски театар, Крагујевац

РОМАН О ЛОНДОНУ Милоша Црњанског, у режији Ане Ђорђевић, Београдско драмско позориште и БеоАрт, Београд

ЗЛА ЖЕНА Јована Стерије Поповића, у режији Иве Милошевић, Народно позориште, Суботица

Представа у част награђених

ЖИВИ СУ, НИЈЕ СМЕШНО Милице Пилетић и Јована Грујића, инспирисано Нушићевим комедијама, у

режији Јована Грујића, Прво приградско позориште „ПУЛС Театар”, Лазаревац и Регионално позориште, Нови Пазар

Пратећи програм Фестивала

Иложба Позоришног музеја Војводине, *Светлана Бојковић – уметност глуме или трагање за истином*, аутора Зоран Максимовић, кустоса – саветника

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Светислав Јованов, театролог, Тања Бошковић, глумица и Снежана Тришић, редитељка, донео је одлуку о наградама:

ЗЛА ЖЕНА, Народно позориште Суботица – Специјална награда фестивала;

Златан Видовић – Награда за најбољег младог глумца, за улогу Раскољникова у представи *Злочин и казна*, Народно позориште Републике Српске, Бања Лука;

НЕНАД ЈЕЗДИЋ – Награда за најбољег глумца, за улогу Газда Марка у представи *Нечиста крв*, Народно позориште, Београд;

МИЛИЦА СУЖЊЕВИЋ – Награда за најбољу глумицу, за улогу Султане у представи *Зла жена*, Народно позориште, Суботица;

ДУШАН ПЕТРОВИЋ – Награда за најбољу режију, за представу *Злочин и казна*, Народно позориште Републике Српске, Бања Лука;

ЗЛОЧИН И КАЗНА – Награда за најбољу представу у целини, Народно позориште Републике Српске, Бања Лука;

ОЦЕНА ПУБЛИКЕ

Највишом оценом (4,77) публика је наградила представу НЕЧИСТА КРВ у извођењу Народног позоришта, Београд.

28. ФЕСТИВАЛ МОНОДРАМЕ ЗА ДЕЦУ – ЗМАЈЕВЕ ДЕЧЈЕ ИГРЕ, НОВИ САД

Фестивал је одржан од 3. до 4. децембра 2019. године.

РЕПЕРТОАР

Игор Грекса: ОД ТАЧКЕ ДО БЕСКРАЈА, по идеји Сanelе Милошевић

Ксенија Митровић: ТОТАЛНО ЗБУЊИВАЊЕ, по тексту Весне Алексић

Растко Мићић: БЕТМЕН НЕМА ГРАНИЦА, по тексту Мине Петрић

Никола Кнежевић: ПОСЛЕДЊЕ ЖМУРКЕ ТАДИЈЕ МИЛОШЕВА, по тексту Бранке Трифуновић

Горан Јоксић: АВАНТУРЕ КРАЉЕВИЋА МАРКА, по тексту Слободана Станишића

Александар Милковић: ЛОЛ ИЗ СТРИПА, по тексту Биљане Марковић Јевтић

Александра Вуловић: ДОЖИВЉАЈИ ЗЕКЕ ВАТРОГАСЦА, по тексту Филипа Марковиновића

НАГРАДЕ

Награде 28. Фестивала монодраме за децу – СИГРИДРУГ, припале су књижевници БИЉАНА МАРКОВИЋ ЈЕВТИЋ за најбољи текст монодраме *Лол из стрипа*, а за најбоље извођење монодраме, глумци Игор Грекса (*Од тачке до бескраја*) и Александар Милковић (*Лол из стрипа*).

47. ИНФАНТ – ИНТЕРНАЦИОНАЛНИ ФЕСТИВАЛ АЛТЕРНАТИВНОГ И НОВОГ ТЕАТРА, НОВИ САД

Фестивал је, уместо уобичајеног термина (крај јуна – почетак јула 2020. године) због пандемије одложен и одржан на отвореном простору Кинеске четврти од 4. до 6. септембра 2020. године, чиме је ушао у наредну сезону.

11. DESIRÉ CENTRAL STATION – МЕЂУНАРОДНИ / РЕГИОНАЛНИ ФЕСТИВАЛ САВРЕМЕНОГ ПОЗОРИШТА, СУБОТИЦА

Фестивал је одржан од 23. до 30. новембра 2019. године, са поднасловом „Right here right now”.

РЕПЕРТОАР

М.И.Р.А, према концепту и режији Андраша Урбана, Битеф театар (Београд)

LE CERCLE (Круг), у кореографији Насере Белаза, Compagnie Nacera Belaza, Париз (Француска)

ФАТАМОРГАНА, у кореографији Адријена Ходе, „Hodworks”, Будимпешта (Мађарска)

СИМПТОМИ – РИЈАЛИТИ У ПОДРУМУ, у режији Реке Сабо, „Симптоми”, Будимпешта (Мађарска)

VOX DEI – ГРАЂАНСКА НЕПОСЛУШНОСТ, у режији аутора Златка Паковића, Установа културе Стари град, Београд

ДОЛАП, према концепту и режији Мустафе Каплана, Трупа „Taldans” (Турска)

МЕДЕЈИНИ МОМЦИ, у режији Андреја Мажерија, TetarApolo 111, Букурешт (Румунија)

ВРЕМЕ ТМИНЕ, према поезији Јаноша Пилинског, у режији Кинге Мезеи, Регионални Креативни Атеље, Кањижа

МЕД ЗИДИМА, у режији Селме Спахић, Gllugl театар, Вараждин (Хрватска)

ΜΝΕΜΟΣΥΝΕ, перформанс и фотоизложба Јожефа Нађа, „Platô”, Париз (Француска)

ВАКНЕ – КРАТКА ИСТОРИЈА ПРОПАДАЊА, по драми *Bakhe* од Еурипида, у режији Игора Вука Торбице, Народни театар, Битољ (Македонија)

ХЕРОЈ 3.0 – ВИШЕ ОД РЕЧИ, аутора и извођача Уроша Каурина и Вита Вајса, „Момент”, Марибор (Словенија)

СУПРОТНОСТ СТВАРИ, у режији аутора Бориса Никитина, Словенско младинско гледалиште, Љубљана (Словенија)

ТАРТИФ, по мотивима истоимене Молијерове драме, у режији аутора Игора Вука Торбице, Народно позориште, Сомбор и Српско народно позориште, Нови Сад

КАПИТАЛ Карла Маркса, у режији Андраша Урбана, Краљевско позориште Зетски дом, Цетиње (Црна Гора)

24. ПЕТРОВАЧКИ ПОЗОРИШНИ ДАНИ – 24. RETROVSKÉ DNI DIVADELNÉ, БАЧКИ ПЕТРОВАЦ

Фестивал је одржан од 19. до 24. септембра 2019. године.

РЕПЕРТОАР

ТАРТИФ по мотивима истоимене Молијерове драме, ауторски пројекат Игора Вука Торбице, Народно позориште, Сомбор и Српско народно позориште, Нови Сад

ИЗВИНИ МАМА, према бајци Софије Прокофјеве *Нећу да се извиним*, у режији Тодора Валова, Дечје позориште, Суботица

КУМЃТ (Вештина) Јасмине Реза, у режији Петера Манковецког, Словачко камерно позориште, Мартин (Словачка)

СВЕ О МУШКАРЦИМА Мира Гаврана, у режији Душана Бајина, Државно позориште, Кошице (Словачка)

HRDINOVIA (Јунаци) Божене Славчикове Тимраве, у режији Михала Бабијака, Спишско позориште, Спишска Нова Вес (Словачка)

ПИЈАНИ Ивана Вирипаева, у режији Љубослава Мајере, Академија уметности, Банска Бистрица (Словачка)

ЂУРОШИК, у режији ауторке Татјане Масникове, Позориште „Акторес”, Рожњава (Словачка)

ТАМО, ДАЛЕКО... према драми *Милица Николићева* Владимира Хурбана Владимирове, у режији Мирослава Бенка, Позориште „Добрица Милутиновић”, Сремска Митровица и Словачко позориште „VHV”, Стара Пазова

Пратећи програм

Отварање изложбе Позоришног музеја Војводине „ПОЗОРИШНИ СВЕТОПИСИ” ауторке Иване Кочи, више кустоскиње Музеја

26. МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ ПОЗОРИШТА ЗА ДЕЦУ, СУБОТИЦА

Фестивал је одржан од 22. до 27. септембра 2019. године.

Селектор: др Зоран Ђерић

РЕПЕРТОАР

НА ВУКОВОМ ТРАГУ Џека Лондона, у режији Јакуба Максимова, Позориште младих, Нови Сад

ВИЛА ХЕЛЕНА И ПРИНЦ АРГЕЛУС, у режији Андраша Вереша, Позориште „Харлекин“ (Мађарска)

БАЈКА О РИБАРУ И РИБИЦИ, Театар „Петрушка“ (Русија)

24 БАКЕ, Шуана Јибина, Шијанско уметничко позориште за децу (Кина)

ЗЛАТНА ГУСКА Браће Грим, у режији Тодора Валола, Државно луткарско позориште „Бургас“ (Бугарска)

ЧУДОТВОРНО КРЕСИВО Ханса Кристијана Андерсена, Мало позориште „Душко Радовић“, Београд

ЈА САМ МАЛО СВЕТЛО, Позориште T-Werk, Потсдам (Немачка)

ЛЕПОТИЦА И ЗВЕР Шарла Пероа, у режији Кате Чато, Дечје позориште, Суботица

ОПЕРСКИ ФРИЖИДЕР, Позориште „Антонио Панзото“ (Италија)

ДИВНА ЗЕЛЕНА ПТИЦА, Театар „Лалка“ (Пољска)

ПОРЕД ТЕБЕ, у режији Хеџин Јун, Театар „Yun“ (Кореја)

ЈЕЖЕВА КУЋИЦА по истоименој књизи Бранка Ћопића, у режији Слободана Перишића, Дјечје позориште Републике Српске

ЦИПЕЛЕ, Театар „La tête à l'envers“, (Белгија)

ЦВРЧАК И МРАВ Милене Деполо према Езоповој басни, у режији Бранка Илића, копродукција Театра младих Културног центра „Никола Ђурковић“ из Котора, Градског позоришта, Херцег феста и Будва Град театра (Црна Гора)

НАГРАДЕ

Жири у саставу: председник Ранко Рисојевић, и чланови Олга Зајец и Сенка Петровић, донео је одлуку о наградама:

Гран при за најбољу представу – Шијанском уметничком позоришту за децу из Кине, за остварење 24 БАКЕ;

Награда за најбољу режију – ЈАКУБУ МАКСИМОВУ за представу *На вуковом трагу* Позоришта младих, Нови Сад;

НАТАЛИЈИ ТОПОРОВОЈ – награда за најбољу сценографију, за представу *Бајка о рибару и рибици*, Луткарског позоришта „Петрушка“ из Русије;

Награда за најбољу оригиналну музику – ГЖЕГОЖУ ТУРНАУУ, за представу *Дивна зелена птица*, Театра „Лалка“ из Пољске;

За најбоље естетско и технолошко решење лутка награђен је БОРИШ ЧАКШИРАН, за креацију у представи *Чудотворно кресиво* у извођењу Малог позоришта „Душко Радовић“, Београд;

Пет равноправних награда за глумачко/аниматорско мајсторство:

САШИ ЛАТИНОВИЋУ за улогу Бака у представи *На вуковом трагу*;

ДУ ФАНГ за улогу Баке, те ОУ ЈАНГ ХОНГ ЈУАН за улогу Унука у представи *24 баке*;

ЂУРЂИ ВУКАШИНОВИЋ БАБИЋ за улогу Јежурка у представи *Јежева кућица*;

АНСАМБЛУ представе *Дивна зелена птица* за колективну игру у извођењу театра „Лалка“ из Пољске;

Специјална награда за оригиналност и фантазију додељена је представи ЦИПЕЛЕ, позоришта „La tete a l'evers“ из Белгије

7. ПОЗОРИШНИ ФЕСТИВАЛ „НОВИ ТВРЂАВА ТЕАТАР”, ВИЛА СТАНКОВИЋ, ЧОРТАНОВЦИ

Фестивал је одржан од 4. до 8. септембра. 2020. године под слоганом „Одбрана загрљаја”.

Селектор и уметнички директор фестивала: Вида Огњеновић

Због пандемије вируса Ковид-19, овогодишње издање фестивала биће у знатно скраћеном издању, јер је први заказани термин морао бити померен када је избила епидемија, а онда су многи гости из званичне селекције отказали учешће.

РЕПЕРТОАР

УПОТРЕБА ЧОВЕКА по роману Александра Тишме, у режији Бориса Лијешевића, копродукција фестивала „Нови тврђава театар” Нови Сад, Новосадског позоришта, фестивала Град театар Будва и Еаст Вест Центар Сарајево

АНА КАРЕЊИНА према роману Лава Николајевича Толстоја, у режији Дејана Пројковског

Представа у част награђених

ОЛЕАНА Дејвида Мемета, у режији Виде Огњеновић, мастер представа Факултета савремених уметности у Београду

НАГРАДЕ

Жири у саставу: глумица Сања Ристић Крајнов, књижевник Ласло Блашковић и критичарка Наташа Гвозденовић, донео је одлуку о наградама:

ЕМИНА ЕЛОП – награда за најбољу женску улогу за улогу Вере Кронер у представи *Употреба човека*

АТИЛА НЕМЕТ – награда за најбољу мушку улогу за улогу Карењина у представи *Ана Карењина*

Специјална награда за колективну игру у представи УПОТРЕБА ЧОВЕКА и АНА КАРЕЊИНА

7. ШЕКСПИР ФЕСТИВАЛ, ВИЛА СТАНКОВИЋ, ЧОРТАНОВЦИ

Фестивал је одржан од 12. до 16. септембра 2020. године.

Оснивач и селектор фестивала: др Никита Миливојевић

Од 12. до 16. септембра 2020.

РЕПЕРТОАР

КАКО ВАМ ДРАГО Вилијама Шекспира, према концепту Никите Миливојевића, копродукција Народног позоришта, Ниш, Крушевачког позоришта и фестивала „Nišville Jazz teatar”

ДВА ВИТЕЗА ИЗ ВЕРОНЕ Вилијама Шекспира, у режији Мије Кнежевић, Шабачко позориште, Шабац

РОЗЕНКРАНЦ и ГИЛДЕНСТЕРН СУ МРТВИ у режији Игора Павловића, Српско народно позориште, Нови Сад

МОЈ ШЕКСПИР према концепту Никите Миливојевића, Шекспир фестивал, Нови Сад

3. МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ SYNERGY#WTF, НОВИ САД

Фестивал је одржан од 18. до 28. новембра 2019. године

РЕПЕРТОАР

ПАНДОРИНА КУТИЈА, у режији Монике Добровлањске, Позоришна трупа „Multicultural city”, Берлин (Немачка)

КОМПЕНЗАЦИЈА, у режији Монике Добровлањске, Позоришна труппа „Multicultural city”, Берлин (Немачка)

ПОГЛЕДАЈ МЕ, аутоски пројекат Романа Николића, „Артерариј”, Загреб (Хрватска)

МАХМУД Петера Селигмана, Елзебет Нилсен и Боа Ларсена, у режији Петера Српчића, Местно гледалиште, Птуј и Мини театар, Љубљана (Словенија)

ПИЈАНЦИ Ивана Вирипајева, у режији Радуа Африма, Народно позориште Таргу Муреш, Компанија „Томпа Миклош”, Таргу Муреш (Румунија)

АУТОБИОГРАФИЈА, по мотивима дела Бранислава Нушића, у режији Јаноша Дегија, Српско позориште у Мађарској, Будимпешта (Мађарска)

BONES OPERA, у режији аутора Јакоба Садига Цамалија, Позоришна група „Котал”, Табриз (Иран)

Пратећи програм

АНА КАРЕЊИНА Лава Николајевича Толстоја, у режији Дејана Пројковског, Новосадско позориште, Нови Сад

МАЛА ЦРНА РИБА Самана Беранџија, Позоришна група „Котал”, Табриз (Иран)

ПРЕДЕО СА АРГОНАУТИМА Хајнера Милера, у режији Рајнхарда Ауера, Frajs teatar Bozen/Volcano (Италија)

48. ПОЗОРИШНИ ДАНИ РУМУНА У ВОЈВОДИНИ – ZILELE DE TEATRU ALE ROMÂNILOR DIN VOIVODINA, EDIȚIA A XLVII

Представе су игране без публике. Снимане су и емитоване на веб страници фестивала www.zileledeteatru.com у периоду од 30. новембра до 5. децембра 2020.

РЕПЕРТОАР

CASA DE PE GRANIȚĂ (Кућа на граници) Славомира Мрожека у режији Костантина Товарниског (Constantin Tovarnisky) и Отилије Хузум (Otilia Huzum) из Румуније, Позоришна труппа Центра за савремену уметност у Николинцима

CONU LEONIDA DE FAȚĂ CU REACȚIUNEA PE VREMEA COVIDULUI (Господин Леонида пред реакцијом у време Ковида) према текстовима Јона Луке Карађалеа (Ion Luca Caragiale), у режији и адаптацији Димитрија Микље (Dimitrie Miclea), Позоришна труппа Фондације „Хиперион” из Селеуша

DOAMNELE ȘI POLIȚISTUL (Госпође и полицајац) према идејама Тодора Мушатескуа (Tudor Mușatescu), у режији и адаптацији Маријуса Савау (Marius Savu), Позоришна труппа „Нејка” КУД-а „Михај Еминеску” из Куштиља

FRAGMENTARIUM ROMÂNESC (Румунски фрагментаријум), читаћа представа према текстовима румунских писаца, Позоришна труппа Удружења за румунску уметност и културу „Викентије Петровић Бокалуц” из Торка

CUM SĂ PIERZI TRENUL ÎNTR-UN COLȚ UITAT DE LUME (Како да пропустиш воз богу иза ногу) Богдана Мартина (Bogdan Martin), у режији Ремуса Берлована (Remus Berlovan) и Лауреана Дулужа (Laurean Duluș), Позоришна труппа „Кону Алеку” Алибунар у сарадњи са Културним центром из Алибунара

CĂSĂTORIA ÎNTĂRZIATĂ (Закаснили брак) Ливијуса Лападата (Livius Lăpădat) у режији Маргарита Ековојуа (Mărgărit Ecovoiu), Позоришна труппа „Тодор Крецу Тоша” Дома културе „Дојна” у сарадњи са удружењем „Музичка омладина” из Уздина

НАГРАДЕ

За труд који су љубитељи позоришта из румунских села Србије уложили у припремању представа, Савет Уније румунских позоришта Војводине до-

делио је диплому сваком глумцу који је учествовао у Фестивалу. Свака трупa добила је диплому за учешће у манифестацији, плакету и пано с фотографијама. Медаљу и диплому за најбољег глумца сваке представе према гласовима публике, односно гледалаца онлајн представа, добили су: Данијел Петрашку (Daniel Petraşcu), Доринела Берлован (Dorinela Berlovan), Лука Симон Паунеску (Luca Simon Paunescu), Маријус Саву (Marius Savu), Валентин Бораћ (Valentin Boraci) и Стелијан Микља (Stelian Miclea). Координаторима позоришних трупа, као и редитељима представа, уручене су плакете и медаље.

ДАН ВОЈВОЂАНСКОГ МАЂАРСКОГ ГЛУМИШТА

Новосадско позориште – Újvidéki Színház у Новом Саду, Народно позориште – Narodno kazalište – Népszínház, Позориште „Деже Костолањи” – Kosztolányi Dezső Színház и Дечје позориште – Dječje kazalište – Gyermekszínház у Суботици, 2001. године донели су одлуку да се 29. октобар обележава као Дан војвођанског мађарског глумишта. Тога дана 1945. године, одржана је прва послератна премијера на мађарском језику, *Плес вештице* Беле Балажа, у режији Ласла Патакија и извођењу Мађарског народног позоришта у Суботици.

Жири за доделу Награда „Патакијев прстен” чинили су Андреј Бока, редитељ, Атила Антал, редитељ, Андреа Јанкович, глумица, Корнелија Голи, драматуршкиња, док су студенти Академије уметности, Нови Сад, такође дали један глас.

29. октобра 2019. године, у Суботици, на сцени „Јадран” у оквиру гала програма поводом Дана мађарске драме, ЧИЛИ ПАМЕР (PÁMER CSILLA), глумици Народног позоришта – Narodnog kazališta – Népszínház из Суботице, припала је престижна годишња награда за најбоље глумачко остварење

на мађарском језику у Војводини, „Патакијев прстен”, за улогу Манци Тот у делу Ернеа Сепе (Szép Ernő), *Lila ákác* (Љубичасти багрем). Такође, она је добила и награду „Десетка” коју додељују студенти глуме Академије уметности у Новом Саду.

27. ДАНИ ЛАЗЕ ТЕЛЕЧКОГ 2019, КУМАНЕ

Фестивал се одржао од 16. до 20. октобра 2019. године.

Позоришта Војводине су учествовала са представама:

ТРАПАВИ ЗМАЈ Мирослава Настасијевића, у режији Ирене Тот, Народно позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин

СТЕПА СТЕПАНОВИЋ Зорана Хаџи Лазина, у режији Миодрага Петровића, Удружење драмских уметника Војводине, Нови Сад

УЧЕШЋЕ ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ НА ФЕСТИВАЛИМА ВАН ПОКРАЈИНЕ

24. ЈУГОСЛОВЕНСКИ ПОЗОРИШНИ ФЕСТИВАЛ „БЕЗ ПРЕВОДА”, УЖИЦЕ

Фестивал је одржан од 5. до 12. новембра 2019, под мотом „Ко је јунак нашег доба?”

Селектори: Бојан Муњин, новинар и позоришни критичар

Зоран Стаматовић, менаџер у култури, директор Народног позоришта Ужице
Позоришта Војводине су учествовала са следећом представом:

ТАРТИФ по мотивима Молијерове драме, ауторски пројекат Игора Вука Торбице, Народно позориште, Сомбор и Српско народно позориште, Нови Сад

НАГРАДЕ

Стручни жири у саставу: Ленка Удовички, редитељка, председница жирија, Ријека (Хрватска), Драгана Варагић, глумица, Београд, Слободан Обрадовић, драматург, Београд, Игор Васиљев, сценограф, Истра (Хрватска) и Јанко Љумовић, продуцент, Подгорица (Црна Гора), донео је одлуку о наградама.

Представа ТАРТИФ, ауторски пројекат Игора Вука Торбице – Специјална награда за иновативну наградњу драмске класике

35. ПОЗОРИШНИ ФЕСТИВАЛ „ТЕАТАР У ЈЕДНОМ ДЕЈСТВУ”, МЛАДЕНОВАЦ

Фестивал је одржан од 1. до 7. октобра 2019.
Позоришта из Војводине су учествовала са представама:

ХАСАНАГИНИЦА по мотивима драме Љубомира Симовића, ауторски пројекат Андраша Урбана, Новосадско позориште, Нови Сад

ТАРТИФ по мотивима Молијерове драме, ауторски пројекат Игора Вука Торбице, Народно позориште, Сомбор и Српско народно позориште, Нови Сад

НАГРАДЕ

Представа ТАРТИФ, ауторски пројекат Игора Вука Торбице, проглашена је за победника фестивала.

50. СУСРЕТ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА ЛУТАКА СРБИЈЕ

Сусрети су одржани од 1. до 3. децембра 2019. у Дечјем позоришту у Суботици.
Позоришта Војводине су учествовала са представама:

ДИВЉОЖДЕР ИЛИ ЗАШТО НЕ ЖЕЛИМ ДА ОДРАСТЕМ, у режији аутора Јована Царана, Народно позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин

НА ВУКОВОМ ТРАГУ, по мотивима романа *Зов дивљине* Џека Лондона, у режији гостујућег редитеља из Чешке, Јакуба Максимова, Позориште младих, Нови Сад

ТЕАТРУ С ЉУБАВЉУ Боња Лунгова и Константина Каракостова, у режији Боња Лунгова, Дечје позориште, Суботица

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Маријана Петровић театролог и глумица, Милена Деполо, драматург и Предраг Штрабац, редитељ, донели су одлуке о наградама:

Награда за најбољу анимацију „Јанко Врбњак”, коју је установило Мало позориште „Душко Радовић”, додељена је представи НА ВУКОВОМ ТРАГУ Позоришта младих Нови Сад, за уметност анимације звука, материјала и лутака;

Награда за глумачко остварење – САШИ ЛАТИНОВИЋУ за улоге Бака и Џека Торнтонa у представи *На вуковом трагу*;

Награда за најбољу сценографију – КАРОЛИНИ АРАНДИЈИ за представу *На вуковом трагу*;

Награда за најбољу музику – ЛАЗАРУ НОВКОВУ за представу *На вуковом трагу*;

Награда за најбољу креацију лутака – МАРЕКУ ШТЕРБАКУ и ВЈАЧЕСЛАВУ ЗУБКОВУ за представу *На вуковом трагу*.

14. ЈОАКИМ ИНТЕР ФЕСТ, КРАГУЈЕВАЦ

Фестивал је одржан од 8. до 13. октобра 2019. под слоганом „Ко се боји позоришта?“

Селектор и уметнички директор Фестивала: Слободан Савић

Позоришта из Војводине су учествовала са представама:

ХАСАНАГИНИЦА по мотивима драме Љубомира Симовића, ауторски пројекат Андраша Урбана, Новосадско позориште, Нови Сад

ТАРТИФ по мотивима Молијерове драме, ауторски пројекат Игора Вука Торбице, Народно позориште, Сомбор и Српско народно позориште, Нови Сад

НАГРАДЕ

Жири у саставу: Томислав Чадеж, Анђелика Николић и председник Петар Денчев, донео је одлуку о наградама.

Специјану награду града Крагујевца жири је доделио ВЕДРАНИ БОЖИНОВИЋ за рад на драматургији представе *Хасанагиница* Новосадског позоришта

39. БОРИНИ ДАНИ, ВРАЊЕ

Фестивал је одржан од 23. до 28. октобра 2019. у под слоганом „Повратак кући“.

ТАРТИФ, по мотивима драме Ж. Б. П. Молијера, ауторски пројекат Игора Вука Торбице, копродукција Народног позоришта, Сомбор и Српског народног позоришта, Нови Сад

НА ДРИНИ ЋУПРИЈА, по мотивима дела Иве Андрића, у режији Кокана Младеновића, Српско на-

родно позориште, Нови Сад

НАГРАДЕ

Према оцени публике, најбоља представа овогodiшњег фестивала је представа НА ДРИНИ ЋУПРИЈА, у режији Кокана Младеновића, која је добила просечну оцену публике 4,84.

12. ФЕСТИВАЛ ПОБЕДНИКА ФЕСТИВАЛА, РАКОВИЦА

Фестивал је одржан од 15. до 20. октобра 2019. године.

Селектор: Светислав Гонцић

Позоришта Војводине су учествовала са следећим представама:

ЗЛА ЖЕНА Јована Стерије Поповића, у режији Иве Милошевић, Народно позориште, Суботица

ТЕНОР НА ЗАЈАМ Кена Лудвига, у режији Оље Ђорђевић, Народно позориште, Сомбор

НАГРАДЕ

Стручни жири у саставу: Снежана Савић, председник, Феђа Стојановић, члан и Жељко Јовановић, члан, донео је одлуку о наградама:

Награда за најбољу представу – ТЕНОР НА ЗАЈАМ Народног позоришта, Сомбор;

Награда за најбољу режију – ИВИ МИЛОШЕВИЋ за режију представе *Зла жена* Народног позоришта, Суботица;

Награда за најбољег глумца – АЛЕКСАНДРУ РИСТОСКОМ за улогу Макса у представи *Тенор на зајам* Народног позоришта, Сомбор;

Награда за најбољу глумицу – МИЛИЦИ СУЖЊЕВИЋ за улогу Султане у представи *Зла жена* Народног позоришта, Суботица.

УЧЕШЋЕ ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ НА ФЕСТИВАЛИМА ВАН ЗЕМЉЕ

САРАЈЕВО ФЕСТ 2019. EAST WEST ЦЕНТАР, САРАЈЕВО (БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА)

Фестивал је одржан од 1. до 10. децембра 2019.
под слоганом „Умјетност и политика”

Позоришта Војводине су учествовала са предста-
вама:

ХАСАНАГИНИЦА по мотивима драме Љубомира
Симовића, ауторски пројекат Андраша Урбана,
Новосадско позориште, Нови Сад

УПОТРЕБА ЧОВЕКА по роману Александра Тишме,
у режији Бориса Лијешевића,

копродукција фестивала „Нови тврђава театар”
Нови Сад, Новосадског позоришта, фестивала
Град театар Будва и Еаст Вест Центар Сарајево

ТАРТИФ по мотивима истоимене Молијерове дра-
ме, ауторски пројекат Игора Вука Торбице, На-
родно позориште, Сомбор и Српско народно позо-
риште, Нови Сад

10. БУГОЈАНСКО ЛУТКАРСКО БИЈЕНАЛЕ, БУГОЈНО (БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА)

Бијенале је одржано у периоду од 9. до 13. сеп-
тембра 2019. године.

Позоришта Војводине су учествовала са предста-
вом:

ЗАТВОРЕНИК И ШЕСТОПРСТИ Виктора Олеговича
Пелевина, у режији Димитрија Вихреција, Позо-
риште младих, Нови Сад

НАГРАДЕ

ОЛЕГУ КАТОРГИНУ, аутору сценографије, костима и
лутака – Награда за целокупну ликовност представе

БИЈЕНАЛЕ ЦРНОГОРСКОГ ТЕАТРА, ПОДГОРИЦА (ГРНА ГОРА)

Фестивал је одржан од 22. октобра до 1. новем-
бра. 2019.

Селектор: Јанко Љумовић

Позоришта Војводине су учествовала са предста-
вом:

КРВАВЕ СВАДБЕ Федерика Гарсије Лорке, у режи-
ји Игора Вука Торбице, у продукцији Града театра
Будва и Српског народног позоришта, Нови Сад

НАГРАДЕ

Награда за најбољу режију ИГОРУ ВУКУ ТОРБИЦИ,
ВАРЈИ ЂУКИЋ за најбољу женску улогу и
ВЛАДИМИРУ ПЕЈКОВИЋУ за оригиналну музику

18. МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ ПОЗОРИШТА ЗА ДЈЕЦУ, БАЊА ЛУКА

Фестивал је одржан од 13. до 19. октобра 2019.
Позоришта Војводине су учествовала са предста-
вама:

ИЗВИНИ МАМА, према бајци Софије Прокофје-
ве *Нећу да се извиним*, у режији Тодора Валова,
Дечје позориште, Суботица

ЈЕЖИЋ ЖОЖО Кузмана Крстева, у режији Емилије
Мрдаковић, Позориште младих, Нови Сад

34. ФЕСТИВАЛ ГРАД ТЕАТАР БУДВА (ЦРНА ГОРА)

Фестивал је одржан од 24. јула до 22. августа, под мотом „Како се до мора долази”

Позоришта Војводине су учествовала са представом:

УПОТРЕБА ЧОВЕКА према роману Александра Тишме, Федор Шили и Борис Лијешевић, у режији Бориса Лијешевића, Копродукција „Новог Тврђава театра”, Новосадског позоришта, Града театра Будва и East West Центра, Сарајево

11. МЕЂУНАРОДНИ ФЕСТИВАЛ ЛУТКАРСКИХ ПОЗОРИШТА ЗА ОДРАСЛЕ „PIERROT”, СТАРА ЗАГОРА (БУГАРСКА)

Позоришта Војводине су учествовала са представом:

НА ВУКОВОМ ТРАГУ Џека Лондона, по роману *Зов дивљине* (The Call of the Wild), у режији Јакуба Максимова, Позориште младих, Нови Сад

НАГРАДЕ

ГРАНД ПРИ ФЕСТИВАЛА за представу у целини,
ЈАКУБУ МАКСИМОВУ награда за најбољу режију и
КАРОЛИНИ АРАНДИА награда за најбољу сценографију

1. МАНИФЕСТАЦИЈА „CTRL ALT HNK”, ОСИЈЕК (ХРВАТСКА)

Позоришта Војводине су учествовала са представом:

ЗДРАВ(о) ЖИВОТ(е)! / HIGHLIFE Лија Мекдугала, у режији Николе Завишића, Српско народно позориште, Нови Сад

32. ФЕСТИВАЛ МАЂАРСКИХ ПОЗОРИШТА, КИШВАРДА (МАЂАРСКА)

Позоришта Војводине су учествовала са представом:

ЦРНИ ПЕТАР у режији Золтана Мезеија, Народно позориште у Суботици, Драма на мађарском језику

АНА КАРЕЊИНА према роману Лава Николајевича Толстоја, у режији аутора Дејана Пројковског, Новосадско позориште, Нови Сад

ГУСТАВ ЈЕ КРИВ ЗА СВЕ у режији аутора Кокана Младеновића, Позориште „Деже Костолањи”, Суботица

НАГРАДЕ

ГУСТАВ ЈЕ КРИВ ЗА СВЕ – Награда Министарства за људске ресурсе Мађарске за одличан тимски рад

МАРТА БЕРЕШ – Награда за главну женску улогу у представи *Ана Карењина*

13. ФЕСТИВАЛ ПОЗОРИШТА СРЕДЊЕ ЕВРОПЕ, КОШИЦЕ (СЛО- ВАЧКА)

Позоришта Војводине су учествовала са представом:

ЛЕПОТИЦА ИЗ ЛИНЕЈНА Мартина Мекдоне, у режији Рихарда Санитре, Словачко војвођанско позориште, Бачки Петровац

ФЕСТИВАЛИ И СМОТРЕ АМАТЕРСКИХ ПОЗОРИШТА

Од бомбардовања Србије до данас нисмо имали тежу годину. Корона доминира нашим животима, нашим плановима, нашим љубавима. У свим областима живота је тако. И као што се у ратовима рађала уметност, тако и у условима короне људи раде и стварају. Ваљда и пркосећи јој помало. Човек има ту исконску људску потребу да се супротстави злу, побеђујући га, или бар пркосећи му.

Честитамо храбрима! Они су победници а најодважнији увек побеђују. Ипак, 2020. година протекла је у отказивању свега планираног на јавној сцени, па су и наши планирани позоришни фестивали отказани у вери да ћемо победити како корону тако и друге недаће које прате позоришни аматеризам у Војводини, епидемију изостанка подршке од стране Покрајине, која траје и траје.

Саво Мучибабић
Секретар Савеза уметничког
стваралаштва аматера Војводине

7. ПОЗОРИШНИ ДАНИ ЈОВАНА ЂОРЂЕВИЋА, СЕНТА

Седми по реду фестивал „Позоришни дани Јована Ђорђевића” одржан је од 15. до 19. октобра 2019. године у Сенти, у организацији Камерне сцене „Мирослав Антић”. Слоган овогодишњег фестивала је „Буди слободан – буди храбар”.

РЕПЕРТОАР

СТРАСТИ, ЛАЖИ ИИ МАЧЕК В ЖАКЉУ, у режији Милоша Голоба, Културно друштво „Лошти одер”, Шкофја Лока (Словенија)

ХАМЛЕТ У СЕЛУ МРДУШИ ДОЊОЈ, у режији Душка Ашковића, Позориште „Раша Плаовић”, УБ

СЛУЧАЈНА СМРТ ЈЕДНОГ АНАРХИСТЕ, у режији Игора Павловића, Позориште „Стеван Сремац”, Црвенка

СЛУЧАЈ, у режији Дејана Цицмиловића, Рачанско позориште културног центра „Радоје Домановић”, Рача

ПРЉАВИ ПЛЕС, у режији Наташе Радоњић, Студио глуме – Театар 011, Београд

остале институције и организације

СТЕРИЈИНО ПОЗОРЈЕ

21000 Нови Сад, Змај Јовина, 22/1

Тел.: 021 523 161

Факс: 021 6616 976

E-mail: doccentar@pozorje.org.rs

www.pozorje.org.rs

ИСТОРИЈАТ УСТАНОВЕ

Као стални фестивал националне драме и позоришта такмичарског карактера, Стеријино позорје установљено је 1956, у оквиру обележавања 150-годишњице рођења и 100-годишњице смрти великог српског комедиографа Јована Стерије Поповића. У дефинисању програма и статуса Стеријиног позорја учествовале су најистакнутије личности тадашњег друштва, културе и уметности. У првом Одбору Стеријиног позорја (Градско веће Новог Сада, 29. март 1956) били су, међу осталима, Јосип Видмар (председник), Иво Андрић, Милан Богдановић, Бранко Гавела, Велибор Глигорић, Димитар Кјостаров, Младен Лесковац, Вељко Петровић, Томислав Танхофер, Радомир Радујков, Милош Хаџић... Тада су јасно артикулисани програмски циљеви: кроз стални фестивал националне драме и остале делатности институције унапредити позоришну уметност и стимулисати развој домаће драмске књижевности.

ОРГАНИЗАЦИОНА СТРУКТУРА

Стеријино позорје има 11 извршилаца у четири организационе јединице у складу са Статутом и Правилником о организацији и систематизацији полова у Стеријиним позорју: Фестивалски центар са сектором за позоришну међународну сарадњу, Документационо-истраживачки центар, Издавачки центар и Општа служба.

ДЕЛАТНОСТ УСТАНОВЕ

Поред организације и реализације најзначајнијег театарског фестивала у нашој земљи, Позорје је активно и у издавачкој делатности, кроз објављивање књига из области историје и теорије позоришта, те часописа Сцена, једног од најреlevantнијих позоришних часописа у Европи који континуирано излази од 1965. године. Документационо-истраживачки центар Стеријиног позорја објављује јединствену публикацију Годишњак позоришта Србије, без којег није могуће замислити озбиљније истраживање театарске уметности на овим просторима. Наш документациони центар поседује богате колекције од преко 1500 рукописних драмских дела, близу 7000 позоришних плаката и више од 40000 фотографија, а већ неколико година ради се на дигитализацији ове грађе. У склопу овог центра формиран је научни тим од сарадника са Академије уметности у Новом Саду, Филозофског факултета Нови Сад, Матице српске, Позоришно

музеја Војводине, чији се научно-истраживачи рад презентује у Зборнику радова. Међународна сарадња Позорја резултирала је бројним интернационалним програмима, од гостовања представа из двадесетак земаља, Међународног симпозијума позоришних критичара и театролога који се већ 49 година одржава сваке треће године у склопу нашег фестивала, тријеналне изложбе Позориште у фотографској уметности, под покровитељством Светске асоцијације фотографа, на којој је до сада учествовало неколико стотина фотографа из целог света, до међународних копродукција представа у којима је Стеријино позорје учествовало. Од 2007. године Стеријино позорје редовно расписује Конкурс за оригинални домаћи драмски текст у циљу испуњавања основне мисије институције – развој, афирмација и промоција домаће драмске књижевности и позоришне уметности. Позорје је од 2006. године копродуцент представа насталих по делима наших аутора, које су реализоване у Српском народном позоришту, Народном позоришту Београд, Југословенском драмском позоришту, Атељеу 212, Народном позоришту Ужице, Народном позоришту Ниш, Народном позоришту Кикинда, Народном позоришту Републике Српске, Бања Лука.

64. СТЕРИЈИНО ПОЗОРЈЕ 2019.

„ПОБУНА – ЖЕНСКИ РОД”

Извештај селектора

У протеклих годину дана имао сам прилику и привилегију да, као селектор Позорја, сведочим једној тематски интригантној, естетски противречној, друштвено провокативној и, у крајњој линији, натпросечној позоришној сезони. Међу аргументе који иду у прилог последњој тврдњи спада, најпре, чињеница која превазилази ниво квантитативног показатеља: од 52 представе које сам видео у конкуренцији за Селекцију националне драме, чак 35 чине праизведбе савременог домаћег драмског текста. Комплементаран с тим је и податак о знатно успешнијем присуству наше савремене драме у ширим европским оквирима, о чему говоре праизведбе комада Иве Брдар у Штутгарту

(*Бацачи прстију*, Шаушпилхаус/Schauspielhaus) и Тање Шљивар у Берлину (*Као и све слободне девојке*, Дојчес театар/Deutsches Theater).

Премда је значај оријентације на савремени домаћи драмски текст неретко релативизиран неутемељеним сценским тумачењима, продукцијским тешкоћама, или недостатком поузданих мерила у одабиру текстова, доминација домаћег текста у протеклој сезони има најмање две позитивне последице. Најпре, то је разноликост која се огледа и у заступљености комада значајних ауторки и аутора свих генерација – од Виде Огњеновић, Љубомира Симовића и Душана Ковачевића, преко Небојше Ромчевића, Биљане Србљановић и Милене Марковић, до Јелене Мијовић, Маје Пелевић и Тање Шљивар. Посебно драгоцене стилске и жанровске тонове донели су Јелена Мијовић, својом драматизацијом *Хронике паланачког гробља* (иако није доживела најпотпунију реализацију на сцени НП Крушевац), као и ауторски тандем Федор Шили – Борис Лијешевић, креацијом *Ноћне страже*, ефектним водвиљем који сугерише и суптилније амбиције (Атеље 212).

Кад је у питању режија, такав контекст очигледно је подстакао драгоцене импурсе зрелости у поетикама већ афирмисаних аутора као што су Анђелка Николић (*Негри* Јоакима Вујића, Књажевско-српски театар, Крагујевац) и Бојан Ђорђевић (*Режим љубави* Тање Шљивар, Атеље 212), истовремено указујући и на ауторске потенцијале млађих стваралаца, попут Јане Маричић (Трифковићева *Избирачица*, НП Кикинда), Југа Ђорђевића (*Триптих о радницима*, Градскопозориште Чачак) и Момчила Миљковића (*Злостављање* по Андрићу, НП „Тоша Јовановић” Зрењанин). С друге стране, као да се већ и на проблема у реализацији савременог домаћег драмског текста концентрисала у поставкама неколико комада Тијане Грумић: неуспешно окончана упризорења њеног сурово интроспективног, симболички слојевитог и модерног сензибилитету окренутог проседеа, сведоче ако не о кризи домаћих редитељских метода, оно свакако о њиховом озбиљном размимоилажењу са виталним стремљењима наше савремене драме.

Као највећу вредност протекле сезоне издвајам низ позоришних остварења која, без обзира на међусобне естетичке, поетичке или идеолошке разлике, одликује заједничка особина: аутентичан и истраживачки приступ проблематици женске еманципације. Реч је о представама у којима побуна занемареног, потиснутог и/или поробљеног женског идентитета, жене као Другог – постаје шифра борбе за друштвене, моралне и цивилизацијске промене.

КОНКУРС ЗА ОРИГИНАЛНИ ДОМАЋИ ДРАМСКИ ТЕКСТ 2018/19.

Одлука жирија конкурса Стеријиног позорја за оригинални домаћи драмски текст 2018/19.

Жири у саставу: Миливоје Млађеновић (председник), Филип Вујошевић и Фрања Петриновић, донео је једногласну одлуку да се за најбољи савремени домаћи драмски текст за 2018/19, од пристигла 82 текста, прогласи остварење *Не пре 4:30 нити после 5:00* аутора Филипа Грујића. Жири истиче и препоручује и следеће текстове: *Сада није јули* (шифра: Песак), *Ја када плачем, плачем због свега* (шифра: Катапултирање), *Дајч и Зец* (шифра: 111драма999), и *Ммм... где смо оно стали?* (шифра: Full clip).

Стеријино позорје је у копродукцији са Шабачким позориштем извело представу Бацачи прстију Иве Брдар, победнички текст са Конкурса 2017/18. Такође, са Позориштем Атеље 212 из Београда договорена је копродукциона сарадња у постављању награђеног комада Филипа Грујића.

МЕЂУНАРОДНА САРАДЊА

Током 2019. године, започете су припреме за реализацију 16. тријеналне међународне изложбе „Позориште у фотографској уметности”, која ће се одвијати под покровитељством Међународне федерације фотографске уметности, Америчке асоцијације фотографа и Фото савеза Србије. Реализација изложбе биће на 65. Стеријиним позорју, од 26. маја до 3. јуна 2020. године.

ДОКУМЕНТАЦИОНОИСТРАЖИВАЧКИ ЦЕНТАР СТЕРИЈИНОГ ПОЗОРЈА

Програмски циљеви и задаци

Документационоистраживачки центар Стеријиног позорја је у 2019, у складу са програмским циљевима и задацима Стеријиног позорја, систематски истраживао, прикупљао, обрађивао, чувао и публиковао документацију, документациону грађу и податке о позоришту и драми. Истодобно, Центар је пружао различите облике услуга за потребе научно-истраживачког рада и давао податке и информације о позоришту и драмској књижевности институцијама, организацијама и појединцима из земље и иностранства.

Садржај, карактер и методе рада Центра карактерише примена савремених метода и средстава истраживања, прикупљања, обраде, заштите и коришћења позоришне документације и података.

ИСТРАЖИВАЊЕ И АНАЛИТИЧКА ОБРАДА ПОЗОРИШНЕ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ

Годишњак позоришта Србије

Центар је приредио и објавио *Годишњак позоришта Србије* (Свеска бр. 40, Нови Сад, 2019, 24 x 17, 301 стр. Уредништво: Нина Марковиновић Шолајић, Томислав Баштић).

Годишњак позоришта Србије је резултат систематског рада Центра на истраживању, обради и публикавању позоришне документације, односно аналитичке обраде дела Базе података о српском позоришту. Четрдесета свеска *Годишњака*, као и претходне, садржи све релевантне податке о репертоару професионалних позоришта за сезону 2017/2018, податке о српским позоришним фестивалима за 2018, одељак Академије и факултети, Позоришни музеји и Документационоистраживачки центар, Селективну библиографију о позоришту и драми у 2018, те индексе аутора извођених дела, учесника у инсценацији и наслова представа.

Фиксирајући укупност текуће позоришне продукције, *Годишњак* даје веома рељефну слику нашег

позоришног стваралаштва у одређеном културно – стваралачком тренутку. Као документ и грађа, *Годишњак* нуди могућности за различите облике истраживања и вредновања наше позоришне уметности и културе. *Годишњак* се може користити и као поуздан информатор и као фундаментално полазиште у истраживању и проучавању позоришне уметности и културе, с једне стране, и за компаративна истраживања веза и додира наше и иностране позоришне уметности, с друге стране.

Годишњак позоришта Србије има веома широку рецепцију. Могу га користити људи различитих професионалних профила, нивоа образовања и интересовања: научници, позоришни стручњаци и уметници, наставници и студенти, новинари, пропагандисти и љубитељи позоришта.

Интернет презентација *Годишњака* постављена је на сајту Стеријиног позорја: www.pozorje.org.rs.

ИЗДАВАЧКИ ЦЕНТАР

Издавачки центар је у 2019. припремио и реализовао издања према плану и програму за текућу годину који је предложио уредник др Зоран Ђерић – периодичне публикације: *Сцена*, издање на српском језику (четири свеске), *Сцена*, издање на енглеском језику (No 32/2019), књиге: једно издање у недавно покренутој едицији „Експозиција”: Александар Ђинђић, *Поетско–реалистички свет представа „Наход Симеон” и „Шума блиста”*. Једним насловом допуњена је Библиотека „Синтезе”: Жана Пејановић, *Деспоти и њихови демони*. Фигура оца у историјској драми српског предромантизма и романтизма; два наслова обогатила су Библиотеку Драматуршки списи: Снежана Кесић, *Јован Христић, профил драмског писца и теоретичара* и Феликс Пашић, *Та дивна женска бића у позоришту Мире Ступице* (приредио Александар Милосављевић); као резултат научног истраживања које је Стеријино позорје покренуло 2016. реализован је зборник радова *Српска драмска баштина на маргинама сцене* (уредила Снежана Савкић). Послови су обухватили организовање са-

станака редакције *Сцене* и учешће у њеном раду, контакт са ауторима текстова и ауторима књига као и другим сарадницима на издањима, лектуру, коректуру свих издања, израду именских регистара, праћење штампарске фазе израде публикација, организовање промоција нових издања, сакупљање административних података и обрачун ауторских хонорара итд.

После саопштавања селекције за 64. Стеријино позорје, приступило се припреми и реализацији Каталога 64. позорја и другог штампаног материјала (плакати, програмски лифлети, ситан штампани материјал). Сваког фестивалског дана излазио је Билтен 64. Стеријиног позорја (9 бројева, уредница Весна Гргинчевић). Текстови за Билтен (о извођачима, критике о представама, екс либрис...) припремљени су пре фестивала. Током фестивалских дана у изради Билтена учествовало је шест извештача, два фотографа и техничко лице (прелом Билтена је рађен у Стеријиним позорју). Билтен је постављан на сајт Стеријиног позорја у 17 часова, а штампано издање је било у прес центру СНП-а у 20 часова. Издавачки центар је током фестивала организовао Дане књиге (модератор Александар Милосављевић). У два термина промовисана су нова издања Стеријиног позорја, а трећи термин је био посвећен издању Академије уметности Нови Сад.

МИСИЈА И ЦИЉЕВИ ЗА БУДУЋНОСТ

Мисија и изворна начела Стеријиног позорја дефинисани су још 1956. године – развој, промоција и афирмација домаће драмске књижевности и позоришне уметности. Све делатности, активности и програми институције усмерени су ка испуњењу ових задатака. Позорје ће у наредних неколико година, уз досадашње редовне програме посебну пажњу посветити научно–истраживачкој делатности повезаној са историјом и теоријом позоришта, српском театролошком мисли и домаћом драматургијом. Резултати ових истраживања биће публиковани у зборницима радова. Такође, Позорје ће покушати да у свакој позоришној сезони буде копродуцент бар

две представе рађене на основу комада наших савремених аутора, које ће бити на редовном репертоару домаћих театарских кућа. Током 2019. усвојена је петогодишња Стратегија развоја Стеријиног позорја у којој су дефинисани стратешки планови и циљеви институције у наредном периоду.

ЗАЈЕДНИЦА ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ

Ђорђа Рајковића 3, 21000 Нови Сад
Тел/факс: 021 551 109
E-mail: info@zppv.org
Internet: www.zppv.org

Заједница професионалних позоришта Војводине је невладина, непрофитна струковна организација основана са циљем да позоришта Војводине заједничким снагама реализују уметнички вредна позоришна остварења и на адекватан начин информишу јавност, домаћу и страну, о својим остварењима.

Заједница професионалних позоришта Војводине је у 2019. години свој рад засновала у највећем делу на седницама Председништва.

ИЗБОРНА СКУПШТИНА

12. фебруара 2019. године одржана је Изборна скупштина која је имала за циљ избор Надзорног одбора, избор Председништва и избор Председника.

За чланове Надзорног одбора једногласно су изабрани:

1. Драгослав Добросављевић, технички директор, Народно позориште „Стерија”, Вршац
2. Ивана Цвејанов, организатор, Позориште младих, Нови Сад
3. Зоран Ђерић, управник, Српско народно позориште, Нови Сад

Зоран Ђерић је предложио сарадницу Даницу Челекетић, шефицу рачуноводства Српског на-

родног позоришта, за место у Надзорном одбору. Предлог је усвојен једногласно. Због сукоба интереса, Даница Челекетић је одустала од именовања за ову позицију те је Валентин Венцел, неколико дана касније, именовао Оливеру Ђерић за трећег члана Надзорног одбора. Предлог је усвојен на 1. седници Председништва одржаној 11. марта 2019. године у Новом Саду.

За чланове Председништва, већином гласова, изабрани су:

1. Бранислав Марјановић, бивши управник, Народно позориште, Кикинда
2. Иван Француски, управник, Народно позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин
3. Милош Станковић, управник, Народно позориште, Суботица
4. Михајло Несторовић, управник, Народно позориште, Сомбор
5. Зоран Ђерић, управник, Српско народно позориште, Нови Сад

За Председника Заједнице професионалних позоришта Војводине, већином гласова, изабран је: Валентин Венцел, управник Новосадског позоришта, Нови Сад.

САВЕЗ ДРАМСКИХ УМЕТНИКА ВОЈВОДИНЕ, НОВИ САД

Тел.: 021 452 553
sduv@orion.rs
www.sduv.org.rs

Савез драмских уметника Војводине је невладино, добровољно и непрофитно професионално удружење које окупља драмске уметнике: глумце, редитеље, драмске писце, драматурге, продуценте, организаторе, костимографе, сценографе, мајсторе-дизајнере светла, мајсторе-дизајнере тона, као драмске и уметничке сараднике и из-

вођаче ради остваривања заједничких циљева на пољу развоја и унапређења драмске уметности и других заједничких интереса.

Чланство Савеза чине драмски уметници запослени у свим професионалним позориштима, радију, телевизији, редовни професори и стручни сарадници на Академији уметности у Новом Саду, самостални драмски уметници, као и незапослени и пензионисани драмски уметници.

Неговање мултикултуралности и вишејезичности је један од примарних циљева Савеза и сматрамо је битном одредницом у развоју националне културе. Поред српског језика, чланови Савеза делују на језицима националних мањина – националних заједница. Реализују се програми на мађарском, хрватском, словачком, русинском и другим језицима. Сви програми Савеза који су рађени на језицима националних мањина, истовремено су представљени и на српском језику (титловане представе), чиме смо допринели да програме прати и публика која не говори мађарски, румунски, словачки... Циљ је да се на тај начин упозна шири аудиторијум са програмима и културом других националних заједница које живе на територији Србије.

АКАДЕМИЈА УМЕТНОСТИ НОВИ САД

СПИСАК СТУДЕНАТА И ДИПЛОМИРАНИХ
СТУДЕНАТА ГЛУМЕ (НА СРПСКОМ И МАЂАР-
СКОМ ЈЕЗИКУ), РЕЖИЈЕ И ДРАМАТУРГИЈЕ

СТУДЕНТИ ГЛУМЕ

На српском језику

I година – класа Бориса Исаковића

Марија Ашанин, Маја Јелић, Невена Ковачевић, Огњен Мићовић, Достана Николић, Јована Омеровић, Нина Перге, Раде Перовић, Марко Петковић и Марта Шћекић

II година – класа Јасне Ђуричић

Дарија Вучко, Андријана Ђорђевић, Срђан Кнер, Аца Лазин, Јелена Лончар, Анђела Пећинар, Страхиња Пушкаревић, Александар Сарапа и Александар Тобић

III година – класа Борис Лијешевић

Уна Беић, Јован Вељковић, Милена Илић, Алекса Јовчић, Филип Клицов, Магдалена Мијатовић, Емилија Милосављевић, Сара Симовић, Стефан Старчевић, Бранислав Ђалић

IV година – класа Никите Миливојевића

Маја Чампар, Марија Фелдеши, Мацура Милош, Ђорђе Митровић, Невена Неранџић, Аница Петровић, Ненад Поповић, Дарко Радојевић, Никола Радуловић Огњен, Николина Вујевић

ДИПЛОМИРАЛИ

Мацура Милош, Невена Неранџић, Аница Петровић и Ненад Поповић

На мађарском језику

I година – класа Ђерђа Херњака

Адам Ађаш, Фани Дупак, Леа Грешак, Анабела Ходик, Чаба Кемивеш Бенце, Викторија Раиковић, Регина Сабо и Бењамин Варга

III година – класа Шандора Ласла

Кристијан Будинчевић, Николета Гргић, Дина Дедовић Томић, Данијел Дудаш, Роланд Ласло, Жофија Мађар, Данијел Тот, Бланка Хорват

СТУДЕНТИ МУЛТИМЕДИЈАЛНЕ РЕЖИЈЕ

II година – класа Александра Давића

Матеја Ђедовић, Тамара Кострешевевић, Милица Малетин и Милорад Савановић

IV година – класа Никите Миливојевића

Вања Алач Иван, Алекса Пантић, Ружица Ања Тадић и Владислав Велковски

ДИПЛОМИРАЛИ

Вања Алач Иван, Алекса Пантић, Ружица Ања Тадић и Владислав Велковски

СТУДЕНТИ ДРАМАТУРГИЈЕ

I година – класа Угљеше Шајтинца

Стефан Басарић, Бранислав Черњев, Димитрије Петровић, Тара Секулић и Бојана Шкорић

III година – класа Ивана Правдића

Никола Ђоновић, Мина Петрић, Урош Чупић и Борислав Матић

ДИПЛОМИРАЛИ

Хана Лончаревић и Данка Дебељак

ПОЗОРИШНИ МУЗЕЈ ВОЈВОДИНЕ

21000 Нови Сад, Краља Александра 5

Телефон и факс: (021) 6613322

E-mail: info@pmv.org.rs

Internet: www.pmv.org.rs

Позоришни музеј Војводине основан је 6. маја 1982. године са задатком да евидентира позоришна културна добра, да прикупља, штити, чува, обрађује, проучава и презентује музејску грађу и публикује податке о позоришној уметности и култури Војводине. Специфичност Музеја огледа се и у његовом двојаком задатку: изучавању историје позоришта и савременог позоришног тренутка. Важнији сегменти рада нашег музеја су и афирмација позоришне делатности националних заједница Војводине и позоришног стваралаштва за децу, као и пројекат Виртуални позоришни музеј.

Музеј је поникао из Позоришног одсека Војвођанског музеја, који је као самостална јединица овог музеја оформљен 1951. године. Идеја о потреби оснивања специјализованог, Позоришног музеја Војводине уобличена је 1981, а тиме је, уз постојећу мрежу позоришта и Академију уметности у Новом Саду, заокружена позоришно–приказивачка и научно–образовна целина у домену позоришне уметности и културе на тлу Војводине. У фонду Музеја похрањени су манускрипти драмских дела, акта и друга документа,

мемоарска грађа, преписка, фотографије, плакати, програми, уметничка дела, сценографске макете, костими, сценографске и костимографске скице, лутке, лични предмети еминентних позоришних стваралаца, аудио и видео записи и друго.

ИЗВЕШТАЈ О РЕАЛИЗАЦИЈИ СТРАТЕШКИХ ЦИЉЕВА УСТАНОВЕ

Трајно очување позоришне музејске грађе за будуће генерације и унапређење метода старања и презентовања културне баштине данашњим генерацијама – као сумарни циљ Програма рада за 2019. годину добрим делом је остварен, имајући у виду недовољна финансијска средства за остваривање планираног програма рада Музеја и континуирано одсуство адекватних просторија за рад, похрањивање грађе и непоседовања изложбеног простора. Смањени програмски буџет донекле је умањило квантитативне резултате у нашој издавачкој, изложбеној и другим манифестационим делатности. Отпочео је процес дигитализације музејске грађе. Набављена је и конфигурисана опрема и запослени су прошли курс дигитализације музејске грађе.

Публикован је двоброј часописа за луткарство *Нити* (10/11) и бр. 52 *Алманаха позоришта Војводине* (сезона 2017/2018).

Путем изложбене и издавачке активности, Музеј истражује и презентује музејску грађу.

ИЗВЕШТАЈ О РЕАЛИЗАЦИЈИ ПОСТАВЉЕНИХ ИНДИКАТОРА И ЦИЉЕВИ ЗА УСТАНОВЕ ЗАШТИТЕ И ОЧУВАЊА КУЛТУРНОГ НАСЛЕЂА У 2019. ГОДИНИ

У току 2019. године Музеј, услед недостатка средстава, није откупљивао грађу нити је вршио конзервацију и рестаурацију музеалија. Путем поклона је дошао до грађе од различитих институција и од појединаца, укупно 622 предмета. Број обађене грађе износи 32 предмета, а број дигитализоване грађе је 22. Обрађено је и уведено у медијатеку 57 CD и DVD;

За потребе изложбене и издавачке активности Музеја, запослени и спољни сарадници истражују

и презентује музејску грађу депоновану у нашој установи.

Током 2019. године Музеј је добио грађу од појединаца као и од различитих институција, укупно 622 предмета. Отпочео је процес дигитализације музејске грађе. Набављена је и конфигурисана опрема, а због недостатка средстава, није дошло до умрежавања библиотеке ПМВ-а у библиотечки дигитални систем.

ДОСТУПНА И НА САВРЕМЕН НАЧИН ПРЕЗЕНТОВАНА КУЛТУРНА БАШТИНА АПВ

Музеј је припремио пет нових изложби: Зоран Максимовић, *Светлана Бојковић – Уметност глуме или трагање за истином*; Љиљана Динић, *Соба за моје позориште*; Биљана Нишкановић, *Јоца Савић и његово дело*; Илдико Банчи, *Volt egyszer egy színház... / Било једном једно позориште...* Више аутора, *Позориште у времену сваком* – поводом 100 УДУС-а.

Поред нових, презентоване су и већ постојеће изложбе позоришног музеја Војводине:

Зоран Максимовић *Лица Мире Бањац* (Палићки међународни филмски фестивал, Суботца), Ивана Кочи *Позоришни светлописи* (Фестивал Петровачки позоришни дани, Бачки Петровац); Љиљана Динић и Сибила Петењи Арбутина *Лутка у фокусу*, изложба фотографија позоришних лутака; Зоран Максимовић *Хеда Габлер Хенрика Ибзена на позорницама у Србији*;

Музеј је укупно организовао 15 изложби.

У току 2019. године уприличено је укупно 18 промоција следећих књига: *Паралелна историја театра/Алтернативни театар у аматеризму Србије 1980–2000*, аутора Милана Мађарева промовисана је у Београду, Панчеву, Смедеревској Паланци, Смедереву, Руми, Зрењанину, Кочанима, Загребу, Кули, Сићеву, Крагујевцу, Суботици и Краљеву; представљена је књига др Зорана Максимовића, *Све наше Хеде Габлер* у Новом Саду; у Београду је уприличена промоција књи-

ге *Позориште издалека и изблиза* аутора Ђорђа Ђурђевића; у Крагујевцу и Суботици одржана је промоција часописа „Нити”; уприличена је промоција зборника научних радова *Позориште за децу – уметнички феномен (Theatre for Children – Artistic Phenomenon)*, приређивача Синеше Јелушића, књиге 8 и 9 у Суботици.

АЛМАНАХ ПОЗОРИШТА ВОЈВОДИНЕ

Алманах позоришта Војводине излази од 1966/67. Укључује истраживање и прикупљање података о активностима свих професионалних позоришта Војводине у току једне сезоне по принципу једна сезона – једна свеска *Алманаха позоришта Војводине*. Она садржи податке о раду сваког позоришта Војводине, од структуре запослених у управи и уметничког кадра, исцрпних извештаја о изведеним премијерама и репризама, гостовањима, учешћима на фестивалима, освојеним наградама, броју гледалаца и друго, до критичког осврта на целу сезону, на српском, мађарском, словачком, русинском и румунском језику, рад фестивала на тлу Војводине, манифестација аматерских позоришта, уз прибављање штампаног материјала који прати представу, фотографија или видео-записа о изведеним представама. Систематизовано и прегледно обрађене податке учинити доступним јавности на коришћење у виду штампане књиге (свеске).

И ове године је настављена сарадња са многобројним позоришним организацијама и институцијама културе. Дошло се до потребних података и извештаја о раду, састављена је фотодокументација, а у фонд Музеја је придодата грађа у виду програмских књижица, плаката, фотографија и само спорадично, у виду снимака представа на компакт дисковима. Прикупљени су и стручни критички текстови о премијерно изведеним представама, а затим и лекторисани. Критички приказ драмске, луткарске, оперске и балетске сцене позоришта Војводине преведени су на мађарски, словачки, румунски и русински језик.

Сви подаци потребни за израду свеске *Алманаха позоришта Војводине* до којих се дошло, стручно

су обрађени према структури наше публикације, и сав материјал је организован у следеће сегменте: критички прикази сезоне на пет језика, статистички подаци о изведеним представама (премијерним као и репризним), табеларни преглед броја изведених представа и броја публике, подаци о фестивалима и освојеним наградама, извештаји о раду позоришних институција Војводине, *In memoriam* текстови о преминулим позоришним личностима у Војводини у сезони 2017/18, библиографија са три регистра: именски, институционални и према насловима представа. Затим следи фотодокументација, где је рад позоришних организација представљен кроз одабране фотографије са остварених премијера.

Завршене су и финансијске обавезе везане за реализацију те публикације. Исплаћени су хонорари сарадницима и плаћени трошкови штампања.

Тако уређена свеска је припремљена за штампу и објављена.

Започете су припреме за набављање потребних података за наредну свеску *Алманаха позоришта Војводине* (четрдесет четврта свеска по реду, бр. 53, сезона 2018/19).

ВИРТУЕЛНИ ПОЗОРИШНИ МУЗЕЈ И ДИГИТАЛИЗАЦИЈА

Виртуелни музеј садржавао би део сталне поставке која би корисницима омогућила виртуелну шетњу кроз сталну поставку Музеја, која би била основа за сталну поставку у неком реалном простору. Покретач *Виртуелног музеја* би биле две базе података. Прва би требало да садржи све релевантне податке (дефинисане по Закону о заштити културних добара) о сваком музејском предмету (такозвани основни картон музејског предмета), а друга, такође од огромног значаја, посебно за научноистраживачки рад, јесте база података о позориштима, ауторима, делима, извођачима...

У оквиру својих делатности Музеј је за пројекат „Виртуелни позорини музеј Војводине” током 2019.

добрио средства на конкурс и тим средствима завршена је трећа фаза Виртуалне сталне поставке Позоришног музеја Војводине. У овој фази реализовани су сви елементи који су омогућили јавни приступ музејској фонду. У оквиру обавеза које је преузео приликом потписивања уговора о додели средстава, Музеј је ову сталну поставку објавио на адреси http://www.pmv.org.rs/stalna_postavka.

Узимајући у обзир да због недостатка средстава цео пројекат Виртуални позоришни музеј није доведен до краја и да неки његови витални делови нису завршени, већина циљева и индикатора овог пројекта нису испуњени. Делимично је испуњен циљ *унапређење рада Позоришног музеја Војводине, повезање са окружењем, олакшавање и убрзавање приступа информацијама* с обзиром да је база основног картона активна и доступна запосленима у Музеју, као и осталим корисницима, по упиту у Музеју али не и на интернету. Током сваке године године прати се број посетилаца који приступају сајту на адреси <http://www.pmv.org.rs/> као и од краја 2019. године, број посетилаца *Виртуалној сталној поставци*. Током 2019. сајту је приступило више од 50000 јединствених корисника, а само у последње две недеље 2019. године *Виртуалну сталну поставку* видело је више од 200 људи. Ови индикатори ће се пратити и у наредним годинама.

Такође, Музеј је радио и на уносу/препису података из основног картона како би омогућио контролу и усаглашавање података за и интегрисање у ЈИС (Јединствени информациони систем) којим би биле испоштоване све фазе дигитализације документације о покретном културном наслеђу према Смерницама за дигитализацију културног наслеђа у Републици Србији и омогућена једнообразност у раду. Током 2019. године извршено је 182 уноса појединачног музејског предмета и информација.

ИЗРАДА ПЕТОГОДИШЊЕГ СТРАТЕШКОГ ПЛАНА ЗА ПЕРИОД 2020–2025. ГОДИНЕ

Позоришни музеј Војводине започео је процес израде петогодишњег стратешког плана 2019. године у

оквиру Пројекта 33 – Јачање капацитета установа културе у Новом Саду за стратешко планирање који се спроводио од октобра 2018. до августа 2019. године и чији је наручилац Фондација 2021 Европска престоница културе у реализацији Универзитета уметности у Београду – УНЕСКО Катедра за културну политику и менаџмент. Пројекат су подржали Градска управа за културу Града Новог Сада и Покрајинског секретаријата за културу, јавно информисање и односе с верским заједницама АП Војводине. Разумевајући важност овог документа као оруђа у борби за одрживост, професионалност и аутономију установе – која је умногоме угрожена различитим захтевима тржишта и политичких структура власти – Позоришни музеј Војводине је систематично приступио изради плана прилагођавајући га својим реалним и актуелним потребама и сагледавајући различите могуће правце даљег деловања који ће донети нове прилике и снагу за остваривање своје мисије и на тај начин допринети бољитку установе и њеног окружења. Временско раздобље предвиђено за спровођење стратешког плана Музеја је период од 2020. до 2024. године. ПМВ је током процеса планирања настојао да дефинише приоритетне циљеве свог деловања чијем ће се остваривању посвећивати у назначеном периоду.

ПМВ је, како је планирано, у предвиђеном року успешно привео крају вишемесечни рад на пројекту „Јачање капацитета установа културе у Новом Саду”. Израђен је петогодишњи стратешки план Музеја којим су обухваћене бројне анализе функционисања и позиционирања установе на основу којих су дефинисани мисија и визија, као и стратешки правци, циљеви и активности на којима ће се радити у наредних пет година.

ИЗЛОЖБА С КАТАЛОГОМ О СРЕСКОМ МАЂАРСКОМ НАРОДНОМ ПОЗОРИШТУ У БАЧКОЈ ТОПОЛИ (1949–1959)

Пре седамдесет година у Бачкој Тополи основано је професионално позориште које је престало са радом пре шездесет година. Изложба би била ор-

ганизована у сарадњи са Музејом општине Бачка Топола. У оквиру изложбе упознали бисмо публику са животом и радом Позоришта, а такође и са каријером глумице Ете Шивегеш. Она ће у 2019. години напунити 90 година живота, а њена каријера је почела управо у овом позоришту.

Изложба о Среском мађарском народном позоришту из Бачке Тополе (1949–1959) отворена је 27. децембра 2019. године у Музеју општине Бачка Топола под називом *Volt egyszer egy színház... / Било једном једно позориште...*

Изложба је настала у сарадњи с Музејом општине Бачка Топола, а реализована помоћу средстава које смо добили на конкурс Министарства културе и информисања. Истраживање је обавила ауторка, кустос Позоришног музеја Војводине, Илдико Банчи. Сакупљени материјал је на савремен начин приказан уз сарадњу коаутора Тамаша Олаха, редитеља и театролога. Ликовно решење поставке израдиле су Розалија Брешћански Борош и Викторија Борош. Стручни сарадник на изложби био је др Габор Вираг.

Потписи су двојезични; снимљени видео-материјал који се приказује је титлован, може да се прати и на српском и на мађарском језику. Штампани материјал (због недостатка средстава уместо каталога је брошура) који прати изложбу такође је одштампан на оба језика. За превод је била задужена Марта Палић.

Изложбу је отворио др Габор Вираг. У програму отварања наступали су костимирани глумци-аматери: Евила Рац Ејзлер и Жолт Богарди из Бачке Тополе.

На отварању је присуствовало око 140 људи. Изложба у Музеју општине Бачка Топола биће отворена до краја маја 2019. године. О отварању су извештавали РТВ, Телевизија Панон, Информативни интернет портал „Вајдашаг ма”, „Хет нап”, „Мађар со”. Поред Министарства културе и информисања и Покрајинског секретаријата за културу, јавно информисање и односе с верским

заједницама, као покровитељи су били присутни и „Foddy” д.о.о. и Свечана сала „СІНА”. Поставку изложбе помогли су: Новосадско позориште – Újvidéki Színház, Нови Сад; Народно позориште – Narodno kazalište – Népszínház, Суботица; Радио-телевизија Војводине; Радио-телевизија Србије; Дом културе општине Бачка Топола; Библиотека Матице српске. Изложба је представљена у медијима: три ТВ станице, интернет портал; написи у штампи на српском и мађарском језику.

ИЗЛОЖБА С КАТАЛОГОМ СВЕТЛАНА БОЈКОВИЋ – УМЕТНОСТ ГЛУМЕ ИЛИ ТРАГАЊЕ ЗА ИСТИНОМ

Изложба је плод наставка дугогодишње сарадње Позоришног музеја Војводине и Удружења драмских уметника Србије. Аутори изложбе и каталога су Зоран Максимовић и Бранислава Атанацковић. Изложба је првенствено посвећена богатом глумачком раду Светлане Цеце Бојковић у позоришном, филмском, радиодрамском и телевизијском стваралаштву, али и њеном педагошком и друштвеном ангажману.

Заснива се на богатој грађи коју чине: документа, аудио и видео записи, плакати, програмске књижице, фотографије, скице костима, костими, награде и сл. Истраживање и приређивање изложбе с каталогом: истраживање документације коју поседује Светлана Бојковић, Позоришни музеј Војводине, Удружење драмских уметника Србије, Српско народно позориште, Народно позориште у Београду, Југословенско драмско позориште, Атеље 212, Београдско драмско позориште, Дадов, Стеријино позорје и други театри и позоришни фестивали, потом и Академија лепих уметности у Београду, РТВ Војводина, РТВ Србије, Архив и Музеј Југословенске кинотеке и друге установе културе. Каталог изложбе садржи: критички текст и биографију, осврт на репертоар, селективну библиографију, резимее на српском и енглеском језику и богату документациону и фотографску илустрацију.

Приређивање изложбе с каталогом *Светлана Бојковић – уметност глуме или трагање за истином* Музеј је реализовао уз финансијску и техничку подршку Стеријиног позорја. Штампан је и каталог изложбе од 124 странице који садржи два ауторска текста о глумачком умећу Светлане Бојковић и њену биографију, попис њених улога у позоришту и радио драмама, на филму и телевизији, селективну библиографију, резимее на српском и енглеском језику и богату документациону и фотографску илустрацију.

Изложба је отворена 27. маја 2019. за време Стеријиног позорја. У свечаном програму учествовали су: Светлана Бојковић, Мирослав Радоњић, директор Позорја, аутори изложбе Зоран Максимовић и Бранислава Атанацковић. Изложбу је отворила Мира Бањац.

Премијерна поставка изложбе је представљена у готову свим медијима: ТВ и радио станице, штампа и интернет портали. Агенција „Танјуг”, РТВ Војводина и „Дневник” АД Нови Сад су највише допринели томе. И њене две репризне поставке, на фестивалима у Александровцу и Вршцу, такође су пропратили готово сви медији.

Изложба је гостовала на још два позоришна фестивала, на 6. Буциним данима у Александровцу, 10. јуна, и на 27. Међународном фестивалу класике „Вршачка позоришна јесен”, 15. новембра 2019. године.

ИЗЛОЖБА СОБА ЗА МОЈЕ ПОЗОРИШТЕ

Пројекат подразумева изложбу личних предмета грађана Новог Сада који представљају њихове успомене на позориште. Предвиђено је да грађани учествују у читавом процесу настајања изложбе. Они су ти који ће доносити грађу, и заједно са кустосима је пописивати и уз стручну помоћ постављати у изложбени простор. Изложба „Соба за моје позориште” је свечано отворена 5. јуна 2019. године, у 17 сати, у кафе-галерији „Изва” у Железничкој 4, у Новом Саду. У складу са планираном динамиком реализације Пројекта, он је

у потпуности, у задатом временском року и реализован. Постављени циљеви: едукација грађана за укључивање у процесе заштите баштине и повећање посећености програма кроз укључивање публике у њихово креирање су такође остварени.

Број посетилаца је приближно 500. Изложба је промовисана на друштвеним мрежама и сајтовима институција које су учествовале у Пројекту.

ШКОЛА У ПОЗОРИШТЕ – ПОЗОРИШТЕ У ШКОЛУ

Музеј је у 2019. сарађивао са школама, организацијама и институцијама у циљу неговања позоришне културе код младих нараштаја.

У мају 2019. године, у оквиру 25. школског позорја, Позоришни музеј Војводине и Гимназија „Светозар Марковић” доделили су награде за најбоље новинске текстове објављене у билтенима Школског позорја. Награђени ученици су: Милица Томовић, Елена Прњић и Марко Марић.

Поводом премијере Салашког позоришта 20. јула 2019. године у Кавилу је уприличена изложба радова ученика основних школа широм Војводине пристиглих на ликовни конкурс одржан 2018. године поводом 40. годишњице Позоришта. Тема задата на конкурс је била да се наслика најупечатљивији тренутак представе *Куд оде лова?* (настале по делу *Дундо Мароје* Марина Држића). Изложба под називом *У очима детета* остварена је сарадњом наше институције са Салашким позориштем, Музејом општине Бачка Топола и дечјим недељником „Јо пајташ”.

У Пројекат *Школа у позориште – позориште у школу* било је укључено око 350 ученика.

ШЕКСПИРОВА ПОЗОРНИЦА ЈОЦЕ САВИЋА (1847–1915)

Обележена је 170. годишњица од рођења Јоце Савића, истакнутог глумца, редитеља, позоришног педагога и публицисте, изложбом и трибином посвећеном његовом животу и раду, у организацији

Позоришног музеја Војводине, Шекспир фестивала и Итака арт центра из Инђије. Изложба је одржана у вили „Станковић” у Чортановцима, од 28. јуна до 2. јула 2019. и у Бечеју, у Дому културе, на 7. БЕ.ФЕМОН, од 16. до 19. октобра 2019.

Изложба „Шекспирова позорница Јоце Савића”, аутора Биљане Нишкановић и дизајнера и техничког уредника Бојана Јовановића, представљена је на отвореном простору виле „Станковић” у Чортановцима, у оквиру Шекспир фестивала, чији је организатор био редитељ Никита Миливојевић. Уз изложбу је одштампана и афиша.

У Новом Саду, у холу Српског народног позоришта, у оквиру истог фестивала, одржана је и трибина посвећена животу и раду Јоце Савића, великана позоришне уметности у Аустрији и Немачкој. На трибини су учествовали, у име Шекспир фестивала, Никита Миливојевић, редитељ и Зоран Максимовић, кустос-театролог, у име Позоришног музеја Војводине.

Репризно је иста изложба посвећена Јоци Савићу била презентована у оквиру бечејског фестивала 7. БЕ:ФЕМОН-а, који је одржан у Бечеју, родном месту Јоце Савића. Уз изложбу је представљен и каталог *Јоца Савић и његово дело* аутора Биљане Нишкановић, посвећен овом нашем и европском великану.

Број гледалаца на изложбама и трибини: Чортановци 2200, Бечеј 2500, Нови Сад 50 посетилаца (укупно 4750).

ПОЗОРИШНА КУЛТУРА НА ТЛУ ВОЈВОДИНЕ

ПРОФ. ДР КАТАЛИН КАИЧ (ПРИРЕЂИВАЧ): *ROMHÁNYI IBI – ИБИ РОМХАЊИ*

Превод рукописа проф. емеритуса Каталин Каич за књигу о нашој истакнутој уметници Иби Ромхањи урадила је Марта Палић.

Публикација је одштампана у штампарији „Сајнос” под називом *Romhányi Ibi – Иби Ромхањи* као осма књига у едицији Позоришни портрети.

СИМОН ГРАБОВАЦ: ПОЕТИКА АЛТЕРНАТИВНОГ ТЕАТРА У СРБИЈИ

У децембру 2019. године из штампе је изашла књига Симона Грабовца *Поетика алтернативног театра*, коју је ПМВ припремао током те године. Објављена је као 13. књига у едицији „Теорија драмских уметности“. Рукопис обухвата осам позоришних дружина (труппа) које су позоришни живот у Србији обогатиле својим деловањем у другој половини XX века, а поједине трају и данас. Реч је о труппи *Балкан нови покрет*, о *Дружини А*, о *Позоришту Мимарт*, о *Новој осећајности*, о позоришту *Под разно*, о позоришту *Двориште*, о Академском позоришту *Промена* и о *Расовом позоришту*. Издавањем ове публикације Позоришни музеј Војводине је остварио основни циљ – омогућио је широј читалачкој публици да дође до значајних информација о поетици и историји алтернативног театра који је, нажалост, недовољно познат и истражен, као и до сазнања о великом доприносу алтернативних труппа обогаћивању наше позоришне културе, пруживши јаснију слику о алтернативној позоришној сцени у Србији и њеним разликама у односу на институционални театар. Пошто је књига објављена крајем године, промоција овог издања планира се у 2020. години.

МР МИРОСЛАВ РАДОЊИЋ: НЕСУМЊИВА ЛИЦА

У децембру 2019. године из штампе је изашла књига Мирослава Радоњића *Несумњива лица*, коју је Позоришни музеј Војводине припремао током те године.

Издавањем ове књиге обзнанили су „Дневник“ АД Нови Сад и РТВ Војводина (емисије Артерија и Јутарњи програм).

Пошто је књига објављена крајем године, промоција се планира у 2020. години. Промовисање овог издања за сада је договорено са нашим партнерским институцијама у Новом Саду (СНП), Руми (Арт Трема фест) и Београду (Музеј позоришне уметности Србије).

ИСТРАЖИВАЊЕ МУЗЕЈСКЕ ГРАЂЕ О КОСТИМОГРАФСКОМ ОПУСУ МИРЈАНЕ СТОЈАНОВИЋ МАУРИЧ

Монографија *Костимограф Мирјана Стојановић Маурич*, аутора Биљане Нишкановић, посвећена костимографкињи Мирјани Маурич која ће следеће, 2021. године обележити 50 година рада у Српском народном позоришту у Новом Саду, написана је и припремљен је рукопис за преламање и штампање књиге. Истражена је и прикупљена музејска грађа о овој плодној уметници која је својим радом дала немерљив допринос угледу СНП-а, најстарије позоришне куће у Србији.

У уводном делу монографије је текст посвећен историјском развоју одевања и костимографије као значајне компоненте сваке позоришне представе, потом текст посвећен њеном позоришном раду, као и интервју са њом, забележене су и речи њених срадника и уметника (у ансамблима Оперe, Балета и Дрaме СНП-а). Надаље, дата је радна биографија Мирјане Маурич, потом попис свих њених представа у којима је израдила преко 20.000 костима, попис њених групних и самосталних изложби, награде и признања која су јој додељена, сарадња са другим позориштима и друго.

На крају монографије следи блок фотографија (скице костима за представе и њихове реализације у призорима из представа), а ту су и фотографије њених слика, јер се она бави и сликарством које је тематски такође везано за позориште.

САРАДЊА С МЕЂУНАРОДНИМ ФЕСТИВАЛОМ ПОЗОРИШТА ЗА ДЕЦУ У СУБОТИЦИ

Током 2019. године припремљена су и у 2019. штампани су: *Позориште за децу – уметнички феномен (Theatre for Children – Artistic Phenomenon)*, приредио Сениша Јелушић, зборник радова, књига 8; *Позориште за децу – уметнички феномен (Theatre for Children – Artistic Phenomenon)*, приредио Сениша Јелушић, зборник радова, књига 9; На фестивалу је представљен Музејски часопис о луткарству *Нуми* бр. 10/11.

Фестивалски програм обогатила је и изложба настала у сарадњи Позоришног музеја Војводине и Високе техничке школе струковни студија из Новог Сада. Реч је о изложби *Лутка у фокусу*, изложби фотографија позоришних лутака из збирке Позоришног музеја Војводине. Фотографије су дело студената Фотографије.

ПРИПРЕМА И ОБЈАВЉИВАЊЕ 10. И 11. БРОЈА ЧАСОПИСА *НИТИ* (двоброј)

Часопис *Нити* је први специјализовани часопис ове врсте у нашој земљи. Изузетан је његов значај у неговању и развијању скрајнуте луткарске уметности, чији су креативни и педагошки потенцијали немерљиви. Часопис афирмише и подстиче теоријско и научно бављење овом уметношћу од стране домаћих аутора у атмосфери у којој ни у једном виду медија не постоји пракса критичког сагледавања луткарства, а свака информација је сведена на вест. Кроз овакав приступ, као и преводјење и објављивање текстова иностраних аутора, уносе се савремени светски токови у нашу земљу и подстиче квалитет ове уметности и у пракси.

Због недостатка средстава, уместо две свеске, штампан је двоброј часописа *Нити* (10/11), у децембру 2019. године. Музејски часопис о луткарству *Нити* окупља сараднике који својим истраживањем, пласираним у његовим текстовима, откривају и популаришу савременост и историју позоришног луткарства код нас и у свету.

Одржава се и портал *Нити*.

ИЗЛОЖБА С КАТАЛОГОМ СТОГОДИШЊИЦА УДРУЖЕЊА ДРАМСКИХ УМЕТНИКА СРБИЈЕ

Замишљена као модерна студијска Изложба, она ће бити посвећена јубилеју Удружења, а представиће оснивање и деловање сталешке организације у протеклих 100 година, са освртом на „кључне тачке” у историји позоришног стваралаштва у Србији у 19. и 20. веку. Идеја Удружења није да се обележевањем јубилеја истакне и посматра само

деловање ове организације, већ да се у обзир узме шири контекст, јер је Удружење створено са свешћу и циљем да позоришно стваралаштво доприноси очувању језика, националног идентитета и развоју духовности народа.

Изложба (са обиљем докумената, фотографија и другог музејског материјала, уз адекватан пратећи каталог) ће бити приређена у Београду, по могућности и у Новом Саду, крајем 2019. године, стим да ће се од њеног дела формирати мобилан део који ће бити презентован по другим позоришним центрима Републике.

Изложба у неколико сегмената предочава слику о позоришној уметности и њеном смислу, представља ток развоја позоришне уметности у Србији и прати век делања Удружења. Циљ изложбе је да покаже како је позоришна уметност утицала на просвећивање, социјализацију, демократизацију и модернизацију друштва, на узрочно-последичну повезаност позоришта и друштвеног живота.

Аутори изложбе су: Мирјана Одавић, историчар уметности, музејски саветник, (Музеј позоришне уметности Србије), руководилац пројекта; др Зоран Максимовић, театролог, музејски саветник (Позоришни музеј Војводине); др Мирослав Перишић, историчар, директор Архива (Архив Србије); Снежана Лазич, историчар уметности, виши архивиста (Историјски архив Београда) и др Јелена Ковачевић, театролог (Удружење драмских уметника Србије).

Током рада на изложби истраживање је обављено, осим у нашем музеју, и у Удружењу, Музеју позоришне уметности Србије, Архиву Војводине, Архиву СНП-а, Архиву Народног позоришта у Београду, Архиву Србије, Историјском архиву Београда, Југословенској кинотеци, Документационом центру Стеријиног позорја, као и у Библиотеци и Рукописном одељењу Матице српске. Податке и грађу су слале и готово све позоришне институције и организације Србије.

Каталог изложбе има 128 страница. Уз више тек-

стова које су писали већином неки од аутора изложбе (између осталих: Воја Брајовић: *Увод*; Зоран Максимовић: *Позориште у Срба*, Снежана Лазић: *Удружење глумаца Краљевине Југославије*; Јелена Ковачевић: *УДУС после Другог светског рата*; Зоран Максимовић: *Издавачка делатност УДУС-а и Одличја УДУС-а...*), садржи велики број прилога, фотографија и илустрација (штампан је на А5 формату, на кустдрук хартији и у пуном колору).

Изложба *Позориште у времену сваком* је била постављена у Етнографском музеју у Београду од 1. до 30. новембра, а од 3. децембра 2019. до 15. јануара 2020. године у Новом Саду, у Српском народном позоришту (у сва три доња фоајеа).

Изложбу чини и њена истовремена презентација на улицама Београда (ситилајтови) и Новом Саду (билборди).

У програму њеног свечаног отварања у Новом Саду учествовали су: Воја Брајовић, председник Удружења, студенти Академије уметности у Новом Саду, класа Бориса Исаковића (В. Шекспир *Како вам драго*, одломак), трупа Марије Крстић *Нови циркус* (савремени перформанс по мотивима драме *Путујуће позориште Шопаловић Љ. Симовића*) и Зоран Максимовић, представник ау-

торског тима и домаћина у Новом Саду, Позоришног музеја Војводине. Изложбу је отворила заједно са студентима глуме доајен нашег глумишта Мира Бањац.

За најаву и промоцију изложбе у Београду Удружење је у сарадњи са РТС-ом емитовало промотивни спот, док је Музеј за њену новосадску поставку у договору са РТВ-ом емитовао најавни спот без накнаде на каналима РТВ-а и на Радио Новом Саду. РТС и РТВ су снимали више прилога и емисија о изложби за своје програме (РТС је направио истоимену тридесетоминутну емисију о изложби, а снимљен је и материјал за *Трезор* РТС-а). Изложбе у Београду и Новом Саду представљене су у готово свим нашим медијима: ТВ и радио станице, штампа и интернет портали.

Изложба *Позориште у времену сваком* имала је велику посећеност – само у Новом Саду сваког дана (у сва три доња фоајеа Српског народног позоришта) видела ју је и публика која је посећивала представе СНП-а, дневно, просечно њих око хиљаду. И у Етнографском музеју у Београду, као и на улицама оба ова града, изложбу је видео импресиван број људи, које укупно није било могуће избројати.

in memoriam

БОРА МЛАДЕНОВИЋ

(Гружа, 10. XI 1936. – Београд, 4. XII 2019.)

Завршио је осам разреда основне школе са малом матуром и четири разреда Средње балетске школе „Лујо Давичо” у Београду. Од 1954. до 1956. био је члан ансамбла Македонског народног театра у Скопљу, затим Народног позоришта у Београду, где је стекао статус солисте 1958, а првака 1963. Од 1964. до 1967. био је солиста Балета Немачке опере на Рајни у Дизелдорфу. У Народног позоришту је поново ангажован као првак Балета 1967. године. Од 1971. је, као стални гост у Српском народном позоришту, био носилац насловних улога у балетима класичног и савременог репертоара. Самостално је гостовао у Букурешту 1969, на Фестивалу у Опатији као Алберт (*Жизела*) и на Љубљанском фестивалу балета као Дон Хосе (*Кармен*). Његова игра се одликовала сталоженошћу, мужевношћу и складним играчким линијама у класичним балетима и представама модернијег стила, као и у националном репертоару. У богатој играчкој каријери, остварио је низ веома запажених улога, као и у операма. У пуној уметничкој зрелости креирао је више веома упечатљивих карактерних балетских ликова, испољавајући изграђени смисао за драмско обликовање плесних улога. Познат је као веома пожртвован и поуздан партнер. Играчку каријеру је завршио 1985, али је наставио да наступа у драмским представама.

Добитник је награде Позоришне комуне Народног позоришта у Београду за улогу Голема (*Голем*) 1972. године.

Улоге у СНП-у: Саид (*Шехерезада*), Момково срце (*Лицитарско срце*), Алберт (*Жизела*), Дон Хосе (*Кармен – свита*), Млади музичар (*Госпођице са кровова*), Квазимодо (*Есмералда*)

ТОМИСЛАВ КЕТИГ

(Нова Градишка (Хрватска), 17. IX 1932. – Нови Сад, 15. I 2020.)

Био је драмски писац и есејиста и управник Српског народног позоришта. Школовао се у Бјеловару, Белој Цркви, Београду и Новом Саду, где је завршио Филозофски факултет 1976. Радио је у издавачким предузећима „Прогрес” (1960–1965) и „Форум” (1965–1976) и у Југословенском лексикографском заводу у Загребу од 1976, где је од 1982. до пензионисања, 1991, био главни уредник Редакције Енциклопедије Југославије за Војводину. Био је именован за управника СНП-а 5. јуна 1987. и до почетка сезоне се бавио конципирањем и планирањем вођења СНП-а, али се убрзо (4. децембра 1987) повукао са ове функције. Као пензионер, у оквиру Војвођанске академије наука, главни је уредник Енциклопедије Војводине. Веома је плодан драмски аутор. Његови драмски текстови су поглавито актуелни, асоцијалног садржаја и модерне фактуре. Као драматичар поседује умеће да гради дина-

мичан и жив дијалог, настоји да употреби и сочну реч, како је запазила и критика, а што посебно долази до изражаја у радио–драмској форми. Написао је позоришне драме: *Последња посета демона* (1962), *Ружичаста ноћ* (1964), *Лажни Орфеј* (1967), *Кулосфера* (1970), *Трећа линија* (1982). Извођене су му радио–драме: *Возачев ноктурно* (1964), *У цара Тројана козје уши* (1965), *Рекордер и алигатор* (1967), *Последњи дани Сиракузе* (1968). Аутор је и телевизијских драма: *Шоу богова*, *Живот тече даље*, *Луд камен на граници*, *Уље на ватру*. Добитник је „Дневникове” награде за причу (1953), а његов роман *Слепи путници* награђен је 1972. У СНП је 1971. изведена његова *Кулосфера*.

Сахрањен је на Успенском гробљу у Новом Саду.

ЧЕДОМИР МИЛУШИЋ

(Србобран, 4. VIII 1940. – Нови Сад, 15. IV 2020.)

Завршио је први степен Факултета музичке уметности, Одсек за соло певање, у Београду 1972. Члан СНП–а је био од 16. августа 1963. до 26. септембра 1966. и поново од 19. фебруара 1968. (у међувремену је био на одслужењу војног рока у ЈНА). На оперској сцени СНП–а остварио је низ малих солистичких улога. Пензионисан је 31. марта 2006. Супруга Стојанка Милушић била је инспцијент Опере СНП–а.

Улоге: Редарствени орган (*Мала Флорами*), Репортер (*Бал у Савоју*), Убица (*Магбет*), Колен (Мадам Помпадур), Портир (Пољуби ме, Кети), Гроф Чепрано (Риголето), Шјароне (*Тоска*), Дворјанин (*Мачак у чизмама*), Детектив (*Госпођица Жужи*), Трећи Циганин (*Барон Циганин*), Алчиндоро (*Боеми*)

Сахрањен је на Градском гробљу у Новом Саду.

АЛЕКСАНДАР НЕШКОВ

(Нови Сад, 19. V 1970 – Атина (Грчка), 4. V 2020.)

У претходне готово две и по деценије, у Атини је остварио запажене успехе као првак, балет–мајстор, асистент кореографа и предавач у балетској школи Националне опере Грчке.

Средњу Балетску школу је завршио у Новом Саду 1989/1990, у класи Вере Феле. Учествовао је на Југословенском балетском такмичењу у Новом Саду 1988, где је освојио сребрну плакету за такмичара до осамнаест година, а наступао је са великим успехом и на савезним такмичењима. Први ангажман имао је у СНП–у у Новом Саду, где је још као једанаестогодишњак наступао у балету *Вила лутака* 1981, а доцније, по завршетку Балетске школе, у балетским представама *Вечити младожења* у сезони 1988/89, у оперети *Кнегиња чардаша* и драмској представи *Јегор Буличов* 1989, затим балетима *Sh’та (Слушај)* 1990, *Стварање света* 1991, и *Па–де–де* у балету *Жизела*. У СНП–у је био ангажован непуних месец дана. Потом је наступао у Печују и Будимпешти (Мађарска), да би се професионално остварио у Атини. Тамо је одиграо значајне улоге као првак у балетима *Копелија*, *Жизела*, *Дон Кихот*, *Крцко Орашчић*, *Успавана лепотица*, *Лабудово језеро* и многе друге, а истовремено је радио са младима и усмеравао се све више ка кореографском послу.

Сахрањен је у Атини, уз све почести које једном оваквом уметнику може да пружи Балет Националне опере Грчке, где је до последњег тренутка свог живота био активан и посебно цењен.

ТИБОР КИШ

(Нови Сад, 8. IV 1946. – Нови Сад, 26. V 2020.)

Као гимназијалац положио је пријемни испит за Драмски студио СНП–а 1964, који је похађао само једну сезону; после одслужења војног рока у ЈНА запослио се у Драма СНП–а, најпре хонорарно а затим, 16. августа 1967, као стални инспцијент. Због изразитог смисла за рад на представама и познавања сценске технологије, од формирања Драмског центра СНП–а, радио је као организатор представа, а потом поново као инспцијент. У том својству по потреби је наступао и на сцени у мањим улогама или као замена. Сребрном медаљом „Јован Ђорђевић” награђен је 1996, а пензионисан је 31. августа 2007.

Улоге: Тудор (*Нисам Ајфелова кула*), ххх (*Село Сакуле, а у Банату*), Кјурио (*Богојављенска ноћ*), Тони (*Поглед с моста*), Марчело (*Кавијар и сочи-во*), Бикара (*Три мускетара*), Један радник (*Ујка Вања*), Помоћник редитеља (*Наш град*), Гост трговац (*Ревизор*), Локај, Регрут и Други Мађар (*Добри војник Швејк*), Коректор (*Вучјак*), Сниматељ (*Посета старе даме*)

ЖИВОЈИН НОВКОВ

(Сента, 25. IX 1938. — Нови Сад, 3. VII 2020.)

Балет почиње да учи у Балетском студију Милене Поповић, а затим похађа Државну позоришну школу — Балетски одсек у Новом Саду. Од 1. септембра 1958. године постаје члан балетског ансамбла Српског народног позоришта и ванредно завршава Средњу балетску школу. У Српском народном позоришту је 1973. године стекао статус епизодног солисте. Са Балетом Српског народног позоришта гостовао је у Италији, Белгији, Холандији, Луксембургу, Румунији, Мађарској, Египту... Са осећајем за покрет и јаким сценским изразом, одиграо је много улога које карактеришу гротеска и драмски израз.

Године 1981. одлази на специјализацију за кореографа на Руски институт за позоришне уметности ГИТИС у Москви. Из Српског народног позоришта одлази у пензију 1978. године, а у периоду до 1992. године наставља рад као педагог и кореограф Балетске школе у Перуђи (Италија), балетског ансамбла Позоришта у Печују (Мађарска) и Универзитета у Алабами (Бирмингем, САД). Након тога, радио је као педагог и кореограф у Српском народном позоришту и Балетској школи у Новом Саду. Супруга Добрила, рођ. Ђурашевић, такође је била балетска играчица и шеф Балета у СНП-у, а кћерка Гордана је радила у СНП-у као дизајнер плаката.

Улоге: Лицитар (*Лицитарско срце*), Јаго (*Отело*), Барон (*Госпођице са кровова*), Ален (*Враголанка*), Абдурахман (*Рајмонда*), Врач (*Петар Пан*), Роки (*Прича са западне стране*), Зафир и Вукан (*Стамена*), Фроло свештеник (*Есмалда*), Конрад (*Љубав за љубав*)

Кореографије: *Жар птица* (Печуј, Бирмингем, СНП), *Алтур Силентијум* (Печуј — праизведба), *Ожалошћена породица* (СНП — праизведба), *Копелија* поводом јубилеја 45 година Балетске школе у Новом Саду...

Сахрањен је на Успенском гробљу.

ВЛАДИМИР ГРУБАНОВ

(Зрењанин, 11. V 1946. — Зрењанин, 10. X 2019.)

Владимир Грубанов је био једна од најистакнутијих личности позоришног живота Србије у области луткарског стваралаштва. У Народном позориште „Тоша Јовановић” долази 1978. године као већ успешан организатор културних активности и покретач манифестација посвећених афирмацији стваралаштва младих. Од 1980. године преузима руководство над Луткарском сценом зрењанинског Позоришта. Његов висок професионални ниво, специфична луткарска естетика, непресушна инспирација и велика енергија утицале су на то да зрењанинска Луткарска сцена израсте у једно од најзначајнијих позоришта у Европи. Награде са бројних међународних и домаћих фестивала показатељ су успешности промоције српског позоришног стваралаштва кроз наступе у Холандији, Немачкој, Аустрији, Италији, Мађарској, Румунији, Бугарској, Грчкој, Словенији, Хрватској, Босни и Херцеговини и Црној Гори.

Као уметнички директор, руководилац и креатор односа са јавношћу, Владимир Грубанов је дао огроман допринос угледу луткарске уметности свог позоришта на интернационалној сцени. На специфичан и препознатљив начин утиснуо је јединствен и снажан печат у позоришни живот Србије кроз наступе на БИТЕФ-у, Стеријиним позорју, Тријеналу европског луткарства у Печују (Мађарска), „Златном Делфину” у Варни (Бугарска), Светском фестивалу луткарства у Атени (Грчка) и многим другим репрезентативним позоришним фестивалима у Европи. Владимир Грубанов је биран у најзначајније форуме везане за делатности позоришта: Извршни одбор Савеза драмских уметника Србије,

Председништво Заједнице професионалних позоришта Војводине, Председништво међународне асоцијације луткара УНИМА; био је стручни консултант за формирање луткарског позоришта Косова и Метохије по препоруци Министарства културе Републике Србије, као и члан организационих одбора бројних међународних и домаћих фестивала.

Креативношћу и знањем, флексибилношћу и хтењем, несаломивом вољом и енергијом, потпуном припадношћу свету позоришне уметности у непрекидном низу од 30 година, оставио је антологијске представе, ниску од 324 награде, много квалитетних младих глумаца – луткара, учествовао је у конституисању бројних престижних фестивала позоришта за децу, и велики део себе уградио у нове пријатеље и поштоваоце српског театра и државе Србије. Јединствен по много чему, померао је границе, истраживао и обликовао део модерног српског театра, доводећи га у раван најзначајнијих у европским размерама.

Сахрањен је на Католичком гробљу у Зрењанину.

ЈАНКО ХУДАК

(Руски Крстур, 22. I 1942. – Руски Крстур, 28. III 2020.)

Јанко Худак је био дипломирани инжењер пољопривреде и дугогодишњи глумац Русинског народног позоришта. Позоришном делатношћу се почео занимати 1960. године. Први редитељ му је био Владимир Дудаш. Био је активан у склопу рускокрстурске сцене, где је остварио 14 улога. Последњу представу је одиграо у сезони 2008/09, када је због болести заувек сишао са позоришних дасака.

Преминуо је у 78. години живота и сахрањен у Руском Крстуру.

АЛЕКСАНДАР САША БОГДАНОВИЋ

(Осијек (Хрватска), 17. VI 1974. – Осијек (Хрватска), 25. XII 2019.)

Рођен је у Осијеку. У Новом Саду завршио је Академију умјетности завршио у класи професора Бранка Плеше. По завршетку Академије умет-

ности у Новим Саду, 1997. долази у Зрењанин, у Народно позориште „Тоша Јовановић”. Од прве улоге те године на сцени зрењанинског Позоришта у *Драгој Јелени Сергејевној*, где је играо са својим класићима Наташом Илин, Југославом Крајновим и Љубишом Милишићем, најавио је озбиљан глумачки потенцијал. Следила је улога Хемона у *Антигони* којом је потврдио да је у овом позоришту наступила ера нових глумаца. Затим у истој сезони игра у *Спасенима*, а онда следи улога у Молијеровим *Скапеновим сплеткама* због које су га обожаваатељке пратиле по улицама Зрењанина. Одличан је био у представама *Пријатељство, занат најстарији* и *Богојављенска ноћ*.

2002. године због тениса на неко време напушта глуму. И сам велики тениски таленат кад је био дете, постаје тренер Новаку Ђоковићу и Ани Ивановић, тада још деци. После неколико година, 2007. се враћа у Народно позориште „Тоша Јовановић” у Зрењанину, где остварује једну од најзапаженијих улога, улогу Чичикова у Гогољевим *Мртвим душама*. За Чичикова је добио награду за најбољу мушку улогу на 59. Фестивалу професионалних позоришта Војводине. Поред *Мртвих душа* играо је и у представама *Крон*, *Чудо у Шаргану...* Овај пут у Зрењанину остаје до 2010, када одлази у Осијек.

Глумио је у осјечком ХНК, те позориштима у Пули, Загребу и др. Уз позоришну, остварио је глумачку каријеру и у играним филмовима и телевизијским серијама (*Ларин избор*, *Новине* и др.).

Преминуо је у 45. години живота, неколико дана након што га је 21. децембра 2019. неопрезни возач ударио аутомобилом док је прелазио пешачки прелаз у Осијеку.

МАРИЈА АЛБЕРТ (ALBERT MÁRIA)

(Суботица, 19. VI 1938. – Суботица, 14. XII 2019.)

По завршетку драмског студија покренутог у оквиру Народног позоришта у Суботици, запослила се у позоришту и у њему провела цео свој радни век. У пензију је отишла 1987. године. Поред многих

плесно–музичких улога, успешно је играла и улоге драмских хероина, као и драмске епизодне улоге.

Била је Мелинда (Жожеф Катона, *Банк бан*), Викторија (Маугам, *Обожавам да се удајем*), Хана Јелкес (Вилијамс, *Ноћ игуане*), Речед (Кен Кизи, *Кукавичје гнездо*), Марта (Кеселринг, *Арсен и лаванда*), Ђована (Манзари, *Паблитове сестре*), Мама (Олдрих, *Четрдесет гадова и тек рођено јагње*).

Умрла је у 82. години живота.

САВА ДАМЈАНОВИЋ

(Дрвар (Босна и Херцеговина), 27. I 1928. – Зрењанин, 27. IX 2019.)

Остварио је низ изузетних глумачких улога у позоришту, на телевизији и на филму. Играо је у серији *Осма офанзива* (1979) и филмовима *Поп Ђира и поп Спира* (1957), *Низводно од сунца* (1969), *Сутјеска* (1973), *Широко је лишће* (1981). У зрењанинском Позоришту, као свом матичном театру, радио је као драмски уметник од 1951. године, па све до пензионисања. Међутим, и након одласка у пензију појављује се на Драмској сцени играјући у представама. Највише је упамћен по глумачким минијатурама (*Па извол'те у Сакуле*, 1971) и великим ролама – *Николетина (Доживљаји Николетине Бурсаћа*, 1958), *Данило Лисичић (Ја, Данило*, 1964), *Мане (Зона Замфирова*, 1964), *Вилхелм Сајлер (Командант Сајлер*, 1967), *Горчин (Пелиново*, 1975)... Према речима књижевника Зорана Славића, глумац Сава Дамјановић био је прототип театарског романтизма. Овај банатски Крајишник, робусне спољашности, испунио је своју животну и уметничку судбину искључиво позориштем. Он ликовима из драмске литературе није прилазио са дистанце, резонерски, научно, већ се једноставно у њих утапао и урањао. Он је располагао ретким даром да нестајући у понору задатог лика у исти мах задржи неопходну „шаку сопствене соли” – да остане личан и различит играјући *Енглеза*, *Лалу* или *Немца*, „умирући”, смејући се, или као љубавник заводећи девице и удате жене. И важно је истаћи: све је то радио инстинктом, следећи немуршти језик изворног, елементарног талента...

Поред бриљантних бравура на сцени Позоришта „Тоша Јовановић”, Сава Дамјановић био је и његов добар дугогодишњи управник у два мандата 1968–1969. и 1970–1978. Према писању књижевника Станка Ж. Шајтинца, Сава Дамјановић се, поред неколицине других управника, сматра једним од најзаслужнијих за највеће домете зрењанинског Позоришта. Дошавши на чело куће успешно је обавио подмлађивање и попуњу ансамбла, обезбедио станове за глумце и низ година одржавао висок ниво позоришне продукције.

Иако се његов сценски лик може видети још само на похабаним позоришним фотографијама, у уметности покретних слика од заборава га чувају секвенце из серија и филмова које је снимио.

Преминуо је у 91. години живота. Сахрањен је на Новом гробљу у Зрењанину.

ИГОР ВУК ТОРБИЦА

(Дрвар (Босна и Херцеговина), 28. II 1987. – Ровињ (Хрватска), 16. VI 2020.)

Рођен је у Дрвару, одрастао у Ровињу, школовао се, живео и радио у Београду, као и у многим најзначајнијим позориштима широм региона. У граду који је волео и одабрао, направио је неке од својих најбољих представа, као и у Загребу, Љубљани, Новом Саду, Ријеци, Сомбору, Битољу. *Хинкеман*, *Царство мрака*, *Мизантроп*, *Тартиф*, *Тит Андроник*, *Бакхе*, *Крваве свадбе*, неки су од наслова по којима ће бити упамћен.

Дипломирао је на Факултету драмских уметности, 2013. године, у Београду, у класи професорке Алисе Стојановић. Као најбољи студент позоришне режије у генерацији, добитник је награде „Хуго Клајн”.

На трећој години студија, његова испитна представа *Покојник* добила је главну награду фестивала „Студио фест” и бива уврштена у редовни репертоар Југословенског драмског позоришта.

За *Разбијени крчаг* Хајнриха фон Клајста у Југословенском драмском позоришту добио је пет на-

града на Данима комедије у Јагодини, три плус једну похвалу на Међународном фестивалу малих сцена у Ријеци, три награде на данима сатире у Загребу. Игор Вук Торбица је затим режирао *Ожалошћену породицу* у Крању, Молијереовог *Дон Жуана* у Народном позоришту „Тоша Јовановић” у Зрењанину, *Приче из бечке шуме* у загребачком позоришту „Гавела”, *Царство мрака* Лава Толстоја у Народном позоришту у Београду, *Хинкемана* Ернста Толера у Загребачком казалишту младих у Загребу (најбоља представа Југословенског позоришног фестивала „Без превода” у Ужицу, Награда „Ардалион” за режију, уједно је проглашена и за најбољу представу фестивала, најбоља представа на 31. Гавелиним вечерима у Загребу,

награда за режију...). *Хинкеман* је овенчан и Наградом хрватског глумишта за најбољу драмску представу у целини на 24. међународном фестивалу малих сцена у Ријеци где добија чак четири признања жирија.

Био је у вези са изузетно талентованом глумицом, Ханом Селимовић.

Одузео је себи живот у 33. години.

Хана је примила награду „Бојан Ступица” која му је постхумно додељена након извођења већ више-струко награђиване представе *Тартиф* у Народном позоришту у Сомбору.

Сахрањен је у Ровињу (Хрватска).

библиографија

1. Непоновљиви Жак у свету малог Дорђола кривих улица / Синиша Ковачевић - Дневник, 8. IX 2019, LXXVI, бр. 26059, стр. 11.
Текст о животу и раду Александра Поповића, поводом 90 година од рођења (Уб, 1929 – Београд, 1996).
2. Сведочанство о вечито мрачном глумачком усуду / М. Стајић - Дневник, 10. IX 2019, LXXVI, бр. 26061, стр. 10.
Текст о наставку проба представе „Смедерево 1941”, у режији ауторке Ане Ђорђевић, у Српском народном позоришту.
3. Fiataloknak fiatalokról [О младима за младе] / Szalma Brigitta. - Magyar Szó, 17. IX 2019, LXXVI, бр. 216, стр. 8.
Интервју с Андреом Паш, ауторком и редитељком представе „Нови свет”, коју припрема Драма на мађарском језику суботичког НП-а.
4. Új lendülettel az új évadba [С новим еланом у нову сезону] / L. M. - Magyar Szó, 19. IX 2019, LXXVI, бр. 218, стр. 8.
Интервју с Андрашем Урбаном, директором Позоришта „Костолањи Деже” из Суботице.
5. Шаролик свет театра за клинце и клинце / М. Стајић - Дневник, 21. IX 2019, LXXVI, бр. 26072, стр. 10.
Интервју са Зораном Ђерићем, селектором 26. међународног фестивала позоришта за децу у Суботици
6. Масовно уништење (позоришног) живота / Игор Бурић - Дневник, 23. IX 2019, LXXVI, бр. 26074, стр. 11.
Интервју са Аном Ђорђевић, редитељком и ауторком представе „Смедерево 1941” у Српском народном позоришту.
7. Противници претворени у карикатуре / Марк Томпсон - Дневник, 26. IX 2019, LXXVI, бр. 26077, стр. 19.
Критичка анализа „Часа анатомије” у оквиру фељтона „Данило Киш – Анатомија страдања”, поводом истоимене представе у Српском народном позоришту, која је ауторски пројекат Андраша Урбана.
8. Експлозија младости /И. Бурић - Дневник, 27. IX 2019, LXXVI, бр. 26078, стр. 11.
Изјаве учесника представе „Смедерево 1941”, у режији ауторке Ане Ђорђевић, на конференцији за штампу пред премијеру у Српском народном позоришту.
9. Рођена као Аранка, погинула као Злата / Александар Милосављевић - Дневник, 29. IX 2019, LXXVI, бр. 26080, стр. 19.
Текст о представи „Смедерево 1941”, у режији ауторке Ане Ђорђевић, у Српском народном позоришту, у оквиру фељтона „Страдање новосадских глумаца у смедеревској трагедији 1941”.
10. Зашто је тешко наћи партнера? / Н. Пејчић - Дневник, 30. IX 2019, LXXVI, бр. 26081, стр. 10.
- Разговор са Ољом Ђорђевић, редитељком ауторског пројекта „Заљубљивање” који се ради у Позоришту младих у Новом Саду.
11. Az elvágódás és a cowboovilág [Чезња за одласком и свет каубоја] / L. M. - Magyar Szó, 3. X 2019, LXXVI, бр. 230, стр. 9.
Интервју с Борисом Кучовим, коаутором, глумцем и редитељем уочи премијере представе „Крај није рај”, коју изводи Позориште „Костолањи Деже” из Суботице.
12. А били су најлепши брачни пар у позоришту / Александар Милосављевић - Дневник, 3. X 2019, LXXVI, бр. 26084, стр. 19.
Покушај реконструкције догађаја и откривања где се налазила глумица Злата Андрић у часу експлозије, поводом представе „Смедерево 1941”, у режији ауторке Ане Ђорђевић, у Српском народном позоришту, у оквиру фељтона „Страдање новосадских глумаца у смедеревској трагедији 1941”.
13. Живела је „мало раскалашним животом” / Александар Милосављевић - Дневник, 4. X 2019, LXXVI, бр. 26085, стр. 21.
Текст о погинулој глумици Злати Чокановић, поводом представе „Смедерево 1941”, у режији ауторке Ане Ђорђевић, у Српском народном позоришту, у оквиру фељтона „Страдање новосадских глумаца у смедеревској трагедији 1941”.

14. Андреј Колчериу лауреат награде „Наташа Бошковић” / Н. Пејчић - Дневник, 5. X 2019, LXXVI, бр. 26086, стр. 10.
Биографија првака Балета Српског народног позоришта поводом добијања престижне награде.
15. Високи извођачки домети / Б. Хложан - Дневник, 6. X 2019, LXXVI, бр. 26087, стр. 10.
Критички осврт на премијеру опере „Фауст” Шарла Гуноа, у режији Александра Николића и диригента Алесандра Солинаса (Италија) у Српском народном позоришту у Новом Саду.
16. Студенти који стварају позоришну магију / Е. Милетић - Дневник, 6. X 2019, LXXVI, бр. 26087, стр. 17.
Текст о раду Драмске секције Филозофског факултета, Нови Сад, настале пре две године.
17. Све ово је травник / Игор Бурић - Дневник, 7. X 2019, LXXVI, бр. 26088, стр. 11.
Интервју са Никитом Миливојевићем редитељем и аутором драматизације представе „Травничка хроника”, по мотивима истоименог дела Иве Андрића рађене у копродукцији Српског народног позоришта у Новом Саду и Народног позоришта у Сомбору.
18. „Травничка хроника” у режији Никите Миливојевића / Гордана Нонин - Danas, 10. X 2019, XXIII, бр. 8046, стр. 17.
Текст о представи рађене у копродукцији Српског народног позоришта у Новом Саду и Народног позоришта у Сомбору пред премијерно извођење у Народном позоришту у Сомбору.
19. Андрићев повратак кући / И. Бурић - Дневник, 10. X 2019, LXXVI, бр. 26091, стр. 10.
Разговор са учесницима представе „Травничка хроника”, у режији аутора драматизације, Никите Миливојевића, по мотивима истоименог дела Иве Андрића рађене у копродукцији Српског народног позоришта у Новом Саду и Народног позоришта у Сомбору.
20. Позориште је моја велика и животна љубав / Н. К. - Сомборске новине, 11. X 2019, LXVI, бр. 3407, стр. 15.
Интервју са младом глумицом Софијом Мијатовић поводом рада на представама у Народном позоришту у Сомбору.
21. Глума као човечност / И. Бурић - Дневник, 12. X 2019, LXXVI, бр. 26093, стр. 10.
Разговор са глумцем Марком Марковићем поводом представе „Травничка хроника”, у режији аутора драматизације, Никите Миливојевића, по мотивима истоименог дела Иве Андрића рађене у копродукцији Српског народног позоришта у Новом Саду и Народног позоришта у Сомбору.
22. Посвећеник луткарства / Е. Н. Л. - Дневник, 12. X 2019, LXXVI, бр. 26093, стр. 10.
In memoriam Владимиру Грубанову, директору Луткарске сцене Народног позоришта „Тоша Јовановић” у Зрењанину.
23. У зачараном кругу љубави, избора и одлука / Н. Пејчић - Дневник, 14. X 2019, LXXVI, бр. 26095, стр. 10.
Разговор са редитељем Дејана Пројковског (Македонија) поводом рада на представи „Ана Карењина”, по мотивима романа Лава Николајевича Толстоја, у Новосадском позоришту.
24. Уздизање и падање / Игор Бурић - Дневник, 15. X 2019, LXXVI, бр. 26096, стр. 10.
Критичка анализа представе „Травничка хроника”, у режији аутора драматизације, Никите Миливојевића, по мотивима истоименог дела Иве Андрића рађене у копродукцији Српског народног позоришта у Новом Саду и Народног позоришта у Сомбору.
25. A párkarcsolati nehézségekről másképpen [О проблемима у везама на други начин] / М. Е. - Magyar Szó, 15. X 2019, LXXVI, бр. 240, стр. 9.
Изјаве редитељке Тимее Леринц и глумца Виктора Чувика и Жофије Пожгаи о представи „Задовољство раскида” Жила Ренара у извођењу Ађанске позоришне групе.
26. Рад из фрустрације / Игор Бурић - Дневник, 17. X 2019, LXXVI, бр. 26098, стр. 10.
Разговор са редитељем Огњеном Петковићем поводом рада на његовом ауторском делу, представи „Катар”, у Српском народном позоришту, у копродукцији са „Мансардом” (Mansarda production).
27. Vajdasági cowboyok, avagy irány a vagnyugat! [Војвођански каубоји или правац Дивљи запад!] / Lukács Melinda. - Tarka Világ, 17. X 2019, XXVI, бр. 42, стр. 3-4.
Изјаве глумаца Габора Месароша и Давида Бубоша и глумца, редитеља и коаутора Бориса Кучова пред премијеру представе „Крај није рај”, коју изводи Позориште „Костолањи Деже” из Суботице.
28. Római karnevál [„Римски карневал”] / Sza. - Magyar Szó, 19-20. X 2019, LXXVI, бр. 244, стр. 13.
Интервју с редитељем Андрашем Патакијем уочи премијере представе Миклоша Хубаија, у извођењу Сенђанског мађарског камерног позоришта, Позоришта „Петефи” из Шопрона и Позоришта „Спектрум” из Таргу Муреша.
29. У коми, ван ње / Игор Бурић - Дневник, 21. X 2019, LXXVI, бр. 26102, стр. 10.
Разговор са драмском списатељицом, Исидором Милосављевић, поводом добијања Михизове награде за драмско стваралаштво.
30. Срце и публика бирају крај / Н. Пејчић - Дневник, 22. X 2019, LXXVI, бр. 26103, стр. 10.
Разговор са члановима ауторског тима представе „Заљубљивање”, ауторски пројекат Оље Ђорђевић у Позоришту младих у Новом Саду.
31. „Ha tudni akarod, mit kell játszani, nézd a saját arcodat a tükörben” [„Ако желиш да знаш шта треба да глумиш, погледај своје лице у огледалу”] / dRót. - Tarka Világ, 24. X 2019, XXVI, бр. 43, стр. 3-4.
Интервју с Мартом Береш и Арпадом Месарошом, глумцима Новосадског позоришта уочи премијере представе „Ана Карењина” Лава Николајевича Толстоја, у режији Дејана Пројковског.
32. Путовање у дубину срца / Н. Пејчић - Дневник, 25. X 2019, LXXVI, бр. 26106, стр. 10.
Разговор са члановима ауторског тима представе „Ана Карењина”, у режији Дејана Пројковског, по мотивима романа Лава Николајевича Толстоја, у Новосадском позоришту.

33. Саша Торлаковић: Тунел без светла на крају је постао мејнстрим наших живота / Војкан Ристић - *Danas*, 29. X 2019, XXIII, бр. 8065, стр. 17. Разговор са глумцем Сашом Торлаковићем поводом улоге у представи „Тартиф”, рађене у копродукцији Српског народног позоришта у Новом Саду и Народног позоришта у Сомбору, и осталом раду.
34. „Фауст” у епохи, али другачији / М. Стајић - *Дневник*, 2. XI 2019, LXXVI, бр. 26114, стр. 10. Интервју са кореографом Александром Илићем, поводом предстојеће премијере опере „Фауст” Шарла Гуноа, према Гетеовом спеву, у режији Александра Николића у Српском народном позоришту у Новом Саду.
35. *Megszeretni a szerepeket [Заволети улоге] / Szalma Brigitta. - Tarka Világ*, 7. XI 2019, XXVI, бр. 45, стр. 3. Интервју са Чилом Памер, глумицом Дrame на мађарском језику суботичког НП-а поводом награде Патакијев прстен.
36. *Huszadik bemutatójára készül a Mára [АП Мара припрема двадесету премијеру] / kiss. - Magyar Szó*, 9-10. XI 2019, LXXVI, бр. 262, стр. 11. Разговор са редитељем Робертом Молнаром и изјава управника позоришта Кароља Шерфезеа о припремама за представу „Јанош Пајинкаш” Петера Карпатија.
37. „Felemelő érzés anyámmal szerezepelni” [„Узвишен је осећај глумити с мајком”] / Lukács Melinda. - *Magyar Szó*, 14. XI 2019, LXXVI, бр. 266, стр. 9. Интервју са глумицом Лилом Грегуш поводом представе „Нови свет”, коју изводи Драма на мађарском језику суботичког НП-а.
38. Управо овде, сада / Игор Бурић - *Дневник*, 27. XI 2019, LXXVI, бр. 26139, стр. 10. Критички осврт на представу 11. фестивала „Дезире” Позоришта „Деже Костолањи” у Суботици.
39. Представа „Semper idem” одушевила публику / Н. К. - *Сомборске новине*, 29. XI 2019, LXVI, бр. 3414, стр. 10. Изјаве Марка Марковића, глумца, и неколико гледалаца о изведеној представи поводом прославе 137. рођендана Народног позоришта у Сомбору.
40. Мали човек (не) жели преко црте / И. Бурић - *Дневник*, 29. XI 2019, LXXVI, бр. 26141, стр. 10. Текст о представи „Густав је крив за све” коју режира Кокан Младеновић у Позоришту „Деже Костолањи” у Суботици.
41. О људима и боговима / И. Бурић - *Дневник*, 30. XI 2019, LXXVI, бр. 26142, стр. 10. Разговор са Игором Вуком Торбицом поводом представа које је режирао, а које учествују на 11. фестивалу „Дезире” Позоришта „Деже Костолањи” у Суботици.
42. *Túl keveset beszéltünk az egyénről [Премало се прича о појединцу] / Milica Amidžić ; fordította Lénárd Róbert. - Teátrum*, XI 2019, XII, бр. 100, стр. 4. Интервју с редитељем Дејаном Пројковским уочи премијере представе „Ана Карењина” Лава Николајевича Толстоја, у извођењу Новосадског позоришта.
43. *Harmadszor is Synergy Fesztivál! [Synergy фестивал по трећи пут!]. - Teátrum*, XI 2019, XII, бр. 100, стр. 6-8. Приказ фестивала одржаног од 18. до 28. новембра 2019. у Новосадском позоришту.
44. *Jutalomjáték [Наградна представа]. - Teátrum*, XI 2019, XII, бр. 100, стр. 14-15. Изјаве редитеља и глумца поводом представе „Римски карневал” Миклоша Хубаија, у извођењу Сенћанског мађарског камерног позоришта, Позоришта „Петефи” из Шопрона и Позоришта „Спектрум” из Таргу Муреша, у режији Андраша Патакија.
45. Бити добар грађанин или гајити бунтовника у себи? / Н. Пејчић - *Дневник*, 3. XII 2019, LXXVI, бр. 26145, стр. 10. Текст о мјузиклу „Коса” у режији Петера Телихаја, који ће премијерно бити изведен у Позоришту младих, уз учешће глумца из Новосадског позоришта и Позоришта младих, као и студената Академије уметности у Новом Саду.
46. Грађани или бунтовници, питање је сад? / Н. Пејчић - *Дневник*, 6. XII 2019, LXXVI, бр. 26148, стр. 10. Текст и изјава редитеља о мјузиклу „Коса”, у режији Петера Телихаја, који ће премијерно бити изведен у Позоришту младих, уз учешће глумца из Новосадског позоришта и Позоришта младих, као и студената Академије уметности у Новом Саду.
47. Шоу-програм / Игор Бурић - *Дневник*, 10. XII 2019, LXXVI, бр. 26152, стр. 11. Критичка анализа мјузикла „Коса”, у режији Петера Телихаја, изведен у Позоришту младих, уз учешће глумца из Новосадског позоришта и Позоришта младих, као и студената Академије уметности у Новом Саду.
48. Ред змаја из Раковачке пећине / Мирјана Петрушић Змајђована - *Дневник*, 11. XII 2019, LXXVI, бр. 26153, стр. 10. Текст о првом делу радио-драмске трилогије „Косингас — Ред змаја”, премијерно емитованог на програму Радио Нови Сад 1 у редовном термину Драмског програма на српском језику, поводом јубилеја 70 година Радио Новог Сада, и изјаве глумца Радоја Чупића, Љубише Милишића и Дејана Шарковића о овом делу Александра Тешића, у режији Мануела Србина и уредника Слободана Говорчина.
49. *Kilencvenéves a tündérmosolyú színésznő [Глумица са осмехом виле напунила деведесет година] / Vígi Zsoldos Zsaklina. - Családi Kör*, 12. XII 2019, XXX, бр. 50, стр. 18-19. Интервју с некадашњом глумицом Етом Шивегеш.
50. Борба тинејџерке с вишком килограма / Н. Пејчић - *Дневник*, 14. XII 2019, LXXVI, бр. 26156, стр. 10. Текст о представи „Дебела”, рађена по роману Силвије Шесто, у драматизацији Димитрија Коканова и режији Емилије Мрдаковић, и изјаве глумца Милоша Мауре и Исидоре Влчек о раду на представи.

51. Pizskos Fred, a kapitány várja a pénzöket [„Капетан Прљави Фред” чека гледаоце] / Bozsoki Valéria. - Magyar Szó, 14-15. XII 2019, LXXVI, бр. 292, стр. 13. Интервју с Робертом Ленардом, редитељем и уметничким директором Новосадског позоришта.
52. A Gusztáv-jelenség [Феномен лика из цртаног филма по имену Густав] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 14-15. XII 2019, LXXVI, бр. 292, стр. 13. Интервју с редитељем Коканом Младеновићем уочи премијере представе „Густав је крив за све” драматуршкиње Корнелије Голи, у извођењу Позоришта „Костолањи Деже” из Суботице.
53. Rendhagyó évfordulók [Неуобичајене годишњице] / Faragó Árpád. - Magyar Szó, 16. XII 2019, LXXVI, бр. 293, стр. 6. Подсећање на оснивање АП „Мадач” из Зрењанина 1952. године и на Златну плакету освојену на савезном фестивалу на Хвару 1963. године.
54. „Родолупци” и „Хепи енд” / Н. П-ј. - Дневник, 16. XII 2019, LXXVI, бр. 26158, стр. 10. Кратак текст о ове две представе Српског народног позоришта у Новом Саду.
55. Против производње страха / И. Бурић - Дневник, 16. XII 2019, LXXVI, бр. 26158, стр. 10. Интервју са Гзавијером Ле Роаом, кореографом, о свом раду.
56. Петпарачка, пародична крими-прича с хепиендом / Н. Пејчић - Дневник, 16. XII 2019, LXXVI, бр. 26158, стр. 10. Разговор са Робертом Ленардом, редитељем представе „Прљави Фред”, према роману Јенеа Рејтеа пред премијеру у Новосадском позоришту.
57. Минијатуре српских композитора / М. С. - Дневник, 17. XII 2019, LXXVI, бр. 26159, стр. 10. Текст о гостовању новосадског квартета ТАЈЈ у Паризу.
58. Előadások már jövöre? [Представе већ следеће године?] / V.em. - Magyar Szó, 18. XII 2019, LXXVI, бр. 295, стр. 1, 9. Интервју са Акошем Ужхељијем, чланом Градског већа Суботица о радовима на згради НП у Суботици.
59. Из круга фабрике / Игор Бурић - Дневник, 24. XII 2019, LXXVI, бр. 26166, стр. 10. Критичка анализа представе „Радничка хроника” Петра Михајловића, у режији Вељка Мићуновића изведеној у Народном позоришту у Суботици.
60. Сцена је остала празна / Н. П-ј. - Дневник, 27. XII 2019, LXXVI, бр. 26169, стр. 10. In memoriam Александру Богдановићу, некадашњем члану зрењанинског Народног позоришта „Тоша Јовановић”.
61. Не треба посустати, него скупити храброст / Н. Пејчић - Дневник, 3. I 2020, LXXVII, бр. 26174, стр. 10. Интервју са Небојшом Бабићем, солистом Опере Српског народног позоришта у Новом Саду.
62. Позориште младих мора да напусти Соколски дом / М. Стајић - Дневник, 4. I 2020, LXXVII, бр. 26175, стр. 10. Разговор са Михајлом Несторовићем, директором Позоришта младих, поводом обавештења о потреби да се Позориште исели, добијеног од Соколског друштва.
63. Бучна нека мора / Игор Бурић - Дневник, 4. I 2020, LXXVII, бр. 26175, стр. 10. Разговор са Немањом Радивојевић, гитаристом и композитором из Новог Сада.
64. „Соколи” не терају Позориште младих из Дома / Гордана Маленовић - Дневник, 5. I 2020, LXXVII, бр. 26176, стр. 8. Разговор са председником Соколског друштва „Војводина”, Мирославом Ковачевичем, поводом односа са Позориштем младих, и простора Соколског дома.
65. Играчи морају бити свесни и разумети шта раде / Н. Пејчић - Дневник, 8. I 2020, LXXVII, бр. 26178, стр. 10. Интервју са Олександром Лукјановом, балетмајстором и педагогом кога је Српско народно позориште у Новом Саду ангажовало да ради са члановима ансамбла Балета.
66. A találkozások metszéspontjában [У жижи сусрета] / Szalma Brigitta. - Tarka Világ, 9. I 2020, XXVII, бр. 2, стр. 3. Интервју с глумицом Кристом Сорчик.
67. Дobar почетак отворио многа врата / М. Стајић - Дневник, 10. I 2020, LXXVII, бр. 26180, стр. 10. Текст о успешној турнеји Оркестра Опере Српског народног позоришта по градовима у Кини.
68. О томе говорим / Игор Бурић - Дневник, 10. I 2020, LXXVII, бр. 26180, стр. 10. Интервју са глумицом Народног позоришта у Сомбору, Даницом Грубачки, о свом раду.
69. Mese a három aranygyűrőről [Прича о три златна прстена] / Szögi Csaba. - Magyar Szó, 16. I 2020, LXXVII, бр. 11, стр. 13. Интервју с Габријелом Црнковић, редитељком, кореографом и сценографом о предстојећој представи „Три златна прстена”, коју изводи Сенђанско мађарско камерно позориште.
70. Még egy férfit Mirandolinának! [Још један мушкарац за Мирандолину!] / Mezei Zsófia. - Magyar Szó, 18-19. I 2020, LXXVII, бр. 13, Előretolt helyőrség, III, бр. 1, стр. 14. Приказ представе „Крчмарица Мирандолина” Карла Голдонија, у извођењу Сенђаског мађарског камерног позоришта и режији Тибора Месароша.
71. Anna Karenina [„Ана Каренина”] / Tóth Ágota. - Magyar Szó, 18-19. I 2020, LXXVII, бр. 13, Előretolt helyőrség, III, бр. 1, стр. 16. Приказ представе Лава Николајевича Толстоја, у извођењу Новосадског позоришта и режији Дејана Пројковског.
72. Кратак је пут од високе културе до дима изнад крематоријума / Н. Пејчић - Дневник, 20. I 2020, LXXVII, бр. 26190, стр. 11. Интервју са редитељем Борисом Лијешевићем поводом рада на представи „Употреба човека”, рађене по роману Александра Тишме.

73. Подстрек за рад / И. Бурић - Дневник, 21. I 2020, LXXVII, бр. 26191, стр. 10.
Изјава глумице Тијане Марковић поводом добијања награде Задужбине „Предраг Пеђа Томановић”, заједно са најбољом студенткињом глуме, Софијом Мијатовић.
74. Ко је убио Џенис Џоплин? / Н. Пејчић - Дневник, 22. I 2020, LXXVII, бр. 26192, стр. 10.
Разговор са ауторком Тијаном Грумић поводом постављања њеног текста „Ко је убио Џенис Џоплин?” на Камерну сцену Српског народног позоришта, у сарадњи са Опенсом (Омладинском престоницом Европе).
75. Ваљање у блату обломовштине / М. Митровић - Дневник, 22. I 2020, LXXVII, бр. 26192, стр. 12.
Текст о премијери представе „Обломов”, по роману Ивана Александровича Гончарова, у драматизацији редитеља Егона Савина, изведеној од стране Ансамбла Камерне сцене „Мирослав Антић” у Сенти.
76. Nem elég az egy játszóhely [Није довољна једна позорница] / L. M. - Magyar Szó, 24. I 2020, LXXVII, бр. 18, стр. 7.
Интервју с Милошем Станковићем, директором суботичког НП-а.
77. Представа „Црни” последњи пут пред публиком / Н. Пејчић - Дневник, 27. I 2020, LXXVII, бр. 26197, стр. 10.
Текст о скидању представе у Новосадском позоришту.
78. „Мадам Батерфлај” на шпиц патицама / М. Стајић - Дневник, 28. I 2020, LXXVII, бр. 26198, стр. 10.
Текст о сарадњи Српског народног позоришта у Новом Саду са „Еуропа балетом” у Санкт Пелтену (Аустрија) која ће резултирати светском премијером балета „Мадам Батерфлај”, на музику Ђакома Пучинија, у поставци познатог немачког кореографа Питера Бројера, у мају 2021, у СНП-у.
79. Представа о части које нема / Игор Бурић - Дневник, 30. I 2020, LXXVII, бр. 26200, стр. 10.
Интервју са новосађанком, Миом Кнежевић, поводом режирања представе „Два витеза из Вероне” Вилијама Шекспира у Шабачком позоришту, као и о осталом свом раду.
80. „Én tényleg meg akartam váltani a világot” [„Ја сам заиста желео да променим свет”] / Góli Kornélia. - Híd, I-II 2020, LXXXIV, бр. 1/2, стр. 103-110.
Интервју с глумцем и редитељем Фриђешом Ковачем.
81. „Őrült pörgés volt” [„Био је то луди ритам”] / Góli Kornélia. - Híd, I-II 2020, LXXXIV, бр. 1/2, стр. 111-116.
Интервју с Денешом Дебреијем о позоришном животу у Суботици осамдесетих година.
82. „A KDSZ egyelőre történik velem” [„Позориште Костолањи Деже ми се просто дешава”] / Góli Kornélia. - Híd, I-II 2020, LXXXIV, бр. 1/2, стр. 117-124.
Интервју с Андрашем Урбаном, директором Позоришта „Костолањи Деже” из Суботице поводом двадесет пет година постојања.
83. Az elnémitott színház [Занемело позориште] / Virág Gábor. - Híd, I-II 2020, LXXXIV, бр. 1/2, стр. 134-139.
Чланак о историји Српског мађарског народног позоришта из Бачке Тополе.
84. Алхемија за хор, гудаче и „опен сорс” електронику / М. Стајић - Дневник, 1. II 2020, LXXVII, бр. 26202, стр. 10.
Интервју са Смиљаном Влајић, композиторком и професорком на Академији уметности у Новом Саду.
85. Књига позоришног салаша / Игор Бурић - Дневник, 3. II 2020, LXXVII, бр. 26204, стр. 11.
Приказ књиге Александра Милосављевића о редитељу Љубославу Мајери.
86. Хичкок, трилер, комедија и треш естетика / Н. Пејчић - Дневник, 4. II 2020, LXXVII, бр. 26205, стр. 10.
Текст о представи „39 степеника” Патрика Барлоуа, у режији Игора Павловића, која ће премијерно бити приказана у Позоришту младих, а затим и у Градском позоришту у Бечеју.
87. Јунак с мањком храбрости да мења живот / Н. Пејчић - Дневник, 5. II 2020, LXXVII, бр. 26206, стр. 10.
Текст о предстојећој премијери пројекта „Новосадски омнибус” који се састоји од три представе, у Српском народном позоришту у Новом Саду.
88. Борба за равноправност и непристајање на компромисе / Н. К. - Сомборске новине, 7. II 2020, LXVII, бр. 3424, стр. 10.
Интервју са сомборском глумицом Леом Јевтић.
89. Волим да се изместим из комфорне зоне / М. Стајић - Дневник, 7. II 2020, LXXVII, бр. 26208, стр. 10.
Интервју са Сањом Ромић, обоисткињом и доцентом на Академији уметности у Новом Саду.
90. Сатира с дубином / Игор Бурић - Дневник, 8. II 2020, LXXVII, бр. 26209, стр. 10.
Интервју са Золтаном Пушкашом, редитељем представе „Јованча на путу око света” Бранислава Нушића у Српском народном позоришту.
91. „Amiről a darab szól, abban élünk” [„Живимо у свету, о којем представа говори”] / Gá. - Magyar Szó, 8-9. II 2020, LXXVII, бр. 31, стр. 12.
Интервју с редитељем Никитом Миливојевићем и изјава глумца Золтана Ширмера поводом представе „Носорог” Ежена Јонеска, коју припрема Новосадско позориште.
92. Ослонац на Христићеву идеју и класичан приступ / Н. Пејчић - Дневник, 10. II 2020, LXXVII, бр. 26211, стр. 10.
Разговор са Владимиром Логуновом, кореографом балета „Охридска легенда” Стевана Христића, којим ће бити обележен Дан Српског народног позоришта, 28. март.
93. Новосадски омнибус / И. Бурић - Дневник, 11. II 2020, LXXVII, бр. 26212, стр. 10.
Разговор са учесницима пројекта „Новосадски омнибус”, који ће бити остварен у Српском народном позоришту у Новом Саду.

94. Keresztes Attila rendezésében készül a Parasztopera [У припреми „Сељачка опера” у режији Атиле Керестеша] / *gia*. - Magyar Szó, 12. II 2020, LXXVII, бр. 34, стр. 7.
Интервју с Робертом Ленардом, уметничким директором Новосадског позоришта о опери Беле Пинтера, коју припремају Новосадско позориште и Народно позориште из Сегедина.
95. Живот испуњен тајнама / / Н. П-ј. - Дневник, 13. II 2020, LXXVII, бр. 26214, стр. 10.
Текст и речи Јелене Срећков о њеној монодрами „Барили, последња ноћ” Мирослава Беловића која ће премијерно бити изведена у Културном центру Новог Сада.
96. „Nagy kihívás, de állók élébe” [„То је велики изазов, али стајем пред њега”] / *Boszoki Valéria*. - Tarka Világ, 13. II 2020, XXVII, бр. 7, стр. 3-4.
Интервју с глумицом Јудит Ласло.
97. Fekete Péter [„Црни Петар”] / Tóth Ágota. - Magyar Szó, 15-17. II 2020, LXXVII, бр. 37, Előretolt helyőrség, III, бр. 2, стр. 16.
Приказ оперете Ђуле Шомођија, Михаља Ајземана и Иштвана Загона, у извођењу Дrame на мађарском језику суботичког НП-а и режији Золтана Мезеија.
98. Gusztáv [Густав] / Tóth Ágota. - Magyar Szó, 15-17. II 2020, LXXVII, бр. 37, Előretolt helyőrség, III, бр. 2, стр. 16.
Приказ представе „Густав је крив за све” драматуршкиње Корнелије Голи, у извођењу Позоришта „Костолањи Деже” из Суботице и режији Кокана Младеновића.
99. Без керебечења / И. Бурић - Дневник, 20. II 2020, LXXVII, бр. 26220, стр. 10.
Разговор са глумцем Миланом Ковачевићем и Небојшом Брадићем, селектором „Данā комедије” у Јагодини, поводом премијере представе „Јованча на путу око света” према делу Бранислава Нушића, у режији Золтана Пушкаша, у Српском народном позоришту у Новом Саду.
100. Мој највећи успех је што ме воле добри људи / Н. К. - Сомборске новине, 21. II 2020, LXVII, бр. 3426, стр. 10.
Интервју са Даницом Грубачки која је проглашена за глумицу сезоне Народног позоришта у Сомбору.
101. Слобода је највећи изазов / Ивана Илић Киш - Дневник, 22. II 2020, LXXVII, бр. 26222, стр. 10.
Интервју са Сашом Сенковићем, сценнографом балета „Охридска легенда” Стевана Христића, којим ће бити обележен Дан Српског народног позоришта, 28. март.
102. Две земље руку под руку / Д. Андуглајевић - Дневник, 23. II 2020, LXXVII, бр. 26223, стр. 16.
Разговор са Денешом Дебреијем, професором на Академији уметности у Новом Саду, поводом позоришног перформанса „Девет година касније” рађеног у сарадњи са Позоришном школом „Јокаи” из Бекешчабе (Мађарска).
103. Обрни се, окрени се / Игор Бурић - Дневник, 24. II 2020, LXXVII, бр. 26224, стр. 10.
Критичка анализа представе „Јованча на путу око света” према делу Бранислава Нушића, у режији Золтана Пушкаша, премијерно изведене у Српском народном позоришту у Новом Саду.
104. „Сестре Кармазове” испраћене овацијама / Т. С. - Сомборске новине, 28. II 2020, LXVII, бр. 3427, стр. 8.
Ауторски тим говори о представи рађеној по тексту Светислава Басаре, у режији Радослава Миленковића, која се скида са репертоара после скоро 9 година играња у Народног позоришту у Сомбору.
105. „Председнице” нису за турнеју комбијем / Игор Бурић - Дневник, 2. III 2020, LXXVII, бр. 26231, стр. 10.
Интервју са Јаном Маричић, редитељком представе „Председнице” према тексту Вернера Шваба у Народног позоришту у Сомбору.
106. Tíz férfi a színpadon! [Десет мушкараца на бини!] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 5. III 2020, LXXVII, бр. 52, стр. 9.
Интервју с редитељем Данијелом Амбрушем Ковачем поводом представе „Тестостерон” Анђеја Сарамоновица, у извођењу Дrame на мађарском језику суботичког НП-а.
107. Leégett a városi színház [Изгорело градско позориште] / Patyi Szilárd. - Magyar Szó, 6. III 2020, LXXVII, бр. 53, стр. 9.
Текст поводом сто пете годишњице од пожара у коме је изгорела зграда у којој је било смештено и позориште, а на основу извештаја дневног листа Vácskai Hírlap.
108. Остала је сама / И. Бурић - Дневник, 6. III 2020, LXXVII, бр. 26235, стр. 10.
Разговор о предстојећој премијери представе „Ко је убио Џенис Џоплин” Тијане Грумић, са редитељком Соњом Петровић и глумицама Соњом Исаиловић и Бојаном Милановић.
109. Несвакидашна комедија са бизарним крајем / Т. С. - Сомборске новине, 6. III 2020, LXVII, бр. 3428, стр. 10.
Разговор са Јаном Маричић, која режира представу „Председнице” према тексту Вернера Шваба у Народног позоришту у Сомбору.
110. Једна је страст / Игор Бурић - Дневник, 9. III 2020, LXXVII, бр. 26238, стр. 10.
Интервју са Соњом Петровић, редитељком представе „Ко је убио Џенис Џоплин” Тијане Грумић, која ће премијерно бити изведена у Српском народном позоришту у Новом Саду.
111. Мир, сестро, мир / Игор Бурић - Дневник, 11. III 2020, LXXVII, бр. 26240, стр. 10.
Критички приказ представе „Ко је убио Џенис Џоплин” Тијане Грумић, у режији Соње Петровић, изведене у Српском народном позоришту у Новом Саду.
112. A kétarcú Janis Joplin [Два лица Џенис Џоплин] / *gia*. - Magyar Szó, 12. III 2020, LXXVII, бр. 58, стр. 9.
Приказ представе „Ко је убио Џенис Џоплин” Тијане Грумић, у извођењу СНП-а и режији Соње Петровић.

113. A három aranygyűrű [„Три златна прстена”] / Mezei Zsófia. - Magyar Szó, 14-15. III 2020, LXXVII, бр. 60, Előretolt helyőrség, III, бр. 3, стр. 16.
Приказ представе према мотивима народне бајке, у извођењу Сенђанског мађарског камерног позоришта и режији Габријеле Црнковић.
114. Непрофилисана репертоарска политика / Игор Бурић - Дневник, 16. III 2020, LXXVII, бр. 26245, стр. 10.
Разговор са Слободаном Савићем, поводом његове селекције представа за 70. фестивал професионалних позоришта Војводине.
115. „Jól érzem magam a mesevilágban” [„Добро се осећам у свету бајки”] / L. M. - Magyar Szó, 19. III 2020, LXXVII, бр. 64, стр. 6.
Интервју с Гертруд Фридрих, глумицом Дечјег позоришта из Суботице поводом представе „Баба Хола” која је десет година на репертоару.
116. Опомена и утеха / Игор Бурић - Дневник, 19. III 2020, LXXVII, бр. 26248, стр. 10.
Интервју са Горчином Стојановићем, поводом режије представе „Семпер идем”, рађене према делу Ђорђа Лебовића у Народном позоришту у Сомбору.
117. Бекство у (само)изолацију / Игор Бурић - Дневник, 21. III 2020, LXXVII, бр. 26250, стр. 10.
Интервју са Светиславом Јовановим, селектором Стеријиног позорја.
118. „Nem félni kell, hanem figyelni” [„Не треба се плашити, него осматрати”] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 24. III 2020, LXXVII, бр. 68, стр. 6.
Интервју са Акошем Њаријем, глумцем Дrame на мађарском језику суботичког НП-а.
119. Az első a „Tapasztalt asszony” lesz [Прва представа ће бити „Искусна жена”] / L. M. - Magyar Szó, 25. III 2020, LXXVII, бр. 69, стр. 7.
Интервју с Петронелом Кермеци, уметничким руководиоцем Дrame на мађарском језику суботичког НП-а поводом онлајн приказивања представа.
120. Константан рад, труд и неизвесност / Игор Бурић - Дневник, 25. III 2020, LXXVII, бр. 26254, стр. 6.
Разговор са Тијаном Грумић, драмском списатељицом, о њеном раду.
121. Долази време за „Охридску легенду” / Н. П-ј. - Дневник, 26. III 2020, LXXVII, бр. 26255, стр. 6.
Разговор са Тонијем Ранђеловићем, директором Балета Српског народног позоришта у Новом Саду поводом новонастале ситуације због пандемије Ковида-19.
122. Од жеље за бубњевима до виолончела / Леа Радловачки - Дневник, 27. III 2020, LXXVII, бр. 26256, стр. 17.
Интервју са виолончелистом Богданом Јовановићем, студентом друге године мастера на Академији уметности у Новом Саду.
123. Уметност у доба неизвесности / М. Стајић - Дневник, 27. III 2020, LXXVII, бр. 26256, стр. 16.
Разговор са Зораном Ђерићем, управником Српског народног позоришта у Новом Саду поводом новонастале ситуације због пандемије Ковида-19.
124. „A gyerekek nagyon is kíváncsiak” [„Деца су јако радознала”] / L. M. - Magyar Szó, 27. III 2020, LXXVII, бр. 71, стр. 7.
Интервју с управницом Дечјег позоришта из Суботице Мартом Ш. Ароксалаши о програмима, креативним радионицама и раду за време пандемије.
125. Ентузијазам и храброст појединаца / Игор Бурић - Дневник, 28. III 2020, LXXVII, бр. 26257, стр. 16.
Разговор са драматуршкињом и позоришном критичарком Ивоном Јањић, поводом њене селекције представа за програм „Кругови”, фестивала Стеријино позорје.
126. A közvetlen együttlét hiánya [Недостатак непосредног саживота] / gia. - Magyar Szó, 31. III 2020, LXXVII, бр. 74, стр. 7.
Интервју с управником Новосадског позоришта Валентином Венцелом о раду за време пандемије.
127. „Lehet, hogy nem bírja el a szeretet vibrációját” [„Можда неће поднети вибрацију љубави”] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 1. IV 2020, LXXVII, бр. 75, стр. 7.
Интервју с редитељем Денешом Дебреијем о припремама представе „Чудесна свакодневица” према мотивима дела Гите Малас, у извођењу Позоришног удружења „Летњи биоскоп”.
128. Az együttalkotásban találtam meg magam [„У заједничком стваралачком чину пронашао сам себе”] / Bozsoki Valéria. - Tarka Világ, 2. IV 2020, XXVII, бр. 14, стр. 3-4.
Интервју с Давидом Клемом, пијанистом, корепетитором и композитором музике за позоришне представе.
129. Копкају ме улоге написане за мушкарце / Н. Пејчић - Дневник, 3. IV 2020, LXXVII, бр. 26263, стр. 6.
Интервју са Александром Плескоњић, првакињом Дrame Српског народног позоришта у Новом Саду.
130. Импулс да стварам појачано у тешким околностима / Н. Пејчић - Дневник, 7. IV 2020, LXXVII, бр. 26266, стр. 6.
Интервју са композиторком Александром Вребалов, о раду у условима пандемије и изолације.
131. Живот после смрти — онлајн / Игор Бурић - Дневник, 8. IV 2020, LXXVII, бр. 26267, стр. 6.
Интервју са драмском списатељицом Мајом Пелевић о животу и раду у условима изолације због пандемије.
132. У близини праисторије / Игор Бурић - Дневник, 9. IV 2020, LXXVII, бр. 26268, стр. 6.
Интервју са драмском композитором Љубомиром Николићем о животу и раду у условима изолације због пандемије.
133. Сцену заменили друштвеним мрежама / Т. С. - Сомборске новине, 10. IV 2020, LXVII, бр. 3433, стр. 10.
Разговор са управницом Народног позоришта у Сомбору, Бојаном Ковачевић о раду позоришта у условима ванредног стања.

134. „Кад сам био гарав” остаје за крај сезоне / М. Стајић - Дневник, 14. IV 2020, LXXVII, бр. 26271, стр. 6. Интервју са управником Позоришта младих у Новом Саду, Михајлом Несторовићем о раду позоришта у условима ванредног стања.
135. У недостатку размене ваздуха с публиком / Игор Бурић - Дневник, 15. IV 2020, LXXVII, бр. 26272, стр. 6. Интервју са Игором Павловићем, глумцем Српског народног позоришта у Новом Саду.
136. Лондон за памћење у дане пред пандемију / Н. Пејчић - Дневник, 16. IV 2020, LXXVII, бр. 26273, стр. 6. Интервју са пијанисткињом Бранком Парлић.
137. Ценићемо живот много више / Т. С. - Сомборске новине, 17. IV 2020, LXVII, бр. 3434, стр. 10. Разговор са глумцима Народног позоришта у Сомбору, Биљаном Кескеновић и Немањом Бакићем, о животу у условима ванредног стања због пандемије.
138. „Hirtelen egy nagy úr keletkezett az életünkben” [„Одједном се у нашим животима створила велика празнина”] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 17-20. IV 2020, LXXVII, бр. 87, стр. 13. Интервју с Габором Месарошем, глумцем Позоришта „Костолањи Деже” из Суботице.
139. Исход се зна / Игор Бурић - Дневник, 17, 18, 19. и 20. IV 2020, LXXVII, бр. 26274, стр. 16. Интервју са директором Стеријиног позорја, Мирославом Микијем Радоњићем, о раду Фестивала у условима пандемије.
140. Шапат таласа и сјај звезда / Зита Калманди - Дневник, 22. IV 2020, LXXVII, бр. 26276, стр. 16. Интервју са Светланом Аксеновом, сопраном.
141. Разгонетање театра / Игор Бурић - Дневник, 23. IV 2020, LXXVII, бр. 26277, стр. 6. Интервју са Александром Сашом Милосављевићем, позоришним критичаром и театрологом.
142. Уметници су и солидарни и креативни / Н. Пејчић - Дневник, 24, 25. и 26. IV 2020, LXXVII, бр. 26278, стр. 6. Интервју са директором Новосадског позоришта, Валентином Венцелом, о раду у условима ванредног стања.
143. СНП као уточиште / Игор Бурић - Дневник, 30. IV, 1, 2. и 3. V 2020, LXXVII, бр. 26282, стр. 6. Интервју са глумицом Ханом Селимовић.
144. „Севилски берберин” можда и на Андрељу / Н. Пејчић - Дневник, 5. V 2020, LXXVII, бр. 26284, стр. 6. Интервју са директором Опере Српског народног позоришта у Новом Саду о раду Опере у условима ванредног стања.
145. In memoriam: Александар Саша Нешков (1970–2020) / Ј. Т. - Danas, 6. V 2020, XXIII, бр. 8255, стр. 18. Текст о преминулом прваку балета, рођеном у Новом Саду, који је каријеру започео у Српском народном позоришту у Новом Саду.
146. Договор кућу гради / И. Бурић - Дневник, 6. V 2020, LXXVII, бр. 26285, стр. 6. Интервју са Милованом Филиповићем, директором Дrame Српског народног позоришта поводом помоћи за хонорарне сараднике који су остали без прихода за време ванредног стања.
147. Публика готово свиме задовољна / Т. С. - Сомборске новине, 8. V 2020, LXVII, бр. 3437, стр. 7. Разговор са Бојаном Ковачевић, управником Народног позоришта у Сомбору о резултатима истраживања публике, и раду под ванредним стањем.
148. Радост игре и друге приче / Игор Бурић - Дневник, 9. V 2020, LXXVII, бр. 26288, стр. 6. Интервју са глумицама Бојаном Милановић и Соњом Исаиловић које играју насловну улогу у представи „Ко је убио Џоуплин” Тијане Грумић, у режији Соње Петровић у Српском народном позоришту.
149. Улоге делим на изазовније и оне које то нису / Жељко Балабан - Дневник, 10. V 2020, LXXVII, бр. 26289, стр. 8. Интервју са филмским, телевизијским и позоришним глумцем, Иваном Ђорђевићем.
150. Színház zárt ajtókat mögött [Позориште иза затворених врата] / zs. - Magyar Szó, 15. V 2020, LXXVII, бр. 106, стр. 11. Интервју с Јоханом Вишером, управником Сенћанског мађарског камерног позоришта о раду за време пандемије.
151. Починуће пробе луткара, па глумаца из „8 жена” / Н. Пејчић - Дневник, 19. V 2020, LXXVII, бр. 26298, стр. 10. Текст о раду Народног позоришта „Тоша Јовановић” у Зрењанину у условима ванредног стања.
152. „Nem feltétlenül megtalálni kell valamit, hanem folyamatosan keresni---” [„Није безусловно потребно наћи нешто, него стално бити у потрази---”] / Máriás Endre. - Tarka Világ, 21. V 2020, XXVII, бр. 21, стр. 3-4. Интервју с Ђерђом Вирагом, глумцем Сенћанског мађарског камерног позоришта.
153. Књижевна издања уместо фестивала / И. Бурић - Дневник, 27. V 2020, LXXVII, бр. 26306, стр. 10. Текст о промоцији Стеријиних издања у башти кафића, уместо одржавања фестивала Стеријино позорје, због ванредних околности изазваних пандемијом вируса короне.
154. Представе на отвореном простору / И. Бурић - Дневник, 30. V 2020, LXXVII, бр. 26309, стр. 10. Текст о Народном позоришту у Сомбору и његовом раду под ванредним околностима изазваних пандемијом.
155. Глумци ускоро пред публиком на отвореној сцени / Н. П-ј. - Дневник, 2. VI 2020, LXXVII, бр. 26312, стр. 10. Текст о организовању рада свих позоришта током лета.
156. Уметност је незауствљива / Н. Пејчић - Дневник, 6. VI 2020, LXXVII, бр. 26316, стр. 10. Текст о организовању концерта на отвореном, испред Српског народног позоришта за крај сезоне и протеклом раду позоришта.
157. У служби његовог величанства – Позоришта / Александар Милосављевић - Дневник, 8. VI 2020, LXXVII, бр. 26318, стр. 11.

- Текст о преминулом Тибору Кишу (1947–2020), који је свој радни век провео као инспекцијент у Српском народном позоришту.
158. Повратак осмеха / И. Бурић - Дневник, 8. VI 2020, LXXVII, бр. 26318, стр. 10. Разговор са Никитом Миливојевићем о „Шекспир фестивалу” у околностима пандемије.
159. Следи наставак „Великих очекивања” / И. Бурић - Дневник, 9. VI 2020, LXXVII, бр. 26319, стр. 10. Разговор са Душаном Мамулом, редитељем представе која је требало да буде премијерно изведена као трећи део „Новосадског омнибуса” у Српском народном позоришту, поводом судбине ове представе.
160. Театар у „Дворишту” / М. С. - Дневник, 11. VI 2020, LXXVII, бр. 26321, стр. 10. Текст о отварању летње позоришне сцене у Сомбору.
161. Драматуршке спајалице / И. Бурић - Дневник, 12. VI 2020, LXXVII, бр. 26322, стр. 10. Разговор са глумцем Југославом Крајновим о представи „Употреба човека” Александра Тишме, у драматизацији Федора Шилија и режији Бориса Лијешевића.
162. Újvidéki színészek sikere [Успех новосадских глумаца] / Bozsoki Valéria. - Magyar Szó, 13-14. VI 2020, LXXVII, бр. 131, стр. 13. Интервју с Емином Елор, глумицом Новосадског позоришта поводом пројекта „Остајем остати”.
163. Csönd, nevetés, taps [Тишина, смех, аплауз] / Bozsoki Valéria. - Tarka Világ, 18. VI 2020, XXVII, бр. 25, стр. 3-4. Интервју с глумцем Данијелом Хустом.
164. Био је свитац у царству мрака / Александра Гук и Марија Крстинић - Danas, 19. VI 2020, XXIII, бр. 8299, стр. 18. Поводом смрти Игора Вука Торбице, речи њему блиских људи из позоришног света.
165. Игор Вук Торбица, одакле зовеш? / Златко Паковић - Danas, 19. VI 2020, XXIII, бр. 8299, стр. 19. Текст поводом смрти Игора Вука Торбице.
166. Излазак на сцену / И. Б. - Дневник, 19. VI 2020, LXXVII, бр. 26329, стр. 10. Текст о изласку Народног позоришта у Зрењанину на отворену сцену.
167. Страст да усади љубав према позоришту / И. Бурић - Дневник, 19. VI 2020, LXXVII, бр. 26329, стр. 10. Текст поводом смрти Игора Вука Торбице.
168. A színházi rendezések túlélők az alkotót [Чин режирања позоришних представа надживи свог ствараоца] / Gá. - Magyar Szó, 23. VI 2020, LXXVII, бр. 139, стр. 9. In memoriam редитељу Игору Вуку Торбици.
169. Представа о Мики Антићу / И. Бурић - Дневник, 25. VI 2020, LXXVII, бр. 26335, стр. 10. Разговор са Стеваном Бодрожом, редитељем представе „Кад сам био гарав” Миливоја Млађеновића која се ради у Позоришту младих.
170. A közös lüktetés öröme [Радост заједничких активности] / Máriás Endre. - Magyar Szó, 29. VI 2020, LXXVII, бр. 144, стр. 7. Интервју с Габором Месарошем, глумцем Позоришта „Костолањи Деже” из Суботице.
171. Без премијера и гостовања у јулу / И. Б. - Дневник, 4. VII 2020, LXXVII, бр. 26344, стр. 10. Текст о поновним отказивањима програма у Српском народном позоришту због новог таласа пандемије.
172. Gusztáv, a kislemez [Човечуљак Густав] / Sándor Zoltán. - Magyar Szó, 4-5. VII 2020, LXXVII, бр. 149, стр. 17. Чланак о представи „Густав је крив за све” драматуршкиње Корнелије Голи, у извођењу Позоришта „Костолањи Деже” из Суботице и режији Кокана Младеновића.
173. Псеудобиографски квартет / Игор Бурић - Дневник, 8. VII 2020, LXXVII, бр. 26348, стр. 10. Интервју са Миливојем Млађеновићем поводом његовог текста „Кад сам био гарав” који се ради у Позоришту младих.
174. Револуција у првом лицу, женски род / И. Бурић - Дневник, 10. VII 2020, LXXVII, бр. 26350, стр. 6. Разговор са селекторком фестивала ИНФАНТ, Сањом Крсмановић Тасић о предстојећем фестивалу.
175. Отказане све представе у јулу / Н. П. - Дневник, 11. VII 2020, LXXVII, бр. 26351, стр. 10. Текст о отказивању програма чак и на отвореној сцени у Народном позоришту у Сомбору због новог таласа пандемије.
176. Жене живе са привидом да су равноправне у друштву / Жељко Грађин - Danas, 15. VII 2020, XXIII, бр. 8325, стр. 18 и 19. Разговор са редитељком Соњом Петровић о представи „Ко је убио Џенис Џоплин” Тијане Грумић, рађене у Српском народном позоришту.
177. „Minden nap egy improvizáció” [„Сваки дан је импровизација”] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 15. VII 2020, LXXVII, бр. 158, стр. 7. Интервју с Петронелом Кермеци, уметничким руководиоцем Дrame на мађарском језику суботичког НП-а о плановима за нову сезону.
178. „A színházművészet hónapok óta nem létezik” [„Позоришна уметност већ месецима на постоји”] / L. M. - Magyar Szó, 16. VII 2020, LXXVII, бр. 159, стр. 8. Интервју с Андрашем Урбаном, директором Позоришта „Костолањи Деже” из Суботице о раду за време пандемије.
179. Љубав у доба короне / И. Бурић - Дневник, 17. VII 2020, LXXVII, бр. 26357, стр. 6. Разговор са Емином Елор о свом раду у позоришту.
180. „Átléptük a bűvös határt” [„Преко-рачили смо магичну границу”] / Bozsoki Valéria. - Magyar Szó, 23. VII 2020, LXXVII, бр. 165, стр. 8. Интервју с управником Новосадског позоришта Валентином Венцелом о раду за време пандемије.

181. „Mintha egy kicsit megállt volna az idő” [„Као да је време мало стало”] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 23. VII 2020, LXXVII, бр. 165, стр. 9.
Интервју с глумицом Мартом Береш.
182. Соло превазилажење страха / Игор Бурић - Дневник, 25. VII 2020, LXXVII, бр. 26365, стр. 10.
Разговор са Јеленом Алемпијевић, кореографкињом и извођачицом, о њеном животу и раду.
183. Разболе се мишљење / Игор Бурић - Дневник, 28. VII 2020, LXXVII, бр. 26368, стр. 10.
Разговор са Ненадом Ланчушким, драмским писцем и филозофом, о његовом животу и раду.
184. Још један театарски простор у Сомбору / М. Миљеновић - Дневник, 29. VII 2020, LXXVII, бр. 26369, стр. 11.
Текст о новом театарском простору у Сомбору, у згради бившег Дома омладине.
185. Új előadás, remélhetőleg már őszre [Нова представа, надамо се на јесен] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 30. VII 2020, LXXVII, бр. 171, стр. 8.
Интервју с редитељем Андрејем Боком.
186. На друштвеним мрежама све изгледа супер / Игор Бурић - Дневник, 7. VIII 2020, LXXVII, бр. 26378, стр. 8.
Разговор са редитељем Филипом Марковиновићем.
187. Милан Белегишанин добитник награде „Петар Лаловић” / Б. Х. - Дневник, 7. VIII 2020, LXXVII, бр. 26378, стр. 8.
Разговор са редитељем Миланом Белегишанином.
188. Никад луђа „Покретница” / И. Бурић - Дневник, 8. VIII 2020, LXXVII, бр. 26379, стр. 8.
Разговор са Дуњом Црњански и Фросином Димовском, чланицама колектива „Покретница”.
189. „Изуметник” стиже на сцену СНП-а / М. Стајић - Дневник, 10. VIII 2020, LXXVII, бр. 26381, стр. 10.
Разговор са Владимиром Пишталом, писцем романа „Тесла, портрет међу маскама” који драматизује Небојша Брадић, зарад постављања на сцену у Српском народном позоришту у Новом Саду.
190. Lemondták a Parasztopera bemutatóit [Отказане премијере „Селачке опере”] / г.а. - Magyar Szó, 11. VIII 2020, LXXVII, бр. 181, стр. 8.
Интервју с управником Новосадског позоришта Валентином Венцелом о отказивању премијера у Новом Саду и Сегедину од стране Народног позоришта из Сегедина, са којим је у копродукцији припремана опера Беле Пинтера.
191. Завеса од плексигласа / Игор Бурић - Дневник, 12. VIII 2020, LXXVII, бр. 26383, стр. 10.
Разговор са Небојшом Брадићем о разрађивању плана о условима и начину рада позоришта у условима пандемије.
192. Аутентичан израз уз нове технологије / М. Стајић - Дневник, 13. VIII 2020, LXXVII, бр. 26384, стр. 8.
Текст о Фестивалу позоришта за децу у Суботици у условима пандемије.
193. „Nehéz így tervezni, meg gondolkodni is” [„Тешко је овако планирати, а тек размишљати”] / Lukács Melinda. - Magyar Szó, 18. VIII 2020, LXXVII, бр. 187, стр. 8.
Интервју с глумцем Борисом Кучовим.
194. Разлог за живот / Игор Бурић - Дневник, 19. VIII 2020, LXXVII, бр. 26390, стр. 10.
Разговор са Еном Ентином Гуцунски која припрема представу „Плес угрожених птица”.
195. Кокан Младеновић у СНП режира Шекспирову „Буру” / М. Стајић - Дневник, 21. VIII 2020, LXXVII, бр. 26392, стр. 8.
Текст о наставку рада Српског народног позоришта у Новом Саду.
196. Чекајући Брстину и господина Голужу / М. Стајић - Дневник, 26. VIII 2020, LXXVII, бр. 26397, стр. 10.
Текст о наставку рада Новосадског позоришта.
197. Оркестар иза сцене, певачи на дистанци / М. Стајић - Дневник, 28. VIII 2020, LXXVII, бр. 26399, стр. 8.
Текст о наставку рада Опере Српског народног позоришта у Новом Саду, у новим околностима.

РЕГИСТАР ПОЗОРИШТА И ДРУГИХ УСТАНОВА КУЛТУРЕ

А

Ађанска позоришна група (Adai Szintársulat), Ада 25

Академија уметности, Нови Сад 45–47, 84, 89, 102, 122

Аматерско позориште „Мадач”, Зрењанин 53

Г

Градско позориште, Бечеј 86

Д

„Дезире” фестивал, Суботица 38, 41
Дечје позориште – Dječje kazalište – Gyermekszínház, Суботица 115, 124

Драмска секција Филозофског факултета, Нови Сад 16

К

Камерна сцена „Мирослав Антић”, Сента 75

Квартет ТАЈЈ, Нови Сад 57

Културни центар, Нови Сад 95, 174

Културни центар „Лаза Костић”, Сомбор 184

М

Мансарда (Mansarda production), Нови Сад 26

Међународни фестивал позоришта за децу, Суботица 5, 192

Н

Народно позориште, Сегедин (Szegedi Nemzeti Színház) (Мађарска) 94, 190

Народно позориште, Сомбор 17–21, 33, 39, 68, 100, 104, 105, 109, 116, 133, 137, 147, 154, 175

Народно позориште „Тоша Јовановић”, Зрењанин 22, 60, 151, 166

Народно позориште – Narodno kazalište – Népszínház, Суботица 3, 35, 37, 58, 59, 76, 97, 106, 118, 119, 177

Нови тврђава театар, Чортановци 161

Новосадско позориште – Újvidéki Színház, Нови Сад 23, 31, 32, 42, 43, 45–47, 51, 56, 71, 77, 91, 94, 126, 142, 155, 161, 162, 180, 190, 196

О

Опенс (Омладинска престоница Европе), Нови Сад 74

П

Позоришна школа „Јокаи”, Бекешчаба (Мађарска) 102

Позоришно удружење „Летњи биоскоп”, Суботица 127

Позориште „Деже Костолањи”, Суботица 4, 11, 27, 38, 40, 41, 82, 98, 138, 170, 172, 178

Позориште младих, Нови Сад 10, 30, 45–47, 50, 62, 64, 86, 134, 155, 169, 173

Позориште „Петефи”, Шопрон (Soproni Petőfi Színház) (Мађарска) 28, 44

Позориште „Спектрум”, Таргу Муреш (Spectrum Színház, Târgu Mureș) (Румунија) 28, 44

Р

Радио Нови Сад, Нови Сад 48

С

Сенђанско мађарско камерно позориште, Сента 28, 44, 69, 70, 113, 150, 152

Соколско друштво „Војводина”, Нови Сад 62, 64

Среско мађарско народно позориште, Бачка Топола 85

Српски културни центар, Париз (Француска) 57

Српско народно позориште, Нови Сад 2, 6–9, 12–15, 17–19, 21, 24, 26, 33, 34, 54, 61, 65, 67, 68, 74, 78, 87, 90, 92, 93, 99, 101, 103, 108, 110, 111, 121, 123, 129, 135, 143, 146, 148, 155–157, 159, 171, 176, 189, 195, 197

Стеријино позорје, Нови Сад 117, 125, 139, 153

У

Удружење балетских уметника Србије, Београд 14

Ф

Фестивал ИНФАНТ, Нови Сад 174

Фестивал професионалних позоришта Војводине, Зрењанин 114

Фестивал савременог плеса „Покретница”, Нови Сад 188

Ш

Шабачко позориште, Шабац 79

Шекспир фестивал, Чортановци 158

* Регистри се односе на блок Библиографија

РЕГИСТАР НАЗИВА ПРЕДСТАВА

А

Ана Карењина / Л. Н. Толстој 23, 31, 32, 42, 71

Б

Баба Хола / А. Вереш 115
Барили, последња ноћ / М. Беловић 95
Бура / В. Шекспир 195

В

Велика очекивања / Ђ. Писарев 159

Г

Густав је крив за све / К. Голи и К. Младеновић 40, 52, 98, 172

Д

Два витеза из Вероне / В. Шекспир 79
Дебела / С. Шесто - Д. Коканов 50
Девет година касније / Д. Дебреи 102

З

Задовољство раскида / Ж. Ренар 25
Заљубљивање / О. Ђорђевић 10, 30

И

Изуметник / В. Пиштало - Н. Брадић 189
Искусна жена / И. Ташнади 119

Ј

Јанош Пајнкаш / П. Карпати 36
Јованча на путу око света / Б. Нушић 90, 99, 103

К

Кад сам био гарав / М. Млађеновић 134, 169, 173
Капетан Прљави Фред / Ј. Рејте 51, 56
Катар / О. Петковић 26
Ко је убио Џенис Џоплин? / Т. Грумић 74, 108, 110-112, 120, 148, 176
Коњски зубић у нашега цара / М. Милованов 20
Коса / Џ. Радо и Џ. Рањи 45-47
Косингас / А. Теших 48
Крај није рај / Г. Кондач и Б. Кучов 27
Крчмарица Мирандолина / К. Голдони 70

М

Мадам Батерфлај / Ђ. Пучини 78

Н

Нови свет / А. Паш 3, 37
Новосадски омнибус / група аутора 87, 93, 159
Норвешка данас / И. Баурерсима 20
Носорог / Е. Јонеско 91

О

Обломов / И. А. Гончаров - Е. Савин 75
8 жена / Р. Томас 151
Остајем остати / Е. Елор 162
Охридска легенда / С. Христић 92, 101

П

Плес угрожених птица / Е. Е. Гуцунски 194
Председнице / В. Шваб 105, 109

Р

Радничка хроника / П. Михајловића 59
Римски карневал / М. Хубаи 44
Родољупци / Ј. С. Поповић 54

С

Севиљски берберин / Ђ. Росини 144
Сељачка опера / Б. Пинтер 94, 190
Semper idem / Ђ. Лебовић 39, 116
Сестре Карамазове / С. Басара 104
Смедерево / А. Ђорђевић 2, 6, 8, 9, 12, 13

Т

Тартиф / Ж. Б. П. Молијер 33
Тестостерон / А. Сарамонович 106
Травничка хроника / И. Андрић 17-19, 21, 24
39 степеника / П. Барлоу 86
Три златна прстена / по народној бајци А. Месарош 69, 113

У

Употреба човека / А. Тишма 72, 161

Ф

Фауст / Ш. Гуно 15, 34

Х

Хепи енд / Б. Кнежевић 54

Ц

Црни / И. Балог - Р. Ленард 77
Црни Петар / Ђ. Шомођи 97

Ч

Час анатомије / Д. Киш 7

Чудесна свакодневица / Г. Малас - Д. Дебреи 127

ИМЕНСКИ РЕГИСТАР

А

Ајзман, Михаљ (Eisemann, Mihály) 97
Аксенова, Светлана 140
Алемпијевић, Јелена 182
Амићић, Милица 42
Андрић, Злата 12
Андрић, Иво 17-19, 21, 24
Андулајевић, Д. 102
Ароксалаши, Марта (Árokszállási, Márta) 124

Б

В. ет. в. Бенедек, Миклош
Б. Х. 187
Бабић, Небојша 15, 61
Балабан, Жељко 149
Бакић, Немања 137
Барлоу, Патрик (Barlow, Patrick) 86
Басара, Светислав 104
Белегишанин, Милан 187
Беловић, Мирослав 95
Бенедек, Миклош (Benedek, Miklós) 58
Бенет, Амалија 19
Береш, Марта (Béres, Márta) 23, 31, 181
Бобавац, Миња 164
Богдановић, Александар 60
Бодрожа, Стеван 169, 173
Божоки, Валерија (Bozsoki, Valéria) 51, 91, 94, 96, 112, 126, 128, 162, 163, 168, 180, 190
Бока, Андреј 185
Брадић, Небојша 99, 189, 191
Бројер, Питер (Breuer, Peter) 78
Бубош, Давид (Búbos, Dávid) 27
Бурић, Игор 6, 8, 17, 19, 21, 24, 26, 29, 38, 40, 41, 47, 55, 59, 63, 68, 73, 79, 85, 90, 93, 99, 103, 105, 108, 110, 111, 114, 116, 117, 120, 125, 131, 132, 135, 139, 141, 143, 146, 148, 153, 154, 158, 159, 161, 166, 167, 169, 171, 173, 174, 179, 182, 183, 186, 188, 191, 194

В

Венцел, Валентин (Venczel, Valentin) 126, 142, 180, 190
Виги Жолдош, Жаклина (Végi Zsoldos, Zsaklina) 49

Вираг, Ђерђ (Virág, György) 152
Вишер, Јохан (Wischer, Johann) 44, 150
Влајић, Смиљана 84
Влчек, Исидора 50
Вребалов, Александра 130

Г
Габор, Вираг (Virág, Gábor) 83
Говорчин, Слободан 48
Голдони, Карло (Goldoni, Carlo) 70
Голи, Корнелија (Góli, Kornélia) 52, 80–82, 98, 172
Гончаров, Иван Александрович 75
Грађин, Жељко 176
Грегус, Лила (Greguss, Lilla) 37
Грубанов, Владимир 22
Грубачки, Даница 68, 100
Грумић, Тијана 74, 108, 110–112, 120, 148, 176
Гуно, Шарл (Charles, Gounod) 15, 34
Гуцунски, Ена Ентина 194

Д
dRót. 31
Дебреи, Денеш (Döbrei, Dénes) 81, 102, 127
Димовска, Фросина 188

Ђ
Ђерић, Зоран 5, 123
Ђерфи, Андраш (Györfy, András) 44
Ђидић, Аљоша 8
Ђорђевић, Ана 2, 6, 8, 9, 12, 13
Ђорђевић, Иван 149
Ђорђевић, Оља 10, 30
Ђурђевић, Гордана 8

Е
Е. Н. Л. 22
Елор, Емина (Elor, Emina) 162, 179

З
zs. 150
Загон, Иштван (Zágon, István) 97

И
И. Б. в. Бурић, Игор
Илић, Алекса 30
Илић, Александар 34
Илић Киш, Ивана 101
Исаиловић, Соња 108, 148

Ј
J. Т. 145
Јањић, Ивона 125
Јевтић, Леа 88
Јерковић, Бранислав 24
Јованов, Светислав 117
Јовановић, Богдан 122
Јовановић, Данијела 15
Јонеско, Ежен (Ionesco, Eugène) 91

К
kiss. в. Киш, Золтан
Калманди, Зита (Kálmándi, Zita) 140
Калмар, Тимеа (Kalmár, Tímea) 57
Карајић, Зоран 19
Карпати, Петер (Kárpáti, Péter) 36
Карп, Ђерђ (Kárp, György) 44
Керестеш, Атила (Keresztes, Attila) 94
Кермеци, Петронела (Körmöci, Petronella) 119, 177
Кескеновић, Биљана 137
Киш, Данило 7
Киш, Золтан (Kiss, Zoltán) 36
Киш, Тибор (Kiss, Tibor) 157
Клем, Давид (Klemm, Dávid) 128
Кнежевић, Миа 79
Ковачевић, Бојана 133, 147
Ковачевић, Милан 99
Ковачевић, Синиша 1
Ковачев, Мирослав 64
Ковач, Данијел Амбруш (Kovács, Dániel Ambrus) 106
Ковач, Фриђеш (Kovács, Frigyes) 80
Коканов, Димитрије 50
Колчериу, Андреј 14
Крајнов, Југослав 24, 161
Крсмановић Тасић, Сања 174
Крстинић, Марија 164
Крчмар Ђулибрк, Александра 57
Кучов, Борис 11, 27, 193

Л
Л. М. в. Лукач, Мелинда
Ланчушки, Ненад 183
Ласло, Јудит (László, Judit) 96
Лацко, Алиса 8
Лебовић, Ђорђе 116

Ленард, Роберт (Lénárd, Róbert) 42, 51, 56
Леринц, Тимеа (Lórinс, Tímea) 25
Ле Роа, Гзавијер (Le Roy, Xavier) 55
Лијешевић, Борис 72, 161
Логунов, Владимир 92
Лукач, Мелинда (Lukács, Melinda) 4, 11, 27, 52, 76, 106, 115, 118, 119, 124, 127, 138, 177, 181, 185, 193
Лукјанов, Олександр Викторович (Луќьянов, Александр Викторович) 65

М
М. Е. в. Маријаш, Ендре
М. С. в. Стајић, Мирослав
Мазалица, Јованка 57
Мајера, Љубослав (Majera, Luboslav) 85
Малас, Гита (Mallász, Gitta) 127
Мамула, Душан 159
Маричић, Јана 105, 109
Маријаш, Ендре (Máriás, Endre) 25, 170
Марковиновић, Филип 186
Марковић, Марко 21, 39
Марковић, Тијана 73
Мацура, Милош 50
Меденица, Марија 19
Мезеи, Золтан (Mezei, Zoltán) 97
Мезеи, Жофија (Mezei, Zsófia) 70, 113
Месарош, Арпад (Mészáros, Árpád) 31
Месарош, Габор (Mészáros, Gábor) 27, 138, 170
Месарош, Тибор (Mészáros, Tibor) 70
Мијатовић, Софија 20, 73
Милановић, Бојана 108, 148
Миленковић, Радослав 104
Милетић, Е. 16
Миливојевић, Никита 17–19, 21, 24, 91, 158
Милишић, Љубиша 48
Милосављевић, Александар Саша 9, 12, 85, 141, 157
Милосављевић, Исидора 29
Миљеновић, М 184
Митровић, М. 75
Мићуновић, Вељко 59
Михајловић, Петар 59
Младеновић, Кокан 40, 52, 98, 164, 172, 195
Млађеновић, Миливоје 169, 173

Молнар, Роберт (Molnár, Róbert) 36
Мрдаковић, Емилија 50

Н

Н. К. 20, 39, 88, 100
Н. П.-ј. в. Пејчић, Наташа
Несторовић, Михајло 62, 134
Нешков, Александар Саша 145
Николић, Александар 15, 34
Николић, Љубомир 132
Нонин, Гордана 18
Нушић, Бранислав 90, 103

Њ

Њари, Акош (Nyári, Ákos) 118

П

Павловић, Игор 86, 135
Паковић, Златко 165
Памер, Чила (Pámer, Csilla) 35
Парлић, Бранка 136
Патаки, Андраш (Pataki, András) 28, 44
Паћи, Силард (Patyí, Szilárd) 107
Паш, Андреа (Pass Andrea) 3
Пашовић, Харис 164
Пејчић, Наташа 10, 14, 23, 30, 32, 45,
46, 50, 54, 56, 60, 61, 65, 72, 74, 77,
86, 87, 92, 95, 121, 136, 142, 144,
151, 155, 156, 175
Пелевић, Маја 131
Петковић, Огњен 26
Петровић, Соња 108, 110–112, 148, 176
Петрушић Змајжована, Мирјана 48
Пинтер, Бела (Pintér, Béla) 94, 190
Пиштало, Владимир 189
Пјевац, Тања 8
Плескоњић, Александра 129
Пожгаи, Жофија (Pozsgai, Zsófia) 25
Поповић, Александар 1
Пројковски, Дејан 23, 32, 42, 71
Пучини, Ђакомо (Puccini, Giacomo) 78
Пушкаш, Золтан (Puskás, Zoltán) 90,
99, 103

Р

ра. в. Божоки, Валерија
Радивојевић, Немања 63
Радловачки, Леа 122
Радоњић, Мирослав Мики 139
Ранђеловић, Тони 121

Ренар, Жил (Jules Renard) 25
Рејте, Јене (Rejtő, Jenő) 56
Ристић, Војкан 33
Ромић, Сања 89

С

Sza. в. Салма, Бригита
Савин, Егон 75
Савић, Слободан 114
Савков, Кристина 30
Салма, Бригита (Szalma, Brigitta) 3, 28,
35, 66
Сарамонович, Анђеј (Saramonowicz,
Andrzej) 106
Сеги, Чаба (Szögi, Csaba) 69
Селимовић, Хана 143, 164
Сенковић, Саша 101
Солинас, Алесандро (Solinas, Alessan-
dro) 15
Сорчик, Криста (Szorcsik, Kriszta) 66
Србин, Мануел 48
Срећков, Јелена 95
Стајић, Мирослав 2, 5, 34, 62, 67, 78,
84, 89, 123, 134, 189, 192, 196, 197
Станков, Александар 144
Станковић, Милош 76
Стојановић, Горчин 116

Т

Т. С. 104, 109, 133, 137
Телихај, Петер (Telihay, Péter) 45–47
Тешић, Александар 48
Тишма, Александар 72, 161
Толстој, Лав Николајевич (Толстой,
Лев Николаевич) 23, 32, 42, 71
Томић, Жанко 77
Томпсон, Марк 7
Торбица, Игор Вук 41, 164, 165, 167, 168
Торлаковић, Саша 33
Тот, Агота (Tóth, Ágota) 71, 97, 98

Ђ

Ђук, Александра 164

У

Ујхељи, Акош (Újhelyi, Ákos) 58
Урбан, Андраш (Urbán, András) 4, 7,
82, 178

Ф

Фараго, Арпад (Faragó, Árpád) 53

Фаркаш, Ибоља (Farkas, Ibolya) 44
Филиповић, Јелена 57
Филиповић, Милован 146
Фридрик, Гертруд (Fridrik, Gertrúd) 115

Х

Хложан, Борислав 15
Христић, Стеван 92, 101
Хубаи, Миклош (Hubay, Miklós) 28, 44
Хубач, Жељко 164
Хуста, Данијел (Huszta, Dániel) 163

Ц

Црнковић, Габријела (Crnkovity,
Gabriella) 69, 113
Црњански, Дуња 188

Ч

Чокановић, Злата 13
Чувик, Виктор (Csuvik, Viktor) 25
Чупић, Радоје 48, 54

Ш

Шандор, Золтан (Sándor, Zoltán) 172
Шарковић, Дејан 48
Шваб, Вернер (Schwab, Werner) 105,
109
Шекспир, Вилијам (Shakespeare,
William) 79, 195
Шерфезе, Карољ (Sörföző, Károly) 36
Шесто, Силвија 50
Шивегеш, Ета (Süveges, Eta) 49
Шили, Федор 161
Ширмер, Золтан (Sirmer, Zoltán) 91
Шомођи, Ђула (Somogyi, Gyula) 97
Штрбац, Предраг 54

фотодокументација

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ, НОВИ САД

ДРАМА

Тијана Марковић и Милован Филиповић у представи *Смедерево 1941*, у режији ауторке Ане Ђорђевић

Алиса Лацко и Гордана Ђурђевић Димић у представи *Смедерево 1941*, у режији ауторке Ане Ђорђевић

Страхиња Бојовић у
представи *Катар* у режији
аутора Огњена Петковића

Сцена из представе *Јованча
на путу око света* Бранислава
Нушића, у режији Золтана
Пушкаша

Сцене из представе *Травничка хроника*, у драматизацији и режији Никите Миливојевића, према делу Иве Андрића, у копродукцији са Народним позориштем у Сомбору

Бојана Милановић (Џенис) у представи *Ко је убио Џенис Џоплин?* Тијане Грумић, у режији Соње Петровић, рађеној у копродукцији са ОПЕНС-ом, Нови Сад

Соња Исаиловић (Џенис) у представи *Ко је убио Џенис Џоплин?* Тијане Грумић, у режији Соње Петровић, рађеној у копродукцији са ОПЕНС-ом, Нови Сад

ОПЕРА

Небојша Бабић (*Мефисто*)
и Хор Опере у опери *Фауст*
Шарла Гуноа, у режији
Александра Николића

Дејан Максимовић (*Фауст*),
Небојша Бабић (*Мефисто*),
Марина Павловић Бараћ
(*Марта*), ансамбл Балета и
Хор Опере у опери *Фауст*
Шарла Гуноа, у режији
Александра Николића

Данијела Јовановић
(Маргарета) и Дејан
Максимовић (Фауст)
у опери *Фауст* Шарла
Гуноа, у режији
Александра Николића

Јелена Кончар (Зибел,
младић заљубљен у
Маргарету) у опери
Фауст Шарла Гуноа,
у режији Александра
Николића

НОВОСАДСКО ПОЗОРИШТЕ – ÚJVIDEKI SZÍNHÁZ, НОВИ САД

Јудит Ласло (*Дарја Доли Облонска*) и Марта Береш (*Ана Карењина*) у представи *Анна Каренина* (*Ана Карењина*), у режији аутора Дејана Пројковског, према истоименом роману Лава Николајевича Толстоја

Атила Немет (*Алексеј Карењин*) и Марта Береш (*Ана Карењина*) у представи *Анна Каренина* (*Ана Карењина*), у режији аутора Дејана Пројковског, према истоименом роману Лава Николајевича Толстоја

Регина Сабо у представи
Анна Каренина (Ана
Карењина), у режији
аутора Дејана Пројковског,
према истоименом роману
Лави Николајевича
Толстоја

Сцена из представе
Употреба човека (*Az ember ára*) Федора Шилија
и Бориса Лијешевића,
према роману Александра
Тишме, у режији Бориса
Лијешевића, копродукција
„Новог Тврђава театра”,
Новосадског позоришта,
Града театра Будва
(Црна Гора) и East West
Centra, Сарајево (Босна и
Херцеговина)

Јудит Ласло (*Девојка у знаку водолије*) и Алекса Илић (*Џорџ Бергер*) у представи *Коса* Џејмса Радоа и Џерома Рањија, у режији Петера Телихаја, копродукција са Позориштем младих

Сцена из представе *Коса* Џејмса Радоа и Џерома Рањија, у режији Петера Телихаја, копродукција са Позориштем младих

Сцена из представе *Pizskos Fred, a kapitány* (Капетан Прљави Фред) Јенеа Рејтеа, у режији Роберта Ленарда

Габор Понго (*Прљави Фред*) у представи *Pizskos Fred, a kapitány* (Капетан Прљави Фред) Јенеа Рејтеа, у режији Роберта Ленарда

ПОЗОРИШТЕ МЛАДИХ, НОВИ САД

ДРАМСКА СЦЕНА

Иван Ђурић (*Ричард Ханеј*) и Александра Пејић (*Анабела Шмит, Маргарет и Памела*) у представи *39 степеника* Патрика Барлоуа, у режији Игора Павловића, копродукција са Градским позориштем, Бечеј

Иван Ђурић (*Ричард Ханеј*) и Игор Грекса (*Глумац 2*) у представи *39 степеника* Патрика Барлоуа, у режији Игора Павловића, копродукција са Градским позориштем, Бечеј

Сцена из представе *Коса* Џејмса Радоа и Џерома Рањија, у режији Петера Телихаја, копродукција са Новосадским позориштем

Сцена из представе *Заљубљивање*, ауторски пројекат Оље Ђорђевић

СЦЕНА ЗА ДЕЦУ

Сцена из представе *Дебела*
Силвије Шесто, у режији
Емилије Мрдаковић

Слободан Нинковић и Неда
Даниловић у представи
Дебела Силвије Шесто, у
режији Емилије Мрдаковић

Исидора Влчек у
представи *Дебела*
Силвије Шесто, у режији
Емилије Мрдаковић

Сцена из представе
Рокенрол за децу, у режији
аутора Михајла Несторовића

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ – NARODNO KAZALIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ, СУБОТИЦА

ДРАМА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Сузана Вуковић (*Кејт*)
и Игор Грекса (*Били*) у
представи *Сакати Били*
са *Инишмана* Мартина
Мекдоне, у режији Петра
Јовановића

Ксенија Митровић
(*Хелен*) и Марко
Васиљевић (*Бартли*) у
представи *Сакати Били*
са *Инишмана* Мартина
Мекдоне, у режији Петра
Јовановића

Сцена из представе *Сакати Били са Инишмана* Мартина Мекдоне, у режији Петра Јовановића

Сцена из представе *Радничка хроника* Петра Михајловића, у режији Вељка Мићуновића

ДРАМА НА МАЂАРСКОМ ЈЕЗИКУ

Атила Барат (*Арон*) и
Лила Грегуш (*Ката*) у
представи *Újvilág* (Нови
свет), у режији ауторке
Андреје Паш

Тимеа Филеп (*Колет*),
Тамаш Хајду (*Пјер
Леноар*) и Чила Памер
(*Клер*) у представи *Fekete
Péter* (Црни Петар) Ђуле
Шомођија, Михаља
Ајземана и Иштвана
Загона, у режији Золтана
Мезеија

Тамаш Хајду (Пјер
Леноар) у представи
Fekete Péter (Црни Петар)
Ђуле Шомођија, Михаља
Ајземана и Иштвана
Загона, у режији Золтана
Мезеија

Сцена из представе
Fekete Péter (Црни Петар)
Ђуле Шомођија, Михаља
Ајземана и Иштвана
Загона, у режији Золтана
Мезеија

ДЕЧЈЕ ПОЗОРИШТЕ – ДЈЕЧЈЕ КАЗАЛИШТЕ – GYERMEKSZÍNHÁZ, СУБОТИЦА

СЦЕНА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Стефан Остојић и
Викторија Палфи у
представи *Galeb po
pate* (Безимени галеб),
колективно написаној,
у режији Катарине
Давидове

Сцена из представе *Teatru
s љубављу* Боња Лунгова и
Константина Каракостова, у
режији Боња Лунгова

СЦЕНА НА МАЂАРСКОМ ЈЕЗИКУ

Тибор Слобода и Марта Слобода Буданов у представи *Diófácska – Orah* (Театар у пеленама – Pelenkás színház), у режији ауторке Марије Кристић

Сцена из представе *Színháznak szeretettel* (Театру с љубављу) Боња Лунгова и Константина Каракостова, у режији Боња Лунгова

ПОЗОРИШТЕ „ДЕЖЕ КОСТОЛАЊИ” – KOSZTOLÁNYI DEZSŐ SZÍNHÁZ, СУБОТИЦА

Сцене из представе *Gusztáv a hibás mindenért* (Густав је крив за све) Корнелије Голи и Кокана Младеновића, у режији Кокана Младеновића

Давид Бубош, Габор Месарош и Борис Кучов у представи *A kút nem a kiút* (Крај није рај) према делу Гергеља Кондача, у режији аутора Бориса Кучова

Борис Кучов, Арон Балаж и Габор Месарош у представи *Nézőművészeti főiskola* (Факултет за позоришног гледаоца) Иштвана Ташнадија, у режији Андраша Урбана

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ „ТОША ЈОВАНОВИЋ”, ЗРЕЊАНИН

ДРАМСКА СЦЕНА

Јован Торачки (*Мокинпот*)
у представи *Господин
Мокинпот – избављење
из патње* Петера Вајса, у
режији Љубослава Мајере

Јован Торачки (*Мокинпот*)
и Наташа Илин (*Жена*)
у представи *Господин
Мокинпот – избављење
из патње* Петера Вајса, у
режији Љубослава Мајере

ЛУТКАРСКА СЦЕНА

Шара Хајду (*Пепељуга*)
и Андрија Поша (*Отац*)
у представи *Натирірџке*
(*Пепељуга*) Доре Гимеши, у
режији Хелге Лазар

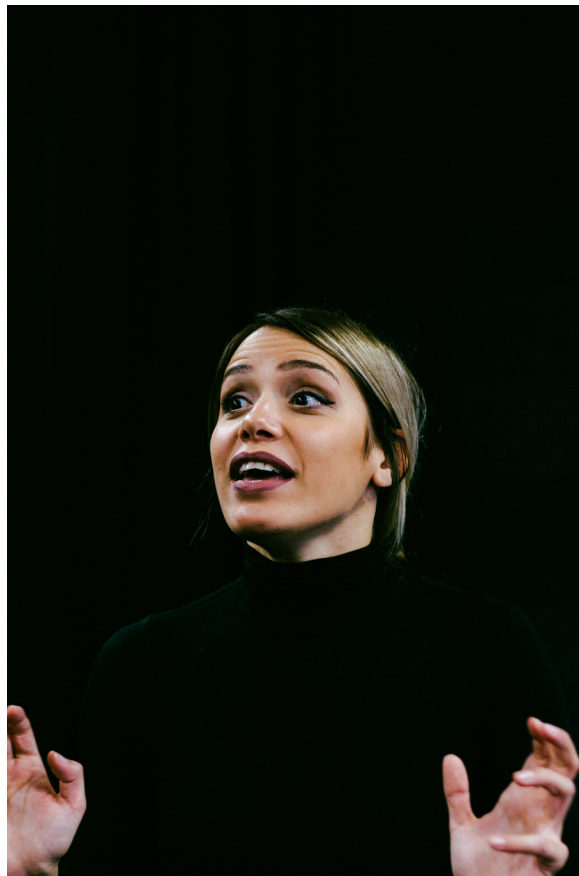
Акош Њари (*Краљевић*),
Хајналка Ковач (*Маћеха*)
и Кристијан Кардош
(*Леополд*) у представи
Натирірџке (*Пепељуга*)
Доре Гимеши, у режији
Хелге Лазар

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ, СОМБОР

Леа Јевтић у представи *Папа Јована*, по истоименом роману Доне Вулфолк Крос, коју је сама написала и режирала

Даница Грубачки у монодрами *Ово није државни посао*, коју је сама написала и режирала

Милош Лазаров (*Он*) и
Софија Мијатовић (*Она*) у
представи *Кисеоник* Ивана
Вирипаева, у режији Миље
Мазарак

Сцена из представе
Травничка хроника, у
драматизацији и режији
Никите Миливојевића,
према истоименом делу Иве
Андрића, у копродукцији
са Српским народним
позориштем, Нови Сад

Сцене из представе *Од раја до пакла, сазревање, предсказања / Велики суноврат*, по роману *Семпер идем* Ђорђа Лебовића, у режији аутора Горчина Стојановића

Биљана Кескеновић и Марко Марковић у представи *Од раја до пакла, сазревање, предсказања / Велики сунврат*, по роману *Семпер идем* Ђорђа Лебовића, у режији аутора Горчина Стојановића

Давид Гасић Даф, Марко Марковић и Нинослав Ђорђевић у представи *Од раја до пакла, сазревање, предсказања / Велики сунврат*, по роману *Семпер идем* Ђорђа Лебовића, у режији аутора Горчина Стојановића

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ, КИКИНДА

Марина Воденичар
(Шандебиз Рејмонд) и Тања
Марков (Хоменидес Лисјен)
у представи Буба у уху
Жоржа Фејдоа, у режији
Петра Јовановића

Сцена из представе Буба у
уху Жоржа Фејдоа, у режији
Петра Јовановића

Гордана Раушки (*Ежени*) и
Мина Стојковић (*Олимпија*) у
представи *Буба у уху* Жоржа
Фејдоа, у режији Петра
Јовановића

Драган Остојић (*Финаш*),
Тања Марков (*Хоменидез
Лисјен*) и Небојша Рако
(*Камиј*) у представи *Буба у
уху* Жоржа Фејдоа, у режији
Петра Јовановића

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ „СТЕРИЈА”, ВРШАЦ

ДРАМА НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ

Сцена из представе
Немушти језик Миливоја
Млађеновића, у режији
Јована Грујића

Катарина Марковић (*Јелена*)
и Немања Оливерић (*Ујка*
Вања) у представи *Ујка*
Вања Антона Павловича
Чехова, у режији Андреја
Носова, копродукција са
Фондацијом „Хартефакт
фонд”, Београд

Тамара Тамчи Тоскић (*Сара*) и Јелена Ступљанин (*Фема*) у представи *Покондиpена тиква* Јована Стерије Поповића, у режији Ђурђе Тешић

СЦЕНА НА РУМУНСКОМ ЈЕЗИКУ – SCENA TEATRULUI PROFESIONIST ROMÂNESC

Моника Болдовина Бугле (*Габријела*) и Отилија Пескариу (*Марлена*) у представи *Trandafir si doua parfumerii* (Ружа са два мириса) Емилија Карбаљиде, у режији Снежане Удицки

СЕНЂАНСКО МАЂАРСКО КАМЕРНО ПОЗОРИШТЕ —
ZENTAI MAGYAR KAMARASZÍNHÁZ, СЕНТА

Ибоља Фаркаш (*Маргитка*) и Јохан Вишер (*Зено*) у представи *Római karnevál* (*Карневал у Риму*) Миклоша Хубаија, у режији Андраша Патакија, копродукција са Позориштем „Петефи” из Шопрона (Мађарска) и Позориштем „Спектрум” из Таргу Муреша (Румунија)

Сцена из представе *A három aranygyűrű* (*Три златна прстена*) Анике Месарош, према народној бајци, у режији Габријеле Црнковић

Арон Силађи (*Фабрицио, конобар гостионе*) и Јудит Веребеш (*Ортенсија, глумица*) у представи *A fogadósnő* (*Гостионичарка Мирандолина*) Карла Голдонија, у режији Тибора Месароша

Ђерђ Вираг (*Гроф Албафиорита*), Тимеа Леринц (*Гостионичарка Мирандолина*) и Мате Нешић (*Маркиз Форлипополи*) у представи *A fogadósnő* (*Гостионичарка Мирандолина*) Карла Голдонија, у режији Тибора Месароша

СЛОВАЧКО ВОЈВОЂАНСКО ПОЗОРИШТЕ – SLOVENSKÉ VOJVODINSKÉ DIVADLO,
БАЧКИ ПЕТРОВАЦ

Катарина Калмарова (*Трака*)
и Бранислав Чеман (*Кветко*)
у представи *Svæty za dedinou*
(Светови иза села), према
мотивима дела *Португал*
Золтана Егрешија, у режији
аутора Душана Бајина

Сцена из представе *Svæty za dedinou*
(Светови иза села), према мотивима дела
Португал Золтана Егрешија,
у режији аутора Душана
Бајина

РУСИНСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ „ПЕТАР РИЗНИЧ ЂАЂА” —
РУСКИ НАРОДНИ ТЕАТЕР „ПЕТРО РИЗНИЧ ДЈАЂА”

Јаким Винаји (*Инспектор Видић*) и Ивана Дудаш (*Моника Пузић*) у представи *Случај невиней гдовици* (*Случај невиней удовице*) Милоша Николића, у режији Владимира Нађа

Мирослав Стричко (*Арон*) и Дијана Кањуга (*Софија*) у представи *Белава принцеза* (*Плава принцеза*) Саше Паљенкаша, у режији Јанка Ленђера

СКРАЋЕНИЦЕ:

АКУД – аматерско културно–уметничко друштво

АП – аматерско позориште

АУ – Академија уметности

АУНС – Академија уметности, Нови Сад

ДК – дом културе

КПД – културно–просветно друштво

КПЗ – културно–просветна заједница

КС – камерна сцена

КУД – културно–уметничко друштво

МО – Музичка Омладина

НББ – Новосадски Биг Бенд

НП – народно позориште

ПМВ – Позоришни музеј Војводине

РНТ – Русински народни театар

СДУВ – Савез драмских уметника Војводине

СНП – Српско народно позориште

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад
792(497.113)

АЛМАНАХ позоришта Војводине / уредница Јелена Чупић. -
1966/1967, бр. 1-. - Нови Сад : Позоришни музеј Војводине, 1968- . -
Илустр. ; 22 cm

Годишње. - Насл. и текст на срп. (ћир. и лат.) и на језицима народности
Војводине.

ISSN 0572-4872 = Алманах позоришта Војводине
COBISS.SR-ID 16403458